ROMAN

JOHN CLELAND

FANNY HILL

BİR KADININ ZEVK ANILARI

YEŞİL ELMA YAYINCILIK

John CLELAND

Fanny Hill

Bir Kadının Zevk Anıları

ePub düzenleme ve kapak tasarım: BZ Yayın

Birinci Sürüm: Haziran 2014

Yeşil Elma Yayıncılık

aryayesilelma@gmail.com

aryayayincilik@gmail.com

Fanny Hill: Bir Kadının Zevk Anıları

(Fanny Hill, or Memoirs of a Woman of Pleasure)

ePub düzenleme: BZ Yayın (Birinci sürüm: Haziran 2014)

Redaktör: Hasan Erdem

Çeviri: Melek GOLDEN

Sertifika No: 12277

Birinci baskı: 2012 ISBN: 978-605-4226-10-8

Zafer Mh. Dutluk Çıkmazı No:1/5

Bahçelievler / istanbul

0212 222 38 01 / 0532 223 71 31

Sunu

Bir Kadının Zevk Anıları, yani daha iyi bilinen ismiyle Fanny Hill, İngiliz edebiyatının en çok tartışılan metinlerindendir. On sekizinci yüzyılın ortasında şehvet edebiyatı popüler olmaya başlayınca dek John Cleland ahlaksız yakıştırmasından kurtulamamıştır ve seksüel zevk ayini olarak kabul edilen Fanny Hill en iyi satan romanlar kategorisine girmiştir.

Hikâye Fanny'nin masum olarak bildiği Londra'ya gelişi ile başlar ve burada fahişeliğin tuzağına düşüşü ile o dönemin genelevlerindeki maceralıyla devam eder. Mektuplar bir tür itiraf niteliğinde olduğu kadar belirgin seksüel psikoloji detaylarıyla da doludur. Romanda çirkin, kaba ve adi bir anlatıma rastlamak mümkün değildir çünkü büyük bir tutkunun hikâyesi konu alınmaktadır.

Cleland'ın romandaki genel tarzı ve kaba sözcüklerin yerine yumuşak bir anlatım tercih etmiş olması çalışmaya saygın bir hava kazandırmıştır.

Paradoksal açıdan Fanny'nin anılarındaki en temel ayrım, kadın kahramanların kötü sonlarına ve yaşadıklarına karşı duyduğu pişmanlıkları konu alan İngiliz fahişe biyografilerine benzemeyişidir. Fanny, her romantik kadın kahramanın ulaşmak

istediği bedensel ve psikolojik doyuma ulaşmıştır. Cleland'ın yazı didaktiği, seksüel aktiviteler için eğitici bir katkı niteliğindedir.

John Cleland, (1710-89) 1729 ile 1740 tarihleri arasında Bombay'da çalışmıştır. 1730 senesinde ise Fanny Hill'i yazmaya başladığı düşünülür. Londra'ya 1741 'de döner ve döndükten sonra yaptığı borçlardan ötürü 1748'de tutuklanır. Fanny Hill'in 1748yılında yayınlanır. Kilisenin ve diğer kesimlerin tepkilerine rağmen Cleland aleyhinde bir dava açılmaz fakat Kraliyet danışma meclisi tarafından uyarı alarak yüz paund para cezasına çarptırılır.

Cleland'ın diğer çalışmaları sırasıyla Züppenin Anıları (1751), Aşkın Sürprizleri (1764), Şerefli Kadın (1768) ve çeşitli dramlar, şiirler, dilbilim incelemeleri, gazetecilik denemeleri ile politik bildirilerdir fakat tüm bu çalışmalar Fanny Hill'in gölgesinde kalmıştır. Dönemin tanınmış isimlerinden olan Boswell, Garrick, Pope ve Smollet'in öncülük ettiği edebiyat akımına borç problemleri, aykırı ve aksi karakteri nedeniyle katılmamıştır.

Birinci Mektup

Sevgili Madam;

Tutkularınızı kaçınılmaz birer emir saydığımın kanıtı olarak bu mektubu kaleme alıyorum. Bu mektuplar her ne kadar tatsız kaçsa da, aralarından sıyrılıp en sonunda sevginin, sağlığın ve servetin gücünün sunabileceği her hediyenin tadını çıkarmaya eriştiğim yaşamımın o rezil sahnelerini toparlayıp göz önüne serecektir. Henüz gençliğin baharında, bunu nasıl başardığımı ve içine itildiğim başıboş zevkler girdabının ortasında bile insanların kişilikleri ve davranışları üzerine nasıl düşünüp, gözlemlerde bulunduğumu ifade edecektir.

Uzun, gereksiz önsözlerden ölesiye nefret ettiğimden sizi de böyle bir girişi okuma zahmetine yöneltmeyecek ve yaşamının, aynen yaşadığım serbestlikte görmeye sizi hazırlamaktan öteye gitmeyeceğim.

Burada anlatacaklarım tüm sertliği ve çıplaklığıyla gerçektir. Bizimki gibi özgür ilişkiler için asla geçerli olmayan erdemi çiğneme kaygısı duymadan tüm içtenliğimle, yaşadıklarımı gizlemeden, gerçekte başıma nasıl geldiyse ve nasıl yaşadıysam sizinle de o şekilde paylaşacağım. Sizin de bu özgürlüğü ahlaksızca bulup burun kıvırmayacağınızı umuyorum. O en seçkin ve mükemmel zevklere sahip şehvet düşkünü erkekler yatak odalarını çıplaklıkla donatmaktan hiçbir zaman vazgeçmezler fakat önyargılara bağlı kaldıkları için onların asla salonlarında sergilenmesine izin vermezler.

Bu kadar ön ipucunun yettiğini düşündüğümden doğrudan öyküme geçmek istiyorum. Kızlık adım Frances Hill'dir. Liverpool yakınlarındaki Lancashire'da, son derece yoksul ve son derece dürüst bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldim.

Babam bacaklarından sakatlanıp toprak işçiliğinin yorucu işlerini daha fazla sürdüremeyecek duruma gelince, ağ yapımıyla uğraşmaya başladı ve bu ancak geçinecek kadar para kazanmamıza yetiyordu. Mahallede kızlar için küçük bir okul işleten annemin katkıları da bu geliri pek fazla arttıramıyordu. Bir sürü çocukları olmuştu ama son derece sağlıklı bir bünyeye sahip olan benim dışımda hiçbiri yaşını bile dolduramamıştı.

Eğitimim on dört yaşıma dek vasatın üzerinde değildi sadece okumayı daha doğrusu hecelemeyi, kargacık, burgacık bir şekilde yazı yazmayı ve sıradan, basit matematik işlemleri yapmayı biliyordum. Erdemli olmamın tek nedeni ise hayattan uzak yaşıyor oluşumdu ve karşı cinse karşı bizi ürkütüp adeta dehşete düşürdükleri için yaşımın o duyarlı yıllarına rağmen erkekler benim için sadece utanç anlamına geliyordu. Ama zaman geç tikçe ve o masum küçükhanım erkekleri kendisini yiyecek birer yırtıcı hayvan gibi görmekten vazgeçtikçe, bu korku da, tüm o masumlukta silinip, kaybolmaya başladı.

Zavallı annem tüm zamanını öğrencileri ve ufak tefek ev işleri arasında öyle bir bölüştürmüştü ki benim eğitimime çok az zaman ayırabiliyordu ve kendini hayatın tüm zevklerinden soyutlayan saflığı yüzünden beni de o güzelliklerin cilvelerinden korumayı aklının ucundan geçirmiyordu. On beşime basmak üzereyken annemi ve babamı ani bir çiçek hastalığı sebebiyle birer gün arayla kaybettim. Bu benim için dünyanın en büyük felaketi anlamına geliyordu. Önce babam ölmüştü ve bu annemin ölümünü daha da hızlandırdı. Artık mutsuz, kimsesiz bir öksüzdüm Aslen şehirli olan babamın Lancashire'a gelip yerleşmesi tamamen bir rastlantıydı ve bana bakabilecek bir akrabam yoktu. Ailemi kaybetmeme neden olan hastalık bana da bulaşmıştı ama gençliğimin de yardımıyla hastalığı hafif şekilde atlatmayı başardım. O zamanlar bunun değerini pek bilemediy-sem de hastalıktan geriye hiçbir iz kalmaması büyük şanstı. Size, onların yokluğunun bana verdiği keder ve hüznün tasvirini yapmayacağım çünkü acımı tarife kelimeler yetersiz kalıyor. Aradan biraz zaman geçince ve genç yaşın verdiği umutlarda eklenince, yeri doldurulmaz kaybın üzerimdeki derin etkisi silinmeye başladı. Bunun yanı sıra beni hayata bağlayan en

önemli şey Londra'ya gidip iş bulmak ve her şeye yeniden başlamak üzerine kurduğum hayaller oldu. Planım için gerekli tüm yardım ve öğütleri, arkadaşlarını ziyaret için köye gelmiş, birkaç gün kalıp geri dönecek olan Esther Davis adında genç kadından alabileceğimi öğrenmiştim.

Köyde bu tasarıya herhangi bir biçimde karşı çıkmak için başıma gelebilecekler hakkında yeterince kaygılanacak hiç kimse yaşamadığından ve ailemin ölümünden sonra benimle ilgilenen kadın da bu plana uymaya beni yüreklendirdiği için şansımı denemeye karar verdim. Oysa tarihe bakıldığında taşradan büyük dünyaya giden her erkek ve kadın hayatı kavramak yerine hep hüsrana uğrayan taraf olmuştur.

Esther Davis'in beni kendisiyle birlikte böyle bir serüvene atılmam için hiçbir şekilde desteklemediğini ve kışkırtmadığını söyleyemeyeceğim. Londra'da neler görebileceğimi anlatarak çocukça merakımı iyice kamçılıyordu. Anıtmezarlar, aslanlar, Kraliyet ailesi, tiyatro ve operalardan söz ediyor, kısacası onun yaşam çerçevesine giren tüm eğlencelerle benim küçücük başımı döndüren tüm o güzelliklerden söz ediyordu.

Kilise giysileri bile kaba keten kumaştan gömlek ve yünlü eteklerin üzerine çıkamayan biz yoksul kızların, Esther'in cicili bicili saten elbiselerini, dantel şeritlerle süslü şapkalarını, cafcaflı kurdelelerini, gümüş simli ayakkabılarını kıskançlık ve saf bir hayranlıkla izleyişimizi şimdi düşünüce bile kendimi gülmekten alamıyorum. Tüm bunların sadece Londra'da olabileceğini sanıyorduk.Ve onlara bakmak, gidip onlardan payıma düşeni almaya çalışmaktaki kararlılığımı fazlasıyla artırıyordu.

Esther için şehre dönerken yanına köylü kızı refakatçi alma düşüncesi ve onu, yolculuğum sırasında benden sorumlu olmaya iten nedenler hiçbir önem taşımıyordu. Her zamanki konuşma ve tavırlarıyla bana, taşradan şehre gelen birçok genç kızın hem kendilerini, hem de ailelerini nasıl yoksulluktan kurtardıklarını anlattı. Bazıları erdemlerini koruyup efendilerini kendilerini öyle bağlamışlardı ki evlenip, son derece saltanatlı ve mutlu bir yaşam sürmeyi başarmışlardı. Hatta belki bir kaçı Düşes bile olmuştu. Şans herkesindi, bir başkasına gülerken benim payıma neden acılar düşüyordu? Hedefime yönelik reklâmlar günbegün yinelendikçe, umut vaat eden bu yolculuğa bir an önce başlamayı ve doğduğum yer de olsa, ardından üzüleceğim hiçbir yakınımın yaşamadığı bu köyü terk etmeyi iple çeker oldum. Lancashire bana artık dayanılmaz geliyordu, en müşfik davranışlar bile gözümde soğuk bir sadaka havasına bürünmüştü. Tek dostumun evinde

bile beni bu hayırseverlikle neşelendirmeye çalışıyorlardı. Yine de yanında yaşadığım aile dostumuz bana çok adil davrandı, borçlar ve cenaze masrafları karşılandıktan sonra elimde avucumda kalan ufak tefek şeyleri paraya çevirmemi sağladı ve köyden ayrılırken tüm servetimi teslim etti. Zaten tüm mal varlığım hafif bir sandığa yerleştirilmiş çok az sayıda giysi ve bir kese içinde sekiz gineyle on yedi gümüş şilinden ibaretti. O zamana dek bir arada görmediğim kadar büyük bir hazineydi bu, bitip tükeneceği olasılığını aklım asla almıyordu. Gerçekten de kendimi yüklü bir servetin sahibi olarak görme mutluluğuna kaptırmıştım ve parayla birlikte verilen dünya kadar akıllıca öğüt bir kulağımdan girip öbüründen çıkıverdi.

Böylece Londra'ya giden yolcu arabasında Esther'le benim için yer ayırtıldı, sevinç ve keder karışımı bir iki damla gözyaşı döktüğüm oldukça önemsiz bir veda sahnesinden sonra yola koyuldum. Önemsemediğim için yolda başıma gelenleri, sarhoş arabacının beni süzmesini, bazı yolculara bana oynanan ve koruyucum Esther'in açıkgözlülüğü sayesinde alt edilen oyunları atlamayı tercih ediyorum. Hakkını vermem gerekirse Esther bana bir anne gibi göz kulak oldu ama aynı zamanda bu korumadan ötürü payını da alıyor, tüm yol masraflarını bana karşılatıyordu. Bense bu yükü canı gönülden taşıyor, üstüne üstlük bir de kendimi ona minnettar hissediyordum.

Aslında Esther, aldatılıp kazıklanmamamıza özellikle dikkat ediyor, olabildiğince tutumlu davranıyordu. Altı atın çektiği ama yine de ağır aksak giden arabamızla Londra şehrine bir yaz akşamının geç saatlerinde varabildik. Kalacağımız hana giden geniş sokaklardan geçerken arabaların gürültüsü, telaşlı yaya kalabalığı, dükkân ve evlerin görünümü beni hem şaşkına çevirdi, hem de hoşuma gitti.Vardığımızda, eşyalarımız arabadan indirilip bize teslim edildiğinde, yolculuk boyunca bana olabildiğince sevecenlik gösteren, yiyeceğim ser-semletici darbeye beni hiçbir ön uyarıyla hazırlamayan, bu bilinmedik diyarda tek dayanağım, dostum diyebileceğim, koruyucum Esther Davis sanki ona yük olacağımdan korkarmış gibi, birdenbire garip ve soğuk bir tavır takınıverdiğinde nasıl şaşırdığımı, incindiğimi tahmin edin!

Güvendiğim, daha önce hiç o anki kadar ihtiyaç duymadığım Esther, yardım ve desteğini sürdürmeye devam edeceği yerde, yolculuğumun sonuna beni sağ salim ulaştırdığı için verdiği sözleri yerine getirdiğini

düşünüyordu herhalde. Bu tutumunun doğallığı ile ayrılmak üzere beni kucaklamaya girişti. Bense öyle sarsılmış, öyle altüst olmuştum ki beni getirdiği bu yer hakkında bilgisi ve deneyimine bağladığım umut ya da beklentilerimden söz edecek ne cesaretim, ne de mantığım kalmıştı.

Ben böyle nutkum tutulmuş, sersemlemiş halde dikilip dururken kuşkusuz Esther bu halimi veda etmenin üzüntüsünden öte bir şeye yormuyordu. Verdiği kısa öğüt, endişelerime ancak hafif bir teselli sağlayabildi. Londra'ya ulaşmıştık ve Esther artık evine gitmek zorundaydı, bana da elimden geleni yapıp olabildiğince kısa sürede başımı sokacak bir yer bulmamı önermişti. Söylediğine göre bu yerler, mahalle kiliselerinden daha çoktu, bir iş bulma bürosuna başvurmalıydım ve kendisi de ilgi çekici bir iş duyarsa beni bulup haber verecekti. Bu arada özel bir daire tutmalı, adresimi ona bildirmeliydim. Bana iyi şanslar diledi, hep dürüst kalmam, asla namussuzluk yapmamamı umduğunu söyledikten sonra kısacık bir veda ile beni tümüyle kendi kaderime bırakıp, gitti.

Böylece yapayalnız ve kimsesiz bırakılınca, otelin küçük bir odasında geçen bu ayrılık sahnesinin ciddiyetini ancak o an keskin bir acıyla hissedebilmiştim. Az sonra Esther arkasını dönüp çıkıp gitti ve bu garip, çaresiz durumumun hüznüyle hıçkırıklara boğuldum. Oysa hala şaşkınlıktan kurtulamamış nasıl toparlanacağımı bilemeden öyle darmadağın kalakalmıştım.

Bu sırada içeri girip kestirme bir dille bir şey isteyip istemediğimi soran uşak, karasızlığımı daha da artırmıştı. Safça "Hayır" diye yanıtladım. Oysa o gece için kalacak yeri nasıl bulabileceğimi bana söylemesini dilerdim. Cevabımın ardından hanımıyla konuşacağını söyledi ve çıktı. Uşağın söz ettiği kadın birkaç dakika sonra odamdaydı. Acı çektiğimi görmüş fakat buna biraz olsun bile değinmeden kuru bir tavırla, bir şiline bir yatak verebileceğini, şehirde tanıdıklarımın olduğunu düşündüğünü ve sabah kendime yeni bir yer bulabileceğimi umduğunu belirtti.

İnsanın en büyük felaketlerde bile ufak tefek avuntular yakalayabilmesi inanılmaz bir şey. O gece, uzanıp dinlenebildiğim yataktan daha öte olmayan bir güvence bile acımı dindirmeye yetti. Şehirde başvurabileceğim hiç kimsenin olmadığını ev sahibesine söylemekten utandığım için, Esther'in verdiği broşürü inceleyip hemen ertesi sabah iş bulma bürosuna gitmeye karar verdim. Orada, benim gibi bir taşra kızına uygun herhangi bir yer ve az miktardaki param tükenmeden geçimimi sağlayabileceğim bir iş

bulmak için gerekli bilgiyi alabileceğime inanıyordum. Tavsiye mektubuna gelince, Esther bir yolunu bulup bana bir tane sağlayacağına güvenebileceğimi sık, sık yinelemişti. Beni böyle bırakıp gitmesinden çok etkilenmiş, ona bel bağlamaktan tümüyle vazgeçmiş de olsam iyi niyetle düşünmeye başlayınca, onun bu tavrının tamamen uygun olduğuna, her şeyi ilk başta öyle algılamama yalnızca yaşamı bilme-yişimin yol açtığına inandım.

Böylece ertesi sabah, köylü giysilerimin el verdiğince temiz, derli toplu giyindim. Sandığımı sıkı tembihlerle ev sahibesine bırakarak tek başıma yola düştüm. Gördüğüm her insandan ürkerek ve fazla bir aksilikle karşılaşmadan iş bulma bürosuna vardım.

Büroya, müşteri kabul bölümünde oturan yaşlıca bir kadın bakıyordu. Önünde kocaman, düzenli bir defterle gerekli bilgilerin yazılı olduğu kâğıtlar vardı. Bu önemli kişiye şirin görünmeye çalışarak bakışlarımı yerden kaldırmadan ve buraya benimle aynı amaç için gelmiş olan öteki insanları incelemeden önünde eğilip, selam verdikten sonra dileğimi kekeledim.

Küçük derece bir devlet memurunun tüm ciddiyetini ve suratsızlığını taşıyan, bir bakışta beni baştan aşağı süzen hanımefendi hiç yanıt vermeden dinledi. Yalnız başlangıç için bir şilin istedi ve parayı alınca da kadınlar için çalışacak yerin son derece ender bulunabildiğini, hem benim ağır iş için çok narin göründüğümü, yine de defterine bir göz atıp benim için ne yapabileceklerine bakacağını söyledi. Benden diğer müşterilerin işlerini yaparken beklememi istedi. Öldürücü bir belirsizlik taşıyan bu sözlerden ötürü ta derinden incinmiş halde geriye çekildim.

Sadece biraz daha yüreklendiğim ve beni hu-zursuzlaştıran düşüncelerimi dağıtacak bir şeyler aradığım için başımı azıcık kaldırıp bakışlarımı odada gezdirmeye cesaret edebildim. Gözlerim, odanın bir köşesinde oturan, kadife pelerinli, (dikkatinizi çekerim, yazın ortasındaydık) kırmızı suratlı, şişman, en az ellisinde bir bayana (o zamanlar ona bayan diyecek kadar saftım) takıldı hemen.

Kadın beni baştan aşağı süzüyor, sabit bakışlarının neden olduğu şaşkınlığa ve kızarmış yanaklarıma hiç aldırış etmeden neredeyse beni gözleriyle yiyordu. Bu şaşkınlık ve yüz kızarması hiç kuşkusuz, onun için uygun bir aday olduğumun en güçlü işaretleriydi. Böylece bende izlenilmenin verdiği zevkle başımı geriye atıp en sevimli tavrımı takındım.

Tüm vücudumu, boyumu ve tenimi dikkatle inceledikten sonra yanıma yaklaştı.

“Hayatım, kalacak bir yer mi istiyorsun?” dedi tamamen sahte bir gülümsemeyle.

“Evet, rica ederim,” dedim yerlere kadar eğilip onu selamlarken. Bunun üzerine büroya aslında hizmetçi bulmak için geldiğini, kendisinin biraz yol göstermesiyle bu işi yapabileceğime inandığını sadece görünüşümün bile yeterli bir kişilik taşıdığımın kanıtı olabileceğini, yumuşak başlı davranıp kötü arkadaşlardan uzak durabileceğimi umduğunu, kısacası şehrin yaşlı ve deneyimli bir kadının aklına gelebilecek her şeyi söyledi. Dünyayı olduğundan güzel gösteren hayal gücüm, yeni hanımımın ağırbaşlı ve saygıdeğer olduğunu temin ediyordu. Özellikle de böyle bir bayanın ağzından çıkan sözler, sokaklarda avare avare dolaşmaktan ödü kapan ve önüne çıkan ilk barınağa memnuniyetle balıklama dalan acemi, cahil bir taşralı kızın kandırılması için gerekenden fazla iyiydi. İş anlaşması, kurnaz gülümsemesi ve omuz silkişi gözümden kaçmayan büro memurunun hemen önünde gerçekleşmişti. Hareketlerini, hemen bir yer bulmama sevindiğinin belirtileri diye yorumladım, safça. Ama sonradan öğrendiğime göre, saygıdeğer hanımefendiler birbirlerini çok iyi anlıyorlardı. İş bulma kurumu ise Bayan Brown’ın hanımımın kendi kazancı ve müşterilerinin kullanımı için taze mallara bakınmak üzere sık, sık uğradığı bir pazardı.

Öte yandan, hanımefendi pazarlığından öyle memnundu ki, sanırım faydalı öğütlerin ya da herhangi bir tersliğin beni avucundan kaçırabileceği korkusuyla yarı resmi bir eda takınıp beni hemen alıp arabayla hana götürdü ve sandığımı istetti. Nereye gittiğim konusunda en ufak bir açıklamaya gerek duyulmaksızın sandık teslim edildi.

İş bittikten sonra hanımım arabacıya Aziz Paul Kilise Mezarlığı yakınlarındaki bir dükkâna sürmesini buyurdu. Oradan bana bir çift eldiven satın aldı ve ***sokağındaki evine sürmesi için arabacıya verdiği talimatları yineledi. Yol boyunca, büyük bir şans eseri şu koca dünyada bulunabilecek en iyi dostun değilse bile, en iyi hanımın ellerine düştüğümden başka bir şey düşünmedim. Sonunda arabacı bizi evin kapısına getirdi. Böylece Bayan Brown’ın evine tam bir güven ve zaferle adım atarken içimden buraya yerleşip işlerimi yoluna koyar, koymaz Esther Davis’i sahip olduğum bu şanslı işten haberdar edeceğime söz verdim.

Gittiğim hanın sıradan odalarından daha iyisinin nasıl olduğunu bilmeyen biri için fevkalade döşenmiş görünen çok güzel bir salona alındığımda, yeni evim hakkındaki pozitif düşüncelerimin hiç de azalmadığını tahmin edersiniz. Yaldızlı iki boy aynası, üzerinde gösteriş için dizilmiş birkaç parça tabak bulunan bir büfe gözlerimi kamaştırmaya yetmiş, oldukça itibarlı bir aileye girmek üzere olduğuma beni inandırmıştı.

İşte burada hanımım ilk kez dizginleri eline aldı, iyi huylu olmayı ve onun yanında rahat davranmayı öğrenmem gerekiyordu. Beni ev işleriyle uğraşacak sıradan bir hizmetçi niyetiyle değil, kendine bir tür yardımcı olarak tutmuştu ve eğer iyi bir kız olursam benim için düzinelerce anneye bedel olacağını söyledi. Bense beceriksizce reveranslarla evet, hayır, elbette gibi bir, iki heceli sözcüklerle yanıt verebiliyordum.

Az sonra hanımım zile dokundu ve bizi eve alan iriyarı genç hizmetçi içeri girdi.

"İşte, Martha, bu genç hanımı çamaşırlarımla ilgilenmesi için yeni tuttum. Yukarı, odasına çıkar onu. Ve ona da bana gösterdiğin saygıyı göstermeni istiyorum çünkü kendisine çok sevdim, iyiliği için ne yapabileceğimi de henüz bilemiyorum."

Bu tuzağa alışkın olan ve Bayan Brown'ın imalarını mükemmel anlayan baş fahişe Martha, bana hafif bir reverans yapıp kendisiyle yukarı gelmemi söyledi. Beni, iki kat yukarıda, içinde güzel bir yatak bulunan temiz ve düzenli bir odaya aldı. Martha'nın dediğine göre, bana çok iyi davranacağından emin olduğu genç bir hanımefendiyle, hanımımın kuzenlerinden biriyle burayı paylaşacaktım. Sonra kendisine rastladığım için ne denli mutlu olmam gerektiğini, daha iyisini istesem de asla bulamayacağımı, onun çok iyi bir hanım olduğunu, hayırsever, tatlı biri olduğunu sıralayıp, durdu.

Ağzından çıkan her sözü tam da onun anlamam için ortaya koyduğu şekliyle anlayan, yaşama daha yeni atılmış böylesine çaylak bir budala dışında herkeste kuşku uyandırabilecek bir sürü saçmalıklar sıraladı. Martha, nasıl bir zekâyla uğraşması gerektiğini şimdiden görmüş, ölçüp biçmişti, tellere karşı kör kalıp kafesimden memnunluk duymamı sağlamak için beni ıslığıyla eğitiyordu.İlerde vereceğim hizmetin içeriğine ilişkin bu yalan, yanlış açıklamaların tam ortasında çalan zil bizi yeniden aşağı çağırdı. Üç örtü serili bir yemek masasının hazırlandığı aynı salona girdim.

Hanımım yanına en gözde kızlarından birini almıştı. Evinin belli başlı idarecilerinden olan bu kadının görevi benim gibi genç kızları hazırlamaktı. Dolayısıyla bu iş için oda arkadaşım olmuş, daha saygın bir yer edinmesi için de, bu okulun muhterem müdiresince kendisine kuzen unvanı verilmişti.

Burada ikinci bir incelemeden geçtim. Bu sınav bakımını ve eğitimini bana ateşli bir biçimde önerdikleri hocam Bayan Phoebe Ayres'in tam onayıyla sonuçlandı.

Yemek sofraya konmuştu. Bana arkadaşı gibi davranmasının bir devamı olarak Bayan Brown, hanımefendileriyle aynı masaya oturmama ilişkin itirazlarıma rağmen bunu kesinlikle kabul etmeyeceğini o gece beraber yiyeceğimizi söylemişti. Masada sohbet, genelde bu iki bayan arasında, çift anlamlı ifadelerle sürüp gidiyordu arada bir de konuşma o anki durumumdan duyacağım memnunluğu sağlamlaştırmaya yönelik içten güvencelerle kesiliyordu. Öyle gençtim ki o zamanlar zaten bu memnunluğu daha fazla artırmaları olanaksızdı.

Bu masada alınan karara göre, birkaç gün ortalarda görünmeyip hanımımın refakatçisi olarak bana uyacak giysilerin bulunmasını bekleyecektim. Pek çok şeyin görüntümün bırakacağı ilk izlenimlere bağlı olduğunu göz önüne alıyorlardı ve bu doğru bir karardı. Köylü giysilerimi Londra şıklığıyla değiştirme umudu bu hapis yaşamını mükemmel şekilde sindirmeme yarayacaktı. Ama bunun asıl nedeni Bayan Brown'ın müşterileri ya da geyiklerince (onlara sunulan kızları böyle adlandırıyorlardı) görülmemi ve onlarla konuşmamı istememesiydi. Bu durum hanımefendilerinin hizmetine alınmam için ilk koşul olan ve benim de görünüşe bakılırsa hala koruduğumun açıkça anlaşıldığı bekâretim için uygun bir pazar sağlanıncaya dek sürecekti.

Asıl öyküm açısından hiçbir önem taşımayan dakikaları bir yana bırakıp yatma saatine dek geçen ve bu iyi insanların emrinde kolay bir hizmet vereceğime gitgide daha fazla bir memnunlukla inandığım zamanı geçiyorum. Yemekten sonra yatak odasına çıktığımızda hizmetçi yanımızdan ayrıldıktan sonra onun önünde soyunup yatağa gömleğimle girmekte biraz çekingen davrandığımı gören Phoebe yanıma yaklaşıp eşarbımı ve giysimin düğmelerini çözmeye başlayıp soyunmaya devam etmem için beni yüreklendirdi. Üzerimde çıplaklığımı örten tek bir gömlek kaldığını görünce kızardım, çabucak yatağa girip yorganın altına gizlendim.

Phoebe güldü, az sonra o da yanımda yerini almıştı. Kendi kuşku uyandıran hesabına göre yirmi beş yaşındaydı oysa görünüşe bakılırsa en azından bir on yılı atlamıştı. Yıllardır verdiği hizmetin ve sıcak suların vücudunda yapmış olması gereken tahribatı da hesaba katmalıydı. Zaten Phoebe onun mesleğindekilerin yakınlık görmek yerine yakınlık gösterme dönemine çok hazırlıksız yakalanmıştı. Şehvet uyandıracak herhangi bir olanağı asla kaçırmayan, hanımımın bu eşi bulunmaz vekili yanıma uzanır uzanmaz dönüp bana sarıldı ve arzuyla öptü. Bu benim için yeniydi ve tuhaftı ama davranışını yalın bir sevecenliğe yorup bilebildiğim kadarıyla Londra adetlerinde bir sevgi anlatımı olabileceğini düşünerek ondan aşağı kalmamak için sarılışına ve öpüşüne kusursuz bir saflığın tüm coşkusuyla yanıt verdim.

Böylece cesaretlenen Phoebe'nin elleri son derece özgür davranmaya, beni şaşırtan ya da ürküten dokunuşlar, sıkmalar ve bastırmalarla tüm gövdemin üzerinde dolanmaya başladı. Bu saldırının arasına serpiştirdiği gurur okşayıcı iltifatlar ona izin vermemde oldukça etkili oldu. Hiçbir kötülüğü tanımadığım için hiçbir kötülükten de korkmuyordum. Böylece Phoebe'nin bana dilediğini yapmasına izin verdim, onun serbestliği bende tuhaf ve o ana dek tadılmamış bir zevkten başka bir duygu uyandırmıyordu. Parlak bir alev gibi tüm vücudumu yalayıp buzları eriten ellerinin dokunuşlarına tüm yüreğimle açıktım.

Sert, sıkı, dik iki tepecikten oluşan göğüslerim Phoebe'nin ellerini bir süre oyalayıp eğlendirdi. Henüz birkaç ay önce filizlenip o hoş tepeciği donatan ve en derin duyumların, o ana dek en duyumsanmamış saflığın merkezi üzerinde yer almaya başlayan ipeksi yumuşaklığı hissedinceye dek pürüzsüz patikadan aşağılara kadar kaydı. Parmakları doğanın hem süs, hem de yarar diye sunduğu yosunla oynuyor, büküyor, düzeltiyordu. Ama artık bu dış bölgelerle yetinmeyip asıl noktaya yönelmeye başlıyordu, en can alıcı yere girmek için parmağını usulca yaklaştırdı, çekti ve sertçe zorladı. Bunu yaparken beni öyle bir rahatlatıp, yanlış bir şey olmadığına öyle bir inandırmıştı ki aksi takdirde yataktan fırlayıp, hemen yardım isteyebilirdim. Dokunuşları bütün damarlarımda dolaşan ama yine de vücudumun merkezinde şiddetle odaklanan yeni bir ateş yakmıştı. Hayatımda ilk kez yabancı eller bana dokunuyor, sıkıyor, bastırıyordu. Canımın yandığını belirtinceye ve henüz açılmamış geçidin darlığı onun daha derinlere inmesini engelleyinceye dek eylemlerini sürdürdü.

Bu arada gövdemin kasılışı, gerinmelerim, iç çekişlerim, kesilen soluğum, hepsi o deneyimli ustanın bu girişimlerinden rahatsızlık duymaktan çok zevk aldığımı anlamasına yetiyordu.

"Ah, sen ne kadar büyüleyici bir yaratıksın! Seni kadın yapacak erkek ne kadar şanslı. Keşke senin hatırına erkek olsaydım," gibi sözleri bu hareketlerini yumuşatıyordu.

Bense karmakarışık olmuş, kendimden geçmiştim, yeni duygular benim için çok fazlaydı. Alevlenen ve dehşete düşen halim beni hayatın tüm acı gerçeklerinden yoksun eden bir fırtınaya savurmuştu. Bir anda gözlerimden zevk yaşları boşandı ve her yanımı kavuran alevi az da olsa söndürdü. Deneyimli ve aşk sanatı üzerine iyi eğitim almış olan Phoebe zevkin her biçimini, her aracını biliyordu. Görünüşe göre genç kızların hazırlık aşamasında uygulamalı olarak bulunmaktan müthiş bir keyif alıyordu. Erkeklerden nefret ettiği ya da lezbiyen olduğu için değildi ama fırsatını yakaladığında arzuları alışılmış şekilde doyurmanın getirdiği tokluk ve belki de gizli bir eğilimle cinsiyet ayrımı yapmaksızın bulabildiği her yerde zevkleri sonuna dek yaşamayı tercih ediyordu. Böylece dokunuşlarıyla beni hedefi için yeterince tahrik ettiğinden iyice emin olunca yatak örtülerini usulca aşağı çekti, geceliğim boynuma kadar sıyrılmıştı, çırılçıplak yatıyordum ve karşı koyacak gücüm kalmamıştı. Gittikçe kızaran yanaklarım bile erdemden çok arzuyu yansıtıyordu. Yanımızda yanıp duran mum ise (elbette kasıtlı bırakılmıştı) tüm gövdemi aydınlatıyordu.

"Hayır!" dedi Phoebe. "Tüm bu hazineleri benden gizlemeyi aklına bile getirme tatlı kız. Gözlerim de ellerim kadar tadını çıkarmalı. Tomurcuklanan bu göğüsleri bakışlarımla yemeliyim. İzin ver öpeyim onları. Bırak bir kez daha öpeyim. Ne kadar da sert, pürüzsüz ve beyazsın. Nasıl da ince biçimlenmiş ve bu nefis yer. Ah, bırak da şu küçük, tatlı, körpe aralığı göreyim. Yoo, bu çok fazla, dayanamayacağım! Ben... Ben...."

O anda elimi aldı ve kendinden geçmiş bir halde kolayca tahmin edebileceğiniz yere götürdü. Ama aynı şeyin yapısında ne kadar da fark vardı! Sık, kıvrım kıvrım, çalı gibi yayılmış hali olgun ve tamamlanmış bir kadının belirtisiydi. Elime kılavuzluk ettiği boşluk beni kolayca kabul etti ve parmaklarımı hisseder, hissetmez hareket ettirmeye başladı. Bu öyle hızlı bir sürtünmeydi ki elimi hemen çekiverdim. Phoebe ise daha bir sakinleşmişti. Bir, iki iç çekiş ve yürekten kopan ah'lar ruhunu dudaklarından dışarı solurcasına dudaklarıma kondurduğu öpücüğün ardından kesildi. Yorganı

yeniden üzerimize örttü. Bunda nasıl bir zevk bulduğunu bilemiyordum ama bildiğim tek şey, yakıcı doğanın ilk kıvılcımlarını, kirlenişin ilk anlamını o gece yakaladığımdı ve de kadınların yakınlığının da karşı cinsin tüm baştan çıkartmaları kadar öldürücü olduğunu fark etmiştim. Phoebe, sakinleşince erdemli hanımımın benim için yaptığı planların tüm ayrıntılarını öğrenmek üzere kurnazca ağzımı aradı. Tamamen içten pazarlıksız yapımdan kaynaklanan saf cevaplarım sayesinde sıcak doğama, uysallığıma, cahilliğime güvenerek düşlenebilecek her başarıyı kendi, kendine vaat etmemesi için hiçbir neden yoktu.

Yeteri kadar uzun bir konuşmadan sonra yatak arkadaşım beni dinlenmeye bıraktı, bana yaşatılan bu şiddetli duyguların ardından katıksız bir yorgunlukla uyuya kaldım. İçimden taşan duygular beni, bilinçaltımın yardımıyla uyanıkken yaşanan gerçek sevişmelerden hiç de aşağı olmayan o zevk verici düşlerden biriyle rahatlattı.

Sabah on dolaylarında son derece neşeli ve zinde uyandım. Phoebe benden önce kalkmıştı. Dün geceki yatak sahnesinin en ufak bir izini bile taşımayan yüzüne bakakaldığımı görünce, içine düştüğüm şaşkınlığı daha fazla artırmamaya çalışarak en sevecen haliyle nasıl olduğumu, iyi uyuyup uyumadığımı, kahvaltıya hazır olup olmadığımı sordu. Eğer dilerse kalkıp bana vermeyi istediği herhangi bir işi yapmaya başlayacağımı söyledim ona. Gülümsedi. O sırada hizmetçi kahvaltıyı getirdi ve tam ben giysilerimi üzerime geçirmiştim ki hanımım endamıyla salına, salına odaya girdi. Geç kalktığım için azarlanmasam bile en azından iğneleneceğimi beklerken saf ve taze görünüşüm üzerine ettiği iltifatlarla hoş bir yanılgıya uğradım. Ben onun için seçkin bir güzellik goncasıydım, tüm o kibar beyler bana hayran olacaklardı. Bana inanın ki, tüm bunlara verdiğim yanıtlar yetiştirilişimin yüzünü kara çıkarmamıştı. Tepkilerim onların dilediğince basit ve budalacaydı, kuşkusuz bu onları beni eğitim ve deneyimle aydınlanmış bulmaktan çok daha hoşnut kılıyordu.

Kahvaltı ettik. Çay takımları henüz kaldırılmıştı ki içeri iki bohça çamaşır ve giysi getirdiler. Yani böylece onların deyimiyle beni tamamen ‘donatmak’ için gerekli her şey hazırdı.

Simlerle çiçeklenmiş beyaz, parlak bir ipekli, Brüksel dantelli bir kep, şeritli ayakkabılar ve Bayan Brown’un gayretli çalışkanlığıyla bu önemli gün için acilen bulup, buluşturulan buna benzer elden düşme süslü, püslü giysilerle küçük yüreğimin sevinçten uçması kolayca sağlandı. Evde daha

şimdiden, güzelliğimi sınayacak bir müşteri hazırda bekliyordu. Adam yalnızca edineceği mülkü önceden görmekte diretmemiş, beğenmesi halinde derhal ona teslim edilmem için de gerekli teklifi yapmıştı. Çok akıllıca bir neden ileri sürmüştü, bulunduğum yer bekâret gibi çabuk bozulabilecek bir malın güvenle saklanması için fazlaca tehlikeliydi.

Sunulacağım Pazar için beni giydirip kuşatma işi Phoebe'ye bırakılmıştı, giysilerimle kendimi bir an önce aynada görme sabırsızlığım dışında her şeyin eksiksiz yerine getirilmesi için iyi değil, mükemmel bir çaba harcadı Phoebe. İş bitip de aynanın karşısına geçince kendimdeki değişiklikten duyduğum çocukça neşeyi gizlemeyecek kadar yalın ve yapmacıksızdım. Aslında bu değişiklik hiç de iyi olmamıştı köylü giysilerimin derli toplu, sade rahatlığı içinde, yabancılığımı gizleye-mediğim bu süslü kıyafetler içinde olduğumdan çok daha güzel görünüyor olmalıydım.

Yine de Phoebe'nin iltifatları vücudum hakkında içten içe duyduğum beğeni duygularımı desteklemişti. Abartmadan söylüyorum, bana duyulacak bir beğeniyi haklı çıkarmaya yeterli bir vücuda sahiptim. Burada abartılmamış bir resmimi çizmek yersiz kaçmaz sanırım.

Uzun boyluydum ama yine de yaşıma göre çok uzun sayılmazdı. Daha önce de belirttiğim gibi on beşime henüz girmiştim. Vücudum kusursuz dikliğini, ince belini, hafifliğini ve serbestliğini diğer kadınlarda olduğu gibi korselere borçlu değildi. Kendinden dalgalı, omuzlarıma dökülen ipek gibi saçlarım parlak koyu kestane rengiydi ve pürüzsüz bir cildin beyazlığını daha da vurguluyordu. Yuvarlağa kaçan oval yüzüm fazlaca pembe, ama çizgileri zayıf ve inceydi, çenemdeki çu-kursa ters bir etki yaratmıyordu. Gözlerim koyu siyahtı, parıltılı değil de daha çok süzgündü, yalnız bazı durumlarda anında alev aldığı söylenirdi. Özenle koruduğum dişlerim küçük, düzgün ve beyazdı. Yuvarlak, dik göğüslerim umut vaat ediyordu. Kısacası evrensel güzellik arayışının en belli başlı özelliklerini taşıyordum ya da en azından erkeklerin, hiç değilse benim tanıdıklarımın hepsinin kararları olumlu yöndeydi. Hemcinslerim de, güzellikte onları açıkça geçtiğim için beni kıskançlıkla gözden düşürmeye çalışıyorlardı. Kabul ediyorum, bu çok ağır bir övgü ama böyle ender zevk ve şansı borçlu olduğum bir görünüşe şükran duymalıydım. Yapmacık bir alçak gönül-lülükle böyle değerli armağanlardan söz etmekten kendimi alıkoyamazdım.

Giyinmiştim ve tüm bu cıvıl, cıvıl giysilerin, kurbanı sunmak için süslemekten öte bir şey olmadığı aklımın ucundan bile geçmiyordu. Her

şeyi safça sevimli, tatlı Bayan Brown'un dostluk ve nezaketine bağlıyordum. Bu arada hanımım paramı güven altına alma bahanesiyle, yolculuk masraflarından geriye kalan, benim koca bir hazine gibi gördüğüm bir damlacık servetime gözünü bile kırpmadan el koymuştu.

En büyük pay yeni kıyafetime ait olduğu için kendime fazla hayranlık duymaksızın ayna karşısında geçirdiğim kısa bir süre sonra aşağı salona çağrıldım. Yaşlı hanımım beni selamladı, yeni giysilerimi güle güle giymemi diledi, üzerime çok güzel uyduğunu söylemeye de utanmadı. Zaten, sözlerine kanmayacak kadar akıllı göründüğüm hiçbir nokta yoktu. Sonra da beni kendi uydurması olan kuzenlerinden bir başkasıyla tanıştırdı. Odaya girip de hafif bir reverans yaptığımda ayağa fırlayıp beni selamlayan ve ona öpmesi için yalnızca yanağımı uzatmamdan ötürü biraz gücenen yaşlıca bir beyefendiyi selamlamamı istedi. Adam bu hatayı, derhal düzeltti. Görünüşü yüzünden kendisine teşekkür etmeyi asla istemeyeceğim bir şevkle dudaklarını benimkilere yapıştırdı. Bence bu adamdan daha ürkütücü, daha iğrenç bir şey olamazdı dünyada çirkin ve nahoş sözcükleri hakkında bir şey söyleyebilmek için kelimeler yetersiz kalırdı.

Altmışını geçmiş, kısa boylu, hastalıklı, sapsarı ölü gibi yüzlü, boğuluyormuş gibi bakan kocaman patlak gözlü bir adam canlandırın gözünüzde. Önde iki kazma dişle çıkık bir ağız, mosmor dudaklar, lağım kokan bir nefes. Sırıtışında bir tehlikeli olmasa bile kesinlikle korkunç görünen garip bir ürkütücülük vardı. Böyle bir insan müsveddesi de olsa yine de arzulanmak, memnun edilmek için doğduğunu, hiçbir kadının kendisini reddedemeyeceğini düşünecek kadar kördü. Bu düşüncenin etkisiyle onunla sevişiyormuş görüntüsü verebilecek biçarelere para saçıyor, uyandırdığı dehşeti gizleyecek yapmacıklık ya da bazen gaddarca davranıyordu.

Güçlerinin iflas etmiş oluşu ancak iktidarsızlıkla açıklanabilirdi ve bu durum onu hep bir öfke nöbetine itiyordu. Sonra da anlık arzularını doyurduğu masum kızlardan bu halinin acısını çıkarıyordu. Kendisine uzun zamandır bu yolla kurban sağlayan hanımım bu kez ilk deneyimim olmasını hiç umursamadan beni seçmişti. Beni onun önünde durdurdu, kendi etrafımda döndürdü, eşarbımı çözüp daha yeni, yeni dolmaya başlayan göğüslerimin yükselişine, inişine, biçimine ve beyazlığına dikkat çekti. Sonra beni yürüttü ve el değmemiş güzelliğimin pazarlığını yapmaya başladı. Kısacası üçkâğıtçılığın hiçbir püf noktasını es geçmedi. Adamsa

tüm bunlara beğeni dolu kibar baş sallamalarla yanıt veriyor ve yiyecekmiş gibi bakıyordu. Arada bir göz ucuyla ona bakıyor, arzudan alev alev yanan gözleriyle karşılaştıkça katıksız bir dehşet ve korkuyla başımı çeviriyordum. Kuşkusuz o bunu genç kız utangaçlığına ya da en azından naza bağlıyordu.

Her nasılsa kısa süre sonra odadan çıkmama izin verildi. Beni hiç yalnız bırakmayıp sürekli kuyruğumda dolanan Phoebe tarafından yeniden odama götürüldüm. Burada, az önce yaşadığım sahnenin bir benzerini yaşayan herkesin aklına takılacak soruları düşünmeye zamanım vardı fakat itiraf etmek gerekirse, aşılmaz aptallığım ya da daha doğrusu şaşılası saflığım öylesine büyüktü ki Bayan Brown'un tasarıları karşısında hala gözüm açılmamıştı. Tersine her fırsatta o aile sandığım insanlara duyduğum minneti her fırsatta dile ge-tiriyordum Phoebe, böyle kibar bir beyefendiden koca niyetine hoşlanıp, hoşlanmayacağımı sorarak bu canavara olan korkumun daha da çoğalmasına neden oldu. Ona çok içten bir yanıt verdim. Koca bulmak konusunda hiçbir fikrim yoktu ama eğer birini seçmem gerekseydi kendi düzeyimde biri olurdu, elbette! O alçağın ucube görüntüsü bende, tüm kibar beyefendilerden soğutan ve bu sınıftan olanların hepsinin onunla aynı olması gerekirmiş gibi düşündürerek kafamı karıştıran büyük bir nefrete neden olmuştu. Ancak Phoebe öyle kolay pes etmezdi, bu konuksever eve alın-mamdaki amaçlar için beni yatıştırıp, yumuşatma çabalarını sürdürdü. Genel olarak seks hakkında konuşurken de benden onay alması için bir neden yoktu çünkü zaten bu onayı kolayca verebileceğimi gösteren çok şey vardı tavırlarımda. Phoebe o korkunç kuzene duyduğum sarsılmaz nefretin onların pazarlığının ve benim satılmamın yerine getirilmesine karşı öyle kolay, kolay ortadan kaldırılamayacak bir duvar olacağını fark edecek kadar deneyimliydi.

Bu arada Brown Ana o sarhoş, yaşlı keçiyle anlaşmaya varmıştı. Sonradan öğrendiğime göre bana her istediğini yapma hakkı için elli gine, kızlığım üzerinde kazanacağı zaferle arzularının tamamen doyurulma hakkı içinse ekstradan yüz gine anlaşma onaylanmıştı. Bana gelince tümüyle onun eli açıklığı ve beğenisinin insafına bırakılmıştım. Bana sahip olmak için öyle bir can atıyordu ki, bu adaletsiz sözleşme ayarlanır ayarlanmaz benimle çay içme fırsatının hazırlanması için diretti.

Bu sürede yalnız bırakılacaktık. Patroniçenin bu tür bir saldırı için yeterince hazırlanıp olgunlaş-madığım yolundaki itirazlarını da duymazlıktan geliyordu. Daha çok toydum, evcilleşmemiştim, eve geleli yirmi dört saat anca olmuştu. Sabırsızlık şehvetin kardeşidir ve başka türlü düşünmeye karşı onu gizleyen kendini beğenmişliği de bu gibi durumlarda kızların tüm erteleme önerilerini geri çevirmesine yol açar. Böylece benden habersiz bir şekilde korkunç girişimin tarihi o gece olarak belirlendi.

Akşam yemeğinde Bayan Brown ve Phoebe, harika kuzenleri için düzdükleri övgüleri ve 'aşkıyla onurlandıracağı kadına ne mutlu' yolunda abartmaları azıtmaktan başka bir şey yapmadılar. Yani beni onların sözlerine inanmam konusunda ikna etmeye çalıştılar ve beyefendinin bana ilk görüşte derinden vurulduğu masalını yutmamı sağladılar. İyi bir kız olup kısmetimi engellemezsem o iyi yürekli kuzen beni zengin edecekti, onun onuruna sonuna dek güvenmeliydim ve gezmeye gitmek için de bir arabam olacaktı. O günlerdeki ben kadar aptal ve dünyadan habersiz bir kızın aklını başından almaya yetecek tüm zırvaları hayretle dinleyip, inanıyordum. Neyse ki nefretim onu ilk gördüğüm andan itibaren o kadar derine kök salmıştı ki yüreğim duyularımı maskelemek için rol yapmadı ve bu işi kolayca başarabileceğim konusunda onlara en ufak bir umut vermedim. Bardaklar birbiri ardına gidip, geliyor, her türlü ikram sağlanıyordu. Sanırım amaçları doğuştan cana yakınlığımı, eli kulağında bekleyen saldırı için daha da iyi hazırlamaktı.

Böylece beni uzun süre masada tuttular. Akşam altı civarında odama çekildikten ve çay servisi hazırlandıktan sonra saygıdeğer hanımım, kendine özgü sırıtışı ve kusma isteği uyandıran varlığıyla daha ilk bakışta doğurduğu tüm nefrete saplandığım o şehvet delisi canavarla içeri girdi.

Adam geçip karşıma oturdu ve sonsuz bir acı ve şaşkınlık veren tavrıyla çay boyunca beni istekle süzüp, durdu. Gösterdiğim tüm açık tepkilerimi ise sıkılganlığa ve kur yapılmasına alışkın olmayışıma bağlıyordu.

Çay sona erdi, yardımsever yaşlı bayan acil bir iş bahanesiyle (ki bu doğruydu aslında) dışarı çıkmak için izin istedi. Dönünceye dek eğlenmemizi arzuladığını söyledi. Sonra da "Lütfen, efendim, bu tatlı çocukcağıza çok iyi, çok yumuşak davranın," diyerek çıkıp gitti. Bense ağzım bir karış açık bakakalmıştım, gidişi öyle aniydi ki itiraz bile edemedim.

Artık yalnızdık, bunu düşününce ani bir titreme nöbetine tutuldum. Ne için ve neden korkmam gerektiğini tam bilmesem de, öyle korkmuştum ki ateşin başındaki kanepeye kıpırtısız, taş kesilmiş, cansız, ruhsuz, nasıl davranmam gerektiğini bilmez bir halde çöküverdim.

Ancak bu sersemliğimin sürmesine fazla izin verilmedi. Canavar hemen yanıma gelip kanepeye yerleşti, daha fazla törene gerek duymaksızın kollarını boynuma dolayıverdi ve beni sertçe kendine çekti. Kurtulma çabalarıma karşın, o vebalı öpücüklerini kabul etmek zorunda kaldım. Neredeyse baygın durumda karşı koymadan durduğumu görünce eşarbımı yırtarcasına çıkardı ve orada olanları elleriyle incelemeye başladı. Olanlara kaskatı bir şokla katlanıyordum, konuşmaya ya da bağırmaya cesaretim yoktu. Beni kanepeye yatırmaya çalışıp elini çıplak baldırlarımda hissedinceye, çaprazlama kilitlediğim bacaklarımı açmaya çabaladığını anlayıncaya dek, bekledim. İşte o benim uysal boyun eğişten kurtulduğum çok önemli bir andı ve yaşlı yaratığın hiç ummadığı anda sıçrayıp, kollarından sıyrıldım. Ayaklarının dibine çöktüm ve en dokunaklı sesimle kaba davranmaması, beni incitmemesi için ona yalvardım.

“Seni incitmek mi, canım?” dedi. “Seni incitmek niyetinde değilim. Hanımın seni sevdiğimi söylemedi mi sana? Cömert davranacağımı da, söylemedi mi?”

“Söyledi efendim,” dedim. “Ama ben sizi sevemem, gerçekten, yapamam... Yalvarırım bırakın beni eğer beni bırakıp gederseniz emin olun sizi çok daha fazla seveceğim.”

Oysa ben bir duvarla konuşuyordum çünkü ya benim gözyaşlarım, hareketlerim, giysimin dağınıklığı ona yeni fanteziler sunuyordu ya da artık dizginleyemeyeceği arzuların egemenliği altındaydı. Şehvet ve öfkeyle köpürüp, gürleyerek yeniden saldırıp beni yakaladı, kanepeye yatırıp sabit tutmaya çalıştı. Uzatıp eteğimi kafama dek kaldıracak, inatla kilitli tuttuğum bacaklarımı açığa çıkaracak kadar da başarılı oldu fakat ana yola egemen olmak için uygun konumda durmalarını sağlayamadı. Hem yeleğinin, hem de pantolonunun düğmeleri çözülmüştü, öfke içinde çırpınıyordu ve benimse yatarken hissettiğim tek şey yalnızca gövdesinin üzerimdeki ağırlığıydı. O sırada birdenbire durdu ve nefes nefese, yorgunluktan ölmüş bir halde küfrederek ayağa kalktı. Savunmalarım sırasında ona bağırdığım “yaşlı ve çirkin!” sözlerini tekrar ederek bana küfrediyordu.

Sonradan anladığıma göre bu vahşi adam üzerime saldırdığı sırada sabırsızlığıyla şehvetin kızgın-lığıyla doruğa ulaşmış ve sonuna dek götürmeye gücü olmadığından bacaklarımın ve giysilerimin üzerine boşalmıştı.

Bittiğinde, hoşnutsuz bir sesle ayağa kalkmamı buyurdu ve bir daha beni görmek istemediğini söyledi. Yaşlı fahişe dolandıracak başka bir ahmak arayabilirdi. Bir daha Londra'ya düşmüş taşralının sahte iffet numarasına asla kanmayacaktı. Bekâretimi köyde bir kazmayla yitirdiğimi, şehre de kaymağı alınmış sütümden kurtulmak için geldiğimi düşünüyordu. İşte böyle bir hakaret yağmuru yağıyordu üzerime. Bense tüm bunları, hiçbir sevdalı kadının aşk ilanlarını dinleyemeye-ceği kadar büyük bir memnunlukla dinliyordum. Ona karşı eksiksiz nefret ve düşmanlığıma yenileri eklenmiyordu, bu hakaretlere o iğrenç sarılışların yinelenmeyeceği garantisi olarak bakıyordum yalnızca.

Bayan Brown'ın amacı apaçık ortaya çıktığı halde bu gerçeği kendime itiraf edecek ne yüreğim, ne de gücüm kalmamıştı. O cadıya duyduğum güven değişmiyordu hem gövdemi, hem de ruhumu tamamen onun hizmetçisi olarak görüyordum. Belki de hakkındaki iyi görüşlerimi sürdürerek kendimi aldatmayı ya da kapı dışarı edilip sokaklarda beş parasız, kimsesiz açlığa ter-kedilmeden önce bana yapabileceği en büyük kötülüğü beklemeyi tercih ediyordum. Budalalığımın asıl nedeni işte bu bilinçaltıma yerleşmiş büyük korkulardı.

Bu düşünce karmaşası içinde gözlerim yaşlarla dopdolu, boynum hala çıplak, kepim boğuşma sırasında düşmüş, saçlarım tahmin edebileceğiniz gibi darmadağın, dalgın dalgın ateşin başında otururken beni izleyen o yaşlı alçağın iştahı yeniden kabarmaya başlamıştı. Gözünün önündeki gençlik ve tazelik bana karşı koymasını güçleştiriyordu.

Kısa bir suskunluktan sonra, büyük bir güçle yumuşattığı sesiyle hanımım dönmeden kavgayı kesip her şeyin düzelmesini sağlayıp, sağlayama-yacağımı sordu. Bana karşı duygularını yeniden canlandıracaktı. Bu konuşmalar sırasında yeniden beni öpüp göğüslerime dokunmaya başlamıştı. Ama artık sonsuz nefretim, korkularım, öfkem, benden beklenilmeyecek bir güce sahip olmamı sağlıyordu, elinden kurtulup zile koştum ve o daha ne olduğunu anlayamadan şiddetle çaldım. Hizmetçi neler olduğunu, beyefendinin bir şey isteyip istemediğini anlamak için yukarı fırladı ve o alçak daha ileri gidemeden odaya daldı. Darmadağın saçlarımla

boylu boyunca yerde yattığımı, burnumdan kan fışkırdığını, iğrenç zaliminse, tüm çığlıklarımdan ve ıstırabımdan etkilenmeksizin vahşi emelini gerçekleştirmek için hala ısrarlı olduğunu görünce şaşkına döndü.

Martha bu tür muamelelere karşı ne kadar hazırlıklı, ne derece katılaşmış olursa, olsun bu sahneyi etkilenmeden izlemesi için tüm kadınlığının yüreğinden sökülüp alınmış olması gerekirdi. Benim tarafımı tuttu ve beyefendiye kendime gelmem için aşağı inip beni yalnız bırakmasını önerdi, çabucak düzeleceğimi de belirtti. Dışarı çıkmış olan Bayan Brown ve Phoebe'in döndüklerinde her şeyin kendisini memnun edecek şekilde gelişmesi için emirlerini yerine getireceklerini de ekledi. Zavallı narin yavrucağa biraz sabır göstermekle bir şey yitirmeyeceğini, belirtti. Bu gibi şeylere ne diyeceğini bilemiyordu ama hanımım eve gelinceye dek yanımda kalması gerektiğini anlatmaya çalıştı. Kızcağız kararlı bir tavırla bunları söylerken canavar da burada kalmasıyla işlerin düzelmeyeceğini kavramaya başlamıştı. Şapkasını aldı, kaşlarını yaşlı bir maymun gibi çatarak mırıldana, mırıldana çıkıp gitti. Ben de onun katlanılmaz varlığının yarattığı dehşetten kurtuldum.

O gider gitmez Martha sevecen bir tavırla elinden gelen yardımı yapacağını söyledi, birkaç damla ilaç içirip sonra da yatağa yatırmak istedi fakat ben sonuncu öneriye kuvvetle karşı çıktım.O canavarın geri gelip bu uygun durumdan yaralanacağından korkuyordum. Ama Martha gece bir daha rahatsız edilmeyeceğime ilişkin epey bir güvence ve ikna sonucu yatmaya razı etti, beni. Aslında boğuşma sırasında o kadar yorgun düşmüş, korkunç endişelerimle öyle yılmış, dehşete kapılmıştım ki ne ayakta duracak ne de meraklı Martha'nın beni sıkıştırıp kafamı karıştırdığı sorularına yanıt verecek gücüm kalmamıştı.

Kaderim tüm acımasızlığıyla işe koyulmuştu. Bayan Brown'ı göreceğim diye ödüm kopuyordu sanki ben cani, o ise kurbanmış gibi geliyordu. Yaptığım savunmada ne erdemin, ne de ilkelerin en ufak bir rol oynamadığı sadece duyarlı masumiyetin ilk vahşi ve korkunç saldırganına karşı duyduğum özel nefretin etken olduğu fark edilince evdeki tansiyon biraz daha düşmüş gibiydi.

Bayan Brown'ın eve dönüşüne dek geçen zamanı kolayca tahmin edebileceğiniz korku ve çaresizlik çalkantıları içinde geçirdim.

Gece on bir civarı iki hanımefendi eve döndü ve aşağı koşup onlara kapıyı açan Martha'dan az da olsa olumlu bir rapor aldılar. Bay Crofts, (o sal-

dırganın adı buydu) Bayan Brown'ın dönüşü için sabrı tükeninceye dek beklemiş sonra da çekip gitmişti. Kadınlar fırtına gibi yukarı çıktı solgun ve kan içindeki yüzümü gerçek bir yıkılmışlığın tüm belirtileri içinde görünce, beni avutup yeniden canlandırmaya çalıştılar. Beni azarlamadıkları halde yine de korkmuştum.Bayan Brown çekilince Phoebe hemen yatağa yanıma geldi. Yarı benden kopardığı yanıtlarla, yarı elle tatmin yolunu uygulayarak incinmekten çok korkmuş olduğumu kısa zamanda anladı. Bunun üzerine, uykusu da geldiği için söylev ve talimatlarını ertesi sabaha saklayıp yanımdan ayrıldı. Gecenin büyük kısmında oraya, buraya dönüp durduktan olayları en yanlış biçimde algılayıp tartarak kendime işkence ettikten sonra ağır bir yorgunlukla bir çeşit sayıklamalı uykuya daldım. Sabah uyandığımda şiddetli ateşim vardı. Bu alçağın bana ölümden de beter gelen saldırılarından en azından bir süre için kurtulup rahat bir soluk almama son derece yararlı oldu bu durum.

Hastalığım sırasında herkes benimle yakından ilgilendi. Patroniçenin yaptığı anlaşmayı yerine getirebilmem ya da daha başka denemelere katlanabilmem için sağlığıma kavuşturulmam gerekiyordu. İyileşmeme yardım etmekte gösterdikleri özen, minnettar yapımda öyle bir etki yarattı ki, aslında felaketimi hazırlayanlara karşı kendimi borçlu hissetmeye başladım. Hepsinden öte, adını duyduğumda bile çok derinden sarsıldığımı fark edince, hastalığıma neden olan o vahşi ırz düşmanını benden uzak tuttukları için kendimi onlara borçlu hissediyordum.

Gençler kolay iyileştiğinden benimde ateşimin şiddetini azaltmak için bir-iki gün yeterli olmuştu. Ama tam anlamıyla iyileşip yaşamla yeniden barışmamda en önemli etken, tüccar Bay Crofts'ın kırk bin poundluk kaçak ticaret gerçekleştirdiği ihbarı üzerine Kral'ın emriyle tutuklandığını bildiren haberdi. Durumu o kadar umutsuzdu ki, hakkımdaki fantezilerini istese bile yerine getirecek gücü kalmamıştı çünkü hemen hapse tıkıl-mıştı ve çabuk da çıkacağı yoktu.

Ondan elli paund avans almış olan Bayan Brown'ın bu kadarıyla yetinmesi gerekecekti çünkü kalan yüz paundu alma şansı yoktu ve umutlarını da yitirmişti. Crofts'a gösterdiğim tepkiye daha olumlu bir gözle bakmaya başladı. Yapımın bütünüyle uysal olduğunu gözlediklerinden, sürüdeki tüm kızlara beni ziyaret etme izni verildi ve konuşmalarını kendimi tamamen Bayan Brown'ın ellerine teslim etmem yönünde yapmaları kulaklarına çıtlatıldı.

Böylece odama bırakıldılar. Bu havai yaratıkların zamanlarını tükettikleri tüm o oynak ve düşüncesizce neşe yalnızca güzel yanını gördüğüm bir yaşama imrenmemi sağlıyordu. O kadar ki onların arasında yer almak bende bir tutku haline gelmişti ve kabul töreninden geçmek için sağlığımı yeniden kazanmaktan başka bir şey istemiyordum.

Evdeki tüm sohbetler, hiçbir eğitim içermeyen sadece saflığımı bozma amacı güdüyordu. Öte yandan, benim yaşımda kolayca tutuşuveren haz garip bir biçimde içime işliyor, bilgiyle değil de alışkanlıkla edindiğim ahlak anlayışı güneşin sıcağında buharlaşan çiy tanesi gibi eriyip gitmeye başlıyordu. Koşullar yüzünden ahlakımın bozulduğunu söylemek de gereksiz; açlıktan ölmek üzere kapı dışarı edilmekten deli gibi korkuyordum!

Kısa sürede epey iyileşmiştim; belirli saatlerde evde dolanma iznim vardı ama Bath'dan Lord B'nin gelişine dek biriyle beraber olmam titizlikle önleniyordu. Bayan Brown, lordun bu gibi durumlardaki cömertliğine dayanarak, değerli mücevherimin hakkını ona önermişti. Kendilerinin on beş gün içinde şehre gelmesi bekleniyordu. Bayan Brown da o zamana dek güzellik ve tazeliğimi koruyacağıma ve kendisine Bay Crofts'la yaptığı anlaşmadan daha iyi bir pazarlık şansı sağlayacağıma karar vermişti.

Bu arada, onların deyişiyle öyle ıslah olmuş, ıslıklarıyla o kadar evcilleşmiştim ki kafesimin kapısı açılsa bile bir yerlere uçacağımı düşünemiyor, olduğum yerde kalıyordum. Durumumdan en ufak bir pişmanlık duyduğum da yoktu. Sessiz, sakin Bayan Brown'ın beni ilgilendiren herhangi bir emrini bekliyordum. Hanımımsa hem kendisi, hem de yardımcılarının kaderim hakkında ninni söyleyip beni iyice uyutmaları için gerektiğinde de fazla titiz davranıyordu.

Ahlak vaazları kapı dışarı edilmişti. Gözlerimin önüne en canlı renklerle boyanmış zevk dolu bir yaşam, okşayışlar ve vaatler seriliyordu. Kısacası beni büsbütün bağlamak ve gidip dışarılarda bir yerlerden akıllıca öğütler almamı önlemek için hiçbir şey eksik değildi. Zaten ben böyle bir şeyi aklımın ucundan bile geçirmiyordum.

O zamana dek saflığımın lekelenmesini yalnızca o evin kızlarına borçluydum. İffetin hiç de saygı görmediği sohbetler, erkeklerle birliktelik-lerinin tasvirleri, bende mesleklerinin doğasına ve gizliliğine karşı anlayışlı bir bakış açısı kazandırıyordu. Bu sohbetler ayrıca damarlarımda arzunun sıcakkanını uyandırıyordu fakat hepsinin ötesinde, öğrencisi olduğum yatak

arkadaşım Phoebe, hazzın ilk izlerini bana tattırmak için tüm hünerini kullanarak bu konuda beni eğitiyordu. Böyle ilginç keşiflerle ısınmış olan doğam, Phoebe'nin gayet iyi bildiği bir meraka kapılmıştı ve bana bu merakımın neden olduğu sorularıma karşılık, Venüs'ün tüm sırlarını açıklamıştı. Onun tasvirlerinden kavradıklarım daha fazlasını merak etmeme neden oluyordu.

Hastalığım tamamen geçtikten sonra bir gün, öğlen on iki dolaylarında Bayan Brown'ın evinin gölge bir odasında, hizmetçinin yataklı kanepesinde dinlenmeye başlayalı daha yarım saat bile olmamışken, odadan yalnız iki sürgülü kapıyla ayrılan yan odadan hışırtılar duydum. Kapı camlarına iki sarı-pembe perde çekilmişti fakat küçük odadaki herhangi birinin yatak odasını bütünüyle görebilmesini engelleyecek kadar kapalı değildi.

Derhal usulca emekledim her şeyi saniyesi, saniyesine izleyebildiğim halde kendim görülmeyecek şekilde yerleştim ve bu sırada şaşkın bakışlarım altında yatak odasından içeri muhterem hanımımın girdiğini gördüm. Hem de Herkül gibi uzun boylu, genç bir adam tarafından taşınarak. Yani tüm Londra'da bu tür işlerde en deneyimli kadının seçimi öyle bir adam olmuştu. En ufak bir gürültünün merakımı gidermemi önleyeceği yada Madam'ı odaya getirteceği korkusuyla taş gibi sessiz ve kıpırtısız durmuştum. Fakat her iki tehlikeden de endişelenmeye gerek yoktu. Madam, o an ki büyük derdine kendini o denli kaptırmıştı ki başka herhangi bir şeye ayıracağı dikkati kalmamıştı. Onun o hantal, şişko gövdesinin yatağın ayakucuna çökmesiyle birlikte, benim bu oyunu en ön sıradan izlemem daha da kolaylaşmıştı.

Aşığı da onun yanına oturdu. Yalnızca bir, iki söz konuşabilen fakat kocaman mideye sahip biri gibi görünüyordu. Derhal zorunlu hareketlere girişerek kadına birkaç yürekten, şapırtılı öpücük kondurduktan sonra ellerini göğüslerine soktu. Korsesinden çıkarttığı göğüsler, bu hapis yaşamını küçümsercesine kendilerini salıverip, göbek hizasına dek sarktılar. Gözlerim ne daha muazzamını, ne de daha çirkinini daha önce görmemişti. Pör-sümüş, yumuşak ve birbirine bitişik haldeydiler. Yine de bu kara yağız onları çok itici bir tutkuyla elliyor, eliyle birini kaplamak ya da kavramak için boş yere çabalıyordu. Sanki değermiş gibi onlarla bir süre oynadıktan sonra, hanımım olduğu yere uzanıp etekliğini kaldırarak, konyaktan başka bir şeyin kızartamadığı geniş, alı al moru mor yüzüne peçe gibi örttü. Adam, bir dakika kadar kenara çekilip yeleğini ve pantolonunu çıkarmaya

çalıştığında Madam'ın tombul, adaleli bacakları havada kaldı ve tüm o yağlı manzara görüş alanıma açıldı. Kırlaşmış bir çalılıkla gölgelenen geniş, açıkağızlı boşluk, sadakasını almak için uzatılmış bir dilenci cüzdanına benziyordu. Ama az sonra gözlerim tüm dikkatimi çeken çok daha çarpıcı bir nesneye çevrildi.

Hanımımın gürbüz aygırı şimdi pantolonunu indirmiş çıplak, sert, dimdik ve olağanüstü aygıtını ortaya çıkarmıştı. Daha önce hiç görmediğim için kendi zevk merkezimin de bu aygıta şiddetle ilgi duymaya başlamasından ötürü gözlerimi dört açıp baktım. Ne var ki, duyularım alev, alev yanmakta olan o noktada öylesine uyarılmış, öylesine yoğunlaşmıştı ki o zamana dek hakkında duyduklarımdan öte bir şey gözlemediğim o aygıtı büyük bir ilgiyle izlemeye başlamıştım. Onu yakından görme zevkine bir gün kendimin de ulaşacağını düşündükçe şaşkınlığım ve ilgim daha çok artıyordu. Bu arada, genç aşığı kendini kadının üzerine attı, artık bana arkası dönüktü fakat sadece ileri doğru hareket edişini görebiliyordum. Yatak sarsılıyor, perdeler takırdıyordu baştan sona bu eyleme eşlik eden iç çekişmeleri, mırıltıları, kesik kesik solukları zor duyabiliyordum. Tüm bu sesler ve görüntüler ruhumun ta derinine işledi ve gövdemdeki her damara ateşler yayıldı, neredeyse soluğum kesiliyordu.

O güne dek kızların konuşmaları ve Phoebe'nin her şeyi kesin ayrıntılarıyla anlatması sayesinde istenilen noktaya ulaşmıştım, böyle bir manzaranın doğuştan masumiyetime öldürücü darbeyi indireceğine hiç kuşku yoktu.

Onlar sırf doğanın akışıyla yönlendirilen eylemlerinin en şiddetli anlarındayken elimi etekliğimin altına sokuverdim ve alev, alev yanan parmaklarım tüm duyularımın merkezini kavradı. Kalbim göğüslerimden fırlayıp çıkacakmış gibi çarpıyordu. Güç soluk alıyordum. Bacaklarımı büküp kıvırdım, o el değmemiş geçidin dudaklarını sıktım, bastırdım. Phoebe'nin elle yürüttüğü işlemi giriş bulabildiğim kadar mekanik hareketlerle taklit ettim ta ki, doğanın hazzın fazlasını çözüp dağıttığı, dindirdiği o eriten sele, son can alıcı noktaya ulaşana dek devam ettim ve ancak bundan sonra bu mutlu çiftin arasında geçenlerin devamını izlemeye yetecek sakinliğe kavuşabildim.

Genç adam daha yeni doğrulmuştu ki yaşlı bayan, az önceki tazelenmesinden kazandığı tüm gençlik gücüyle derhal sıçradı ve adamı yanına oturtup öpmeye, yanaklarına vurup, çimdik atmaya, saçlarıyla

oynamaya başladı. Kendi sırası gelmişti. Adamsa tüm bunları ilgisiz, soğuk bir tavırla karşılıyordu ilk haline göre çok ciddi görünüyordu. Oysa benim saygıdeğer patroniçem yardımcı kuvvetlere gerek duymayacak kadar yeterli olmadığından, yatağın yanındaki küçük likör dolabını açtı ve adama, kendi şerefine kadeh kaldırması için epeyce büyük bir yudum verdikten sonra yeniden yatağın yatak ucuna oturdu. Yanında dikilen genç adamın pantolonunu akla gelebilecek en büyük arsızlıkla çözdü, gömleğini çıkarttı. Şimdi boynu bükük duran, başını ancak hafifçe kaldırabilen, ilk haliyle arasındaki farkı göz ardı edemeyeceğim kadar ufalıp kaybolmuş organını açığa çıkardı. Fakat deneyimli anamızın elleriyle ovulmak, daha önce eriştiğini gördüğüm büyüklüğe ve sertliğe kısa sürede ulaşmasını sağlamıştı.

Böylece ben de yeni bir gözlem ve daha dikkatli bir incelemeyle erkeğin o nadide noktasının yapısını hayranlıkla izleyebildim. Başlıksız haliyle kıpkırmızı yanan görünümü, gövdenin beyazlığı, köklerini koyulaştıran kıvırcık çalılığın gürlüğü, alttan sarkan yuvarlakça torba, hepsi benim sabırsız ilgimi çekiyor ve içimdeki alevi körüklüyordu. Bu hedef organ istenilen noktaya ulaştığından Madam zahmetlerinin karşılığında vazgeçecek durumda değildi. Uzandı, delikanlıyı usulca kendine çekti ve böylece deminki biçimde, yüzyıllardır yinelenen o son sahneyi tekrarladılar.

Her şey bitince, yaşlı bayan görebildiğim kadarıyla ona, üç, dört paundluk bir armağan sundu. Sonra da birlikte konuşarak çıkıp, gittiler. Bu genç, marifetleri yüzünden Madam'ın gözdesi olmuş biri değildi ve bu evin hizmetçisiydi. Hanımım, lordumun gelişini beklemek için sabrede-mez de beni ilk tadan olmakta diretir korkusuyla, beni ondan bucak, bucak kaçırmıştı. Yaşlı kadın ona, karşı gelmeye cesaret edemeyecek kadar bağımlıydı. Evdeki her kız sırası geldiğinden onunla birlikte olur, Madam da ara sıra kendi payına düşeni alırdı. Herkül'ün onun sırtından geçinmediği de pek söylenemezdi.

Aşağı indiklerini duyar duymaz gizlice odama kaçtım. Neyse ki yokluğum fark edilmemişti. Orada daha rahat bir soluk aldım, böyle bir karşılaşmanın bende uyandırdığı ateşli coşku içimden boşanıverdi. Yatağa uzandım, erkeğin doğasına duyduğum ani arzularımın hırsını ve kargaşasını başka yöne çevirecek, yatıştıracak herhangi bir çare düşünerek yattım. Gözü açık gördüğüm düşte, yakalayabileceğim, sıkıca tutup bırakamayacağım bir şey arar da, bulamaz gibi elimi yatağın üzerinde gezdirdim. Hırsımdan

ağlayabilirdim, her yanım kışkırtıcı ateşlerle yanıyordu. Sonunda o an elimde bulunan tek çareye, parmaklarımın boş çabasına başvurdum. Sahnenin ufaklığı oyun oynamaya yetecek yeri henüz sağlamıyordu ve giriş bulmaya uğraşan parmaklarımın verdiği acı, her ne kadar hafif bir zevk veriyorsa da, içimde bir endişe uyandırdı. Phoebe ile konuşup onun bu konudaki açıklamalarını dinlemeden rahatla-yamayacaktım.

Fakat bu fırsat ertesi sabaha dek elime geçmedi, Phoebe ben uyuduktan çok sonra odaya gelmişti. Her ikimiz de uyanır uyanmaz, sabahları alışık olduğumuz yatak gevezeliği sırasında huzursuzluğumun nedenini açabildim. Şans eseri izleyicisi olduğum aşk sahnesi de konuşmama giriş görevi gördü.

Phoebe kahkahalarıyla defalarca kesmeden öykümü sonuna dek dinleyemedi. Olaylar arasında ilişki kurmadaki saflığım ona epey gülünç gelmişti.

Ama bu sahnenin beni nasıl etkilediğini öğrenmek için ağzımı aradığında, içimde uyandırdığı zevkli duyguları gizlemeden dikkate değer bir noktanın kafamı epey karıştırdığını söyledim. “Ya,” dedi. “Neymiş bakalım bu?” Yanıtladım.

“Bileğimden daha kalın ve en az üç karış boyundan aşağı olmayan o azman büyüklüğündeki aleti içine almak üzere şekillenmiş ufak, narin nokta fena halde ilgimi çekiyor. Bir türlü büyük acılar içinde ölmeden dayanabilmenin nasıl olabildiğini anlayamıyorum çünkü çok iyi biliyorsun, bir parmak darbesi bile benim canımı feci halde yakıyor. Hanımım ve seninkine gelince onların boyutlarıyla benimki arasındaki elle tutulur, gözle görülür fark açıkça ortada. Yani kısacası vaat edilen zevk büyük de olsa, bu denemenin vereceği acı beni çok ürkütüyor.”

Phoebe’nin kahkahaları bunun üzerine iki katına çıktı, ben kuşku ve korkularıma ciddi çözümler beklerken, o yalnızca zırvalıyordu. O, müthiş silahın öyle öldürücü bir yara açtığını hiç duymamıştı. Tanıdığı, benden de genç ve aynı derecede ince yapılı kızlar bu işlemden sağ, salim geçmişlerdi. En kötüsü, herhalde epeyce canım yanardı. Doğruydu; yaratılış biçimleri, çocuk doğurma ve acımasız aygıtlarca sık, sık zorlanma yüzünden o bölgelerin büyüklüklerinde çok büyük farklar vardı. Belirli bir yaşta ve vücut biçiminde, her şeyin doğal durumunda kaldığını, hiçbir hile hurdanın bulunmadığını varsayarsak, bu işlerde en deneyimliler bile genç kızla, kadını tam ayıramazlardı. Phoebe hem gözüme daha hoş görünecek, hem de

o hayali orantısızlıktan duyduğum korkuyu giderecek yeni bir sahne izlememi sağlayacağına dair söz verdi.

Bunun üzerine Polly Philips'i tanıyıp, tanımadığımı sordu.

"Elbette tanıyorum," dedim. "Hastayken bana o kadar sevecen davranan ve söylediğine göre iki aydır bu evde bulunan o sarışın kız."

"Ta kendisi," dedi Phoebe. "Öyleyse biliyor-sundur, onu Cenevreli genç bir tüccar kendine ayırdı. Kendisini çok seven, korkunç zengin amcası, seyahat edip dünyayı görme tutkusunu doyurmak amacıyla arkadaşı olan bir İngiliz tüccarla birlikte onu buraya yollamış. Polly ile rastlantı sonucu bir kere beraber olmuş, sonra da ondan hoşlanmaya başlayınca onu tamamen kendine saklamak için geçimini sağlamaya başladı. Haftada birkaç kez buraya, Polly'e gelir, kız da onu ilk kattaki aydınlık odada kabul eder. Orada, ülkesinin ateşliliğine ve belki de kaprislerine özgü bir tatla Polly ile birlikte oluyor sanırım. Daha fazla bir şey söyleyemeyeceğim ama yarın onların günü olduğuna göre aralarında geçenleri yalnız hanımımın ve benim bildiğim bir yerden izleyeceksin."

İçinde bulunduğum durumda, bu öneriye karşı bir itirazım olamazdı elbette hatta yerine getirilmesini iple çekmeye başladım.

Ertesi akşam tam beşte, odamda yalnız otururken sözünün eri Phoebe geldi ve onu takip etmemi söyledi.

Usulca arka merdivenden aşağı indik. Phoebe, bazı eski mobilyalarla içki kasalarının saklandığı karanlık bir odanın kapısını açarak beni içeri çekti, kapıyı ardımızdan sürgüledi. İçerde lamba yoktu, sahnenin yer aldığı aydınlık odayla aramızdaki bölgede bulunan uzun bir yarıktan gelen ışıktan başka bir aydınlatma yoktu. Alçak kasaların üzerine oturup kendimiz görülmeden, sadece gözlerimizi tahta kaplamanın kalktığı çatlağa uydurarak her şeyi hem rahat, hem de açık görebilecek şekilde yerleştik.

İlk gördüğüm kişi, sırtı bize dönük duran ve bir yazıya bakan genç beyefendiydi. Polly henüz gelmemişti fakat bir dakika bile geçmeden kapı açıldı ve içeri girdi. Adam da kapının sesi üzerine dönmüş, son derece büyük bir sevecenlik ve sevinçle onu karşılamaya koşmuştu.

Polly'i selamladıktan sonra karşımızdaki yatağa götürdü, ikisi de oturdular ve genç Cenevreli bir bardak şarapla gümüş tepsiden birkaç Napoli bisküvisi sundu sevgilisine.

Birazdan birkaç tatlı öpücüğün ardından delikanlının kırık, dökük İngilizcesiyle sorduğu sorular ve aldığı yanıtlardan sonra, adam soyunmaya başladı ve birkaç dakika sonra sadece gömleğiyle kaldı.

Sanki bu, tüm giysilerini çıkarıp atmaları için beklenen bir işaretmişçesine, havanın sıcaklığının da tamamen onayladığı bir hareketle Polly düğmelerini çözmeye başladı, korse kullanmadığı için aşığının da yardımıyla iç gömleğine kadar her şeyi çıkarıverdi.Bunun üzerine genç adam da derhal bel ve diz bağlarını çözüp pantolonunu indirdi, bileklerinden sıyırıp çıkarıp attı. Gömleğinin yakası da açılmıştı Polly'e yüreklendirici bir öpücük verdikten sonra kızın gömleğini tek hareketle çıkarıverdi. Adamın tavrına alışık olan Polly kızardı kızarmıştı ama kesinlikle benim kadar değil. Doğanın ellerinden çıktığı anki gibi çırılçıplak haliyle karşımda duruyordu. Omuzları üzerine dalga, dalga düşmüş saçları, göz kamaştırıcı beyazlıktaki boynu ve yanaklarını ve yavaş, yavaş tüm bedenini saran pembeliği ile göz kamaştırıcı görünüyordu.

Bu kız on sekizinden büyük olamazdı. Yüzü düzgün ve sevimli, vücuduysa çok zarifti. Onun o olgun, büyüleyici, yuvarlak ve sert olup tüm korseleri küçümsercesine kendi başlarına dikilen göğüslerine gıpta etmemek elde değildi. Farklı yönleri gösteren uçlarıysa o hoş ayrımlarını belirliyordu. Aşağıya doğru inen nefis göbeği, aşağı doğru çekilip iki dolgun ve etli bacağı arasında utangaçça sığınak arayan, bu yüzden de güç fark edilebilen bir çizgiyle bitiyordu. O enfes çıkıntıyı kaplayan kıvırcık tüyler, samur kürk gibi parlıyordu. Kısacası Polly, kadın güzelliğini tuvale aktaracak bir ressamın, kendisine çıplaklığın en içten gururu ve görkemiyle modellik etmesi için peşinde koşacağı bir konuydu.

Genç İtalyan, ölmekte olan bir keşişi bile tutuşturacak böylesi bir güzellik karşısında kendinden geçmiş görünüyordu. Polly onun arzusuna göre dönüp durdukça arzulu gözleri genç kızı yiyip bitiriyordu. Elleri de bu şenlikten geri kalmadı ve zevk arayışıyla, Polly'nin zevkin en mükemmelini verme ayrıcalığına sahip gövdesinin her yerinde, her noktasında gezinmeye başladı.

Bu arada gencin önünde, gömleğinin altındaki şişkinliği, perde arkasında olup bitenleri gösteren çıkıntıyı fark etmemek olanaksızdı. Delikanlı az sonra gömleğini sıyırıp çıkardı ve böylece çıplaklıkta birbirlerinden aşağı kalır yanları kalmadı.

Phoebe’nin tahminine göre yirmi ikisindeydi bu genç. Uzun ve kaslı vücudu güzelce şekillenmiş, güçlü kuvvetli, geniş omuzlu ve göğüslüydü. Yüzü pek dikkat çekici değildi. Eski Romalılara özgü bir burun, büyük kara parıltılı gözleri ve kırmızı yanakları ona ayrı bir çekicilik katıyordu çünkü teni, koyu boz renkten değilse bile beyazlıktan uzaktı. Sarışındı fakat pırıl, pırıl duruluktaki teni yaldızlı esmerlikteydi. Bağlamak için çok kısa olan saçları, ufak dalgalı kıvrımlarla ensesine dökülüyordu. Göğsünde güç ve erkekliği simge-lercesine süsleyen birkaç tüy vardı. Kasıklarından göbeğine dek yayılan sık, kıvırcık tüylerinin ara-sındansa muhteşem varlığı dimdik yükseliyordu. O an gözümün önünde duran küçük, narin noktaya duyduğum acıma yüzünden büyüklüğünden ürktüm. Genç adam gömleğini çıkarır çıkarmaz Polly’i usulca yatağa itmiş, yatak da bu gönüllü düşüşü rahatça kabul etmişti. Bacakları ardına kadar açıldı ve aralarındaki o al merkezli nokta gözlerimizin önüne serildi. Guido’nun fırça vuruşuyla bile canlılığına ve inceliğine asla erişemeyeceği tatlı bir minyatürdeki o küçük yakut çizgi tüm ihtişamıyla parlıyordu.

Bunun üzerine, Phoebe beni hafifçe dürtüp fısıldadı.

“Seninkinin bundan daha mı ufak olduğunu düşünüyordun?” diye sordu.

Oysa ben tüm dikkatimi gördüklerime yöneltmiş, onlarla çevrelenmiştim. Ona yanıt verecek durumda değildim.

O zamana dek genç İtalyan, Polly’nın duruşunu yatakta yan yatıştan boylu boyunca uzanmaya kadar değiştirmişti. Bacakları her pozisyonda açıktı ve hedeflediği nokta şimdi tam önündeydi. Parça, parça olacağını düşündüğüm narin kurban ise onu reddediyor gibi görünmüyordu. Yattığı yerden, yukarı doğru gülümseyerek bakıyordu. Bu sırada genç adam kılıcına baktı ve onu elleriyle, görünmeyen aralığa doğru yöneltip yarı yola kadar ilerledi. Polly’nin de yardımıyla bir, iki hamleden sonra doğru yolda ilerliyordu. Ancak bir süre sonra sanırım gitgide kalınlaştığı için orada saplanıp kaldı. Geri çekildi tükürüğüyle ıslattı, yeniden denedi ve bu kez kılıfına sokulan kılıç gibi kolayca sarılmayı başardı. Polly derin bir iç çekti, ama bu iç çekiş acıdan çok farklı bir tondaydı. Genç adamın her denemesinde Polly önce yavaş, sonra düzenli bir tempoyla inlemeye başladı. Ama az sonra bu iniltiler herhangi bir düzen ya da ölçü gözetmeyecek kadar şiddetlenmeye başladı. Devinimleri öyle hızlı, öpüşmeleri öyle ateşli ve coşkundu ki doğa böyle bir hazza karşı koyamazdı. Her ikisi de kendilerinden geçmiş gibiydi. Gözleri alev saçıyordu.

Polly'nin ağzından yalvarış ve sevinç haykırışları dökülüyordu. Delikanlının hazları daha sessizdi fakat az sonra kesik, kesik mırıltılar, derinden gelen iç çekişler, sonunda sanki kendi gövdesini Polly'nin gövdesiyle bütünleştiren bir hamle ardından kollarının bacaklarının kıpırtısız gevşekliği onun bitim noktasına geldiğini gösteriyordu. Polly de deli gibi elini kolunu sallayarak kapalı gözlerle, mutlulukla can çekişir gibi derin bir hıçkırık kopararak ona katıldı.

Delikanlı onu okşayıp üzerinden çekildiğinde Polly hala soluksuz kıpırtısız yatıyordu, görünüşe bakılırsa bu acıdan değil, hazdandı. Cenevreli onu oturamadığı için yatağa yatırdı. Polly az sonra doğruldu, ona sarıldı. Bakışlarındaki ve sarılışlarındaki sevecenliğe bakmakla bile gencin onu sürüklediği bu denemeden hiç de hoşnutsuz kalmadığı görünüyordu.

Bana gelince, bu sahne boyunca beni saran duyguları tanımlamaya kalkışmayacağım ama o andan itibaren, erkeğin bana yapabileceklerinden duyduğum korkuya elveda etmiştim. Bu endişeler şimdi öyle ateşli arzulara, öyle dizginlenemeyen dileklere dönüşmüştü ki karşı cinsten karşıma çıkan ilk kişiyle gidebilirdim. Artık kaybını önemsemediğim o gösterişli ama değersiz süsü sunabilirdim.

Daha fazla deneyime sahip, böyle görüntülere hiç de yeni olmayan Phoebe'nin bile bu kadar sıcak bir sahneden etkilenmemesi olanaksızdı.
Duyulma korkusuyla, gözetleme deliğinden usulca uzaklaştırdı beni. En küçük bir işaretine bile boyun eğen, yumuşak başlı öğrencisini kapıya olabildiğince yakın bir yere götürdü.

Burada ne oturacak ne de uzanacak yer vardı ama Phoebe beni kapıya dayadı, etekliğimi kaldırdıktan sonra beni tamamen bezdirecek, arzudan ölecek hale getirecek kadar şiddetli bir ateş ve heyecanın yandığı bölgeyi çalışkan parmaklarıyla ziyaret edip araştırmaya girişti. Bu can alıcı noktaya yalnızca dokunması bile, ateşin trene yaptığı etkiyi gösterdi. Eli nasıl bir doruğa ulaştığımı ve görmemi sağladığı bu sahneyle eridiğimi derhal ona hissettirdi. Beni, bizim muhabbet kuşları arasında olup bitenlerin devamını izlemeye dayanamayacak kadar sabırsız kılan ateşi yatıştırmaktaki başarısından memnun, merakımızı gidermek için biçilmiş kaftan olan o çatlağın yanına getirdi yeniden. Belli ki yalnızca birkaç anlığına uzak kalmıştık oradan fakat yine de döndüğümüzde o çekici çarpışmanın yeniden başlaması için her şeyin iyice ilerlediğini gördük.

Genç yabancı yüzü bize dönük yatağa yerleşmiş, boynuna sarılan Polly'i de dizine oturtmuştu. Kızın teninin beyazlığı ile aşığının pürüzsüz, parlak, esmer teni nefis bir zıtlık yaratıyordu.

Alınan ve verilen sayısız ateşli öpücüğün hesabını kim tutabilir ki?

Bu arada delikanlının cehennemden az önce kaçan, artık utanmış, yatışmış şampiyonu gücünün en yüksek noktasına erişmiş, doruğa yeniden ulaşmış, Polly'nin bacakları arasındaki yerini alıvermişti. Polly eğildi, onu okşadı hatta kadife ucunu dudaklarının arasına aldı. Bunu özel bir haz duyduğundan mı yapmıştı yoksa rahat ve kolay bir giriş sağlamak için mi bilemiyordum. Ama daha heyecanlı bir parıltıya bürünen gözlerinden ve alevlenmiş yüzünden genç İtalyan'ın hazzının arttığı anlaşılıyordu. Ayağa kalktı, Polly'i kollarına alıp sarıldı ve kulağına duyamayacağım kadar hafif bir şey fısıldadıktan sonra onu yatağın ayakucuna götürdü. Biraz oyun oynadıktan sonra genç adam yatağa uzandı.

Kısa süre sonra Polly'i usulca üzerine çektiğini gördüğümde duyduğum şaşkınlığı tahmin edin. Polly de arzusuna uyarak ata biner gibi oturdu üzerine ve kendini elleriyle doğru yere yerleştirdi. İçgüdüsel bir hareketle zevk silahının alev, alev yanan ucuna doğrudan çakıldı, içine işledi. Duruşunun zevkine varıp tadını çıkartarak birkaç saniye böylece oturdu, delikanlıysa onun kışkırtıcı göğüsleriyle dokunuyordu. Polly de zaman, zaman duruyor onun öpücüklerine karşılık veriyordu. Kısa süre sonra genç adam daha şiddetli hareket etmeye başladı. Derken bir inilti tufanı koptu, bunlara alttaki savaşçının hamleleri eşlik ediyordu. Ellerini Polly'nin sırtında kenetleyip tatlı bir şiddetle onu yuvaya kendine çekiyordu. Darbeler kısa sürede onları en yüksek aşamaya getirdi ve çıkardıkları benzer seslerle ulaştıkları noktayı anlamak zor değildi.Daha fazlasını görmeye dayanamayacaktım artık aynı oyunun ikinci bölümünde öyle altüst olmuş, öyle heyecanlanmıştım ki dayanılmaz hale gelen çılgınlığım yüzünden sanki beni rahatlatacak bir çaresi varmış gibi Phoebe'ye sarılmış, yapışmıştım. Tutulduğum sara nöbetine acıyan, biraz da memnun olan Phoebe beni kapıya doğru çekti, kapıyı olabildiğince sessizce açtı, ikimiz de fark edilmeden dışarı çıktık. Yeniden odama götürdü beni. Heyecandan bacaklarım tutmuyordu, kendimi yatağa attım hemen. Hissettiklerimden utanmama karşın kendimi bilmez bir halde yattım. Phoebe de yanıma uzandı. Artık düşmanı görüp tamamen değerlendirdiğime göre ondan hala

korkup korkmadığımı sordu cilveyle. Ve onunla çarpışmaya cesaret edip, edemeyeceğimi bilmek istedi. Tün bunlara karşılık tek söz çıkmadı ağzımdan. İçimi çektim, soluğum kesilmişti. Phoebe etekliğini kaldırdı, elimi tuttu yarı zorlayarak kendine doğru çekti. Şimdi daha da bilinçlendiğim için orada beni sakinleştirecek bir umut aradım. Her şeyin böyle düz, böyle boş olduğu bir yerde aradığımın gölgesini bile bulamayınca elimi çekip almak istedim fakat Phoebe'yi kırmaktan çekiniyordum. Her şeyi onun idaresine bıraktım, zevkin kendi varlığından çok hayalini elde etmek için elimden istediği biçimde yararlandı. Bense artık daha gerçek bir hazzın açlığını çekiyordum. Bayan Brown derdime devayı en kısa zamanda sağlamazsa, bu kadın kadına budalaca aldatmacayla daha fazla oyalanmamaya söz verdim. Kısacası birkaç gün içinde beklendiği halde, Lord B'nin gelişine sabretmeye gücüm kalmamıştı. Onu beklemedim de çünkü merak ya da inceliksiz şehvet yerine aşkın ta kendisi beni ele geçirmişti.

Bu gözetleme sahnesinden iki gün sonra bir sabah altı civarı uyandım, yatak arkadaşımı derin uykusundan uyandırmadan aşağı süzüldüm. Arka salonun açıldığı ve evde müşteri varken çıkmamın yasaklandığı küçük bahçede biraz temiz hava almak istemiştim, tüm evde uyku ve sessizlik hâkimdi.

Salonun kapısını açtım ve yarı yarıya sönmüş ateşin başında, hanımımın koltuğunda oturmuş, bacaklarını da bir başka koltuğa uzatıp uyuyakalmış genç bir beyefendi görünce şaşırıp olduğum yerde kalakaldım. Büyük ihtimalle birlikte içtiği düşüncesiz arkadaşları, sızınca onu orada bırakmışlardı ve her biri bir kadın bulup gitmişti. Yaşlı patroniçenin kendisini rahatsız etmeyecek ve sarhoş halde gecenin birinde sokağa atmayacak kadar nezaketli olması sayesinde evde kalabilmişti. Yatakların hepsi dolu olmalıydı. Masada içki âlemlerinden geriye kalan her zamanki dağınıklığın arasında bir punç kâsesi ve oraya, buraya saçılmış bardaklar duruyordu.

Bu uyuyan varlığa daha yakından bakmak için ilerlediğimde, şaşkınlığım daha da artmıştı. Tanrım, neler görüyordum! Ne aradan geçen yıllar, ne de kaderimin iniş çıkışları o yıldırım aşkının izlerini asla silemedi. Evet! İlk tutkumun, büyülenen gözlerime ilk görünüşünün anısını sonsuza dek taşıyacağım. Şu an bu yazıları yazarken bile her şey dün yaşanmış gibi ayrıntıları ile aklımda.

On sekiz, on dokuz yaşlarında sarışın bir delikanlı, başı koltuğun bir kenarına yaslanmış halde duruyordu. Düzensiz dalgalı saçları, gözlerimin ve yüreğimin saplanıp kalması için elbirliği eden tüm o erkekçe zarafeti ve gençliğin gül rengi tazeliğini taşıyan bir yüzü gölgeliyordu. Zambak beyazının gül pembesine karşı geçici bir zafer kazandığı, yüzünün geceki taşkınlıkların yol açtığı solgunluğu ve bitkinliği bile dile gelmez bir tatlılıktaydı. Nefis, uzun kirpiklerle çevrili göz kapakları kıpırtısızca duruyordu. Bunların üzerinde, kusursuz beyazlık ve pürüzsüzlükteki yüksek alnını süsleyen iki kaş, dünyanın en hünerli ressamlarının elinden çıkmış gibi görünüyordu. Ve bir çift kan kırmızısı dudak, sanki az önce arı sokmuş gibi şişmiş ve bükülmüş haldeydi. Bu sevimli uykucunun eldivenlerini almam için (Eski bir İngiliz geleneğine göre, genç kız uyuyan bir erkeği öperse ondan bir çift eldiven armağan alırmış) beni kışkırtır gibiydi ama utancımın engelleri çok daha güçlüydü.

Bu sırada gömlek yakasının açık durduğunu ve göğsünün kar yığını aklığını görünce utangaçlığımın bile bir anlamı kalmamıştı. Titreyen elimle elini tuttum ve olabildiğince usulca onu uyandırdım. Doğruldu, bakışları önce biraz yabaniydi. Yüreğime işleyen narin bir sesle “Yavrum, saat kaç oldu?” diye sordu. Ona yanıt verdim ve sabah serinliğinde biraz daha böyle bağrı açık uyursa üşütebileceğini ekledim. Bunun üzerine, yüzü ve gözlerine tamamen yakışan bir tatlılıkla teşekkür etti. Artık iri, iri açılmış beni süzen gözleri parıl-dıyor, ışık saçıyordu.

Anlattığına göre birkaç genç arkadaşıyla hovardalığa gelmeden hemen önce çok fazla içmiş, onlarla birlikte tüm eğlencelere katılamayacak ve bir kadınla birlikte olup geceyi geçiremeyecek hale gelmişti. Bu yüzden bol bir gecelik içinde gördüğü beni, yitirdiği zamanı telafi için gönderilmiş evin kızlarından biri olduğumdan kuşku duymamıştı. Bu sezginin doğruluğu çok açıktı, bundan emin olmasına rağmen yine de ya görünüşüm onda alışılmışın dışında bir etki yaratmış ya da kendinin doğuştan kibarlığından ötürü, kabalıktan çok uzak bir tavırla benimle konuşmaya başlamıştı. Ancak ben yine de onun için bu evin hoş çiçeklerinden biriydim. Dudağıma ilk öpücüğü kondurduktan sonra bana onunla birlikte olma onurunu sunup, sunmayacağımı sordu. Yeni filizlenmiş aşkıma ve yoğunlaşan şehvetime rağmen ev halkınca yakalanma korkusu yüzünden kabul etmem olanaksızdı.

Aşkın bana kendiliğinden verdiği bir sesle, açıklamaya zamanımın bulunmadığı bazı nedenler yüzünden onun yanında kalamayacağımı, belki de onu bir daha hiç göremeyeceğimi söyledim. Bu son sözleri, yüreğimin derinliklerinden gelen bir iç çekiş böldü. Sonradan anlattığına göre sevgilim bana ilk bakışta vurulmuş, benim yaşam biçimimdeki birini ne kadar sevemeyeceğini düşünse bile benden yine de hoşlanmıştı. Hemen o an bana onunla yaşayıp, yaşayamayacağımı sordu.

Benim için derhal bir ev tutacaktı, bu evle aramda kalabilecek herhangi bir yükümlülükten de kurtaracak beni. Tamamen yabancı bir adamdan gelen -ki bu yabancı, havai bir çocuktu- böyle bir öneri çok ani, düşüncesizce, sindirilmemiş hatta tehlikeli bile olabilirdi ama bir çırpıda kapıldığım şaşılası sevgi, her türlü itiraza karşı beni kör etmişti. O anda onun için canımı bile verebilirdim. Kaldı ki onunla birlikte yaşama çağrısına direneyim! Bu önerinin heyecanıyla hızlanan kalbim, daha bir dakika bile geçmeden yanıtını verdi. Çağrıyı kabul ediyordum, dilediği yolla ona kaçacak, iyi ya da kötü olsun tamamen onun hizmetine girecektim. O zamandan beri, böyle büyük bir bağış onu benden iğrendirdi mi, gözünde kendimi ucuzlaş-tırdı mı, diye sık sık meraka düşmüşümdür ama kaderim böyle belirlenmişti. Şehrin tehlikelerinden duyduğu korkuyla, bir zamandır koruması altına alacak temiz bir kız arıyormuş ve beğenisine uyan da ben olmuşum. Bana göre bu sevgiye özgü mucizelerden biriydi. Hemen o an pazarlığı yaptık ve bir öpücükle mühürledik daha büyük mutluluğu ise daha sonra tatma umutlarıyla tatmin olmak zorundaydı.

Bir kızın, başının dönüp de aşığının peşinden gitmek uğruna tüm güçlüklere göğüs germesini haklı çıkaracak gerekçeleri bu genç adam kadar kendinde toplamış birini asla bulamazdınız.

Çünkü taşıdığı erkek güzelliğinin mükemmelliği yanında başının dikliğinde ve duruşunda onu daha seçkin kılan belirli bir incelik, zarafet ve kibarlık havası vardı. Gözleri pırıl pırıldı ve anlamlı bakışlarında buyurgan bir taraf vardı. Teni yeni açmış bir gül kadar tazeydi ve bu onu beyaz tenlilerde genelde karşılaşılan çiğ, yaşamdan yoksunluk görünümden onu açıkça kurtarıyordu.

Küçük planımız hazırdı. Ertesi sabah yedide dışarı çıkacaktım, buna kesinkes söz verebilirdim çünkü sokak kapısının kilidini nereden bulabileceğimi biliyordum. O da sokağın sonunda, kolayca uzaklaşabileceğimiz bir arabayla beni bekleyecekti. Sonra da birini yollayıp bu evde kalışımdan

kaynaklanan bir borç varsa temizleyecekti. Bayan Brown'ın bunca kızı varken, müşteri çekmeye bu kadar uygun olsam da, birinden ayrılmaya pek de aldırmayacağını düşünüyordu.

Ona daha rahat bir zamanımızda açıklayacağım nedenlerden ötürü evde beni gördüğünden söz etmemesini çıtlattım yalnızca. Ve sonra da birlikte görülürsek planlarımız boşa gider korkusuyla, kanayan bir kalple kendimi ondan çekip ayırdım. Phoebe'yi hala derin uyurken bulduğum odama süzüldüm, çarçabuk soyunup anlatılmaktan çok anlaşılabilecek bir neşe ve endişe karışımıyla onun yanına uzandım.

Bayan Brown'ın niyetimi keşfetme tehlikesi, düş kırıklığı, keder, yıkım olasılıkları bu yeni alevlenen ateşin önünde silinip gitti. Sevecen ve el değmemiş yüreğim bir geceliğine de olsa ona dokunmayı, yanında olup varlığını hissetmeyi her türlü özgürlüğe tercih edecek haldeydi. Belki bana kötü davranabilirdi ama ne fark ederdi ki?
O kalbimin efendisiydi, sevgilimden kötülük de gelse fark etmezdi.

Her anı sonsuzluk gibi gelen tüm bir günün düşüncelerinin merkezinde sadece o vardı. Sevgilime kavuşacağım anın gelmesi için defalarca saati kontrol ediyordum. İlerlemek bilmeyen yelkovanı ellerimle ilerletmemek için kendimi zor tutuyordum. Sanki yelkovan ilerlese zamanda beraberinde ilerleyecekmiş gibi geliyordu. Evdekiler beni biraz olsun gözleseler mutlaka bir şeyler fark ederlerdi. Hele akşam yemeğinde, şimdiye dek bu eve gelen ve kahvaltıya kalan en çekici gencin sözü açıldığında, kadınlar onun güzelliğinden ve harika vücudundan söz ettiklerinde kalbim yerinden çıkacakmış gibi olmuştu. Bütün gün içimde sürüp giden dalgalanmaların tek bir iyi etkisi olmuştu o da, ağır bir yorgunlukla ertesi sabah beşe dek oldukça iyi uyumamdı. Sonra kalktım, giyindim, korku ve sabırsızlığın çifte işkencesi içinde buluşma saatini bekledim. Sonunda zaman gelmişti, o tehlikeli ve sonu belirsiz dönüm noktası gelip çatmıştı. Yalnızca aşkımın verdiği yüreklilikten destek alarak parmak uçlarımda aşağı inmeye cesaret edebildim. Dışarı çıkarırken yakalanma endişesiyle sandığımı odamda bırakmıştım.

Sokak kapısına vardım. Buranın anahtarı yatağımın yanındaki sandalyede dururdu hep. Onlardan ayrılmak için herhangi bir tasarı besleyebileceğimden hiç kuşkulanmayan Phoebe (bir gün öncesine dek ben de kuşkulanmıyordum aslında) bu güven sayesinde anahtarı benden

saklamamış,gizlememişti. Kapıyı kolayca açtım. Yüreklendiren aşk, koruyordu da, sağ salim sokağa çıkabilmiştim. Yeni koruyucu meleğimin, kapısı açık bir arabanın önünde beklediğini gördüm. Yanına nasıl vardım bilmiyorum. Uçtum sanırım bir çırpıda arabadaydım, o da yanımdaydı, beni kollarına almış hoş geldin öpücüğümü veriyordu. Arabacı emirleri önceden almıştı, derhal hareket ettik.

Gözlerim en tatlı sevinç gözyaşlarıyla doluver-mişti. Kendimi o güzel gencin kollarında bulmak, küçük kalbimin semalarda uçuşu gibiydi. Geçmiş ya da gelecek, her ikisi de önemsizdi, hayat yalnızca o andı ve ben sevinçten bayılmak üzereydim. Onun en sevecen sarılışları, aşkını ve kendimi bütünüyle onun cömertliğine, onuruna bırakarak attığım bu cesaretli adımdan pişmanlık duymama asla izin vermeyecek türdendi. Beni yatıştıran ve ona güven duymama neden olan sözleri de hiç eksik olmuyordu. Ama ne çare! Ben bu erdemliliği hak etmemiştim. Karşı duramayacağım kadar şiddetli bir tutku yüzünden buraya sürüklenmiş, her ne yaptıysam elimden başka türlüsü gelmediği için yapmıştım.

Bir anda zamanın yok olduğunu hissettim. Chelsea’da, iki kişilik zevk birliktelikleri için uygun, rahat, konuksever bir hana vardık. Burada bizi kakaolu bir kahvaltı bekliyordu.

Oteli idare eden ve yaşamı mükemmel anlayan yaşlı, şen bir görmüş geçirmiş bizimle kahvaltı etti, arada sırada yan gözle beni çapkınca süzerek ikimizi de neşelendiriyordu. Canı gönülden tam birbirimize göre olduğumuzu söyledi. Bu evi birçok beyefendi ve hanımefendi kullanmıştı, ama o bizden daha güzel bir çift görmediğini söyledi. Taze bir parça olduğumdan emindi. Öyle taşralı, öyle saf görünüyordum. Eşim şanslı bir adamdı doğrusu! Bu alışılmış hancı gevezeliği beni yatıştırıp memnun etmekle kalmadı, vakit yaklaştıkça onunla yalnız kalmaktan korkmaya başladığımdan doğan şaşkınlığımı başka yöne çevirmeme de yardım etti. Gerçek aşkın, genç kız utangaçlığından baskın çıktığı bir çekingenlikti bu.

Onu istiyordum, onun için yanıp tutuşuyordum ama yine de nasıl olacağını bilmeksizin en yoğun arzularımın erkeğinden ürküyordum. Yüreğim en sıcak dileklerin ortasında korkuyla çarpıyordu. İşte bu tutku çarpışması sevdalı özlemlerle iffet arasındaki bu çatışma gözyaşlarına boğulmama neden oldu, birden. Sevdiğim de daha önceki gibi kendimi onun korumasına teslim etmekle durumumdan gerçekleşen ani değişiklikten

doğan endişe ve heyecan kırıntılarına yordu bu halimi ve bu düşüncenin etkisiyle beni rahatlatıp canlandıracak her şeyi söyledi ve yaptı.

Kahvaltıdan sonra, Charles anlamlı bir gülümsemeyle usulca elimden tuttu.

“Gel canım, bahçelere bakan güzel manzaralı bir oda göstermek istiyorum sana” dedi ve yanıt beklemeden beni havadar ve aydınlık bir odaya götürdü. Aslında burayı ona beğendiren tek şey yataktı ve onun dışında hiçbir manzara söz konusu değildi.

Charles kapıyı sürgüler, sürgülemez koşup sarıldı ve beni yerden kaldırıp dudaklarını dudaklarıma birleştirdi. Korkularım ve arzularımla titremeye başlamıştım, soluğum kesilmek üzereyken beni yatağa taşıdı. Sabrı beni soymaya yetmediğinden, eşarbımı ve elbiselerimi açıp korsemi çözmekle yetindi yalnız. Göğüslerim çıplaktı daha on altısına bile girmemiş, taşradan yeni çıkmış ve daha hiç el değmemiş bir kızınkinden beklenebilecek en sert, en sıkı halleriyle parıldıyorlardı. Onların gururu, beyazlığı ve kusursuz biçimi ellerinin ara vermesine izin vermiyordu. Ancak bir süre sonra daha güçlü bir ilgi odağı o sevecen saldırıya açıldı. Oysa korkularım bacaklarımı kendiliğinden kilitlemişti ama elinin bir dokunuşu ile yavaş, yavaş aralarına girdikçe onların çözülmesine neden oldu. Bu arada gözlerinin, ellerinin incelemesine sessiz sedasız direnmeden kendimi bırakmıştım. Beni bir genelevden çıkarıp aldığı için bu konularda hiç de acemi olmadığımı sanıyordu. Ben de bekâretim hakkında kafasını kurcalayacak tek laf etmemiştim. Zaten söz etmiş olsaydım, bana inanmayabilirdi.

Artık daha fazla oyalanmaya katlanamayacak kadar heyecanlandığından pantolonunu çözdü ve sanki açık, hazır bir geçidin önündeymiş gibi derhal ilk hamlesini gerçekleştirdi. O an, o boynuz sertliğindeki gücün ilk kez gelip kapıma dayandığını hissettim ve canımı son derece yakan birkaç güçlü itişten sona en ufak bir ilerleme kaydede-mediğini anladığında sevgilimin şaşkınlığı inanılmazdı. Ona usulca buna dayanamayacağımı söy-ledim, beni gerçekten incitiyordu. O ise, bu kadar genç olduğundan tüm güçlüğü çıkaranın kendisi olduğunu sanıyordu halen. Çiçeğimin henüz ko-parılmamış olduğu aklının ucundan geçmiyordu, beni bu konuda sorgulamanın da zaman ve sözcük harcamaktan başka işe yaramayacağını düşünüyordu herhalde. Yeniden deniyordu fakat giriş yoktu, yine ilerleyemiyordu ama canım artık daha fazla yanıyordu. Aşırı sevgimse aşırı acıya sesimi çıkmadan katlanmamı sağlıyordu. Güç denemeler sonunda

soluk soluğa yanıma uzandı, süzülen gözyaşlarımı öptü ve bu kadar yakınmamın nedenini sordu. Diğerleri kendisinden daha mı yumuşak davranmıştı bana? İkna etmeyi amaçlayan bir yalınlıkla, bana böyle yaklaşan ilk erkeğin o olduğunu söyledim. Gerçek güçlüdür ve can atarak istediğimiz bir şeye inanılmadığı pek görülmez.

Bakire olduğuma duyularının da sunduğu kanıtlarla inanan Charles, beni öpücüklere boğuyor, aşk adına biraz daha sabretmem için yakarıyor ve kendi canını yakmamak için nasıl dikkatli davranırsa, bana da öyle yumuşak yaklaşacağını söylüyordu. Oysa benim bana ne kadar büyük bir acıya mal olacağını önceden görsem de, istekle teslim olmam için ona vereceğim zevki bilmem yeterliydi. Denemelerine girişmek için yeniden kollarını sıvadı ve daha elverişli bir yükseklik sağlamak için yastıklardan birini belimin altına yerleştirdi, rahat etmem için de diğerini başımın altına koydu. Sonra bacaklarımı ayırıp dimdik durdu aralarında, onları kalçaları üzerinde kavuşturdu. Kendini doğru noktaya yerleştirdi, öylesine küçüktü ki doğru yerde olduğundan güçlükle emin oluyordu. Baktı, hissetti ve bir anda olağanüstü sertliğiyle çarptı, yolun bir kısmını aşmayı başardı. Bunu sezince, elverişli konumunu ilerletti, düz bir çizgide darbeleri sürdürerek girişini zorla derinleştirdi. Bu bana öyle dayanılmaz bir acı veriyordu ki neredeyse çığlık çığlığa bağırmak üzereydim. Evi ayağa kaldırmak istemediğimden soluğumu tuttum ve yüzüme doğru kaldırılmış etekliğimi ağzıma tıktım, acılarım boyunca onu ısırdım. Sonunda o bölgenin narin dokusu, böyle vahşi bir yırtılma ve parçalanmaya yol verebilmişti. Charles daha derinlerde bir şeyi delip geçti ve insafsızca, iradesizce, yalnızca bir çeşit ilkel hırsla çabalamaya başladı. Dev bir dalga gibi parçalamaya, her şeyi önüne katıp götürmeye başladığı o an kesik bir çığlık attım ve acının keskinliğinden ba-yılıverdim. Bana daha sonra anlattığına göre bacaklarım bir anda yırtık, yaralı geçitten akan kan seliyle kaplanmış.

Kendime geldiğimde giysilerimin çıkarıldığını, yatağa yatırılmış olduğumu gördüm. Bekâretimin o tatlı, insafa gelmiş katilinin şefkatli kollarındaydım. Elinde bir kadeh likör vardı, bu kadar acı çekmeme neden olmasına rağmen sevdiğimin sunduğu bu ikramı reddedemedim. Yaşlarla nemlenmiş süzgün gözlerimi ona çevirdim, gaddarlığından ötürü onu azarlar ve aşkın ödülü bu mu, diye sorar gibiydim. Ama rastlamayı hiç de ummadığı bir bekâretin üzerinde kazanılan bu eksiksiz zaferle bana karşı

sonsuz bir sevgi duymaya başlayan Charles ona hazzın doruğunu yaşattığım için bana minnettardı. Bana çektirdiği acıyı sevecenlikle bastırdı ve aslında kinden çok aşk kokan hafif yakınmalarımdan uzaklaştırıp beni sevimlilikle, sıcaklıkla yatıştırmaya, okşamaya, avutmaya başladı. Ona ait olduğumu düşünmenin mem-nunluğuyla tüm acı az sonra uçup gitmişti. O şimdi mutluluğumun ve geleceğimin mutlak belirleyicisiydi. Yine de acılarım çok keskindi, yaram daha tazeydi ve kanıyordu. Ne kalkıp dolaşabiliyor, ne de kımıldayabiliyordum bu yüzden yemeğin yatağa getirilmesini emretti. Yoksa bir tavuk kanadıyla iki, üç bardak şarabı başka türlü mideye indiremezdim. Bunları bana, sevgisinin üzerimde hak kazandığı o tatlı karşı gelinmez buyurganlıkla servis yapıp yedirense taptığım gençti.

Yemekten sonra, şarap dışında her şey götürü-lünce, hizmetçilerin çekilmesini buyurdu. Charles yüzsüzce, sanki yatağa yanıma gelmesi için gözlerimdeki hevesi okurmuşçasına soyunmaya girişti. Bu sırada onu, korku ve zevk karışımı tuhaf bir duyguyla izlemeden edemiyordum.

Birlikte yatağa girdik. Gömleğini ve geceliğimi sıyırıp çıplak gövdesini benimkine bastırdığında kalbim dayanılmaz bir sevinçle dolmuştu. O insanüstü coşku ve böyle kendinden geçiren bir haz karşısında hangi acı durabilir ki? Yaralarımın sızısını duymuyordum artık ve gövdesinin her noktasını hissetmek için onu bir sarmaşık gibi sardım.

Evet, aradan onca zaman geçmiş olmasına rağmen, coşkularımın egemenliği tamamen ortadan kalktıktan sonra bile tadı damağımda kalan o zamanların anısı beni hala canlandırır, tazeler. Ben onu sarmaşık gibi sarmışken sevgilim vücutlarımızı birleştirebileceğimiz her kucaklama ve sarılışla bana sıkıca yapışmıştı. Sonra tazelenen arzuların yakıcılığını daha fazla dizginleyemeye-ceğini fark edince bacaklarını usulca benimkilerin arasına yerleştirerek ıslak alevlerden öpücüklerle ağzımı durdurarak yeni bir hücuma geçti. Ona geçidin ilk açıldığı zamandan daha hafif bir acıyla yol veren paramparça olmuş yumuşak kıvrımlar boyunca darbelerini yineledi. Çığlıklarım yine boğazımda düğümleniyordu ve acıları tam bir kahraman gibi göğüsledim. Az sonra gittikçe güçlenen darbelerine, kızaran yanaklarına, ateşle kısılan gözlerine ancak hafif bir titremeyle karşılık verebildim.

Birkaç deneme sonunda ona istediği zevki verebilmiş ve bende acı duymadan aşkın doruğuna ulaşabilmiştim. Üst üste gelen birleşmeler beni terbiye edip alıştırınca zevkin gerçek, bastırılmamış lezzetine katılmaya

başladım. Nasıl yüce bir mutluluktu, ne eritici inlemelerdi, nasıl müthiş bir zevk acısıydı? Ona uzun süre dayanabilmek o kadar zordu ki, o kadar dayanılmaz bir zevk ürpertisine neden oluyordu ki sanki bir an dursa solup gidecekmişim gibi hissediyordum.

Duyularımın kasırgası, hiddeti, o beklenmedik selle yatıştıktan sonra tatlı ve derin düşüncelere daldım. Kendime, bu koca dünyada benim kadar mutlu bir yaratık var mıdır, diye sordum. Tatlı sevgilimin bana sunduğu aşkı bir gece olsun tatmanın yanında doğabilecek sonuçlardan korkmayı aklıma bile getiremiyordum.

Böylece akşam yemeğine dek tüm öğleden sonrayı aşkla öpüşerek ve sevişerek şenlik havası içinde geçirdik. Yemek servisi yapılmadan az önce, Charles kalkıp giyindi. Bense bunun nedenini bilemiyordum. Yatağın kenarına oturdu, yatağı masa, çarşafları da masa örtüsü yerine kullandık. Kendisi dışında hiç kimsenin içeri girmesine ya da hizmet etmesine katlanamıyordu. Büyük bir iştahla yemeğini yedi, benim yemek yediğimi görünce de bundan memnunluk duyar gibiydi. Bense talihimle öyle büyülenmiş, içinde yüzdüğüm mutlulukları yaşamımın tüm geçmiş sahnelerinin yavanlığıyla karşılaştırdıkça öyle kendimden geçmiştim ki, yıkımım pahasına da olsa, bu mutlulukların kısa sürmesi tehlikesini bilsem de yine de hiçbir şeyin mutluluğumu gölgelemesine izin vermiyordum. Küçücük kafamda yer verebildiğim ancak o an sahip olduklarımdı.

O gece birlikte uyuduk. Hazla tükenip ve doyduktan sonra doğa bizi uykunun kucağına bıraktı. Sevgilimin beni kucaklayan kollarının varlığını duymaksa o uykuyu daha da nefis kılıyordu.

Sabahın geç saatlerinde ilk uyanan ben oldum. Aşığımın derin, derin uyuduğunu görünce uykusunu bölme korkusuyla soluk almaya bile cesaret edemeden yavaşça kollarından sıyrıldım. Saçlarım, gömleğim o kargaşa sırasında tümüyle dağılmıştı. Hepsini elimden geldiğince toparlayıp düzeltmek için bu uygun bir zamandı. Bu arada sık sık, inanılmaz bir sevgi ve sevinçle uyuyan gence bakıyor, bana çektirdiği tüm acıları düşünüyor, aldığım zevkin acısını kat, kat karşıladığını itiraf ediyordum.

Ortalık apaydınlıktı. Telaşlı hareketlerimizden ve havanın bunaltıcı sıcağından ötürü bir kenara atılmış, sıyrılmış örtüleriyle yatağın üzerinde oturuyordum. Beni böyle karşı konmaz bir güçle kışkırtan bir zevki, sahip olduğum o gençlik dolu güzelliğin tüm hazineleriyle gözlerimi şenlendirmek gibi iyi bir fırsatı kendimden esirgemedim. Charles neredeyse

çırılçıplak yatıyordu, gömleği tam bir demet halinde yukarıda toplanmıştı odanın ve havanın sıcaklığı sayesinde üşümüyor gibiydi. Ona vurgun bir halde üzerine eğildim! Tüm o çıplak çekiciliğini doya, doya izledim. Oysa yüzlerce kez görsem ona doymam imkânsızdı.

Onu şu an görüyormuşçasına resmedebilirim, halen güzelliği gözlerimin önünde. Tümüyle mükemmel bir erkek güzelliğinin boydan boya manzarası. Tek bir kusuru olmayan, güzelliğin her iki cinse de ait olduğu ve üst dudağının üzerinde ilk ince tüylerin zarzor ayırdığı bir yaşın tomurcuk çiçeği, ilkbahar tazeliğiyle parıldayan bir yaz meltemi gibi taze, sıcacık Dudaklarının yakut şişliğinin aralığı dışarıya içine aldığından daha tatlı ve saf bir hava solur gibiydi. Öyle kışkırtıcı bir öpücüğü zapt etmek ne güçlü bir irade gerektirmişti.Ensede ve yanlarda özgürce dağılmış doğal buklelerle zarifçe süslenen ince, temiz pürüzsüz cildi ve dolgun etleriyle fevkalade yapılı ve dinç bir gövdeye bağlanıyordu. Kar beyazı göğsünün erkeksi bir oranla ortaya serilen düzlüğündeki iki uç, tomurcuklanmakta olan gülleri anımsatıyordu.

Kollarının kasları, karnının, kalçalarının yuvarlak kabarıklığının başladığı yerde bele doğru incelişinin düzgünlüğü muhteşemdi. Güzel şekillenmiş yuvarlaklıklarıyla dizlere doğru yavaş, yavaş incelen baldırları, o nefis gövdeyi desteklemeye layık birer sütun gibiydi. Birleştikleri yerde, biraz dehşet kalıntısı, biraz da sevecenlikle gözlerimi dikmekten kendimi alamadığım, kısa süre önceki gazabı sonucunda sızısı hala geçmeyen o yumuşak, narin bölgemi öylesi bir öfkeyle parçalayan, yırtan, neredeyse harap eden o müthiş makine vardı. Ama o öfkesinden en ufak bir eser kalmamıştı, artık. Al başını bacaklardan birine doğru eğmiş, sakin, uysal ve bu görünüşüyle, işlediği kötülük ve zulümden aciz bir hali vardı. Kırışıklıklarla çepeçevre buruşmuş, büzülmüş altın keseler manzarayı kusursuzlaştırıyor ve hepsi birlikte doğadaki en ilginç canlı resmi meydana getiriyorlardı. Elbette ressamlar, heykeltıraşlar ya da diğer sanatçılarca döşenen ve avuç dolusu paraya satın alınan o kabalıklardan son derece üstün görünüyorlardı. Gerçek yaşamda nasıl göründüğünü doğanın ateşli bir düş gücü bağışladığı ender birkaç insan dışında pek azı değerlendirebilmiştir. Zaten bu insanların hayalleri de şevkle, sanatın çok ötesinde yer alan doğanın eşi bulunmaz yaratıcılık pınarına, güzelliklerin özgünlerine yönelmiştir.

Ama her şeyin bir sonu vardır. Bu genç melek, uyanmak üzere oluşunun kayıtsızlığıyla başka yöne döndü ve gömleğiyle yatak örtülerini bu hazineyi daha uzun bir gözlemden gizleyen bir konuma soktu.

Bende onun yanına uzandım. Az önce seyrettiklerimin acılarıma baskın çıkıp isyan uyandırmaya başladığı bölgeye götürdüm ellerimi. Parmaklarım kendilerine artık rahat bir geçit açıyorlardı ama genç kızla tam bir kadın arasındaki büyük farkı incelemeye fazla zaman bulamadan Charles uyandı. Bana dönüp iyi uyuyup, uyu-yamadığımı sordu. Yanıtlamama pek zaman bırakmadan yüreğimden her yanıma yayılan o alev, alev öpüşlerinden birini dudaklarıma kondurdu. Ve sonra, onun tüm çıplak güzelliğinden aşırdığım incelemenin öcünü almak istercesine yatak örtülerini bir kenara itti, gömleğimi de olabildiğince yukarı sıyırdı. Doğanın bana bahşettiği tüm armağanları doyasıya seyretme sırası onun gözlerine gelmişti. İşlek elleri de bütün vücudumda geziniyordu. Henüz olgunlaşmamış tomurcuk göğüslerimin enfes diriliği ve dikliği, tenimin aklığı, çizgilerimin tazeliği, düzgünlüğü, kollarımın, bacaklarımın uyumu hepsi yaptığı anlaşmadan duyduğu memnunluğu pekiştirir gibiydi. Ancak azgın darbeleriyle yol açtığı hasarı araştırma merakına kapıldığında, yalnızca ellerini yöneltmekle kalmadan altıma bir yastık koyup o muzip muayene niyeti için en elverişli biçimde beni yerleştirdi. Az sonra gözlerinin saçtığı, ellerinin yaydığı alevi dile getirmenin imkânı yoktu. Zevkli iç çekişler ve sevgi dolu kesik, kesik inlemeler ağzından çıkabilen tek övgülerdi. Bu arada dimdik bana doğru yükselen silahını da en yüce görkem ve gösterişinde görme fırsatını sundu. Charles’da hissetti bunu ve gücünden hoşnut görünüyordu. Sevgi ve incelik dolu bir gülümsemeyle elimi aldı, hafif bir zorlamayla doğanın en zengin başyapıtına götürdü.

Biraz karşı geldiysem de, elimle kavrayamadığım bu şeyi hissetme isteğime engel olamadım. Apak fildişi bir sütun, alev kırmızısı başlığıyla çok güçlüydü. Hiçbir boynuz daha sert, daha dik olamazdı ama hiçbir kadife de daha pürüzsüz, daha tatlı gelemezdi parmaklara. Charles elimi daha aşağılara götürdü, doğanın ve hazzın hazinelerini bir arada sakladıkları, altın keselere yönlendirdi beni. Onları açıkça hissedebiliyordum. Ama sıcak ve yumuşak elimin böyle duyarlı bir bölgeye yaptığı ziyaret her şeyi öyle denetlenemez bir taşkınlığa büründürmüştü ki daha öte tüm uvertürleri bir kenara atıp benim uygun duruşumdan da ya-

rarlanarak, sabırsızlıkla beklediğim yerde koparması kesin olan fırtınayı kopardı. Artık yaşama açılan o kapının arasında hissettim sevgilimi ve kapıların darlığı katlanılmaz acılar çekmeme neden olmuyordu. Aksine yuvaya kapanan o aygıt beni öyle tıka basa bir zevkle doyuruyordu ki, soluksuz kalıyordum. Sonra o öldürücü darbeler, sayısız öpücükler geldi. Her biri tarif edilemez bir mutluluktu ve o mutluluk daha büyük saadetlerin yoğunluğu içinde yitiyordu. Ama bu uzun süremeyecek kadar yoğun bir karmaşaydı. Aşkımızın şarabı kısa süre sonra taştı ve ateşi o an için söndürdü. Tüm bu sevişmeler, sabahın geç saatlerine kadar sürmüştü böylece kahvaltıyla öğle yemeğini bir arada yapma gereği duyduk.

Konuştuğumuz zamanlarda Charles kendi hakkında bilgiler veriyordu. Gümrükte görevli olan bir babanın tek oğluydu. Babası bu genç beyefendiye çok yetersiz bir eğitim sağlamıştı. Onu hiçbir mesleğe yönlendirmemiş ancak orduda sancak subaylığı satın alarak ona bir meslek sağlamayı tasarlamıştı. Böylece aile bütçesine katkıda bulunmasını hedeflemişti. Ne var ki babası büyük umutlar vaadeden bu gencin, erkeklik çağına erinceye dek avare bir yaşam sürmesine göz yummuştu. Ayrıca acemileri, sefilleri şehirde bekleyen kötülüklere ve her türden tehlikeye karşı genel de olsa uyarıda bulunma zahmetine bile girmemişti. Charles, babası ve babasının metresiyle birlikte aynı evde yaşamıştı. Babası da para istemediği sürece oğluna karşı iyi niyetli olmuştu. Charles dilerse yalan da söyleyebilirdi, babası onu hiçbir konuyla ilgili azarlamazdı. Hatasına karşı herhangi bir ciddi denetim ya da zorlamadan çok hoşgörü havası taşıyordu. Ayrıca Charles para gereksinimini sağlamak için ölen annesinin annesine sahipti.

Torununun üzerine titreyen bu kadının yaşamını sürdürmesine yetecek yüklü bir miktar yıllık geliri vardı ve küçük sevgili torunu için yaptığı harcama tutarlarının hiç önemi yoktu. Damadı ise kendine değil de torununa yapılan bu gözü kapalı harcamalardan dolayı güceniyordu. Ve böyle çıkarcı bir kıskançlığın baba kalbinde nasıl ölümcül bir değişim yaratabileceğini daha sonra göreceğiz.

Yine de Charles, büyükannesinin müsrif düşkünlüğü sayesinde benim kadar kolay memnun edilebilen bir metres tutmayı karşılayabiliyordu ve benim şansım vardı ki tam o böyle birini ararken beni karşısına çıkarmıştı.

Charles'ın kişiliğine gelince, sakin sevimliliğiy-le evcil bir mutluluk için dünyaya gelmiş gibiydi. Sevecen, doğuştan nazik ve inceydi. Kavgalar ve düşmanlıklar asla onun tarzı değildi. Alçakgönüllü, ılımlı, her zaman için alttan alan ve kendi sükûneti ile ortamı sakinleştiren bir yapıya sahipti. Sadeliğin ve iyi huyun tüm zarafetiyle bezenmiş yalın sağduyusu onu hayran olunacak biri yapmasa da çok daha mutluluk verici bir konuma, her yerde sevilen ve sayılan bir haline getirmişti. Ama Charles'ta kalbimi çelen ve tutkularımı kendine ilk bağlayan özellik, güzelliğinden başka bir şey değildi. Zaten ben de o zamanlardaki havailik, ciddiyetsizlik çağında, gözlerime yeterince güzel görünen birinde iç güzelliği aramıyordum.

Büyük bir zevk ve sefa içinde yatakta yediğimiz yemekten sonra Charles kalktı, bana tutkuyla veda ederek birkaç saatliğine şehre indi. Orada genç,kurnaz bir avukatla meseleyi görüştükten sonra evinden henüz önceki gün kaçtığım eski saygıdeğer hanımıma gitmişler. Charles, o kadından ileri-de gelebilecek tüm talepleri şimdiden kesip atarak hesabı görmeye kararlıydı. Böylece yola çıkmışlar ama bu arada avukat arkadaşı, Charles'ın verdiği bilgileri göz önüne alarak ziyaretlerinin amacını değiştirip tazminat önermektense talep etmenin daha iyi olacağı sonucuna varmış.

İçeri alındıklarında evin kızları önceden tanıdıkları Charles'ın çevresinde toplanmışlar, kaçışımın üzerinden fazla zaman geçmediği için ve bu kaçışta suç ortaklığı ettiğinden kuşkulanmak şöyle dursun beni gördüğünden bile tümüyle habersiz olduklarından kendilerince Charles'ın gözüne girmeye çalışıyorlarmış. Charles'ın yanındaki avukatı da yeni bir av sanmışlardı ama avukatın kasvetli, yargıç edası yaşlı patroniçeyle halletmesi gereken bir işi olduğunu söyleyip onun nerede olduğunu sorarak kızların hemen geri çekilmesini sağlamış.

Derhal Madama haber uçurulmuş ve kızlardan odayı boşaltmaları istenmiş. Avukat, taşradan yeni gelmiş FRANCES ya da FANNY HILL adlı bir genç kızı tanıyıp tanımadığını, hizmetçi niyetine tutma yalanı altında tuzağa düşürüp, düşürmediğini sormuş, sertçe. Adaletin sorgulamalarında titremek ancak suçluların düşeceği bir durumdur. Benim hesabıma vicdanı hiç de temiz olmayan Bayan Brown, şehri ne kadar iyi bilse de mesleğinin tüm tehlikelerinde kurt kesilmiş olsa da bu soruyla dehşete düşmekten alamamış kendini. Hele, hele Sulh Hâkimliğinden, Newgate'ten, Old Bailey'den gelen bir avukat karşısında uygunsuz bir ev işletme ithamlarından, şehirde arabayla dolaştırılıp suç teşrihinden ve o tür tüm

işlemlerden söz açıldıkça korkusu daha da katlanmış. Muhtemelen evine karşı ihbarda bulunan kişinin ben olduğumu sanan kadının ağzı bir karış açık kalakalmış ve binlerce itiraz, özürler sunmaya başlamış. Bunun üstüne elbette sandığımı hevesli bir edayla getirmişler. Aslında Bayan Brown dehşete düşmüş ve gerçekten korkmuş olmasaydı onlarla tartışabilirdi. Bunun yanı sıra ağızlarını sıkı tutmaları için önerilen pirinç rakısı rüşveti de reddedilince kendini iyice savunmasız hissetmiş olmalıydı. Tüm bu süre boyunca, Charles evi bildiği için avukatı buraya getiren tesadüfî yol arkadaşı gibi davranmış ve bu konuyla hiçbir şekilde ilgili görünmemişti. O sadece bu sırada anlattıklarımın tümünün doğrulandığını duymanın ikinci mutluluğunu tadıyormuş. Patroniçenin korkuları, öykümü doğru bir şekilde anlatmaya başlaması için yetmişti ve zaten içine düştüğü durumdan yola çıkarsak, bu gayet normal sayılabilirdi.

İyi kalpli müşfik hocam Phoebe ise o sarada evde yokmuş çünkü olsaydı eminim bu sahne gerçekleşirken Bayan Brown'un destekleyicisi olurdu. Belki de beni aramak için dışarı çıkmıştı, yoksa Charles'la avukatın bu düzmece öyküsü böyle kolayca yutturulamazdı. Yine de bu görüşme epey zaman almıştı. Charles'ın beni cömertçe emanet ettiği anaç bir kadın olan ev sahibesi yukarı çıkıp bana arkadaşlık etmeseydi, yabancı bir evde bırakıldığım için bana bu süre çok daha uzun gelebilirdi. Birlikte çay içtik, hoş sohbeti zamanın çabuk geçmesini sağladı çünkü konumuz Charles'tı. Ama akşam çöküp de döneceğini söylediği saat geçince ürkek kadıların yaşadığı sabırsızlık ve endişelerin içime çöken karanlığını dağıtamadım. Neyse ki sıkıntım uzun sürmedi. Onun kapıda belirmesiyle sabrımın karşılığını kat, kat aldım ve hazırladığım hafif azar da daha dudaklarıma varmadan uçup gitti.

Bacaklarım halen acıdığı için hala yataktaydım ve Charles yanıma koştu, beni kollarına alıp doğrulttu. Onun sevgi dolu kucaklayışını karşılamak için uzattığım kollarımı boynuna doladı ve aldığı yasal önlemlerin raporunu tatlı öpücük paran-tezleriyle bölerek sundu. Yaşlı kadının nasıl korkutulduğunu duyduğumda kendimi gülmekten alamadım, cehaletim ve saflığımdan dolayı böyle bir sonuç beklemiyordum. Görünüşe bakılırsa Madam, davranış biçimlerinden hoşlanmadığım için şehirde varlığını keşfettiğim bir akrabaya sığındığımdan ve bu talebin de oradan geldiğinden endişelenmişti. Charles bu konuda haklı çıkmıştı, komşulardan hiçbiri o ıssız saatte arabaya nasıl kaçtığımı görmemiş ya da en azından Charles'ı fark etmemişti.

Evdekiler de değil böyle büsbütün yabancı bir adamla ani bir pazarlığa oturacağımı düşünmek, onunla karşılaştığımdan bile en ufak bir kuşku duymamışlardı. Yani her zaman en olasılık dışı şeyler, en az ihtimal vermemiz gerekenler değildir.

Arzularının doruğunda iki havai gencin tüm neşesiyle yemeğimizi yedik ve bu sırada gelecekteki mutluluğumun tüm sorumluluğunu seve, seve Charles'a devrettiğim için ona sahip olmanın mükemmel mutluluğu ötesinde hiçbir şey düşünmüyordum.

Yemekten sonra yatağa yanıma geldi ve bu ikinci gece acım epeyce dindiğinden kusursuz aşkın zevk şarabını kana, kana içtim. Ta ki ikimiz de doyurulmuş arzuların, yatışmış alevlerin doğal sonucunda derin bir uykuya dalana dek mutluluk denizinde yüzdüm ve tazelenen coşkulardan başka bir şeyin gücü bizi uyandırmaya yetmedi. Chelsea'deki bu evde, aşkın ve hayatın tadını çıkararak on gün kadar kaldık bu arada Charles evden uzak kalışına uygun bir bahane bulmaya ve daha önceki zevklerinin düzensiz akışıyla karşılaştırıldığında çok önemsiz kalan masrafım için sürekli ve yeterli miktarlarda kaynak sağladığı sevecen, hoşgörülü büyükannesini de ihmal etmemeye bakıyordu.

Charles bir süre sonra ziyaretlerinin sıklığı için ilk yerleştiğimiz evden daha uygun bir yer arayışına girdi. Aziz James'te D... sokağında, ikinci kattaki iki oda ve bir banyo için haftada yarım gineye tuttuğu özel, möbleli bir daireye taşıdı beni. Charles'ın ilk kez benim olduğu ve asla iki kez yitirilmeyen o mücevheri yitirdiğim yer olan, sonsuz bir sevgi duyduğum eski evi hiç üzülmeden terk ettiğimi söylemem elbette zor olur. Gidişimizden üzüntü duymaması için Charles'ın çok eli açık davrandığı bir ayrılıştan sonra ev sahibemin herhangi bir şeyden yakınmasına neden yoktu. Yeni evimize vardığımızda o kira için epey sıradan görünmesine karşın orayı son derece güzel bulduğumu anımsıyorum, zaten Charles beni bir zindana getirmiş de olsa, varlığı orayı ufak bir Versailles sarayı yapardı.

Ev sahibem Bayan Jones, bizi dairemizde bekliyordu. Büyük bir övüntüyle evin tüm konforunu sıralayıverdi. Bize kendi hizmetçisi yardımcı olacaktı. İlk kat bir elçiliğin yabancı sekreteri ve eşine kiralanmıştı. Bana çok iyi huylu, genç bir hanıma benzediğimi söylemiş ve iltifatlarını sıralamıştı. Bu hanım lafını duyunca, pohpohlanan kibrimden kıpkırmızı kesilmiştim. Bu, benim durumumdaki bir kız için çok fazlaydı. Aslında

Charles ona kaçtığım günkünden daha az bayağı ve rüküş giyinmem için önlem almış, beni gizlice evlenip arkadaşları yüzünden gözden uzak tuttuğu eşi olarak tanıtmıştı. Oysa bunların, şehri Bayan Jones kadar iyi tanıyan bir kadına son derece uydurma geldiğine yemin edebilirim. Ama zaten benim konumum onu hiç mi, hiç ilgilendirmiyordu. Ondan daha vicdansız birini bulamazdınız, oda kiralarından elde ettiği paralar tek düşüncesiydi. Gerçeğin kendisi onu ne utandırır, ne de pazarlığını bozdururdu.

Onun bir portresini çizip yaşam öyküsünü kabataslak anlatmak yaşamımda oynadığı rolü size açıklamaya yardımcı olacaktır. Kırk altı yaşında, uzun boylu, sıska, kızıl saçlı, her yerde karşılaştığımız ve dikkat çekmeden, adı sanı geçmeden yanımızdan geçip giden o önemsiz, sıradan yüzlerden birini taşıyan bir kadındı. Gençliğinde bir beyefendinin metresiydi ve adamın ondan bir kızı olmuştu, bu yüzden de ölümünden sonra kadına yılda kırk poundluk yaşam boyu sürecek bir miras bırakmıştı. Kızını, daha on yedisindeyken yurtdışına elçi olarak giden ve malını da yanına alan bir beye, hiç de hatırı sayılır olmayan bir fiyata satmıştı. Adam kıza son derce derin bir şefkatle bağlanmış ve tahminen onunla gizlice evlenmişti ama kendi eti ve kanını pazara çıkaracak kadar aşağılık annesiyle en ufak bir ilişki sürdürmemesi için de özen göstermişti. Oysa kadının zaten para dışında bir dünyası ya da tutkusu bulunmadığından bu kopuş, ona herhangi bir rahatsızlık vermemişti. Mizacına uygun olarak ne yolla olursa, olsun paracıklarını artırıp, yığmaktan başka tüm diğer zevklere kayıtsız kalarak ciddi, mazbut görünüşüne hiç de ters düşmeyen bir işe, bir tür özel kadın satıcılığına girişmişti. Zaman, zaman da çöpçatanlık yapıyordu. Kısacası, ona kazanç şeklinde görünüp de yapmayacağı hiçbir iş yoktu. Şehrin hemen, hemen tüm dalaverelerini bilirdi, yalnızca kendisi işin içinde olmakla kalmayıp sürekli çevreden istihbarat da alırdı. İki karşı cins arasındaki uyum ve ön ayak olma etkinliklerinin yanında, rehincilik gibi diğer gizli kapaklı, karlı işlerle de uğraşırdı. Oturduğu evi kiraya veriyordu ve bu evden daire, daire kiralayarak olabildiğince yararlanıyordu. En az üç-dört bin poundluk bir birikimi olduğu halde, en hayati gereksinimlerine bile para harcamaya yanaşmıyor, tümüyle kiracılarından koparabildiği kadarına bel bağlıyordu. Çatısı altına gelen böyle bir çifti görünce de ilk aklına gelen kuşkusuz bizden en fazla parayı nasıl sızdırabileceğiydi. Durumumuzun ve deneyimsizliğimizin ona pek yakında güzel fırsatlar yaratacağını düşünmüştü.

Bu umut dolu sığınakta ve bu canavarın pençeleri altında yuvamızı kurduk. Bizi kazıklamak için bulup buluşturduğu tüm o ufak, tefek, amansız yöntemlerinin ayrıntısına girmek ne sizin için elle tutulur bir malzeme olacak, ne de benim hoşuma gidecek. Charles, taşınma zahmetine girmektense tüm bunlara katlanmayı bezginlikle seçmişti. Masraftan kaçınma ya da idareli harcama konusunda hiçbir fikri olmayan genç bir beyefendiyle bu işlerden hiç mi, hiç anlamayan toy bir taşralı kız için önem taşıyan tek şey aşktı. Yine de burada sevgilimin kanatları altında, yaşamımın en harikulade günleri su gibi akıp geçiyordu. Cherles'a sahiptim ve ondan sevgi dolu yüreğimin dileyeceği, arzulayabileceği her şey avucumun içindeydi. Beni oyunlara, operalara, maskeli balolara, şehrin her türlü eğlencesine götürüyordu. Tüm bunlar gerçekten hoşuma gidiyordu ama en çok benim gibi bir köylü kızının böyle yakışıklı bir beyefendinin kollarında olması karşısında insanların gıpta dolu bakışları kendimi önemli hissetmemi sağlıyordu. Bana her şeyi açıklayıp, öğretmesinden dolayı sonsuz bir mutluluk duyuyordum. Ama bu izlenimler, yüreğimin biricik tutkusunun, ruh ve bedenin bir merkezde birleştiği ve aşk dışında yaşamın hiçbir başka çeşnisine yer bırakmayan bir tutkunun üzerimde kurduğu mutlak egemenliği ve gücü hissedilir şekilde kanıtlıyordu.

Gezdiğim yerlerde ya da başka zamanlarda gördüğüm erkeklere gelince, gözlerimin onlarla benim her şeyiyle mükemmel Adonis'im arasında yaptığı karşılaştırmada onlar hiçbir puan ala-mıyorlardı. Charles'ı beynimde bile aldatmam söz konusu değildi. O benim dünyamdı ve onun olmadığı hiçbir şeyin benim için anlamı yoktu. Sözün kısası, sevgim öyle sınırsızdı ki kıskançlığın en ufak izini ya da alevlenen kıvılcımını yok ediveriyordu çünkü o yola meyilli tek bir düşünce bile bana büyük bir işkence veriyor, kendime saygım ve ölümden beter korkum bunu sonuna dek reddediyordu. Aslında kıskanmam için bir neden de çıkmamıştı zira Charles'ın burada üstü kapalı bile söz etmeye cesaret edemeyeceğim, yakışıklılığı sayesinde peşini bırakmayan çok daha önemli kadınları benim uğruma feda ettiği pek çok örneği sıralasam onun sarsılmaz sadakatinin kanıtını sunabilirim.

Eğlencelerimize ara verdiğimiz zamanlarda Charles, eğitimsizliğim sonucu yaşamın kara cahil olduğum birçok alanında, kendi bilgisi yettiğince beni eğitmeye çalışıyor ve bundan zevk alıyordu. Sevgili öğretmenimin

ağzından dökülen her heceye sarılıp, tüm söylediklerini dikkatle dinliyordum. Bu dersler arasında, kabul etme zevkini kendimden esirgeyemediğim tek ara, doğu esanslarından daha tatlı soluğa sahip dudaklardan aldığım öpücüklerdi.

Kısa sürede gösterdiğim ilerlemeyle, bana anlattıklarının tümüne gösterdiğim derin ilgiyi çabucak kanıtlayabildim. Öğrettiklerini neredeyse kelimesi, kelimesine yineleyebiliyordum ve büsbütün papağan olmadığımı, bunlar üzerinde düşünüp, derine daldığımı göstermek için de kendi yorumlarımı katıyor, sorularıma cevaplar istiyordum.

Şivemdeki, yürüyüşümdeki, tavırlarımdaki, davranışlarımdaki taşralı cahilliği artık gözle görünür biçimde silinmeye başlamıştı. Gözlem gücüm öyle güçlü, onun kalbini kazanmaya değecek hale gelme arzum öyle etkiliydi. Paraya gelince, eline geçenin tümünü her zaman bana getirmesine karşın, onları kabul etmeye güç ikna oluyordum. Elbiselerimde gittikçe daha ince bir zevklilik ve derli toplulukla onu memnun etmekten öte bir isteğim yoktu. Giysilerim için daha yüklü paralar almaya beni razı edemiyordu. Ona destek olabilmek için en ağır işleri yapmaktan zevk alır, seve, seve saçımı süpürge ederdim. Böyle delice severken ona yük olmak en son istediğim şeydi. Ona olan sevgim o kadar çıkarsız, o kadar içten, yüreğimden geçenleri öyle açık, açık söylüyordu ki Charles'ın bunu hissetmemesi olanaksızdı. Beni, benim onu sevdiğim kadar sevmeseydi bile (bu aramızdaki sürekli ve tek tatlı çekişme konusuydu) en azından bir erkeğin daha sevecen, daha içten, daha sadık olmasının olanaksızlığına inanmak mutluluğunu tattırmayı başarmıştı bana.

Ev sahibimiz Bayan Jones, Charles'sız bir vesile olmadan yerimden kıpırdamadığım daireme sık, sık çıkıyordu. Kiliseye bir tören borçlu olduğumuzun, dolayısıyla birlikte yaşadığımız koşulların sırrını pek fazla dalavereye başvurmaksızın kolayca ağzımdan alıverdi. Hakkımdaki tasarıları göz önüne alınırsa hiç de canını sıkacak bir durum değildi bu ve yazık ki çok yakında bu tasarıları uygulama fırsatı da bulacaktı. Öte yandan bizimki kadar güçlü birleşmiş yürekleri çelme ya da koparıp ayırma çabalarının, ne kadar dolaylı ya da gizli kapaklı olursa olsun, en azından şimdilik, epeyce çıkar sağladığı iki kiracısını yitirmekten başka bir işe yaramayacağını kendi deneyimlerinden ötürü gayet iyi biliyordu. Eğer ikimizden biri onun hangi vazifeyle çalıştığının kokusunu alacak olursak ona olan güvenimizi yitirirdik fakat beni bir an önce ayartması için

müşterilerinden birinden talimat almıştı bile. Ama kısa bir süre sonra kaderimin gaddarlığı Bayan Jones'u bizi ayırma zahmetinden kurtardı. Hızlı, kesintisiz bir mutluluk ırmağı halinde akıp giden on bir ayı doldurmuştum. Böyle yoğun olan hiçbir şeyin sonu olmadığı asla garanti edilemez. Charles'ın çocuğuna üç aylık hamileydim. Eğer daha fazla artabileceğine inanmam için bir neden olsaydı bu mükemmel bir fırsat olurdu. İşte tam bu sırada ayrılığın beklenmedik ölümcül darbesini yedik. Düşüncesi bile hala beni ürperten, şu ana dek hala uzlaşamadığım, nasıl olup da atlattığımı hala anlayamadığım bu acının ayrıntılarını çabuk, çabuk geçeceğim.

Bir ömür gibi geçmek bilmeyen iki uzun gün boyunca ondan haber alamadan ölüp, ölüp diril-miştim. Ben ki yalnızca onunla soluk alıyor, onda var oluyordum ve o güne dek kendisini görmeden ya da selamını duymadan geçen bir yirmi dört saati yaşamamıştım hiç. Üçüncü gün sabırsızlığım öyle arttı, korkularım öyle şiddetlendi ki büsbütün hasta ediyorlardı beni. Bu şoka daha fazla dayanamayınca yatağa çöktüm, zile basıp Bayan Jones'u çağırdım, endişelerimi hafifletmekte şimdiye dek yardımını hiç görmediysem de bu benim için bir umuttu. Yukarı geldi, ona yalvaracak sözcükleri bulmak için yeterli gücü ve soluğu anca toparlayabildim. Biricik dayanağına ve avuntusuna ne olduğunu derhal öğrenmek için bir yola başvurup yaşamımı kurtarır mıydı? Kederimi yatıştırmaktansa daha da keskinleştiren bir edayla bana acıdığını belli etti ve görevini yerine getirmek üzere dışarı çıktı. Fazla uzağa gitmesine gerek yoktu. Charles'ın babası yakınlarda bir yerde Covent Garden'a çıkan sokaklardan birinde oturuyordu. Bayan Jones, haber getirmek için en güvenilir olduğundan, kendisine adını verdiğim hizmetçiyle benim için görüştü. Hizmetçi çabucak gelmiş ve Bayan Jones, Bay Charles'a ne olduğunu, şehirden ayrılıp, ayrılmadığını sorduğunda da aynı çabuklukla, efendisinin oğlunun ortadan yok oluşunun hemen ertesi gün hizmetçilerin derhal haberdar olduğu haberleri bildirmişti. Babası çocuğunun, babaannesiyle kendinden çok yakın oluşu yüzünden uyguladığı bu en zalim ceza için çok kesin, güvenli önlemler almıştı. Güney Denizlerindeki fabrikalardan birinde, zengin bir tüccar olan öz kardeşinin ölümüyle kendisine devrolduğunu vasiyetnamenin bir kopyasıyla birlikte gelen ihbarnameden öğrendiği zaman mirası güven altına almanın kaçınılmaz bir zorunluluk haline gelmesi nedeniyle seyahat kararı alması oğlunu da oralardan uzaklaştırmak için iyi bir fırsat olmuştu.

Oğlunu uzağa götürme kararı sonucunda Charles’tan habersiz bir biçimde gereken tüm hazırlıkları yapmış, bir geminin kaptanıyla pazarlığa oturmuş ve emirlerinin harfi, harfine yerine getirilmesini geminin sahibi ile olan yakın ilişkisi sayesinde güvenceye almıştı. Kısacası, önlemler öyle gizli ve etkiliydi ki oğlu birkaç saatliğine nehir aşağı gezintiye çıktığını sanırken geminin güvertesinde durdurulmuş, haber yollamasına engel olunmuş ve devlete karşı suç işlemiş birinden daha sıkı bir gözaltına alınmıştı. Böylece tek sevgilim benden koparılmış, yanına bir arkadaş bile alamadan, bir teselli bulamadan uzun bir yolculuğa sürüklenmişti. Tüm bu ayrıntıları, kesin kez öğrenmek epey zamanımı almıştı.

Hizmetçi ayrıca sevimli genç efendisine böyle davranılmasının babaannesinin sonunu getireceğinden emin olduğunu da eklemişti ve bu gerçekten doğru çıktı. Yaşlı kadın haberi duyduktan sonra bir ayı bile çıkaramadan öldü. Para biriktirmediği için yıllık gelirden oluşan servetinden, sevgili torununa kayda değer hiçbir şey bırakmamıştı ve ölmeden önce damadını görmeyi de kesinlikle reddetmişti. Dönüşünde Bayan Jones’un bakışlarıyla karşılaştığımda, bana öyle ilgisiz hatta neredeyse öyle memnun görünmüştü ki iyi haberler getirerek işkence çeken yüreğimi huzura kavuşturacağı umuduna kapılmıştım. Oysa o acımasız barbar, düşünülebilecek en büyük soğuklukla Charles’ın en az dört yıllık bir yolculuğa gönderildiğini (kötü niyetinden abartmıştı) ve bir daha onu görme umudu beslemenin akılcı olmayacağını söyleyip kestirip attı. Yüreğime bir hançer saplamıştı. Hamileyken tüm bunlara olası gözüyle bakmamak elimde değildi ve sonuç olarak anlattıklarının pek çoğunda doğruluk payı vardı.

Raporunu ancak tamamlamıştı ki bayılıver-dim. Sonra ardı ardına gelen, hepsinde de deli gibi, bilinçsizce sayıkladığım birkaç nöbetten sonra Charles’ımın aşkının sevgili kanıtını düşürdüm. Ama ben ölmem için en uygun zamanda ölememiştim ve zaten bir deyişe göre de kadınlar dokuz canlıydı.

Beni iyileştirmek için gösterilen hain ve çıkarcı çaba iğrenç bir yaşamı kurtardı. İçimde dolup taşan mutluluk ve neşe yerine birdenbire keder, dehşet ve en keskin acıların derinliğinden başka hiçbir manzara yoktu.Huzurum ve kurtuluşum için sürekli yardıma çağırdığım ama dualarıma karşın çok zayıf kalan ölümün dostça çabalarına karşı, gençliğim ve bünyemin çarpışmaları ile altı hafta boyunca yattım. Sonunda iyileşip

kendime geldim ama bilincimi yitirip akıl hastanesine düşmekle tehdit eden sersemlemiş, umutsuz bir duruma uyandım yalnızca. Ne var ki büyük avutucu olan zaman çektiklerimin şiddetini dindirmeye, hislerimi uyuşturmaya başladı ve bir süre sonra sağlığımı yeniden kazandım. Bu hastalık köylü tenimden pembeliği çalıp daha narin ve dokunaklı hale getiren yaslı, mahzun, bir iz bırakmıştı.

Ev sahibesi tüm bu zaman zarfında hiçbir şeyden mahrum kalmamam için işgüzarlıkla çabaladı. Amacına uygun bir sağlığa yeniden kavuştuğumu görür görmez bir gün, akşam yemeğini birlikte yedikten sonra beni iyileştiğim için kutladı ve bunları korkunç, alçakça bir son sözün girişi olarak kullandı.

"Bayan Fanny" dedi. "Artık epeyce toparlandınız, bu evde dilediğiniz kadar oturmakta serbestsiniz. Hastalığınız süresince size baktım ve artık bir miktar para talep etmem gerekiyor, karşılık verilmesi beklenen bir istek bu."

Elime kira borçları, yiyecek, ilaç, hemşire vs. masrafları için birkaç fatura tutuşturdu. Yirmi üç pound, on yedi şilin, altı penilik bir yekûn tutuyordu. Bunları ödemek için şans eseri bende kalmış olan, sevgili Charles'ımın yedi ginelik alelade hisse senetlerinden başka beş param yoktu ve o da bunu gayet iyi biliyordu. Hanımefendi ayrıca ödeme için hangi yolu seçeceğimi kendisine bildirmemi arzu ediyordu. Gözyaşlarına boğuldum, ona durumumu anlattım. Elimde ne kadar giysi varsa satacağımı, kalanını da olabildiğince çabuk ödeyeceğimi ekledim. Ama niyetleri için biçilmiş kaftan olan bu dara düşüşüm onu daha da katılaştırmaya yaramıştı sadece.

Son derece kayıtsız bir tavırla, başıma gelen felaketlere gerçekten üzüldüğünü ama kendi hakkını da korumak zorunda olduğunu söyledi. Böyle genç, narin bir yavrucağı hapse yollamak içine dokunsa da, mecbur kalabileceğini açıkladı. "Hapis!" sözü kanımın her damlasını dondurdu. Artan korkumla, idam sehpasını ilk kez gören bir mahkûm kadar sararıp, soldum. Neredeyse bayılmak üzereydim. Vücudumu üzerinde tasarladığı planlara ters düşecek bir duruma atmak değil, yalnızca bir yere kadar gözdağı vermek isteyen ev sahibim beni yeniden yatıştırmaya girişti. Daha merhametli bir sesle bunu yapmak zorunda olduğunu söyledi ama şu koca dünyada, meseleyi her ikimizi de tatmin edecek biçimde halledecek başka bir yol olduğunu da eklemeden duramadı. Hatta hemen o gün öğleden sonra

çözümü sağlayacak o kişiyi çaya davet edecekti. O zaman adil bir anlaşmaya varacağımızı umuyordu. Tüm bunlara tek bir yanıt vermedim. Sus, pus olmuş, şaşkınlık ve dehşet içinde oturuyordum.

Bayan Jones doğru bir karara varmıştı. Duygularımın böyle yoğun olduğu bir an vurgunu vurmanın tam zamanıydı. Beni tek başıma bıraktı, hapse atılma fikriyle ölümcül bir yara almış ve kendini koruma ilkesine uyarak, bu tehlikeden kurtaracak her umut ışığına dört elle sarılmak durumunda kalan biri gibiydim.

Bu halde yarım saat kadar oturdum, üzüntü ve çaresizlik içinde can çekişiyordum. Sonra ev sahibim geri geldi, yüzümde ölü gibi bir mahzunluk görünce, planını sürdürerek sahte bir merhamete büründü ve benden kalbimi ferah tutmamı istedi. Her şey sandığım kadar kötü olmayacaktı sadece kendi kendimin dostu olmam yeterdi. Tüm bu sıkıntılardan kurtulmam için bana en akıllıca öğütleri verecek tatlı sözlere sahip olan o pek saygıdeğer beyefendiyle geri döndü. Adam odaya girer girmez kibarca selam verdi ancak benim ona karşılık vermeye ne gücüm, ne de bilincim yeterliydi. Ev sahibesi, bu ilk görüşmenin (anımsadığım kadarıyla bu adamla önceden hiç karşılaşmamıştım) iyi geçmesi için yapılması gereken her şeyi üstlendi. Adama ve bana hemen sandalye getirdi. Bu süre boyunca, her iki taraf da tek laf etmemişti. Zaten bu tuhaf ziyaret için takınabileceğim tek tavır aptalca, boş bir bakıştan öteye gidemezdi. Çay yapıldı, benim için tümüyle yabancı olan adam karşısındaki sessizliğimi ve utangaçlığımı görünce, sanırım daha fazla zaman yitirmek istemediğinden, kaba teklifsiz bir eda ve otoriter bir sesle

"Haydi, Bayan Fanny," dedi. "Kaldır başını yavrum, kederin o güzel yüzünü mahvetmesine izin verme. Ne yani! Üzüntüler sadece sınırlı zamanlar içindir. Haydi, rahat bırak kendini. İşte, karşında başına gelen felaketleri duymuş ve sana hizmet etmeye can atarak buraya kadar gelmiş değerli bir bey oturuyor. Onunla daha yakın olmalısın ve artık fırsat elindeyken zaman kaybetmeden pazarlığını yapıver."

Bu ince ve özlü sözlerden ürkmüş şaşırmış görünen adam, yapmaya niyet ettiği iyiliğe beni yavaş, yavaş alıştırmaktansa sarsıp şoka uğrattığı, her şeyi böyle kötü bir tavırla berbat ettiği için kadını payladı. Sonra bana döndü, tüm öykümden, benim kadar genç ve güzel birinin saplanması için acımasız bir batak olduğunu itiraf ettiği bu sıkıntının tüm koşullarından tamamıyla haberdar olduğunu söyledi. Uzun zamandır beni beğendiğinden, Bayan

Jones ile benim hakkımda konuşmuştu fakat tüm kalbimle bir başkasına bağlı olduğumu öğrenince umudunu yitirmişti. Talihimin aniden döndüğünü duyuncaya dek, benimle ilgili umutları kaybolmuştu. Ancak benim artık yalnız olduğumu öğrendiği zaman bütün gereksinimlerimin eksiksiz karşılanması için ev sahibime özel emirler vermişti. Eğer atlatamayacağı işlerden ötürü yurtdışına, Lahey'e gitmek zorunda kalmasaydı hastalığım sırasında kendi gelip benimle ilgilenecekti. Henüz önceki gün dönmüş, iyileştiğimi öğrenmiş, kendini bana tanıtmak için ev sahibimin aracılığını istemişti. Ancak ev sahibimin benim bakımım sırasında yaptığı masraflar konusundaki patavatsızlığı onu çok kızdırmıştı böylece hemen orada bana olan ilgisinin bir kanıtı olarak Bayan Jones'a olan tüm borcumu ödedi. Artık ev sahibimin benim üzerimde her hangi bir baskı uygulamaya ya da beni her hangi bir şeye zorlama şansı yoktu.

O, düşüncelerini bana açarken ben de gözlerimi kaldırıp onu incelemeye cesaret edebilmiştim. Göze fazlasıyla hitap eden biriydi. Güzel yapılı, kırk yaşlarında, sade kumaştan bir takım giymiş, parmaklarının birinde konuşurken elini salladıkça pırıltısı gözümü alan ve adamın gözümdeki önemini artıran büyük bir elmas yüzük vardı. Yani kısacası, doğumuna ve durumuna özgü bir seçkinlik havası taşıyan ve genelde "yakışıklı bir esmer" denen cinsten biriydi. Yine de tüm sözlerine bol, bol akıp içimi rahatlatan ve sesimi boğup zaten ne diyeceğimi bilemediğim yanıtlar yerine beni konuşmaktan alıkoyan gözyaşlarıyla karşılık veriyordum.

Daha sonra bana anlattığına göre bu manzara karşı konulmayacak derecede etkilemiş onu. Daha az üzülmem için bir şeyler yapmak istediğinden cüzdanını çıkardı, ev sahibemin zaten hazır tuttuğu kalemi ve mürekkebi istedi, talep edilen parayı kuruşu kuruşuna ödedikten sonra benden gizli bir biçimde ev sahibime cömert bir bahşiş daha sundu. Ödenmiş makbuzunu alıp direnmemi önlemek için nazikçe cebime koydu. Sinirlerim, geçirdiği şiddetli sarsıntıyı henüz atlatamadığı için halen perişan haldeydi, hüzünlü bir çaresizlik içindeydim. Ev sahibesi fark ettirmeden dışarı çıkmış, bu yabancı adamla beni yalnız bırakmıştı. Bunu fark ettiğimde paniğe kapılmadım çünkü cansızdım ve çevremde olup, biten her şeye karşı kayıtsızdım. Ancak bu tür işlerde hiç de acemi olmayan beyefendi yanıma yaklaştı ve önce avutma bahanesiyle yanaklarımdan süzülen yaşları mendiliyle kuruladı. Sonra beni öpme cesaretini gösterdi, bendeyse ne bir direnç vardı, ne bir rıza. Kazık kesilmiştim, gözümün

önünde dönen hesapla satın alınmıştım, zavallı bedenime ne olacağına hiç mi, hiç aldırmıyordum. Kızlara özgü o utangaçlık nedeniyle bile en ufak bir mücadele göstermek için gerekli canlılık, güç ve yüreklilikten yoksun olduğumdan adamın gönlünün dilediğini yapmasına sessizce katlandım. O da hissettirmeden gittikçe daha özgür davranıyor, elini elbisemin içine kaydırıp göğsümü kavrıyor, hiçbir engelle karşılaşmayıp her şeyin umduğundan da öte, arzularını tatmini lehinde geliştiğini görüyordu. Böylece beni kollarına aldı cansız, kıpırtısız halde yatağa taşıdı, usulca yatırdı, dileğine elverişli konuma getirdi. Ta ki ruhsuz bir duyarsızlıkla kendimden geçtiğim o düşten uyanıp da onu içime gömülü buluncaya dek ne yapmak üzere olduğunun bile farkında değildim. En ufak bir zevk duymadan öylece yatıyordum. Ölüm soğukluğundaki bir ceset gibiydim. O ise çektiğim acılara hiç saygı göstermeden arzusunu dindirince ayağa kalktı ve giysilerimi gelişigüzel bir biçimde düzeltmeye çalıştı. Sonra da kendimi iyi hissetmemi sağlamak için bana sevecen bir biçimde yaklaşmaya başladı. Oysa ben başıma gelen korkunç olayı ancak birkaç dakika hareketsiz bir biçimde yattıktan sonra fark etmiştim. Ellerimi ovuşturmaya, saçlarımı çekiştirmeye ve çılgın bir kadın gibi göğsümü yumruklamaya başladım. Ancak yeni efendim beni sakinleştirmeye çabalayınca öfkem biraz olsun azalmaya başlamıştı. Kinimin hiçbir bölümünü ona yöneltme hakkını kendimde bulamamıştım ve kızgınlıktan çok uysallıkla, beni yalnız bırakması için yalvarmaya başladım. Hiç olmazsa kötü kaderimin hüznünü yalnız yaşamak istiyordum fakat o bunu kesinlikle reddetmiş, kendime zarar vereceğimden ötürü korktuğunu söylemişti.

Kadınların güçlü öfkelerinin her zaman kısa sürdüğü söylenir ve bu kesinlikle doğruydu. Kısa süre sonra ölü, durgun bir sessizlik içimde esen fırtınaları alt etti ve yoğun bir gözyaşı sağanağıy-la kendime geldim. Daha birkaç dakika öncesine dek, biri bana bir gün Charles'tan başka bir erkeği de tanıyacağımı söylese yüzüne tükürürdüm ya da benim için ödendiğini gördüğümden çok daha fazla miktarlar bana önerilseydi, soğukkanlılıkla geri çevirirdim. Ama erdemlerimiz de, günahlarımız da yaşadığımız koşullara fazlasıyla bağlıdır. Benim gibi aniden her yerden kuşatılmış, uzun ağır bir hastalıkla güçsüz düşen ve hapishane deh-şetiyle sersemleyen bir zavallı için bu yenilgi daha bağışlanabilir görünecektir çünkü bu yenilgi sırasında ruhum ne o odadaydı, ne de bedenim en ufak bir zevk almıştı. Ne

var ki bir kez bana sahip olduktan sonra artık onun okşayışlarına karşı gelme hakkını kendimde bulamıyordum, bu kanıyla kendimi ona teslim etmeyi daha uygun buldum. Öpüşlerine, sarılışlarına karşı direnmeden ya da öfke göstermeden boyun eğdim. Bu bana zevk verdikleri için ya da kendimi o tür bir hisse kaptırmam için ruhumun nefretinden baskın çıktıklarından dolayı değildi. Neye izin verdiysem bir çeşit şükrandan ve olanlardan sonra her şeyi oluruna bıraktığım için izin verdim. Yine de bu bey, beni bir önceki kadar şiddetli heyecanlara sürükleyen aşırılıkları yinelememeye çok özen göstermeye başlamıştı. Artık sahiplenmenin verdiği güvenceyle, beni kıvama getirmeye çalışıyor, ona direnmekteki yetersizliğimin davetine dayanamayıp arzularla dolup taşınca, tüm haz beklentilerine duyarsız, kendisi zevk alamadığı için zevk vermekten de aciz olması beklenen cansız ruhsuz bir bedende tutkularının hıncını almaya çalışıyor, ham meyveleri koparıp, tadına bakmak istiyordu. Yine de yüreğim onu asla affedemezdi. Bu arada akşam epey ilerlemişti, hizmetçi gelip yemek için örtüleri yaymaya giriştiğinde, görüntüsü bana zehir gibi gelen ev sahibemin bizimle birlikte olmayacağını anladım. Bu beni çok sevindirmişti. Az sonra ağızlara layık bir yemek, bir şişe şarap ve diğer ihtiyaçlarla birlikte servis arabamız odamıza getirildi. Hizmetçi odadan çıkınca, adam sevecen bir sıcaklıkla, yemek yemeğe ikna edilemesem bile ateşin yanındaki koltuğa geçip ona eşlik etmem için ısrar etti. Acımasız bir zorlamayla bana kabul ettirilip yaptırılan bu yeni sahneyi, bu kaçınılmaz konumu canım sevgilimle yaşadıklarımızla karşılaştırdıkça acıyla dolan bir yürekle benden istediğini yaptım.

Yemekte, kaderime razı olmam ve avunmam için epey dil döktükten sonra H..., L... Kontu’nun kardeşi olduğunu söyledi. Ev sahibemin önerisiyle beni gördükten sonra, zevkine çok uygun bulmuş, ne pahasına olursa olsun beni ayarlaması için kadına komisyon vermiş ve sonunda başarmıştı. Kendisi ne kadar memnunsa, benim de o kadar memnun olmamı gönülden diliyordu. Ayrıca bazı gönül okşayıcı güvencelerle, onu tanımaktan pişmanlık duymam için hiçbir nedenim olmaması gerektiğini de ekledi. En fazla tabağımın yarısını yiyebilmiş fakat üç, dört kadeh şarap içmiştim. Biraz canlanmam için içmeye beni o zorlamıştı fakat ya şaraba konmuş başka bir şey vardı ya da sıcaklığımı yeniden uyandırmak ve beni yeniden ateşlemek için daha fazlasına gerek yoktu, bilemiyorum ama Bay H’ye şimdiye kadar duyduğum isteksizlik kaybolmaya başlamıştı. Yine de içimde duygularımın

bu yumuşamasına karışmış en küçük bir sevgi kırıntısı bile yoktu. Bay H ile aynı koşullarda olan, onun benim için ve bana yaptığını yapan herhangi başka bir erkek de bana tıpatıp aynı görünebilirdi.

Yeryüzünde sonsuz olan bir keder yoktur, benimkiler de sona ermese bile en azından askıya alınmıştı. Uzun zaman acı ve kederle dolup taşan yüreğim ferahlamaya, oyalanma ve eğlenme ışığına açılmaya başladı. Biraz ağladım ve gözyaşlarım beni rahatlattı, iç çekişlerim beni içimi ezen bir yükten kurtarır gibi oldu, yüzüm neşelenmese de, hiç değilse daha bir sakinleşip gevşedi.

Bu değişimi izleyen, belki de gerçekleştiren Bay H, o anı elinden kaçırmayacak kadar deneyimliydi. Fark ettirmeden masayı aramızdan itti ve sandalyesini karşıma çekti, güvenli okşayışla-rıyla beni hazırlayarak elimi tutmaya, beni öpmeye, bol geceliğimin dağınıklığından yararlanıp gö-ğüslerimi ortaya çıkarmaya çalıştı. Ama birazdan bağırmam için lime daha iyi bir fırsat verecekti. Eğilip elini jartiyerimin üzerine kaydırdı, oradan da daha önce öyle açık ve savunmasız bulduğu geçide yeniden ulaşmaya çalıştı. Tüm çabalarına rağmen birbirine kilitlenen bacaklarımı açamadı, sessizce beni yalnız bırakması için yalvardım, kendimi iyi hissetmediğimi söyledim. Karşı ko-yuşumda gerçek bir içtenlikten çok gelenek ve görenek gördüğünden, hedefini izlemekten vazgeçerek toparlandı. Ev sahibime bazı emirler verdikten sonra derhal yatağa yatırılmam gerektiğini belirtti ve bir saat sonra geri döndüğünde, duyduğu arzu için beni bir öncekinden daha uysal halde bulmak istediğini söyledi. Ne onayladım, ne de itiraz ettim ama bu öneriyi duyduğumdaki halim ve tavrım, onu geri çevirmek için yeterince güçlü olmadığımı gösteriyordu.

Bunun üzerine çıkıp gitti. Düşünmek için daha toparlanamadan, hanımımın emri üzerine hizmetçi içeri girdi. Küçük gümüş bir çorba ta-bağında getirdiği ve şarapla kestirilmiş baharatlı sıcak sütü yatmadan önce içmemi istedi. Dediğini yaptım ve bir anda vücudumun her yanına yayılan bir sıcaklık, bir ateş hissettim. Yanıyor, kavruluyor, hatta her hangi bir erkeğe karşı istek bile duyuyordum. Ben uzanır uzanmaz hizmetçi mumu aldı, iyi geceler dileyip odadan çıktı, kapıya da ardından kapattı. Daha aşağı kata varmamıştı ki, usulca kapı açıldı ve içeri Bay H girdi. Şimdi üzerinde gece entarisi ve başlığı vardı, elinde de yanan iki mum taşıyordu. Kapıyı sürgüledi. Geleceğini bildiğim halde, onu gördüğümde irkildim. Parmak uçlarına basarak yatağa yanaştı, hafifçe fısıldadı.

“Lütfen, canım, korkma. Sana çok nazik ve yumuşak davranacağım.” Sonra telaşla giysilerini çıkarıp yatağa atladı. Soyunurken adaleli gövdesini, güçlü kuvvetli kaslarını, iri göğsünü görebilmiştim.

Yatak taşıdığı bu yeni yükle sarsıldı. Mumları başucumuzda yanık halde bıraktı. Beni öperken diğer yandan el çabukluğuyla yatak örtülerini sıyırdı. Görünüşümden etkilenmiş gibiydi. Hiçbir noktamı es geçmeden öpücük yağmuruna tutuldum. Sonra, dizleri bacaklarımın arasındayken geceliğimi sıyırdı ve kırmızı başlı ejderini ortaya çıkardı. Birden bedenime karıştığını fark ettim. İçimdeydi hissediyordum ve bir süre sonra doğanın gücüne karşı çıkacak gücüm kalmamıştı, bedenime öyle güçlü çağrılar yollamaya başladı ki tüm hayvansı güdülerim o çekim merkezine kendiliğinden boyun eğmiş haldeydi. Az sonra dayanılmaz derecede kızmış, uyarılmıştım. Tüm irademi yitirdim, heyecanın gücüne boyun eğip salt bir kadın olarak, hala sadık bir sevginin katılığı içinde tutabilmiş olmayı dilediğim halde zevk selimin taşmasını engelleyemedim. Yine de, onunla yaşadığım bu bedensel zevkin gerçek aşkımla yaşadığımdan çok daha farklı ve tatsız olduğunu görmek içimin burkulmasına, acılarımın yinelenmesine neden olmuştu. Fakat yeni sevgilim hüzünlenmeme izin vermeyecek kadar hızlı ve çevik davrandı. Güçlü bir adamdı ve bunu kanıtlamayı kendine görev bilmiş gibi birkaç dakika içinde hamlesini yineleyecek duruma geldi. Öpücük fırtınalarıyla giriş yaptı, eksilmeyen bir şevkle bir önceki rotayı izledi ve böylece gün ağarıncaya dek beni sürekli zinde tutmayı başardı. Tüm bu zaman boyunca bana kol ve bacaklarının sert dokunuşu, dimdik omuzlarının, geniş göğsünün, sıkı güçlü kaslarının meziyetlerini derinden hissettirdi. Sonuç olarak o güçlü bir barondu ve kazanmak onun ruhunda vardı.

Şafağın, zaferlerinin ardından sökmesinden memnunluk duyan Bay H, ikimizin de gereksindiği bir dinlenmenin tazeleyiciliğine teslim etti beni. Hemen derin bir uykuya daldık. Benden bir süre önce uyandıysa da, beni böyle muhtaç ettiği bir uykudan uyandırmaya kıyamamıştı. Ancak saat onu geçerken yatakta biraz kımıldanır, kımıldanmaz erkekliğinin bir gösterisine daha katlanmaya zorlandım.Saat on bir civarında Bayan Jones içeri geldi.

Elinde bu gibi işlerdeki deneyiminin onu hazırlamaya yöneltmiş çok lezzetli bir çorbanın bulunduğu iki kap taşıyordu. İkimizi de selamladığı o aşırı iltifatları, nazik bir kadın satıcının o yapma-cıklığı haricinde onu görür görmez kanım beynime sıçradıysa da duygularımı bastırmak zorunda kalmıştım. Tüm dikkatimi bu yeni ilişkinin sonuçlarının neler olabileceği

sorusunun üzerinde topladım. Ama huzursuzluğumu sezen Bay H, bu ağırlığın altında uzun süre ezilememe izin vermedi. Bana sağlam, içten bir yakınlık beslemeye başladığından, bunun bir önbelirtisini sunarak işe başlayacak, birçok nedenle sıkıcı ve tatsız gelebilecek bu evden alıp beni düşlenebilecek en yoğun ilgiyi göstereceği daha rahat bir eve taşıyacaktı.

Ev sahibime hiçbir açıklamada bulunmamamı ve kendisi dönünceye dek sabırsızlığa kapılmamı rica etti, giyindi ve o dönene dek lazım olur diye yanında bulunan tüm para olan yirmi iki gine dolu bir cüzdanı bana bırakarak çıkıp gitti.

O gider gitmez, zenginliğe ilk geçişin mutluluğunu yaşamıştım çünkü Charles'a sevgiyle bağlanışım bana asla bu açıdan görünmemişti. Bir daha kıyıya çıkamamak üzere akıntıya kapılmış, sürükleniyordum. Bu yeni ilişkide sevgili Charles'ın yokluğundan beri beynimi kemiren kara düşünceleri dağıtan, oyalayan bir şeyler bulmaya başlamam ve gereksinimlerimi karşılayacak paraya sahip oluşum tüm negatif kuşkularımı engelliyordu. İlk ve tek sevgilimden bu şekilde vazgeçiyor olmamın tek nedeni kendimi artık ona layık görmeyişimle bulutlanan sevecenliği ve hasreti yüzündendi. Onunla tüm dünyayı dolaşıp ekmeğimi dilenebilirdim ama ben artık bir zavallıydım! Ondan koparılışımın üstesinden gelebilmeye ne erdemim, ne de gücüm yetiyordu.

Yine de yüreğim Charles'a o kadar bağlı olmasaydı Bay H onun tek efendisi olabilirdi ama o yer doluydu, sadece geçirdiğim bunalımın zoru onu benim sahibim yapmıştı, onunsa tek hedefi ve tutkusu benim güzelliğimdi. Bu elbette ne ince, ne de sağlam bir sevgi için temel sayılamazdı.

Yeni sevgilim akşam altıda döndü ve hemen beni yeni evime götürdü. Taşınabilir eşyalarım çabucak paketlenmiş, kiralanan bir at arabasına yerleştirilmişti. Kendisinden pek de fazla memnunluk duymamam için sayısız neden olduğunu düşündüğüm ev sahibimle vedalaşmak beni pek az üzmüştü. Onun açısındansa elde ettiği kazançtan başka benim kalmam ya da gitmem hiç fark etmiyordu.

Benim için tutulan eve çabucak vardık. Bu ev, beni çıkarları yüzünden Bay H'nin bir dediğini iki etmeyen sade bir tüccara aitti. Metres olarak yerleştirildiğim, emrime bir de hizmetçi verilen çok kibar döşenmiş ilk kat haftada iki gine karşılığında Bay H için kiralanmıştı. Bay H o akşam

benimle kaldı, yakındaki bir handa yemek yedik. Eve döndükten sonra bir-iki kadeh şarap sonrasında hizmetçi beni hazırlayıp, yatağa yatırdı. Kısa süre sonra Bay H yanımdaydı bir önceki gecenin yorgunluğuna karşın ondan ne af, ne de aman dileyebilecek durumum yoktu ve bu gecenin yeni dairemin şerefine olduğunu söyleyerek beni avutmakla yetindi.

Kahvaltı için kalktığımızda sabah epey ilerlemişti ve aramızdaki buzlar da artık kırılmaya başlıyordu. Aşkın tekelinden çıkan yüreğim rahata, tüm cömert ilgisini Bay H'ye sunmaya, gönlünü hoş tutmaya başladı. İpekler, danteller, küpeler, inci kolye, altın saat yani her istediğimi müsrifçe alıyordu. Bunun bilincinde olmam ona karşı sevgi doğurmasa da, beni bir tür minnettar düşkünlüğe, aşka benzer bir şeylere zorluyordu. Bir ayrım yapmak, şehirdeki metreslilerin onda dokuzunun keyfini kaçırmak olacaktı ve sanırım pek azı dışında hiçbirinin bu ayrımı asla yapmamasının nedeni de buydu. Görünüşte metres kalıbına iyice girmiştim artık. İyi bir evde yaşıyordum, oldukça yeterli bir gelire sahiptim ve en güzel giysilere sahiptim.

Bay H bana yumuşak ve şefkatli davranmayı sürdürüyordu ama yine de mutluluktan çok uzaktım. Sevdiğime duyduğum hasret, sık sık askıya alınmasına ya da dağıtılmasına karşın, bazı hüzünlü anlarımda ikiye katlanan bir şiddetle geri geliyordu bu nedenle daha fazla arkadaş edinip topluma girmek, düşüncelerimi daha çok dağıtmak istiyordum. Bay H benden her açıdan öyle üstündü ki ve ona öyle çok şey borçluydum ki bu nedenle aşkımı değilse bile saygımı kazanıyordu. Onunla sadece tek bir tür iletişim kurabiliyordum, diğerleri için yetkin değildim. Bu iletişim de, sevgi ya da başka eğlencelerle doldurulmaz-sa usandırıcı bir doyumdan başka bir şey değildi. Böyle deneyimli, elinden düzinelerce kadın geçmiş olan Bay H kısa sürede bu huzursuzluğumu algılamıştı ve bunun için beni daha çok takdir edip, şımartmaya göz yumdu.

Evimde yemekler düzenledi, zevklerini paylaştığı birçok arkadaşını metresleriyle birlikte davet etti. Böylece öyle bir çevre edindim ki, taşra eğitimimden artakalmış olabilecek ve aklı başında bir beğeni için çekiciliğimde belki de en büyük etken olan çekingenlik ve sadeliğimin tüm kalıntılarından kısa sürede arındım.

Tanıştığım dostlarımla birbirimize gidip geliyor, yüksek tabaka kadınının tüm mutsuzluklarına, çılgınlıklarına, küstahlıklarına olabildiğince uyum sağlıyorduk. Zamanlarını boşa harcadıkları o kısır döngüde, genel olarak

değerlendirilirse dünyada onların yaşam biçiminden daha aptalca, daha tekdüze, daha yavan ve beş para etmez bir şeyin var olamayacağını akıllarının ucundan bile geçirmeyen bu kadınlar erkeklere gerçekten de hükümdarları gibi davranıyorlardı. Aslında pek çok açıdan bakıldığında erkeklerde onları pek mahkûm ediyorlardı.

Epeyce metres tanımaya başlamıştım ve pek çoğu erkeklerini aldatmak için bir an için bile düşünmezlerdi fakat benim onu aldatmaya henüz niyetim yoktu. Ondan gelen herhangi bir kıskançlık belirtisi yoktu, ona bu tür bir dalavere çevirmek için kandırılıp, kışkırtılmamıştım ayrıca cömertliği, kibarlığı, memnun etmekteki şefkatli özeni yüreğimi etkilemese de beni ona önem vermeye zorlamış, sadakatimi güven altına almıştı. Karşıma henüz ona duyduğum ilginin üstesinden gelebilecek hiçbir şey çıkmamıştı. Onun gönüllü cömertliği sayesinde yaşamım için alçakgönüllü bir konum elde etmenin eşiğindeydim ki, Bay. H'nin lehine olan tüm izlenimlerimi yıkan bir terslik oldu.

Yaklaşık olarak birlikteliğimizin yedinci ayıydı ve genelde daha uzun süren bir komşu ziyaretinden eve erken dönmüştüm, sokak kapısı açıktı. Evin ikinci hizmetçisi de kapıda durmuş tanıdıklarından biriyle sohbet ediyordu böylece kapıya vurmadan içeri giriverdim. Yanından geçerken beyefendinin yukarıda olduğunu söyledi. Şapkamı ve üzerimdekileri çıkarıp odama bir kapıyla bağlı olan yemek odasından geçip adet olduğu üzere onu beklemekten başka bir niyetim olmadan yatak odama çıktım. Ancak şapkamın şeritlerini çözerken, özel hizmetçim Hannah'ın sesini ve boğuşmaya benzer bir gürültü duyar gibi oldum. Meraklanmıştım ve usulca kapıya süzüldüm. Tahtadaki bir budak yerinden oynamıştı, bu heyecanlı sahneyi izleyebileceğim bir gözetleme deliği sunuyordu. Oyuncular ise benim yatak odama geçit veren kapıyı açıp içeri girdiğimi duyamayacak kadar gayretli bir uğraştaydılar. Gözüme ilk çarpan, o kaba köylü parçasını yemek odasının köşesindeki kanepeye sürükleyen Bay H oldu. Kız buna yalnızca biraz beceriksizce, arsızca bir direnç gösterdi, öyle kısık sesle bağırdı ki, kulağı kapıya yapışan ben bile güç duydum.

Kız, “Lütfen efendim, yapmayın. Bırakın beni, ben size göre değilim. Benimki kadar zavallı bir vücutla kendinizi küçültemezsiniz, elbette. Tanrım! Hanımım her an eve gelebilir. Gerçekten yapamam, bağırırım...” diye mırıldanıyordu.

Tüm bunlar kanepenin kenarına dek taşınmasına ufak, ufak izin vermesini engellemedi. Hiç de şiddetli sayılmayacak bir itişle kanepeye kolayca yığılıverdi. Beyefendim ise onu öyle güçlü kavramıştı ki kuşkusuz kız tartışmayı kesme zamanının geldiğini, daha fazla savunmanın gereksiz olacağını düşündü. Bay H, kızın iç etekliğini al al olmuş yüzüne doğru kaldırdı iri, yarı, etli, butlu, gürbüz ve bembeyaz iki bacak onu hevesle karşıladı. Bacakları kendi kalçasına doladı, kılıcı zaten çoktan hazır durumdaydı ve onu doğruca hedefe sapladı. Belki de umutlandığından daha az güç bir giriş bulmuşa benziyordu zaten bu kırmızı yanaklı şişko, köyünü bir çocuk doğurduğu için terk etmişti. Gerçekten de tüm hareketleri oldukça büyük bir yere saplandığını gösteriyordu. İşi bittikten sonra şişman sevgilisi ayağa kalktı, etekliğini indirdi, eşarbıyla önlüğünü düzeltti. Bay H biraz aptallaşmış görünüyordu, cebinden para çıkarıp yeterince mahcup bir tavırla ona verdi, iyi bir kız olup ağzından laf kaçırmamasını da tembihledi.

Bu adamı sevmiş olsaydım tüm sahneyi baştan sona izleyecek sabrı kendimde bulamazdım ve eminim içeri dalıp, öç alma peşindeki kıskanç prensesi oynardım. Ama durum farklıydı yüreğim değil, gururum incinmişti. Vicdanımda bulanık hiçbir nokta kalmayıncaya dek sırf ne kadar ileri gideceğini görmek için kendimi kolayca tutabil-miştim. Hayvanca tutku bu şekilde sona erince usulca odama çekilip ne yapmam gerektiğini düşünmeye başladım. İlk planım doğal olarak, içeri dalıp yaptıklarını yüzlerine vurmaktı. Aslında bu fikir hoşuma da gitti, sanki böylece o anki duygularımı ve hıncımı derhal boşaltıverecekti. Ama bir kere daha düşünüce, böyle bir adımda varılacak sonuçlar pek de belirgin olmadığından, kuşkuya kapıldım. En azından, Bay H'nin bana önerilerde bulunduğu bir bölüm mülk devrini gerçekleşti-rinceye dek beklemeye karar verdim. Gerçekten de durumu idare edebilecek kadar sakin değildim ve her şeyi mahvetme olasılığım vardı. Öte yandan bu olay, rezilliği sebebiyle bende öç alma niyetine sebep olmuştu. Bu aklıma düşer, düşmez eksiksiz bir soğukkanlılığa kavuşuverdim. Kafamdaki karmaşık plandan zevk duyarak, olanlardan haberim yokmuş gibi bir rolü kolayca oynamaya başladım ve sakinleşince kapıya süzüldüm, odaya sanki yeni girmiş gibi gürültüyle açıp, kapadım. Üzerimdekileri çıkartmak için geçen kısa bir sessizlikten sonra yemek odasının kapısını açtım. O pasaklı kadın ateşi körüklüyor, benim sadık ço-banımsa hiçbir şey olmamış gibi sakin ve kayıtsız, ıslık çalarak dolanıyordu. Halimden bir şeyler sezme şansı yoktu çünkü

kadınların oyunculuk sanatını gururla temsil ediyordum, onu her zaman selamladığım gibi aynı açık yürekli havayla karşıladım. Akşam benimle kalamayacağı için bir özür uydurup kısa süre kaldıktan sonra çıkıp, gitti.

Hizmetçiye gelince, benim emrimdeki biri için artık epey şımarmış görünüyordu. Ve Bay H ile aralarında olup bitenler üzerinden daha kırk sekiz saat geçmeden, küstahlığı sayesinde onu kapı dışarı etmek için çok iyi bir fırsat yakaladım. Bu nedenle Bay H ne beni kınayabildi, ne de onu kovmamdaki asıl nedenimden kuşkulanmak için en ufak bir fırsat buldu. Kıza daha sonra neler oldu, bilmiyorum ama Bay H yüce gönüllüydü, bu zararı telafi ettiğinden emindim ve buna karşın, onunla böyle bir alışverişe bir daha kalkışmadığını söyleyebilirim. Böyle kaba saba bir parçaya tenezzül etmesinin nedeni, sağlıklı kanlı canlı bir köylü hizmetçi görünce aniden patlak veren bir şehvet hücumuydu ve maymun iştahlı bir midenin, lezzet farkı olsun diye sığır etinden bir yemeği denemeye kalkışmasından daha tuhaf sayılmazdı.

Bay H’nin bu kaçamağını sadece bu açıdan görüp hizmetçiyi kovmakla yetinseydim doğru düşünmüş ve davranmış olurdum ama aniden parladığım için Bay H ucuz kurtulmuş olurdu. Oysa ben intikam ateşini körüklemiştim ve aynı onun yaptığı gibi bir misillemeyle öcümü alacaktım, bu onun için çok daha acı verici olacaktı. İhaneti yüreğimde öylesine yer etmişti ki intikam ateşim asla sönmüyordu. Adaletin yerini bulması pek zaman almamıştı. Yaklaşık on beş gün kadar önce Bay H bir kiracısının köyden yeni gelen oğlunu hizmetine almıştı. On dokuzuna henüz girmişti, gül kadar taze, çevik ve çok yakışıklıydı. Başta öç almak için düşünmesem bile beni etkilediğini inkâr edemezdim. Benden başka ön yargısız davranabilen ve zevki, gurura tercih edecek her kadını etkileyebilirdi.

Bay H ona bir çırpıda uşak kıyafeti giydirtmiş-ti, evimde boy gösterdikten sonra başlıca görevi efendisiyle aramda mektup ve mesaj götürüp getirmek oldu. Tüm metres hanımların konumu, insanlar için saygı uyandırmaya uygun olmadığından, efendisiyle ilişkim hakkında diğer uşaklardan bilgi aldığını sandığım bu genç de utangaç, sıkılgan bir edayla beni gözlemeye başlamıştı. Görünüşe bakılırsa, benden etkilenmişti fakat çekingenliğinden ve saflığından dolayı beni izlemekten aldığı zevkin aşk ya da arzu olduğunun farkında değildi. Önceden, kendinden emin haldeki bakışları artık tutkuyla alevlenmeye başlamıştı ve dile getirebileceğinden çok daha

fazlasını ifade ediyordu. Aslında o zamana dek, bu gencin alımlılığı en ufak bir art niyet taşımaksızın dikkatimi çekmişti, gururum beni bu şekilde düşüncelerden koruyordu. Eğer Bay H, o genç adamın sahip olduğu cazibenin yarısına bile sahip olmayan hizmetçi kadına tenezzül edip, önüme böyle bir örnek koymasaydı aklıma bu tür düşünceleri getiremezdim. Artık bu gence, Bay H ile ödeşme planım için her yönden mükemmel bir araç gözüyle bakmaya başladım,bu zorunlu intikamı Bay H'ye borçluydum ve vicdanım kesinlikle rahattı.

Planımı gerçekleştirmek üzere harekete geçtim, gencin bana haber getirdiği birkaç kez, normal davranıyormuş gibi, yataktayken ya da giyinirken içeri alınmasını sağladım ve sanki kasıtlı değilmiş ya da tasarlanmamış gibi bazen olması gerekenden daha açık göğüs dekolteleri kullandım. Bazen onun bakışları altında saçlarımı taradım ve beni izlemesine izin verdim, bazen de düzgün bir bacağın şanssızlık eseri açılan jartiyerini onun önünde bağlamaktan çekinmeyerek amacıma uygun etkiyi kolaylıkla yarattım. Gözlerinin parıltısından, yanaklarının kızarmasından bundan ne kadar çok etkilendiğini anlayabiliyordum. Sonra mektubu elinden alırken belli, belirsiz hafif el sıkışmalar işimi daha bir kolaylaştırdı.

Onu böyle uyarılmış ve hedefim için ateşlenmiş görünce, birçok ön soruyla daha da kışkırttım. Örneğin, sevgilisi var mıydı? Benden daha mı güzeldi? Benim gibi birine âşık olabilir miydi? Yüzü kıpkırmızı hale gelen saf çocuk tüm bunları istediğim şekilde yanıtladı. Mükemmel bir kişiliğin ifadesi ve mükemmel, baştan çıkarılmış bir masumlukla, ama ayrıca köy yetiştirilişinin tüm beceriksizliği ve sadeliğiyle bana teslim oluyordu.

Tasarladığım aşama için onu yeterince olgunlaştırdığıma inanınca, belirli bir saatte gelmesini beklediğim bir gün, planım için ortalıkta kimsenin bulunmamasına özen gösterdim. Her şey hazır olduğu sırada yemek odasının kapısına gelip,tıklattı. İçeri gelmesini söyledim ve gelip, kapıyı ardından kapattı. Ondan tam kapanmıyor bahanesiyle kapıyı içerden sürgülemesini istedim. Tam Bay H'nin ince zevklerinin sahnelendiği kanepede boylu boyunca uzanmıştım. Kayıtsızlığın tüm sahteciliğiyle bol ve gevşek bir şekilde duran göğüslerimi ortaya çıkarması için en kışkırtıcı dağınıklıkta bir gecelik giymiştim. Ne korse, ne çember, aramızda hiçbir engel yoktu. O ise biraz uzakta duruyor, taze çiçeklenen bir gençliğin, düzgün, biçimli, sağlıklı bir delikanlının mükemmel zindeliğini yansıtıyordu. Kusursuz, parlak, siyah saçları doğal dalgalarla yüzüne

dökülüyordu ve kalan kısmı arkadan bağlanmıştı. Dar kesimli, güderi pantolonu dolgun, sağlam yapılı bacaklarının şeklini açığa vuruyordu. Beyaz çoraplar, dantelli dizlikli üniforma ve apoletler güzelliğin, giysinin adiliğinden hiç etkilenmeyen bir endama sahipti. Yanıma gelip mektubu vermesini söyledim, aynı anda da gelişigüzel bir biçimde elimdeki kitabı yere düşürdüm. Kızardı, beceriksizce uzattığı mektubu teslim etmek için yanıma geldi, gözleri, geceliğimin ayarlanmış aralığından hafifçe belli olan göğüslerimdeydi. Yüzüne bakıp gülümseyerek mektubu aldım ve usulca gömleğinin kolundan yakalayıp kızaran, tüm vücudu titreyen genci kendime doğru çektim. Çekingenliği ve saflığı nedeniyle onu yüreklendirecek tüm ilk adımları kesinlikle benim atmam gerekiyordu. Gövdesi rahatça bana doğru eğilmişti pürüzsüz, sakalsız çenesini usulca okşayarak, benim gibi bir bayan
dan korkmaması gerektiğini söyledim. Elini tuttum göğüslerime götürüp hafifçe bastırdım. Artık güzelce donanmış, kabarmışlardı, öyle ki elinin altında arzudan soluk soluğa inip kalkıyorlardı. Çocuğun gözleri, alevlenmiş bir doğanın tüm ateşiyle ışıldadı, yanakları da koyu kırmızılaştı. Sevinç, haz ve utangaçlıktan dili tutulmuş, konu-şamıyordu, ama bakışları, heyecanı tüm duygularının harekete geçtiğini ve korkacak hiçbir düş kırıklığı kalmadığını açıkça gösteriyordu.

Öpmekten kaçamaması için uzattığım dudaklarım onu yaktı, yüreklendirdi. Artık bakışlarımı hazzın asıl noktası olan o bölüme çevirmiştim, oradaki şişkinlik ve hareket açıkça fark ediliyordu. Böyle elverişli bir ortamda artık durmak için çok geçti ve kendimi tutamayıp onun o bakir utangaçlığına daha fazla sabredemediğimden elimi bacaklarına doğru kaydırdım, yukarıda pantolonuna hapsedilmiş sert, katı cismi hem görebiliyor, hem hissedebiliyordum. Ancak parmaklarım bir türlü sonunu bulamıyordu. O zaman meraka kapıldım ve böyle dehşet verici bir esrarı açığa çıkarmaya sabırsızlanarak, içerdeki canlı güçten ötürü patlamak üzere olgunlaşmış düğmelerle oynamaya başladım. Kemeri bir dokunuşta açılıverdi. Ve o an şaşkınlıkla gördüğüm, gömleğinden sıyrılıp kurtulan şey adeta dehşete düşmeme neden olmuştu. Bir çocuğun oyuncağı ya da bir erkeğin silahı değil ama öyle muazzam ölçülerde bir parçaydı ki sanki bir insana değil, genç bir deveye aitti. Olağanüstü boyutları karşısında şaşkınlıktan sessizleşmiştim. Yine de bu uzunluk, bu genişlikteki canlı

fildişini zevkle izlemeden, hatta ona dokunmaya cüret edemeden duramadım. Kusursuz biçimli ve şekilliydi; mağrur dikliği ve kadife yumuşaklığının en narin tenlerle yarışabileceği, enfes aklığı dipteki kara, kıvırcık fonla daha bir vurgulanıyordu. Bu manzara, güzel bir akşamda, bir tepenin doruğunu kaplayan uzak ağaçların dalları arasından berrak ışık demetlerinin süzülüşünü izlemek gibiydi. Geniş başın pembeliği, damarların mavi nüansı, her şey, doğadaki şekil ve renklerin en çarpıcı bileşimini oluşturuyordu. Kısacası bu, dehşet ve zevk veren bir nesneydi.

Ama daha şaşırtıcı bir şey vardı, bu doğa harikasının sahibi, aldığı aile terbiyesi nedeniyle fırsat bulamamaktan ötürü, en azından uygulamada, böyle görkemli donandığı tüm bu erkekliği kullanmaya kesinlikle yabancıydı. Ve onun ilk denemesini paylaşmak bana düşmüştü. Tabii benim önce duyarlı bölgemle orantısızlığından doğacak tehlikelere göğüs germeyi göze almam gerekiyordu.

Ama artık enine boyuna düşünüp, taşınmak için çok geçti çünkü bu sırada gördükleriyle fazlasıyla harekete geçen, o ana kadar kendisini alıkoyan iffet ve görgüyle daha fazla dizginlenemeye-cek kadar canlanan genç, yalnızca doğanın güçlü iticiliği ve eğiticiliği sayesinde sabırsız, coşkun bir arzuyla titreyen ellerini etekliğimin altına kaydırmaya cesaret edebildi. Ve sanırım bakışlarımda onu durduracak bir şey görmediğinden, merkezime usulca dokunmaya, onu kavramaya başladı. Ve o an, parmaklarının ateşli dokunuşları kararımı vermemi sağladı. Korkularım, korlaşan dayanılmaz hararet karşısında erimeye, bacaklarım çözülmeye başladı. Uygun bir hareket geceliğimin eteklerini arkaya atınca, geçit kaçırılmayacak kadar elverişli ve belirgin bir hale geldi. Sert girişimlerini elimden geldiğince açık ve rahat bir şekilde karşılamak için kendimi geriye attım. Hiçbir geçit bulamayan aygıtı hedefin bazen yukarısına, bazen aşağısına, bazen yanına rasgele darbelerle sertçe dayanmaya başladı. Sabırsızlıktan yanan bu öfkeli makineyi, genç çömezimin ilk zevk dersini alacağı yere, usulca ellerimle yönelttim. Delikanlı hiçbir eşiği geçilmez bulmak için yaratılmamıştı ve benimki de sık, sık kullanılmış olmasına karşın onu kolayca içeri almaya yetecek genişlikten halen çok uzaktı.

Yine de ağır aygıtı öyle can alıcı bir yere yöneltmişti ki, nazik geçide doğru dümdüz durduğunu hissettim, uygun bir hareketim ona yardım etti ve güçlükle açılan dudaklar ona yol verdi. Artık yerleştiğini ikimiz de

hissedebiliyorduk. Bu doğrultuyu izleyerek az sonra şiddetli ve benim için en acı verici, parçalayıcı darbelerle girişini sağlama almak istercesine kendini sonuna dek itti. O saplanıp kaldığı sırada ben öyle acı verici bir zevk duydum ki bunu şimdi bile tanımlamakta güçlük çekiyorum. Daha fazla canımı acıtmasından da, geri çekilip çıkmasından da aynı oranda korkuyordum. Ne onu tutmaya, ne de ondan ayrılmaya dayanabilecektim. Ne var ki acı baskın çıktı ve gelip, gidişleri bağırmama neden oldu.

"Ah! Canım, canımı yakıyorsun!"

Bu yakarış, nazik, saygılı çocuğu olanca hızında giderken bile durdurmaya yetmişti. Böylece yakınmalarımın tatlı nedenini içimden çekip aldı. Gözleri, hem beni incittiği için duyduğu kaygıyı, hem de sıcaklığı ve doyurmayı deli gibi arzuladığı, haz dalgasına neden olan o bölgelerden çıkmaktaki isteksizliğini dile getiriyordu. Yine de, bana çektirdiği acı yüzünden derdinin dermanını ondan esirgeyeceğimden korkacak kadar deneyimsizdi. Ama ben bu hafif yakınmalarıma böyle fazla saygı göstermesinden hiç memnun kalmamıştım çünkü şimdi, gözümün önünde hala dimdik ve olabildiğince sert görünen nesne karşısında daha savunmasız, daha hevesli bir durumdaydım. Böylece onu yüreklendirmek yine bana düşüyordu, önce alev, alev yanan dudaklarına bir öpücük kondurdum, o da hem teşekkürlerini sunan, hem de daha ilerisine rıza göstermem için rüşvet verir gibi bir şevkle derhal bana karşılık verdi. Tüm tehlikesine karşın, misafirimi yeniden kabul etmek için harekete geçtim, o da bu davet karşısında bir an bile beklemeden yeniden üzerime çıktı, düzgün sert kamışının bir kere daha girişi zorladığını hissettim, öncekinden daha kolay başardı bu defa. Kazanmaya özen gösteren gayretli çabası bana acı çektirdiyse de, yakınmamaya çalıştım. Yumuşak, dar boğaz böylece yavaşça gevşedi, yol verdi, içeri süzülen düşman onu sonuna dek gerdi ve bu gerilim, acı dolu bir zevkle yarı yola kadar gelmesine olanak sağladı. Ancak daha fazla girmek için gösterdiği tüm güçlü gayretler amacına bir milim bile yaklaşmasına izin vermeden olduğu yere sel taşkınını bırakıverdi. Oysa ben onu karşılamaya hazır bile değildim daha, henüz anca yarısı içimde olan kılıcının dayanılmaz büyüklüğü yüzünden çektiğim acıyla dopdoluydum.

Böylece istemediğim halde içimden çıkmasını bekledim ama bu hoş bir yanılsamaydı çünkü o öyle kolay bırakılacak türden değildi. Güçlü, ateşli delikanlı tatlı şarapla sarhoş olmuş halde bir süre bekledikten kısa süre

sonra kendinden daha emin bir biçimde, yeniden içeri daldı. Kısa bir mola verir vermez yeniden uyanmıştı, konumunu koruyordu hala ve aşka doyamamış, yenisini istiyordu. Sonra, zaten zar zor fark edilir miktarda azalan sertliğine tamamen kavuşan kılıcını yeniden çekerek içimde kendine daha geniş bir yer açmaya girişti. Geçidin tüm yüzeyini bolca ıslattığı serpinti, işini kolaylaştırmasına yardımcı oluyordu. Benim hareketlerimin onun baskılarının enerjisini iki katına çıkarınca, önceden yağlanıp, hazırlanmış bölgeler böyle etkili bir güce artık daha fazla dayanamazdı, tek şans kapıyı açıp, buyur etmekti. Doğa ve benim gayretim ona yardımda güç birliği ediyor, parçalıyor, içime işliyor ve sonunda yolunu santim, santim kazanarak tamamen içeri girmesine yardımcı oluyordu. Sonunda güçlü bir darbeyle kılıç kabzasına kadar saplandı, bunu gövdelerimizin sıkıca kenetlenişinden anlayan, kendinden geçmiş haldeki gencin gözleri daha neşeli ateşlerle parıldamaya başladı, tüm hareketleri ve bakışları zevkinin doruk noktasına ulaştığını sergiliyordu. Artık bundan ben de pay almaya başlamıştım çünkü onu yüreğimin ta derinlerinde hissediyordum. Neredeyse zevkten ölmek üzereydim, içimdeki çalkalanmalara dayanma gücümün ötesinde uyarılmış, çatlayacak kadar tıka basa doyurulmuştum. Onun altında güçlükle soluyarak, nefes nefese öylece yattım. Ta ki kesik, kesik soluğu, kırık dökük inlemeleri, kor alevlerle pırıldayan gözleri, daha da azgınlaşan atakları ve artan sertliği ikinci noktanın yaklaşışını selamlamamı gerektirinceye dek bekledim. Gücü tükenen sevgilim, gövdemin en dip girintileriyle ılık bir özsuyla vuran selde eriyerek kollarımda ölüp gitti. Vücudumda zevkle zonklayan her zerre, bu sele karışmak için doldu taştı. Yaşam ve duyum adına aldığımız tüm tadın bütünüyle odaklaştığı o gözde bölgeler dışında, her hücremiz de böyle yitik, soluksuz, her şeye karşı duyarsız kalakaldı.

Hazzımız biraz dinip de delikanlı, o sanat eserini geri çektiğinde yaralı, genişlemiş geçit, geriye balsam gibi bir sıvı bıraktı ve bacaklarımdan akarken, sızan kanla karışmıştı. Bir tür ikinci bekâret üzerinde zafer kazanan o devasa aygıtın verdiği hasarın izleri tahminimden fazlaydı. O toparlanıp giyinirken, mendilimi usulca oraya kaydırıp olabildiğince kuruladım.

Sonra onu yanıma oturttum, böyle aşırı bir yakınlıktan cesaret aldığından, önüne serdiğim yeni mutluluk sahneleri için duyduğu sevecen şükran ve sevincin doğal bir patlamasından dolayı bana kalbinden taşan sevgisini

sundu. Bu sahneler onun için kesinlikle çok yeniydi, dişiliğin o gizemli noktasıyla daha önce hiçbir yakınlığı olmamıştı. Yanımda otururken bazı hareketlerinde, ellerinin hiç de plansız diyemeyeceğim şekilde oldukça doğal bir merakı gidermek için can attığını fark ettim. Defalarca düşlerini süslemiş olan o bölgeyi görmek ve ona dokunmak için can atıyordu. Bense büyülenmiş gibiydim, onun genç arzularına her fırsatta lütufta bulunup, istediğine karşılık vermek için hazırdım. Bu arzuların doyumu için durmak bilmeksizin, dilediğince ilerlemesine göz yumdum.

Gözlerimden tüm dileklerine verdiğim eksiksiz izni kolayca okudu. Eli sessizce geceliğimin altına süzüldü dikkatimi, yapmak üzere olduğu şeyden uzaklaştırmak içinse beni binlerce öpücükle kandırmaya başladı. Geceliğimin eteği belime kıvrılınca, kendimi kanepeye attım ve böylece tüm o zevk bölgesi ile çevresindeki görkemli manzara bütünüyle gözlerinin önüne seriliverdi. Kendinden geçen genç gözleriyle yiyip bitirdi her şeyi, parmaklarıyla da o karanlık ve güzel derinliğin gizlerini daha fazla keşfetmeye çalıştı. Yumuşaklıkları, her sert cisme giriş veren, çevresinde kapanıp gözden gizleyen o katlı dudakları açıyordu. Biraz daha ileriyi hissedince, son hamleden sonra iyice gevşeyip dinlenen ama şimdi onun ateşli parmaklarının dokunuşu ve incelemesi altında gitgide sertleşip dikkat çeken o yumuşak dolgun geçitle karşılaşıp hayrete düştü. Böyle duyarlı bir noktanın içimi titreten aleviyle canım yanmışça-sına inledim, meraklı yoklayıcı parmaklarını derhal çekti ve özür diler gibi bir öpücük verdi, oysa bu oradaki ateşi daha da körüklemişti.

Özellikle zevklerdeki yenilikler her zaman güçlü istekler uyandırırlar. Ve o genç ilk kez görüp dokunduğu, noktalara karşı hayranlık heyecanları içinde boğuluyordu. En başıboş arzularının eline çıplak ve özgür teslim edilen bu nesnelerin gücünü inceletmekle bu yapmacıksız, içten sevgilime sağladığım zevkin karşılığını fazlasıyla alıyordum. Elleri o derin yaranın dudakları arasında çırpınıyor, sıkıyor, açıyor, yeniden bastırıyor ya da üstte yetişen o yosunu usulca büküyordu. Gözlerinden alevler akıyor, yanakları canlı bir kırmızıyla parlıyor, sık, sık coşkuyla içini çekiyordu. Tüm bunlar özgürlüğünün isyanının ilanıydı. Ama sabrımı daha fazla zorlamadı çünkü olanlar onun tüm sabrını tüketmişti, böylece güçlü kılıcıyla ortaya çıkarak öfkesini bastırmak istedi ve ona dilsiz bir oyunda tatlılıkla eşlik eden dudakların arasına yönlendirdi. Tazelenen bir hırsla kapıdan içeri doğru

ilerlemeye başladı ve o yumuşak zevk kanalının tüm geçitlerini tıkayarak içeri yerleşti. Adeta tüm dokularımı yeniden sarsmaya başlamış, içimdeki her zerreyi yeniden alevlendirmişti. Öyle ki içimdeki bu yangını doğadaki hiçbir pınar değil ancak onun özsuyu dindirebilirdi.Şimdi öyle çok yara almış, öyle hırpalanmış,bu yenilgiyle öyle tükenmiştim ki, güçlükle kıpırdayarak kalbimin çarpıntılarıyla olduğum yere yığıldım. Duyularımın ateşi, derece derece yatıştı, genç erkeğimi yollamaya zorunlu olduğum saat gelip çattı, ayrılmamız gerektiğini ona şefkatle söyledim. Bu durum, meydanı terk etmeyip yeni bir muharebeye girişmek için sabırsız görünen delikanlı kadar benim de canımı sıkıyordu. Ama tehlike çok büyüktü, candan birkaç veda öpücüğü, gizlilik ve sıkı ağızlılık uyarılarından sonra kendimi onu göndermeye zorladım ve olabildiğince yakın bir zamanda aynı amaçla onu yeniden göreceğim güvencesini verip eline bir gine tutuşturduktan sonra ancak gitmesini sağladım. Daha fazla veremezdim çünkü birden zenginleşmiş görünmeye başlayıp, kuşku uyandırabilir, her şeyin açığa çıkmasına neden olabilirdi. Onlara karşı kendimizi koruyamıyorsak da genç insanların, dayanılmaz çekici oldukları o çağın tehlikeli boşboğazlığından çekinmek için pek çok neden vardır.

Böyle doyurucu bir zevk ziyafetiyle başı dönen, mest olan ben, tüm gövdeme yayılan tatlı bir rehavet içinde uzanmış yatıyordum hala; varsaydığım yarayı aldığım aynı noktada ve tastamam aynı yolla, gönlümce öç aldığım için kendimi kut-luyordum. Ne doğabilecek sonuçlar hakkındaki düşünceler bir an için kafamı karıştırdı; ne de bu adımla, kullanmaktan vazgeçmek yerine herkesin yerin dibine batırdığı bir mesleğe iyice girdiğim için tek bir kez azarladım kendimi. Bundan pişmanlık duysaydım, aldığım zevke nankörlük etmiş olurdum; şimdi artık ok yaydan çıktığı için, kapılıp sürüklendiğim bu akıntıya kafamı tamamen daldırıp tüm utanç ve duraksamayı boğmayı düşünüyordum yalnızca.

Bu övgüye değer düşüncelerle uğraşırken ve bir yandan da kendi kendime bir çeşit çapkınlık yemini fısıldarken içeri Bay H girdi. Bir an düşüncelerim karşısında yanaklarımın kızardığını fark ettim, bu halimle geceliğimin iştah açıcı havası birleşince Bay H’den güzelliğimle ilgili övgüler yağmaya başladı. İçtenliğini çevik bir hareketle göstermek üzereyken, biraz önceki sert muameleden sonra o bölgenin durumunu keşfedecek diye ödüm koptu. Girişim genişlemiş ve alevlenmiş, dudakları alışılmamış bir gerilmeyle şişmiş, lüleler bastırılmış, ezilmiş, tüm bölgeyi ıslatan taşkın su ile

düzleşmişlerdi. Kısacası elle tutulur, gözle görülür bu farklılığın Bay H kadar titiz ve deneyimli birinin gözünden kaçması olanaksızdı. Kıvrak bir düşünceyle ona şiddetli şekilde başımın ağrıdığını ve yüksek ateşim olduğunu uydurdum. Başka bir yol olmadığından durumu iyi niyetle kabul edip, vazgeçti. Böylece Bay H malum öğütlerini verdikten sonra beni huzurlu yalnızlığıma terk edip, dışarı çıktı.

Gecenin sonunda kendime, mis kokulu taze otlardan sıcak bir banyo hazırlatmayı unutmadım ve içine girip baştan aşağı yıkanarak hem beden, hem de ruhça tazelenmiş hale geldim.Ertesi sabah, kusursuz bir dinlenme ve sessizlikle geçen bir geceden sonra oldukça erken kalktığımda, narin yumuşak yapımda onu mahvetmeye pek uygun boyutlarda bir aygıtın sarsıntısının nasıl bir değişiklik doğurduğunu, biraz korku ve huzursuzlukla merak etmeden duramadım. Bu endişeyle kaskatı kesildiğimden, durumun ne olduğunu öğrenmek için elimi oraya götürmeye güç cesaret edebildim. Ama derhal memnuniyetle korkularımdan arınıverdim.

Sınırları örten ipeksi tüyler düzelmiş, her zamanki kıvırcıklığına ve düzgünlüğüne yeniden kavuşmuştu. Birleşmenin asıl yükünü taşıyan dudaklar ise artık ne şişmiş, ne de ıslak haldeydi. Öyle büyük bir genişlemeye katlanmış geçit de en meraklı araştırmaya ve sıcak banyonun gevşekliğine rağmen bile ufacık bir açık vermiyordu.

Erkekler için zevklerinin pınarının ta kendisi olan, daralan o geçidin devamında, vücudumun bahtiyar bünyesine borçlu olduğum sulu, şişkin, o bölgelerin dokusuna doğru yumuşak yay gibi bir etin dolgunluğu vardı. Araştırıcı parmağım gibi içine kabul edilen herhangi yabancı bir cisme öyle sevecen sarılıyor, öyle sıkı tutuyordu ki, geçidin kenarları, hemen her gerilime yeterince yol veriyor, sonra da katları ve kıvrımları o sıkı baskıyı yeniden sıkıştırırcasına kendini topluyordu. Böylece her şeyi uygun hal ve düzende bulunca, bir önceki gün yaşadığım korkuları hatırladım ve onların ne kadar yersiz olduğunu düşündüm. Ne büyüklükte olursa olsun artık her erkeği kabul edebilirdim. Zevk ve intikamdaki çifte başarımla zafer kazanmışken içinde yüzdüğüm o mutluluğa kendimi tümüyle kaptırıverdim. Her yanım canlılıkla parıldıyordu ve günah işleten zevkleri bir kez daha tatmak için yakıcı bir sabırsızlıkla yattığım yerde dönüp, duruyordum. Daha fazla özlem çekmeme gerek kalmadı çünkü tam beklediğim gibi sabah on civarı yeni alçak gönüllü aşığım Wil, efendisi Bay H'den nasıl olduğumu soran bir mesaj getirdi. Yalnız kalmak için hizmetçimi bir sipariş için şehre

yollamıştım ve bu işin zamanını yeterince alacağından emindim. Evdeki insanlardan korkmama ise hiç gerek yoktu, iyi, basit insanlardı ve diğer insanların işleriyle, yardımcı olabileceklerinden daha fazla ilgilenmeyecek kadar da zekiydiler.

Onu karşılamak için yatağa uzanmak da dâhil tüm hazırlıklar tamamdı. Yatak odamdan içeri girdiğinde bir telle çektiğim kapı mandalı düştü ve kapıyı sımsıkı kapattı. Genç sevgilimin, onun durumundaki birinden beklenebilecek kadar şıklaşıp kendine çeki düzen verdiğini gözden kaçırmam olanaksızdı. Her halimle onu memnun etmek istediğim gibi o da beni memnun etme ça-basındaydı.

Düzgünce taranmış saçları, tertemiz giysileri ve hepsinden önemlisi zinde, yanağından kan damlayan sağlıklı görünüşü onu bir kadın için pek tatlı bir parça haline getiriyordu. Doğanın en leziz zevki için tasarlanmış böyle bir parçayı beğenmeyecek her hangi bir kadın olduğunu düşünemezdim.

Bu sevimli yaratığın bana verdiği zevki gizlemek gibi bir niyetim yoktu. İçten bakışları, aklına eseni yapan mizacını yansıtan her hareketi beni baştan çıkarıyordu. Duru tenine yansıyan kanın parlaklığını gösteren kış döneminin o dayanıklı dinçliği kendine özgü bir büyüyle yüzüne vuruyordu. Belki düşük sınıftan geldiği için böyle yüksek övgüleri hak etmiyordu ama benim kalbimde yüksek sınıftan olduğu kesindi. Bana böyle yoğun zevkler yaşatma yetkinliği onu benim gözümde yeterince yüceltip, soylu kılıyordu. Kim olursa olsun herkes, ressamın, heykeltıraşın, müzisyenin sanatını onlardan alınan zevk oranında yü-celtmeliydi. Doğanın güzel bir insana bağışladığı memnun etme yeteneği bence tüm meziyetlerin en büyüğüydü, bununla karşılaştırılınca unvanlar, makamlar, şanlar, şerefler gerçekten de çok düşük bir sınıftaydı. Eğer bedenin bir değeri olsaydı belki güzellikleri böyle ucuz görülmeyecekti.

Bay H’nin sınıfının, servetinin ve zekâsının yüce nitelikleri beni aşk düetinde ona uyum sağlayabilmekten çok uzak bir bağımlılık ve baskı altına itiyordu. Belki o da metresini bu üstünlüğe değer görmüyordu. Ama bu gençle birlikteyken, aşkın asıl zevk verdiği o düzeye çok daha yakındım. Ne dersek diyelim, yanlarında en rahat ve özgür olabildiklerimiz hep en çok âşık olduklarımız olmasa bile en çok hoşlandıklarımızdır.

Aşk sanatını en güzel şekilde yansıtan bu gençle saygı ya da sınırlamanın denetimi olmaksızın zevki başıboş bırakabilir, sevgi delisi fantezilerimin beni yönelteceği oyunu gerçekleştirebilirdim. En büyük zevkim yeni, yeni

olgunlaşan bir aceminin tüm huysuzluklarına, tüm doymak bilmez coşkusuna ayak uydurmaktı. Bu acemi, avının kokusunu en iyi şekilde alıyordu ama bu spor için henüz eğitilmemişti. Böyle bir durumda, ormanda kim ondan dahi iyi yol bulabilirdi? Yatağımın yanına yaklaştı, oyuna önceden yer ayırtmış gibi, beni en serbest isteklerine en uygun durumda bulunca kızardığını, gözlerinin neşeyle parıldadığını görebiliyordum. Gülümseyerek ona elimi uzattım, nezaket ve büyük aşkın ona öğrettiği bir incelikle diz çöküp elimi öptü. Birkaç karışık soru ve yanıt alışverişinden sonra, onu yanımda tutmaya cesaret edebildiğim kısa bir süre için yanıma yatağa gelip gelemeyeceğini sordum. Bu, açlıktan ölen birine, dünyada damak zevkine en uygun yemeklerle ziyafet çekmek isteyip, istemediğini sormak gibiydi. Daha fazla beklemeden giysilerini bir çırpıda çıkardı, yüzü özgürlüğün neşesiyle daha da kızararak, onu karşılamak üzere kaldırdığım yorganın altına girdi, yaşamında ilk kez bir kadınla aynı yatağı paylaşıyordu.

Böylece yüce zevkin leziz şarabını tatmaya başladık. Çoğunlukla son noktaya, o mutluluğun doruğa ulaştığı sahneye varmak için telaşlanan insanlar sabırsızlanıp zevkin kendi kendini yok etmesine neden oluyorlar ve bu ilk dakikaların boşlanmasına neden oluyor. Artık yuvarlaklaşmış ve olgunlaşmış göğüslerimle oynayıp, öptükten, sıkıp, hissettikten sonra alevler içinde yanan parmaklarını bir fırın kadar ısınmış girişe yönlendirdi. Artık kendini yeterince özgür hissediyordu elimi alıp, yukarı doğru kıvrılmış bir sertlikle duran o muazzam silahına götürdü. Devasa boyuttaki görünümü korkularımın yinelenmesine neden oldu.

Böyle bir büyüklüğü içime alıp nasıl ve ne şekilde gözden yitirdiğimi anlayamıyordum. Onu usulca okşadığımda daha bir başkaldırmış gibi görünmeye başlamıştı. Daha fazla oyalanmayacak kadar büyüdüğünü gördüğümde onu düello için hevesle hazırladım.

En elverişli oyuna zaman tanıyabilmek için altıma bir yastık koyarak yakut başlı, hiddetli canavarı uygun noktasına kendi ellerimle yerleştirdim. Kalçalarım yukarı kalkmış, bacaklarım sonuna dek açılmış haldeydi. Aralarından fışkıran ışınlı sıcaklık ona, doğru noktada olduğunu hissettirmişti. Dümdüz devam edince, zevke susamış dudaklarla bölünmüş kapıdan içeri kabul edildi. Başta biraz duraksadı fakat sonra geçide iyice yerleşti, zevk vermekten öte bir güçlük çıkarmaksızın darboğaz boyunca yolunu açtı, o ilerledikçe yol da genişliyor, her yumuşak kırışığı açıp düzeltiyordu. Will’i içime aldığım, tamamen sarıp sarmaladığım o hayati

bölgeye bağlı olarak zevkimiz de enfes biçimde artıyordu. Tıka basa dolduğu için gerilmiş, çatlayacak kadar olgunlaşmış silahı için dünyanın en uygun kılıfı haline gelmiştim. Öyle sıkı bir sarılma, öyle ateşli bir çekimdi ki kelimeler onu tarife yetmezdi. Birleşmenin en dayanılmaz noktasına ulaşmıştık fakat daha şiddetle gelmek için biraz gerilediğinde sanki ateşimin doruğunda onu yitireceğim korkusuyla harekete geçirilmiş gibi bacaklarımı çıplak kalçaları üzerinde kavuşturdum. Böylece her yönden ona dolanmış, onu kuşatmıştım. Onu içime çekerek sıkıca tuttum o noktada adeta tek vücut olmuştuk. Bu bir mola, bir zevk durağı anlamına geliyordu, o narin, obur ağzım taşıyabileceği kadar dopdoluydu ve tıkındığı lokmayı nefis bir lezzetle damağında tadıyordu. Ancak bu kadar fazla kışkırtılan bir zevke ara verebilmek imkânsızdı. Heybetli silah iki kat güçlü bir gayrete girişti, bu sırada ben de put gibi durmuyordum, sahibi olduğum tüm hareket aceleciliğiyle ona karşılık verdim. Kısa süre sonra bu ileri, geri gidişlerin tatlı telaşı, alev, alev heyecanı bendeki hazzı doruğuna çıkardı. Ayrılma noktasına vardığımı anlayınca mutluluğumun ortağını geride bırakmaya gönülsüz olduğumdan, yolculuğumuzun sonuna dek bana refakati sürdürmesi için deneyimimin önerdiği tüm hızlandırıcı hareket ve becerilerden yararlandım. Rahat durmak nedir bilmeyen konuğumun çevresindeki zevk kuşağını sıkıp, sarmalamakla kalmadım, elimi usulca büyülü hazine torbasına götürdüm. Orada o duyarlı yuvarlak haznelere dokunup çok hafif sıkınca sihirli temas etkisini anında gösterdi ve hazzın hazla öldüğü, zevkin o gizemli aygıtının sıcak bir ırmakla o bölgelerde tutuşturduğu alevlerin üstesinden geldiği o tatlı şaraba kavuştuk. Aslında yangınların en büyüğü bu tatlı şarabın

ta kendisiydi ve bedenim o güzel badeyi bir anda içine çekip yok ediverdi. Ben Will’in tatlı şarabıy-la erirken serpintilerimiz ahenkle birbirine karıştı böylece soluk, soluğa yere yıkıldık. Kıpırtısız ve birbirimizin kollarında kilitli bir halde yatıyorduk. O halde yatarken, mutluluğun daha uzun olmaması yüzünden içim üzüntüyle dolmuştu çünkü zevkin pırıltısı bizi tatsız yaşamın soğuk endişelerine bırakmıştı. Kucaklamalarından kendimi sıyırarak ona beni derhal yalnız bırakması gerektiğini anımsattım. Bunun üzerine, elinden geldiğince telaşsız, ara sıra öpücükler, dokunuşlar ve sarılışlarla isteksizce giyindi. Neyse ki yokluğu fark edilmeden efendisinin yanına dönmüştü ama giderken ona gümüş bir saati satın alması için yeterli bir miktar parayı kabul ettirmeye uğraştım ve sonunda razı oldu, saati

sevgimin bir anısı olarak saklayacaktı. Ve burada derin bir izlenimden sonra belleğime böyle güçlü kazınan şeylerin bu kadar ince ayrıntılarını anlattığım için belki okuyucudan özür dilemeliyim. Ama bu gizli ilişkinin yaşamımda yarattığı bir büyük devrimin yanında böyle yüce bir zevki sırf düşük sınıftan bir kişide buldum diye tarafımdan nankörlükle unutulmaması ya da bastırılmaması gerektiğine inandığımı söyleyebilirim. Hemen belirteyim, büyüklerin ki-birleriyle böyle açıkça aldatılmaya göz yumdukları o sahte, gülünç inceliklerden daha safı, daha hilesiz-hurdasızı genelde bu sınıfta görülür. Kaba saba diye nitelendirdikleri insanlar arasında, yaşam sanatından onlardan daha habersiz olan yada bu sanatı daha az besleyen pek az insan vardır. Onlar, diyorum çünkü onlar zevkin doğasının ta kendisine en yabancı gelen şeyleri her zaman için yanlış anlarlar. Zevk doğasının en gözde yanı, güzelliğin tadılmasıdır; o ender, paha biçilmez armağan her nerede bulunursa bulunsun, soy sop ya da servet ayrımına aldırmaksızın ruhları sarıverirler.

Bu yakışıklı gençle alışverişimde aşkın asla yeri olmadığı gibi artık intikamın da payı yoktu. Beni ona bağlayan tek şey hazzın yegâne zevkiydi. Dış görünüşüyle diğer erkeklerden çok farklıydı, özellikle de o şahane parçayla böyle muhteşem bir biçimde donatılması onu tamamen farklı kılıyordu. Beş duyuma en zengin ziyafeti sunmadaki yetkinliğine karşın, bende sevgi tutkusunu uyandırması, yaratması için Will'de eksik olan bir şeyler vardı. Yine de çok iyi niteli bir delikanlıydı. Kibar, yumuşak başlı ve hepsinden öte, minnettarlığı bilen biriydi, sadıktı ve her zaman için ağzı sıkıydı. Çok az konuşur, ama konuşmasını da vurgulu hareketlerle süslerdi. Ve hakkını vermek gerekirse, beni bir gün bile zor durumda bırakmamıştı. Ne ona bağışladığım özgürlükler yüzünden daha ileri gitmeye herhangi bir eğilim gösterdi, ne de başkalarına bunlarla övünerek boşboğazlık etti. Aşk çok daha farklı bir şeydi çünkü tüm bu özellikler karşısında aslında ona âşık olmam gerekirdi ama olmamıştım. O benim için gerçek bir hazineydi, bir düşesin damak zevki için çok leziz bir lokmaydı. Ve gerçeği isterseniz, ondan öyle hoşlanıyordum ki, ona âşık olmadığıma ancak çok minik ayrım larla emin olabiliyordum.

Ne var ki onunla yaşadığım mutluluk uzun sürmedi ve kendi dikkatsizliğim yüzünden son buldu. Fark edilmemek için en gereksiz önlemleri bile aldıktan sonra, ardı ardına buluşmalarımızın etkisiyle en

gerekli önlemleri almak konusunda yetersiz kaldım. İlk ilişkimizden yaklaşık bir ay sona, Bay H'nin beni ender ziyaret ettiği ya da hiç uğramadığı bir boşluk döneminin sabahında, yatak odamda, üzerimde yalnızca bir gecelik ve iç çamaşırımlaydım. Will de yanımdaydı, ikimiz de bu fırsatı kaçırmayacak kadar istekliydik. Havai bir oyuna kapılmıştım, onu hemen oracıkta kışkırttım, o da kaprisime boyun eğmekte durak-samadı. Koltuğa oturmuş, geceliğimin eteklerini kaldırıp bacaklarımı açarak koltuğun kenarına dayanmıştım. Bana saplanmak için hazırda bekleyen Will'in çekilmiş kılıcına en açık hedefi sunuyordum ki, oda kapısını ve aralık duran yemek odası kapısını sürgülemeyi ihmal ettiğimden biz farkına bile varamadan Bay H içeri daldı ve bizi suçüstü bir biçimde yakaladı.

Koca bir çığlık atıp etekliğimi indiriverdim. Yıldırım çarpmışa dönen delikanlı ise sararıp solmuş, titreyerek ölüm hükmünü bekliyordu. Bay H öfke ve aşağılama dolu bakışlarını bir ona, bir bana çevirdi ve tek söz söylemeden, topukları üzerine dönüp dışarı çıktı. Şaşkınlıktan hiçbir şeyin farkına varmamama karşın oda kapısının anahtarının döndürüldüğünü ve üzerimize kilitlendiğini açıkça duyabildim, yemek odasından geçiş dışında kaçış yolu yoktu artık. Orada da Bay H büyük bir sinirle ayağını yere vurarak ve kuşkusuz bizimle ne yapması gerektiğini düşünerek huzursuz, uzun adımlarla gidip geliyordu.

Bu arada zavallı William korkudan kendini kaybetmişti, benimse kendimi ayakta tutacak dermanım kalmamıştı ama yine de Will'i biraz olsun yüreklendirmeye çalışıyordum. Felaketine sebep olduğum ona daha fazla yakınlık duymaya başlamıştım. Onun yerine ceza çekmeye seve, seve hazırdım. Korkudan ayakta durmaya dermanı kalmadığı için olduğu yere çöküvermiş, bir heykel kadar soğuk ve cansız görünüyordu. Ona sarılıp, öptüm yüzü gözyaşlarımla ıslanmıştı.

Bay H kısa süre sonra yeniden içeri girdi ve titreyen, sonuçtan ödü kopan ikimizi önüne katıp, yemek odasına götürdü. Sorguya çekilen suçlular gibi ayakta dikildiğimiz sırada o bir sandalyeye oturdu. İşe benimle başladı; ne yumuşak, ne de sert ama acımasızca kayıtsız olan sakin, kararlı bir sesle bana sorusunu yöneltti. Böyle adi bir yolla, hem de kendi uşağıyla onu aldatmam karşısında kendimi nasıl savunacaktım? Ona bunu nasıl ya-pabilmiştim?

Sadakatsizliğimin suçunu, sıradan bir metresin alışılmış tarzıyla yüzsüzce savunmaya geçerek daha da artırmadan verdiğim yanıt oldukça al-

çakgönüllü sayılırdı. Sözlerim arada hıçkırıklarla kesiliyordu ve anlattıklarımın özü şuydu, hizmetçimle ilişkiye girişine şahit oluncaya dek ona haksızlık etmeyi bir kez bile aklımdan geçirmemiştim.

Bunu duyar, duymaz kıpkırmızı kesildi. Kendimi olaydan doğan kalp kırıklığım hakkında konuşmayacak kadar suçlu hissediyordum. Kendimi haklı çıkarmak niyetinde değildim. Ancak zavallı genç tamamen suçsuzdu çünkü onu, intikamıma ortak etmek niyetiyle yaptığı şey için baştan çıkaran tamamen bendim. Bu yüzden, hakkımda ne karar verirse versin, suçluyla suçsuzu ayıracağını umuyordum ve bundan sonrası için kendimi bütünüyle onun insafına bırakıyordum.

Söylediklerimi dinleyen Bay H'nin başı biraz öne eğilmişti ama derhal kendini topladı, anımsayabildiğim kadarıyla şunları söyledi:

"Madam, biraz şaşırdım ve itiraf etmeliyim ki kartları açıkça aleyhime çevirdiniz. Sizin gibi yetiştirilmiş, duygu ve düşünce sınıfına sahip biriyle tartışmaya girecek değilim. Beni neyle suçladığınızı dikkate alınca, düşüncelerimi değiştirecek kadar size hak verdiğimi bilmelisiniz ve kabul ediyorum, şu serseriyi aklamanız da sizdeki ciddiliği ve dürüstlüğü gösteriyor. Ancak sizinle yeniden bir arada olmam imkânsız. Bana yaptığınız hakaret çok açık ve büyük. Bu evden ayrılmanız için bir hafta süre tanıyorum. Size her ne verdiysem sizde kalacak ve sizi bir daha görmeye niyetli olmadığımdan, ev sahibi benim adıma size elli gine ödeyecek. Bununla birlikte tüm borçlar da ödenmiş olacağından, sizi, yanıma aldığım zamankinden ya da hak ettiğinizden daha kötü bir durumda terk etmediğimi kabul edeceksiniz umarım. Daha iyisi olmadıysa da, bununla ilgili olarak yalnız kendinizi suçlamalısınız."

Sonra yanıt vermeme fırsat bırakmadan delikanlıya döndü:

"Sana gelince züppe, babanın hatırına sana göz kulak olacağım. Bu şehir senin gibi budala ahmaklara göre değil. Yarın adamlarımdan birinin nezareti altında, benim adıma babana yollanacaksın ve babanı geri dönüp de burada şımarmana izin vermemesi için uyaracağım."

Bu sözler üzerine dizlerine kapanıp onu boş yere durdurmaya çalıştım. Çok etkilenmiş görünüyordu ama yine de beni silkip attı. Ve tüm bunlardan yine de ucuz kurtulduğunu düşündüğüm Will'i de beraberinde götürerek çıkıp gitti.

Bir kez daha başıboş kalmıştım, artık kesinlikle layık olmadığım bir beyefendi tarafından kendi halime bırakılmıştım. Bu evde geçirdiğim o bir haftalık lütuf süresinde tüm o mektuplar, maharetler, araya soktuğum dostların yalvarmaları bir kez daha beni görmek için bile onu kandıramamıştı. Hakkımdaki kararı kesindi ve boyun eğmekten başka seçeneğim yoktu. Kısa süre sonra soylu ve zengin bir kadınla evlendi ve duyduğuma göre ona kusursuz bir koca olmuştu.

Zavallı Will'se derhal köye, babasının yanına yollandı. Daha dört ay geçmeden, köyden bir hancının genç duluyla evlendi. Kadın oldukça zengin sayılırdı, belki de Will'in gizli mükemmelliğini düşlemiş ve önceden sezinlemişti. Birlikte mutlu yaşamaları için en azından sağlam bir temel olduğundan emindim.

Gitmeden önce onu görsem çok memnun olacaktım ama Bay H'nin emirleri üzerine öyle sıkı önlemler alınmıştı ki, bu olanaksızdı. Yoksa onu şehirde tutmak için tüm gücümü kullanırdım ve ne uygun tekliflerin, ne de fakirliğinin onu yanımda tutma zevkini benden esirgemesine meydan vermezdim. Üzerimde öyle güçlü bir etkisi vardı ki kolayca unutulmazı ya da yerinin doldurulması imkânsızdı. Yüreğime gelince, o tamamen konunun dışındaydı. Yine de başına daha kötüsü gelmediği için memnundum.

Bay H'ye gelince, başlangıçta zevke olan düşkünlüğü beni unutmasını zorlaştırmış olmalıydı ama ben yenilgime gerekenden daha kolay razı olacak kadar havai ve düşüncesizdim. Onu hiçbir zaman sevmediğim için beni terk etmesi de sık sık özlediğim bir tür özgürlük kazandırdığından kısa sürede onu unutmamı sağlamıştı. Hayata atılmamda bana büyük destek olacak olan güzelliğim ve gençliğim sebebiyle kendimi güvende hissediyordum. En ufak bir karamsarlığa kapılmadan, memnuniyet ve neşeyle, şansımı denemeye karar verdim.

Bu arada, şanssızlığımı duyan meslektaşları zehirli tesellileriyle beni aşağılamak için başıma üşüşmüşlerdi. Zaten çoğu, bana sağlanan refah ve saltanatı uzun zamandır kıskanıyordu. Aralarında, en azından benim düştüğüm durumu hak etmeyen bir kişi bile güç bulunsa da, muhtemelen er ya da geç aynı yere gelecek olsalar da, sahte merhametlerinde beni böyle gözden düşmüş,görmekten duydukları gizli zevkle, daha kötüsüne uğramadığım için duydukları gizli üzüntü açıkça görülüyordu. İnsan yüreğinin anlaşılmaz kötülüğü, sadece onların ait olduğu yaşam sınıfıyla da sınırlı değildi aslında, bunu her insanda görebilmek mümkündü.

Bedenimi nasıl kullanacağım konusunda bir karara varma zamanı yaklaştığında ve nereye taşınacağımı araştırmaya başladığım sırada beni ziyarete gelen hanımlardan biri aracılığıyla tanıştığım yaşlı Bayan Cole, durumumu öğrenip bana yardım için hazır olduğunu bildirmişti. Ona diğer kadın arkadaşlarımın hepsinden daha çok kanım kaynadığı için önerilerini güvenle dinledim. Ancak biraz zaman geçince anladım ki, Londra'da kendimi ne daha kötü, ne de daha iyi bir ele teslim edemezdim. Daha kötü diyorum çünkü kötü şöhretli bir ev işlettiğinden, müşterilerinin arzuları gereğince, şehvette bana öğütle-meyeceği hiçbir aşırılık, hiçbir zevk oyunu, hatta desteklemekten şeytanca zevk almadığı hiçbir sınırsız sefahat yoktu. Daha iyi diyorum çünkü şehrin günahkâr yerlerinde ondan daha görmüş, geçirmiş biri bulunmadığından, mesleğimizin en kötü tehlikelerine karşı bizi koruyup akıl vermek konusunda kimse ondan daha iyi olamazdı. Mesleğine rağmen makul bir kadındı. Gayreti ve yardımlarından elde ettiği kanaatkâr bir kazançla yetinebiliyor, diğerlerinin hırslı, doymak bilmez eğilimlerini taşımıyordu. Aslında tam bir hanımefendi olarak doğmuş ve yetiştirilmişti, ama bir dizi rastlantı sonucunda yarı zorunluluktan, yarı kendi seçimiyle bu yoldan gitmeye başlamıştı. Bu ticareti ondan daha zevkle destekleyen ya da tüm gizlerini, inceliklerini ondan daha iyi bilen bir kadın asla bulunamazdı. Yani mesleğinin doruğunda bir ustaydı ve yalnızca seçkin müşterilerle ilgilenirdi, onların taleplerini karşılamak için de yetenekli bir avuç kızını sürekli hazırda tutuyordu. Yalnızca gençlikleri, kendilerine özgü güzellikleri olan itaatkâr kızları tercih ederdi. Pek çoğu onun aracılığı ve eğitimiyle yaşamda oldukça iyi yerlere geldiler.

Kendimi kanatları altına bıraktığım bu yararlı hanımefendi, konumu nedeniyle Bay H'ye saygı duyduğundan Covent Garden'deki bir kürk yapımcısına ait yeni evime taşınmam için bir arkadaşını yolladı. Bu evin hemen yanı başında kendi evi vardı ama yerleşmem için uygun değildi. Yaşayacağım ev zevk kadınları tarafından defalarca ardı ardına kiralandığından, ev sahibi onların adetlerine alışmıştı. Kirayı zamanında ödediğiniz sürece evi istediğiniz gibi kullanabilme özgürlüğünüz vardı.

Bay H'nin benden ayrılırken sunulacağına söz verdiği elli gine tarafıma ödendi, en azından iki yüz pound değerindeki giysi ve eşyalarım sandıklara kondu ve özenle arabaya yerleştirildi. Ayrılışımdan üzüntü duymama yetecek bir yakınlık derecesinde asla olmadığım ev sahibi ve ailesiyle resmi bir vedadan sonra ben de arabaya bindim. Her şeye rağmen bunun bir

ayrılış olması bile gözlerimi yaşartmaya yetmişti. Sonunda geri dönülmez bir biçimde ayrıldığımı anladığım Bay H'ye, bir teşekkür mektubu bıraktım.

Bir gün önce hizmetçimin işine son vermiştim, bunun tek nedeni onu Bay H'den almış olmam değil, bir şekilde bana yaptığı şeyin öcünü almaktı çünkü bizi görmesine onun neden olduğundan kuşkulanıyordum.

Kısa bir yolculuktan sonra yeni evimdeydim, daha önce oturduklarım kadar zarif döşeli ya da gösterişli olmasa bile, her yönden aynı ferahlıkta ve birinci kat olmasına rağmen yarı fiyatınaydı. Sandıklarım sağ salim indirilip daireme taşındı, komşum ve yeni öğretmenim olan Bayan Cole, ev sahibimle birlikte beni karşılamak için bekliyordu. Adama beni en olumlu yönlerimle takdim etmeye özen gösterdi, bunlardan biri de kirasının düzenli ödeneceğinin garantisiydi.

Artık kendi evime yerleşmiş, kendi idareme bırakılmış, akıntıyla baş edebildiğim ölçüde yüzmem ya da boğulmam için hayata salıverilmiştim. Bu özgürlüğün sonuçlarının ne olduğu, yeni mesleğim sırasında başımdan geçen bir dizi macerayla birlikte bir başka mektubun konusunu oluşturacak çünkü bu mektuba bir nokta koymanın zamanı kesinlikle geldi de geçiyor bile.

Madam,
Saygılarımla.

İkinci Mektup

Sevgili Madam;

Öykümün akışına biraz ara verdiysem inanın ki bu sadece kendime biraz soluklanma süresi tanımak içindi. Beni devam etmeye zorlamak yerine, kendime olan saygımın bu kadar çok yara aldığı bir günah çıkartmayı sürdürmekten aklayacağınız umutlarını da taşımıyor değilim.

İstendiği kadar çeşitli durumlara ya da usullere açık olunursa olunsun, esası ya da temeli doğasından ötürü tek ve aynı olan bu tür bir konudan ayrılamaz serüven ve ifadelerin tek düzeliğinden yorulmuş olacağınızı düşündüm. Aynı imgeleri, aynı görüntüleri, aynı anlatımları yinelemekten kaçmamın imkanı ne yazık ki yok çünkü kullandığım tüm o dokunaklı sözcüklere mecburum ve sık, sık tekrarlanmaktan ötürü tılsımlarının bozulmasını istemiyorum. Bu yüzden sizin yargılarınızın içtenliğine güvenmek zorundayım, anlatımımın güçten düştüğü yerlerde eklemelerle bunu tamir edip tamamlama duyarlılığınıza karşı kaçınılmaz bir borca girdiğimi bilmelisiniz. Biri size sunduğum resimleri derhal gözünüzün önüne serecek, diğeriyse renklere çok sık ele alınmakla yıpranıp donuklaştıkları yerlerde canlılık katacaktır.

Ayrıca açık seçik, kaba saba, adi ifadelerin iğrençliği ve yapmacık, dolambaçlı sözlerin gülünçlüğü ortasında, beğeniyle yumuşatılmış bir bayağılıkta, bir çizgide bu kadar uzun süre sürdürmenin büyük zorluğuyla

ilgili yüreklendirici sözleriniz, iyi niyetli olduğu kadar o kadar da mantıklı ki, beni kendime karşı büyük oranda haklı çıkartıyorsunuz.

Önceki mektubumda kaldığım yere geri dönüyorum, yeni daireme vardığımda akşam epey ilerlemişti. Bayan Cole eşyalarımı düzenleyip, yerleştirmeme yardım ettikten sonra tüm akşamı benimle dairemde geçirdi, birlikte yemek yedikten sonra bana mesleğimin, atılmak üzere olduğum bu yeni aşamasına ilişkin en iyi öğüt ve uyarılarda bulundu. Böylece zevke sunulmuş özel bir adak olmaktan çıkıp artık daha genel bir eşya konumuna geçmiştim; ya kar, ya zevk ya da her iki açıdan kendimi kullanıma sunmak için gereken tüm üstünlüklerle birlikte hazırdım. Ama sonra, Bayan Cole, şehirde yeni bir sima sayıldığımı, bu yüzden bakire diye tanıtılıp ilk uygun fırsatta kendimi böyle sunmamın hem yerleşik bir kural, hem de bu ticaretin bir parçası olduğunu söyledi. Yine de bu arada geçecek zaman boyunca bazı iş fırsatlarına karşı da ön yargılı davranmam gerekmezdi çünkü hiç kimse zaman kaybına Bayan Cole'dan daha acımasız bir düşman kesilemezdi. O da bu sırada uygun birini bulmak için elinden geleni yapacak, yardım ve öğütlerini kabul edersem bu ince noktayı benim adıma halletmeyi üstlenecekti. Uydurma bir bekâretin yitirilmesinde, doğuştan olanın tüm yararlarının hasatını biçecektim.

Aslında bu tür incelikli duygular o zamanlar ki kişiliğime ters düşse de, aslında bir yanım bu öneriye hiç de razı gelmiyordu. Fakat bu hoşnutsuzluk, attığım tüm adımların yönünü artık bütünüyle ellerine teslim ettiğim birinin niyeti hakkında çelişkiye düşmeme yetmemişti çünkü Bayan Cole beni tümüyle kazanmıştı. Özellikle kadınların dostluğunda en güçlü bağlardan ve en yenilmez yakınlıklardan biriyle yapmasaydı bunu nasıl başarabilirdi bilemiyorum. Bana karşı öyle şefkatliydi ki, benim yaşlarımdayken yitirdiği biricik kızıyla aramda bir benzerlik bile gördüğünü söylüyordu. Belki bu doğruydu da. Alışkanlık ve hoşlanmadan güç alan bazı bağlılıklar vardır ki, bunlar o zayıf gerekçeleriyle, daha kuvvetli temellere dayananlardan çok daha sağlam kalırlar, işte bizim dostluğumuz bunun kanıtıydı. Bay H ile yaşadığım sıralarda sipariş üzerine kadın şapkaları satmak için evime uğradığı zamanlar onu görmem dışında Bayan Cole'u hiç tanımıyordum. Ancak o yavaşça gerekli güveni öyle iyi sağlamış olmalı ki kendimi körü körüne onun elerine bı-rakıverdim ve sonunda da onu saymaya, sevmeye, gözü kapalı itaat etmeye başladım. Aslında ondan şefkat ve diğerlerinin ilgisizliğine rağmen çıkarlarıma gösterdiği alaka dışında başka hiçbir şey

görmemiştim. Evime taşındığım ilk gece eksiksiz,bir anlaşmaya vardıktan sonra ayrıldık ve ertesi sabah Bayan Cole gelip beni alarak ilk kez evine götürdü. İlk bakışta bana evdeki her şey nezih, gösterişsiz ve düzen içinde görünmüştü.

Dış salon ya da daha doğrusu dükkânda, üç genç kadın oturmuş, ciddiyetle daha değerli malların ticaretine paravan olan şapkacılık işine gömülmüşlerdi fakat daha önce onlardan daha güzel üç kadın görmediğimi itiraf etmeliyim. Büyüğü on dokuzunun üstünde göstermiyordu ve diğer ikisi son derece açık tenliydi, aynı yaşlardaki üçüncü kızsa pırıldayan kara gözleriyle, yüz ve vücut çizgilerinin mükemmel uyumuyla sarışın arkadaşlarını kıskanmak için hiçbir nedeni olmayan yakıcı bir esmerdi. Üçünün giysileri de, zarif bir sadelik havası içindeydi. Tanıdığım başka kızların havai vahşiliğini göz önüne alırsak öğretmenimin şaşırtıcı bir düzen ve idareyle eğittiği küçük evcil sürüyü kızlar, tam bir hanımefendi gibi görünüyorlardı. Bayan Cole, uygun bir çıraklık dönemi sonunda asi bulduklarını ya da evinin kurallarına boyun eğmeye gönülsüz olanları yanında tutmayı asla sürdürmezdi. Böylece küçük, sevgi dolu bir aile kurmuştu. Bu ailenin her üyesi özünde özgür ve bilinçli, dış görünümünde ise birer hanımefendi gibi uygun davranışlar içindeydi. Onları güzellikleri kadar iyi huyları için de seçen Bayan Cole hem kendisi, hem de kızları açısından her şeyi kolaylıkla idare edebiliyordu.

Gelişimi önceden bildirdiği öğrencilerine beni, evine bir an önce dâhil edilmesi gereken yeni bir pansiyoner olarak tanıttı. Bunun üzerine bu büyüleyici kızlar bana, sıcak bir karşılamanın tüm belirtilerini gösterdiler ve görünüşümden gerçekten hoşlandıklarını ifade ettiler. Hem umduğumdan daha sıcak ve ilgiyle karşılanmamı sağlamışlardı. Kıskançlığa ve çekicilik yarışına hiçbir biçimde girmemek üzere başarıyla yetiştirilmişlerdi ve beni de evin ticaretine bir ortak olarak görüyorlardı. Çevreme toplanıp beni her yönden incelediler, bu neşeli topluluğa katılışım ufak bir tatil anlamına geldiğinden, göstermelik işlerini hemen bir kenara bırakıverdiler. Bayan Cole da özel uyarılarda bulunup beni onların ellerine bırakarak, evin günlük işleriyle uğraşmak üzere dışarı çıktı.

Cinsiyetimizin, yaşımızın, işimizin ve görüşlerimizin aynılığı, aramızda kısa sürede, yıllardır tanışıyormuşçasına yakınlık doğurdu. Beni alıp evi gezdirdiler, rahatlığın ve lüksün tüm ayrıntılarıyla döşenmiş yan yana

odalarını ve en önemlisi de cümbüş yapan seçkin bir grubun zevk toplantılarında hep bir araya geldiği geniş bir konuk odasını gösterdiler. Burada kızlar âşıklarıyla yemek yerken, sınırsız bir hovardalıkla seks oyunları sergiliyorlardı. Utangaçlığa, korku ve kıskançlığa meydan okumak en önemli kurallarıydı. Bu gizli kuruluşun yaratıcıları ve destekçileri, zevkin masumluğuna, suç ve utanca yer vermediğine inanıyorlardı.

İlk gece karanlık çöker, çökmez şapka dükkânı gösterisi sona erdi ve akademi açıldı; sahte iffet maskesi tümüyle çıkarılıp atıldı, kızlar sırayla zevk ya da kazanç için erkeklerine teslim edildiler. Bu eve Bayan Cole'un daha önceden kişilikleri ve nezaketlerinden memnun kalmış olduğu insanlar dışında hiç kimse gelişigüzel kabul edilmiyordu. Kısacası burası, şehirdeki en güvenli, en kibar ve aynı zamanda da en mükemmel mutluluk eviydi. Her şey öyle iyi idare ediliyordu ki nezihlik, en çapkınca zevklere hiç mi, hiç karışmıyordu. Bu zevklerin uygulanmasındaysa evin üst sınıf müdavimleri şehvetin en engin, en ender doyumunu tadıyorlardı.

Günü, yeni arkadaşlarımın sevgi gösterileri ve öğütleriyle tükettikten sonra yemeğe oturduk. Masanın başköşesinde oturan Bayan Cole, kızlarında böyle gözle görünür bir sevgi ve saygı uyandırmasının ilk ipuçlarını verdi. Hiçbir sertlik, hiçbir sakınma, hiçbir gücenme ya da küçük bir kıskançlık havası yoktu, doğal bir neşe, keyif ve kolaylıkla onları yönetiyordu, herkes eşitti.

Yemekten sonra, genç bayanların da destekleriyle Bayan Cole o gece kardeşliğe kabul törenim için adet üzerine düzenlenecek bir eğlenceyi bildirdi. Böylece ilk uygun müşteri için zamanı gelince uydurulacak bekâretime gerekli tüm özen gösterilerek, hoşlanmamın olanaksız olduğundan kuşku duymadıkları bir üyeliğe alınış töreninden geçecektim.

Bir kere bu işe sürüklenmiş ve üstelik yeni arkadaşlarımın sevimlilikleriyle büyülenmiş olduğumdan yapacakları her öneriye fazlasıyla hazırdım. Bu yüzden onlara derhal kartlarımı açtım.

Yumuşak başlılığım ve iyi huyluluğum takdiri için hepsinden yeniden övgü öpücükleri aldım. Onlar için "tatlı bir kızdım", olaylara "seve, seve" katılıyordum, "yapmacık bir nazım" yoktu, "bu evin gururu" olmalıydım.

Tören böylece bittikten sonra genç kadınlar, Bayan Cole'un benimle konuşup işleri düzenlemesi için bizi yalnız bıraktılar. Hemen o gece en iyi dört dostuyla tanıştırılacağımı açıkladı ve evin geleneğine göre içlerinden birine ilk zevk gecesinde benimle olma ayrıcalığını sunmuştu. Ayrıca

hepsinin her açıdan kusursuz, sevimli, genç beyefendiler olduğunu da belirtti. Ortak zevkleriyle bir araya getirilmiş ve bir arada kalmış bu insanlar evinin baş destekçileriydi, onları memnun edip isteklerini yerine giden kızlara çok cömert armağanlar sunuyorlardı, kısacası bu küçük haremin kurucuları ve koruyucularıydılar. Uygun zamanlarda, başka müşterilerle de uğraşmıyor değildi, elbette. Örneğin beni bakire diye yutturmaya kalkışabileceği kişi bu beylerden biri değildi; böyle bir oltaya vurmayacak kadar bilgili ve şehirli olmalarının yanında, Bayan Cole için öyle önemliydiler ki böyle bir şeyi düşünmek bile asla bağışlanamazdı.

Bu zevk vaadinin içimde uyandırdığı tüm telaş ve heyecanın ortasında, zevki patroniçemin ismine feda ediyordum. Heyecanımı gizlemeye çalışarak ona, ilk izlenimlerimin olumlu olması için eve gidip giyinmemin belki de daha iyi olacağını anımsattım.

Fakat Bayan Cole buna karşı çıktı, takdim edileceğim beyefendilerin beğenilerinin, sersem kadınların güzelliklerini ortaya çıkarmak yerine, daha çok bozup üstünü örtmek için kullandıkları herhangi bir göz kamaştırıcılık, giysi ya da süsle etkilenmeyecek kadar üstün olduklarını anlattı. Kıdemli şehvet düşkünleri bu tür şeylere en büyük aşağılamaları yöneltirlerdi, onlar için yalnızca saf ve doğal güzellikler geçerliydi. Soluk benizli, yavan, boyalı bir düşesi bırakıp, her zaman için yanağından kan damlayan, sağlıklı, sıkı etli, köylü bir hizmetçiyi tercih edebilirlerdi. Bana gelince, doğa benim için yeterince uğraşmış, son çareyi yapaylıkta aramaktan üstün kılmıştı beni. Bayan Cole, öyle özel bir gecede, çıplaklıktan daha uygun bir giysi olamayacağını da ekledi.

Eğitmenimin bu konularda çok iyi bir yargıç olduğunu düşündüm, egemenliği altına girmemek elde değildi. Bayan Cole'a göre bazılarının zevkin inceliği, bazılarının ise ahlak bozukluğu diye nitelendirdiği tüm o keyfi anlarına uysalca boyun eğilmeliydi. Memnun ederek kazanç sağlayan bir kızın görevi bu iki görüş arasında seçim yapmak değildi, sadece itaat etmeliydi. Ben bu yararlı derslerle aydınlanırken çay servisi yapıldı ve geri gelen genç bayanlar da bize katıldı.

Oldukça karışık bir sohbet, neşe ve eğlenceden sonra, içlerinden biri toplantı saatinden önce zamanımız olduğunu görünce, her birinin yaşam öyküsünde kızlığı ilk kez kadınlıkla değiştiği o önemli dönüm noktasını anlatarak diğerlerini eğlendirmesini önerdi. Öneri kabul edildi fakat Bayan

Cole bir sınırlama koydu. Kendisi yaşı dolayısıyla; bense sözde bakireliğimden ötürü anlatmaktan mazur görülecektik. Bu bana bir ayrıcalık sağladı ve bu eğlence fikrini ortaya atan kızın başlaması istendi.

Adı Emily'di, sarışın bir kızdı ve bence bacakları çok güzeldi fakat tombullukları, titiz güzellik yargıçlarınca aranan o narin incelik önyargısına ters düşüyordu. Tarifsiz güzellikteki gözleri maviydi. Gördüğüm en düzgün ve beyaz bir dizi dişi örten ağzı ve dudaklarından daha sevimlisini görmemiştim. Emily anlatmaya başladı.

"Ne soyum sopum, ne de yaşamımın bu en müthiş macerası, onayladığınız önerinin gelişmesinde beni herhangi bir kendini beğenmişlikle suçlamanıza yetecek kadar yüce değil. Annem ve babam şehirden en fazla kırk kilometre uzaktaki bir köyde çiftçilikle geçiniyorlardı ve bildiğim kadarıyla halen ordalar. Şefkatlerini sundukları oğulları yüzünden bana yaptıkları barbarlık binlerce kez, evlerinden kaçıp kendimi şu koca dünyaya atma kararı verdirtmişti bana fakat bu umutsuz girişime en sonunda bir aksilik nedeniyle cesaret bulabilmiştim. Henüz on beş yaşımdaydım, ailemin gurur duyup taptıkları bir çini vazoyu kırmıştım, çok acımasız bir dayağa maruz kaldım ve o duyarlı devrenin aptallığıyla evi terk ettim. Tüm tehlikeleri göze alıp Londra'ya geldim. Ortadan kayboluşumun nasıl bir üzüntü doğurduğunu bilmiyorum çünkü şu güne dek onlardan hiç haber almadım. Tüm varlığım vaftiz annemden aldığım iki gine, birkaç şilin, gümüş ayakkabı tokaları ve gümüş bir yüksüktü. Sırtımdaki sıradan giysiler dışında yanıma hiçbir kıyafet almamıştım, ardımda duyduğum her ayak sesi ya da gürültüden ürkerek, yorgunluktan bitip tükenene kadar koşturdum. Size yemin ederim ki on, on beş kilometre yürümüşümdür. Sonunda bir çitin üzerine çöktüm, hıçkırıklar içinde ağlıyordum. Kaçışım yüzünden daha da artmış korkularımın etkisi altındaydım. Yine de geri dönüp, insanlıktan uzak ana-babamla yüz yüze gelme düşüncesi ölüm gibi geliyordu. Bu kısa molayla dinlenmiş ve gözyaş-larımla rahatlamış olarak yeniden yola çıkmak üzereydim ki hoş bir köy delikanlısı arkamdan gelip yetişti. Neler yapabileceğini görmek üzere Londra'ya gidiyordu. O da benim gibi ailesinden kaçmıştı. En fazla on yedisinde, oldukça biçimli bir yüze sahip, sarı saçlı, küçük bir kasketle yünlü çoraplar giymişti, kısacası tam bir köy delikanlı-sıydı. Sopasının ucuna yol için aldığı yiyecekleri sardığı bir bohçayı bağlamış, ıslık çalarak arkamdan gelmeye başladı. Bir

süre konuşmadan yan yana yürüdük, sonunda arkadaş olduk ve yolcuğumuzun sonuna kadar birlikte gitmek üzere anlaştık. Planlarından ya da düşüncelerinden haberim yoktu zaten yabancı bir erkek hakkında meraklanmayacak kadar masumdum."

"Gece çökmeye başlayınca, bir han ya da barınak aramamız gerekti fakat eğer sorulursa birbirimizin nesiyiz diyecektik? Biraz düşündükten sonra çocuk, benim de en iyisinin bu olduğunu düşündüğüm bir öneride bulundu. Sizce bu ne olabilirdi? Elbette, evliyiz diyecektik. Sonuçların neler olabileceğini bir an bile aklıma getirmedim. Bu çare üzerinde anlaştıktan az sonra, kapısında yaşlı ve kaçık bir koca karının durduğu, tabanvay yolcular için kurulmuş o derme çatma hanlardan birine vardık. Kadın bizi yorgun görünce orada kalmaya davet etti. Nasıl olursa olsun bir dam altına girmekten memnun halde içeri girdik. Yol arkadaşım her şeyi üzerine alıverdi ve derhal evin sunabileceği imkânları önüme serdi. Birlikte evli bir çift gibi yemek yedik. Yaşlarımızı ve görünüşlerimizi dikkate alırsak, bu yalanla hiç kimseyi kandırmamıştık. Ama yatma zamanı gelip çattığında, ikimizde de evli olmadığımızı söyleyebilecek cesaret yoktu ve son derece doğal olduğu halde, birlikte yatmaktan ne kadar çok utandığımız görülmeye değerdi. Bu sırada yaşlı kadın mumu aldı ve bizi uzun bir avlunun ucundaki odaya götürdü. Sesimizi çıkarmadan ilerledik ve orada, berbat bir odada, eski bir yatakta geceyi birlikte geçirmek üzere yalnız bırakıldık. Öyle inanılmaz saftım ki, o genç adamla yatağa girince, bizim sütçü kızlardan biriyle uyumaktan daha fazla zarar görebileceğimi düşünmüyordum bile. Belki genç arkadaşım da uygun bir fırsat aklını çelinceye kadar, masum düşünceler dışında bir şey taşımıyordu.

Yine de, ikimiz de soyunmaya başlamadan önce mumu söndürdü, gecenin ayazı yatağa dalmamı bir çeşit zorunluluk haline getirmişti, giysilerimi çıkarıp yorganın altına süzüldüm. Delikanlı çoktan yerleşmişti ve sıcak teninin teması beni ürkütmedi daha çok hoşuma gitti. Durumum karşısında uyuyamayacak kadar alt üst olmuştum yine de halen ne olduğunu anlamış değildim. Ben farkında olmasam da doğal içgüdüler o kadar güçlüydü ki onları eyleme geçirmek için fazla zaman kaybetmedik. Genç adam, hem kendini hem beni daha sıcak tutmak istermiş gibi kolunu sırtımın altından geçirip usulca beni kendine çekti beni ve göğüslerim ona değdiğinde duyduğum ateş daha önce hiç tatmadığım, o an bile hala yabancı olduğum bir başka alevi tutuşturdu. Sanırım sakinliğimden yüreklenmişti, beni

öpmeye cesaret edebildi ve ben de farkında olmadan, sonuçlarından habersiz şekilde ona yanıt verdim. Böylece elini göğüslerime, oradan da olağanüstü hassas olduğunu o zaman öğrendiğim bölgeme kaydırdı ve dokunuşuyla anında tutuşmasını, garip iç gıdıklayıcı bir sıcaklıkla parlayışını yaşadım. Orada oynayarak hem kendini, hem de beni memnun ettikten sonra biraz daha cesaretlenerek canımı yaktı, yakınmaya başladım. O zaman elimi tuttu, pek de isteksiz davranmadığımdan dolayı rahatlıkla son derece sıcak olan kapalı bacaklarının arasına götürerek oraya yerleştirip bastırdı, sonra yavaş yavaş yukarı çıkarıp, bana kendi cinsiyle aramdaki görkemli ayrımı hissettirdi. Bu yenilikten ürkmüştüm, derhal elimi çektim fakat yine de tuhaf bir zevkin baskısı ve dürtüsüyle bunun ne işe yaradığını sormadan edemedim. Eğer izin verirsem bana göstereceğini söyledi ve tadını çıkarmaya başladığım öpüşleriyle ağzımı kapatarak boğduğu yanıtımı bile beklemeden üzerime çıktı. Kendine bir yol bulmak için bacaklarından birini benimkilerin arasına sokarak açtı, öyle güçlü duyguların etkisindeydim ki içimi parçalayan acı yükselip de beni bağırtıncaya kadar korku ve arzu arasındaki karışık duygularla kalakaldım. Ama artık çok geçti, verdiğim tüm mücadele ise yalnızca onun daha da ilerlemesine yarıyordu, içimden çıkaramayacağım kadar sağlam yerleşmişti ve sonunda karşı konulmaz bir hamle bekâretimi ve beni bir anda katletti. En derin acıların tanığı olarak yatıyordum ama acı hafifledikçe zevk güçlendi ve kısa süre sonra yeni denemeler için oldukça hazır haldeydim. Sabah olmadan, sanki uzun zamandır tanışıyor gibi sevgili olmuştuk ve o artık benim için her şey demekti. Kaderlerimizi birleştirmek için anlaştık, şehre birlikte geldik ve zorunluluklar bizi ayırıp beni bu yaşama sürükleyinceye kadar bir süre birlikte yaşadık. Eğer bu evde sığınacak bir yer bulamasaydım, hem rahatlığımdan hem de eğilimlerimden ötürü, daha bu yaşa gelemeden hırpalanmış, parçalanmış olurdum. İşte hepsi bu kadar, öyküm burada bitiyor”

Oturuş düzenimize göre devam sırası Harriet’teydi. O zamana dek gördüğüm tüm güzellikler arasında onunkilerin mükemmelliğiyle yarışabilecek çok azdı. Narin değildi, daha sert bir görünümü vardı, vücudu ufak, tefek ama çok düzgündü. Beyazlığın tatlı hoş bir pembeyle uyum sağladığı tenin hâkim olduğu yüzü, canlılık katan iki kara gözün etkisiyle daha da etkileyici görünüyordu. Minyon yüz çizgileri ise aşk zevklerine kapılan bir mizacın maskesiyle örtülmeyen sonsuz sevimliliği

tamamlıyordu. Anlatması içi sıkıştırılınca gülümsedi, hafiften kızardı, sonra isteğimizi yerine getirdi.

“Babam York şehrinde bir değirmenciymiş, hem o hem de annem ben daha bebekken ölünce, dul ve çocuksuz bir teyzenin korumasına alınmışım. Teyzem şehirde Lord N’nin malikânesinde kâhyaydı ve beni büyük bir sevgiyle büyüttü. Daha on yedime girmeden, şimdi de on sekizinde değilim henüz, servet sahibi olmadığım bilindiğinden birçok uygun evlenme teklifi almıştım ama ya doğa en gözde tutkusunu bende uyandırmakta yavaş davranıyordu ya da karşı cinsten kendisini daha yakından tanımak için en ufak bir heyecan veya merak uyandıran biriyle henüz karşılaşmamıştım. Kusursuz bir saflık içindeydim. Neye karşı olduğunu pek de bilmediğim korkularım yüzünden bana evlenmek ölüm gibi geliyordu. Teyzem çok iyi bir kadındı, hislerimi çocukça buluyordu ve kendi deneyimine dayanarak zamanla silineceğini düşündüğü bu ürkekliğimi destekleyerek taliplerime uygun yanıtları verdi.

Lordun ailesi yıllardır malikânede oturmuyor-du, ev bu yüzden ihmal edilmiş, bütünüyle teyzemin ve iki yaşlı hizmetçinin ellerine bırakılmıştı. Yakındaki birkaç kulübe dışında en yakın yerleşim yerine yaklaşık yarım kilometre uzaktaydık.

Burada sükûnet ve saflık içinde, kayda değer herhangi bir olay yaşamadan büyüdüm. Bir gün, önceden de sık sık yaptığım gibi, yemekten sonra teyzemi derin uykusunda bırakıp birkaç saatliğine dışarı çıkana dek, hayatım oldukça sıradan bir haldeydi. El işimi yanıma alıp yakınlardaki eski yazlık eve gittim. Dere manzarasına doğru dönüp oturdum. Burada, havanın o saatteki aşırı sıcağı altında baygın düşen duyularımı kaplayan hafif bir uykuya daldım, kamıştan bir sedirle yastık niyetine elişi sepetim kısa dinlenmemin tüm lüksüydü. Uykum çok kısa sürmüştü çünkü az sonra sıçrayan suların şıkırtısı ve gürültüsüyle irkilip, uyandım. Neler olduğunu görmek için kalktım, neydi bu dersiniz? Tüfeğiyle o yöne sapmış, avdan ve boğucu havadan sıcaklaşınca duru derenin serinliğiyle kışkırtılmış komşu beylerden birinin oğluydu. Çıplaktı ve karşı koydan suya atlamıştı.

Gerçeği söylemek gerekirse suda çırılçıplak yüzen bu gencin görüntüsü karşısındaki ilk duygularım, şaşkınlık ve korku olmuştu. Derhal kaçmalıydım, ama kapı öyle bir konumdaydı ki, ona görünmeden dışarı çıkıp kıyı boyundan eve gitmem olanaksızdı. İffetim kendisi için ölümcül

bir karara varmış, bu fikre karşı çıkmıştı, onun beni göreceği düşüncesine katlanamıyordum. Çekip gidişi beni serbest kılıncaya dek orada oturmak zorunda kaldım. Bir süre pencereden bakmaktan bile duyduğum dehşetle utanç arasında öylece kalakaldım. Oysa bu eski model kanatlı pencere,arkadan ışık gelmediği sürece içerdeki birinin dışarıyı izlediğini güç ele verirdi. Kapı da öyle sıkı kapalıydı ki, şiddet kullanılmadığı ya da ben izin vermediğim sürece dışarıdan açılamazdı.

Ama şimdi, kendi deneyimime dayanarak bizi dehşete düşüren şeylerin, onlardan kaçıp kurtulamadığımız zamanlarda zorla ilgimizi çeken şeyler olduğunu düşünüyorum. Bu yeni görüntüye hiçbir arzu duymadığım halde, beni ona iten isimsiz dürtüye daha fazla direnemedim. Kesinlikle görünmediğimden ve güvende olduğumdan cesaret alarak, bakışlarımı bana ürkütücü ve dehşet verici gelen o çıplak erkeğe çevirmeye cüret edebildim. Ve ilk bakışta teninin beyazlığına yansıyan güneşle gözlerim kamaştı. Şaşkınlıkla yüzüne baktım, yüzünü tam seçemiyordum ama genç bir delikanlı olduğunu görebiliyordum. Yüzerken, suyla oynarken yüzeyde beliren sağlıklı, parlak kol ve bacaklarının eğlenceli hareketleri beni eğlendiriyordu. Suda dalgalanarak dereyi siyah, bukleli bir çalı gibi süpüren güzel saçlarını ardından sürük-lüyordu. Üzerine taşan sular göğsüyle parlak ak göbeğini birbirinden ayırıyordu. Bu sırada hemen göbeğinin altındaki bölgenin dikkat çekici farkını gözlemekten kendimi alamadım. Siyah, yosunsu bir tutamın arasından görünen yuvarlak, yumuşakça, kıvrak, en ufak bir hareket ya da girdapta her yöne oynayan beyaz bir şey. Bir tür içgüdüyle, o parçanın nasıl ilgimi çektiğini ve beni hiçbir şey bilmediğim halde fazlasıyla büyülediğini söyleyebilirim. Gözlerimi ondan ayırmaya gücüm yetmiyordu. Görünüşünde pek de korkunç bir şey bulamadığımdan, korkularımdan sıyrılmaya başladım. Kısa süre sonra tüm endişelerimin yerini yeni arzular, tuhaf istekler aldı ve ona bakarken erimeye başladım. Delikanlı duruşunu değiştirmişti, şimdi yüzüstü yüzüyor, kollarını ve bacaklarını uzatıyor, suda oynaşan saçları boynu ve omuzlarının üstünde dalgalanıyordu.

Bu arada, içimdeki bu duygu karmaşasıyla alt üst olmuş, gördüklerim karşısında yumuşamış ve artık korkularımdan daha baskın çıkan arzulara doğru ani bir geçişe sürüklenmiştim. Havanın sıcaklığı da bu arzuların gücünü yükseltmek için işbirliği edince tüm tutucu düşüncelerden uzak-

laşmaya başladım. Bana ne gerektiğini tam olarak biliyor sayılmazdım fakat tek düşüncem, o tatlı gencin beni sadece mutlu edeceğiydi ama sonra, onunla tanışmayı başarma, hatta belki onu bir daha görebilme olasılığımın düşüklüğü arzularımı yıktı ve tam bir işkenceye döndürdü. Gözlerimi dört açmış bu büyüleyici insanı izliyordum ki bir anda suya daldı. En iyi yüzücülerin bile yakalandığı, bu yüzden boğulduğu kramplardan söz edildiğini duymuştum. Gencin bende uyandırdığı ani sevgi, en öldürücü dehşetlerle bir anda beni çılgına çevirdi. O kadar ki, endişem beni kanatlandırdı, kapıya uçtum ve açıp doğruca kıyıya koştum. Onun için duyduğum korkuların deliliği ve nasıl ya da neyle başaracağımı bilemesem de onu kurtarmaya aracı olmanın şiddetli arzusu ile yanıyordum. Korkular ve benimki kadar ani arzular mantık dinler mi? Tüm bunlar en çok birkaç saniye tutmuştu. Su kenarındaki yeşilliğe varmaya gücüm anca yetti, orda durup çılgınlar gibi genç adama bakındım. Onu göremeyince, korkum ve endişem beni derin bir baygınlığa sürükledi. Bu bir süre sürmüş olmalı çünkü uzun zaman ayıla-madım, ta ki can evimden parçalayıp beni kendime getiren bir acıyla yerimden fırlayıncaya dek. Kurtarmaya can attığım o gencin kollarında bulmanın değil, direnç gösteremediğim bu anımdan yararlanıp içime girmeyi çoktan tamamlamış olmasının şaşkınlığıyla uyandım. Önceden yaşadığım duygusal karışıklıkla zayıf düşmüş, şaşkınlığımın şiddetiyle dilim tutulmuşken ne bağırmaya, ne de güçlü kucaklayışlarından kurtulmaya halim kalmıştı. Bu sırada o, tek bir hamlede kendine yol açtı ve kızlığımın üzerinde eksiksiz bir zafer kazandı. Ona sunduğum güzelliği girişini tamamlamakta çektiği güçlüklerden anladığı kadar, kısa süre sonra geri çıkışını izleyen kan selinde de görebiliyordu. Ama artık tutkusunun dizginlene-mez öfkesi de biraz duruldduğundan, (sonradan anlattığına göre) kanı görüp de benim ne durumda olduğumun bilincine varınca bu görüntü içine öyle işlemiş ki tüm tehlikeleri göze alıp en kötü sonuçları doğursa bile beni böyle bırakıp kaçmayı yüreğine sindirememiş. Aslında kolayca yapabilirdi bunu çünkü ben kanayan bir harabe gibi, titreyerek, baygın halde yatmaya devam ediyordum. Genç beyefendi yanıma diz çökmüş elimi öpüyor, gözünde yaşlarla onu bağışlamam için yalvarıyor ve elinden gelebildiği kadarıyla gönlümü almaya çalışıyordu. Bilincimi yeniden kazandığım an ba-ğırabilmiş ya da en kanlı intikamı alabilmiş olsaydım bile ona zarar vermek elimden

gelmezdi. O bunlardan habersiz, kendini tecavüz zanlısı olarak görürken ben onun kılına bile zarar gelsin istemiyordum.

Tutkuların bir kutuptan diğerine kayışı ne kadar da hızlı! Ve bu kavrayış, kendisini reddetmeye kalkışan insan yüreğinden ne kadar da habersiz! Dizleri üzerinde elimi gözyaşlarıyla ıslatan, birdenbire aşkımın ilk odağı ve yine birdenbire haklı nefretimin de hedefi haline gelen bu sevimli yaratığa katı yürekle bakamıyordum. Hala çırılçıplaktı ama utangaçlığım zaten özünde öyle çok yaralanmıştı ki, başka zaman sadece onu görmekle bile uğrayacağım sarsıntıdan uzaktım. Kısacası öfkem çabuk çekildi, aşkımın gelgiti kuvvetle geri döndü ve onu bağışlamanın, kendi mutluluğum için en doğrusu olduğunu hissettim. Yakınmalarım azalıp gözlerim de kinden çok arzulayan bakışlarla dolunca, affedileceğini anlamıştı. Ateşli yakarışlar, itirazlar, vaatler karşısında daha fazla direnmeye gücüm kalmadığından onu bağışladığımı söyleyinceye dek yalvaran duruşunu terk etmedi. Bunun üzerine beni yeniden kızdırmaktan deli gibi korktuğunun en açık belirtileriyle dudaklarımdan öptü. Onu ne reddettim, ne de kabul ettim fakat bana karşı davranışlarındaki barbarlığı kınayan tatlı sitemlerim üzerine, yıkımımın sırrını, tümüyle değilse bile en azından onun tarafını tutmaya hazır benim gibi bir yargıcın gözünde suçunun hafiflemesine yarayacak şekilde açıkladı.

Aşırı cahilliğim yüzünden pek ölümcül bir şey sandığım suya girişi ya da batışı, aslında söz edildiğini hiç duymadığım, en azından dikkat etmediğim bir dalış hilesinden başka bir şey değildi. Uzun süre soluğunu tutabildiği için ben bayılmadan önce henüz sudan çıkmamıştı. Çıkıp da kıyıda serilmiş yatan beni görünce ilk aklına gelen bir genç kadının kendisine şaka ya da oyun yapmayı tasarladığıydı çünkü ona önceden görünmeden uyuyakalamayacağımı biliyordu. Aklına getirmeye cüret ettiği bu ilk seziyle, bende de hiçbir yaşam belirtisi göremeyince, bu serüven hakkında ne düşüneceğini şaşırmış halde tüm tehlikeleri göze alarak beni kollarına almış, kapısını açık bulduğu yazlık eve taşımıştı. Orada sedire yatırmış, içtenlikle iddia ettiğine göre türlü yollarla yeniden kendime getirmeye uğraşmıştı. Ta ki, dediğine göre, korumasızca önüne açılan gövdemin çeşitli kısımlarını görüp dokundukça tüm iradesinin ötesinde alevleninceye dek, denemelerini sürdürmüştü. O zaman arzusunu daha fazla denetleyememişti ve artık bu baygınlığın yalandan olduğuna ilişkin ilk düşüncesinin

doğruluğundan pek de emin değildi. İlk sezgileri onu yeterince baştan çıkarmıştı ve bunu yapmamak iradesinin gücü dışında kalmıştı. Beni yalnızca kapıyı sürgülemeye gitmek için yalnız bırakıp daha da artmış açlığıyla avına geri dönmüş, hala baygın olduğumu görünce, ne yapmak üzere olduğunu hissedemeyecek kadar cansız olan beni dilediğince yerleştirmeye kalkmıştı. Bana verdiği acı, artık yasını tutmadığım bir zafere tanıklık etmem için tam zamanında uyandırmıştı beni. Pişman değildim çünkü o konuştukça sesinin ezgisi kulaklarıma öyle tatlı geliyor, böyle yeni ve ilginç bir nesnenin hissedilir yakınlığı içime öyle güçlü işliyordu ki, olayları yeni bir açıdan algılamaya başladıkça geçmişte kalan kaybın tüm izleri silinip gidiyordu. Genç çocuk, yumuşayan bakışlarımda bu barışmanın belirtilerini derhal sezdi ve ateşli bir öpücükle dudaklarını, dudaklarıma bastırdı. Bu öpüşün önce yüreğime, oradan da yeni keşfedilen Venüs varlığıma taşındığını hissettim. Hiçbir isteğini geri çevirmeyeceğim bir sevgiyle eriyiverdim. Bana verdiği acıları avutmaya ve gelecek zevklerin umutlarını sezdirmek için okşayışlarında, tüm ustalığını sergiliyordu. Utangaçlığım gözlerimi onun gözlerinden kaçırmaya çalışsa ve onları reddetse de, o afacan oyuncak bir an gözüme ilişti. Karşılaştırmalı bir gözlemini yapmak için anca kısa sürelerle bakmış olsam bile açık seçik görüyordum. Hacmine yeniden kavuşuyor, onu, sedirin üzerinde gelişigüzel duran ellerimden birine kuşkusuz kasıtlı olarak tutarken büyüklüğündeki artışla gitgide sertleşip dikleşiyor, beni ürkütüyordu. Öyle kandıran yakınlaşmalar kullandı ki, benim geri dönen tutkularım onun çırılçıplak parlayan güzelliklerinin görüntüsü ve kışkırtıcı temasıyla o kadar güçlü körüklendi ki, en sonunda bunların güce boyun eğdim.Kurala göre burada durmam gerek ama ondan söz etmek öyle güzel ki, niyetim olsa bile duramam. Yalnızca şunu ekleyeceğim, eve neler olduğuna ilişkin hiçbir kuşku uyandırmadan, en ufak bir şey sezdirmeden geri göndüm ve beni büyüleyen bu gençle sonradan defalarca buluştum. Artık onu deli gibi seviyordum. O da, kendine ait olan küçük servetinden hak alacak yaşa henüz gelmediği halde benimle evlenmeye niyetliydi. Ama bunu engelleyen rastlantılar, bunların beni bu duruma düşüren sonuçları, şu an anlatılmayacak kadar dokunaklı ve ciddi konuları içerdiğinden, burada kesiyorum.”

Sıra başta sözünü ettiğim esmer güzeli Louisa’daydı. Onun cazibesi hakkında bir fikir vermiştim zaten. Hiçbir şey bu büyüden daha zarif ve etkileyici olamazdı. Yineliyorum o kadar etkileyiciydi ki, en güzel

beyazlıktaki kızlardan daha çekici görünüyordu. Yine de bu kararın herkesin görüşüne bırakarak Louisa'nın öyküsünü aktarmaya geçiyorum.

"Yaşamın gerçeklerine göre doğumumla övünmeliyim çünkü ben tam bir aşk meyvesi olarak dünyaya geldim. Bir doğrama ustasının, efendisinin hizmetçisiyle giriştiği ilk denemenin nadide ürünüyüm. Annem içinse sonuç, kocaman bir karın ve evden kovulma olmuş, ne yazık ki babam da annem için pek bir şey yapabilecek durumda değilmiş. Annem doğumdan sonra burada, Londra'da, orta halli bir pastacıyla evlenip de lekeyi silecek kadar gelir elde edene dek beni, köydeki yoksul bir akrabaya emanet etmiş. Kısa
süre sonra da, beni ilk kocasından olma çocuğu diye tanıttı. Böylece eve alındım, ben daha altı yaşına basmadan, annemden çocuğu olmayan üvey babam anneme orta halli bir gelir bırakarak öldü. Öz babama gelince, denizlere açılmıştı ve sonra, denizde öldüğünü öğrendim. Üvey babamın mesleğini sürdüren annemin gözetimi altında büyüdükçe, onun sıkı sakınmalarında kalıtsal olabileceği olasılığını hiç aklına getirmediği bir yanlış-yola sapmanın belirtilerine teslim olmaya başladım. Ama tutkularımızı seçme hakkımız, yüz hatlarımızı ya da tenimizin rengini seçme hakkımızdan fazla değildir. Benim tutkularımın eğilimiyse tüm gücüyle o yasak hazza doğruydu, sonunda da annemin tüm koruması ve önlemlerinden baskın çıktı. Onun zarar görmesinden en çok korumayı istediği bölge fark edilmek ve oyuna katılmak için sabırsızlığını duyurmaya başladığında henüz on iki yaşındaydım. Sık, sık iltifat edilip diyebilirim ki sürekli temasım ve ziyaretlerim altında büyüyen yerin üzerinde daha o zamandan yumuşacık tüylerin filizlenmeye can attığı görülüyordu. Girmeyi iple çektiğim o evreye, kadınlığa bir başlangıç saydığım bu gelişmelerden pek memnundum çünkü benim gözümde kavramaya başladığım zevkler bu evreye aitti. O bölgenin gittikçe artan önemi ve oradaki yeni duyumlar tüm çocukça oyalanmalarımı bir kenara attı. Doğa, beni artık şiddetle daha somut eğlencelere yönlendiriyordu, arzunun tüm iğneleri o küçük merkeze öyle şiddetle yerleşmişlerdi ki, içinde bir oyun arkadaşına ihtiyaçları vardı.

Artık arzularımın sancılarını gidermeyecek tüm arkadaşlıklardan kaçıyordum. Odama kapanıp tek başıma tatlı düşüncelere dalıyordum. Ulaşmaya deli divane olduğum o bilinmez mutluluk için seçilmiş bir kapı olduğuna inandığım yeri hissedip, inceleyerek aldığım zevkler üzerine tatlı hayaller kuruyordum.

Fakat bu düşünceler rahatsızlığımı daha da artırdı ve beni tüketen ateşi körükledi. Bana işkence çektiren sihirli noktanın dayanılmaz uyarısına teslim olarak onu parmaklarımla kavrayıp hiç bı-rakmayacakmış gibi kurcaladığımda daha da kötüleşiyordum. Bazen, arzunun coşkun heyecanlarında kendimi yatağa atıyor, bacaklarımı açıyor, özlemiyle yanıp tutuştuğum ferahlığı beklercesine yatıyordum ve bu hayal gördüğümü fark edip de alevler içinde yanarak bacaklarımı yeniden sıkıca kapayıncaya dek sürüyordu. Kısacası azgın kuşatmaların ateşleriyle ne gece, ne gündüz, ne onunla, ne kendimle barış içinde olamıyordum. Yine de zamanla bu acıların üstesinden gelebileceğimi anladım çünkü parmaklarımın, özlemini çektiğim şeyle hemen, hemen aynı biçimde olduğunu fark etmiştim. Büyük bir heyecan ve sevinçle birini içine sokmaya çalıştım. Yine de uzanabildiğim kadar derinlikte kendi çiçeğimi koparmak hiç de acısız değildi. Bu tek ve son zevk çaresinde taşkın bir hırsla ilerledim, sonunda tutkun bir kendinden geçişte eriyerek yatakta soluk, soluğa kaldım. Ama aynı zevkler duyumu donuklaştırıyordu, ben de bu işin, beni rahatlatmadığına, aksine söndürebileceğinden daha fazla alevlendirdiğine inanmaya başladım.

Bu asi rahatsızlığı iyileştirebilecek tek çareye yalnızca bir erkek sahip olabilirdi ve ben bunu içgüdüsel olarak bilebiliyordum. Ayrıca düğün ve vaftizlerde içimde artan bu sezgiyi fark etmiştim. Fakat asıl sorun, sürekli izlenip gözetlendiğim için ona nasıl ulaşacağımdı. Annemin uyanıklığından nasıl derhal yakamı kurtarabilir ve bu güçlü, tadılmamış zevke duyduğum merakı gidermeyi nasıl becerebilirim diye düşünmeye başladım. En sonunda elime eşsiz bir fırsat geçti. Bir gün yakınlardaki bir tanıdıkta, bizim evin ilk katında oturan kiracı hanımla birlikte yemek yedikten sonra, annemin bu hanıma Greenwich’e dek eşlik edeceğini öğrendim. Yol hazırlıkları tam bitmişti ki, katılmak için en ufak bir istek duymadığım bu geziyi atlatmak için birden aklıma başımın ağrıdığı yalanını uydurmak geliverdi. Her nasılsa bu bahane işe yaradı ve annem büyük bir gönülsüzlükle bensiz gitmeye razı olabildi. Evde tek bir erkek bulundurulmadığından dükkânda çalışan yaşlı, sadık bir hizmetçi kıza emanet edildim.

O gider gitmez, benim yatağım henüz dağınık olduğu için yukarı çıkıp kiracımızın yatağında biraz uzanacağımı söyledim. Aynı zamanda, tek istediğim dinlenmek olduğu için de beni rahatsız etmemesini söyledim. Bu

uyarı sonradan çok işime yarayacaktı. Yatak odasına çıkar çıkmaz korsemi çözdüm ve bol bir gecelik giyip, kendimi yatak
örtülerinin üzerine attım. Burada kendi kendime görme, dokunma, zevk almanın eski, yavan, gizli çarelerine, yani kendi kendini tanımanın yaratabildiğim tüm olanaklarını kullandım, alevler içinde eriyordum. Oysa tüm bunlar beni daha da yakmaya, arzularımı şiddetle kışkırtmaya yarıyordu yalnız. Bir süre sonra doğanın, o eritici rahatlığa ulaşmak için kullandığım aşırı uyarmalara karşı güçlü özlemi, ısrarlı gayreti beni yormuş ve huzursuz bir uykuya bırakmıştı. Gördüğüm düşlerin çılgınlığına orantılı olarak kollarımı bacaklarımı oraya, buraya atıp dönüp durmuştum, eminim yanımda durup bana bakan birinin bu manzarayı izlerken olanları anlamaması imkânsızdı. Ve bir izleyici varmış meğer. Kısa uykumdan uyandığımda elimi, yatağımın yanında diz çökmüş, cüretkârlığından ötürü onu bağışlamam için yalvaran genç bir adamın eline kenetlenmiş buldum. O yatak odasının ait olduğu bayanın oğluydu ve dükkândaki hizmetçiye görünmeden içeri süzülmüştü. Beni uyurken görünce ilk aklına gelen çekilip gitmek olmuş fakat bilmediği bir güç tarafından olduğu yere çivilenmişti.

Ne diyebilirim? Onu gördüğümde ortaya çıkan korku ve şaşkınlığım anında geçivermişti. O genç sadece, bulutlardan inmiş bir iyilik meleği gibi görünüyordu. Kusursuz denebilecek kadar yakışıklıydı ve aslında bu benim dilediğimden fazlaydı. Tüm son arzularımın yöneldiği hedef yalnızca erkekti. Bu yüzden hasretini çektiğim şey, kesinlikle ön aşamalar değildi. Benim aceleciliğim hakkında sonradan ne düşünürse, düşünsün onun, bir an önce arzularıma yanıt verecek noktaya gelmesini istiyordum. Hemen eyleme geçmeliydi. Başımı kaldırdım ve yumuşak bir sesle, annesinin dışarı çıktığını, gece geç saate dek dönmeyeceğini söyledim. Bence bu, hiç de fena bir ipucu sayılmazdı ama sonradan da kanıtlandı ki, karşımda uğraşmam gereken acemi bir çaylak yoktu. Beni uykumda izlerken, vücudumun karmaşık hareketleriyle kendimi ele verişimden keşfettiği kadarıyla onda uyanan izlenimler, sonradan bana anlattığına göre, onu yerine öyle çakmış, büyüleyerek öyle hazırlamıştı ki isteklerini bilseydim saygısından korkmaktan çok, şiddetini ummam gerekirdi. Sesime ve gözlerime kattığım aşırı sevecenlikten çok daha azı bile bu fırsatı elinden geldiğince değerlendirmesi için onu yüreklendirmeye yetecekti. Avucuma

kondurduğu öpücüklerin dilediğince uysal karşılandığını görünce dudaklarıma değdirdi, kendininkileri benimkilere yapıştırdığında beni saran neşe ve hazla öyle kendimden geçtim ki, arka üstü yatağa düştüm. Ardından o da geldi. Fark ettirmeden kenardan ortalara kayarak, yanımda ona davetkâr bir yer açmıştım. Yanıma uzandı dakikalarımız yersiz törenler ya da oyunlarla harcanmayacak kadar değer taşıdığından, bakışlarımın, alevli yanaklarımın, titreyişimin, bu gibi durumlarda erkeklerin hayranlık verici biçimde okudukları bizdeki o hoş değişikliklerin rehberliğinde, geri püskürtme endişesi duymaksızın yönelebileceği o sınırlara ilerliyordu. Eli kulağında olan akın için soluk soluğa, korkularımın çok ötesinde isteklerle boylu boyunca yatıyordum. Daha on üç yaşındaydım fakat tümüyle iyi gelişmiş bir kızın bile benim kadar istekli olması çok düşük bir olasılıktır. Çocuk geceliğimi sıyırdığında bacaklarım bir içgüdüye uyarak olabildiğince açıldı ve arzularım içimdeki tüm çekingenliği öyle kesin yok etmişti ki her şey için hazırdım. Dokunuşları doğal olarak merkezime yönelince, içinde ve çevresinde oyalanınca zevkten bayılacağımı sandım. Kendi yavan dokunuşlarımdan çok farklı bir histi. Kısa süre sonra pantolonunun hapsinden kurtulan, tüm dileklerimin, tüm düşlerimin, tüm aşkımın mücevheri karşımdaydı. Delikanlı üzerime çıkıp onu bacaklarımın arasına yerleştirerek görüntüsünün zevkini benden esirgeyinceye kadar onu inceledim. Ama oraya olan teması onu incelemekten çok daha zevk vericiydi. O minnacık aralığa yerleşişini çok fazla iyi niyetle karşıladım, ilk girişini duyduğum acıya aldırmayacak kadar çok büyük bir haz heyecanıyla hissettim. Duyuların bu en zengin ikramının karşılığını ödemek için hiçbir şeyi layık bulmuyordum. İşte bu yüzden, yarılmış, parçalanmış, ezilmiş halde kanarken bile son derece mutluydum. Tüm bu harika harabeye neden olan sevgilime sarıldım. Az sonra ikinci saldırısına giriştiğinde acılarımın tazeliğine rağmen mükemmeldi. Tüm hafif yakınmalarım dinmiş ve acılarım, mutlulukla yer değiştirmişti. Onun tüm kendinden geçişlerine teslim oldum, gövdemin ve tüm ruhumu ona sundum çünkü artık bütün düşünceler bitmişti, yalnızca hissettiklerimde yaşıyordum. Yeni ve şaşırtıcı olmanın sihriyle daha da yücelen o duyguları, o heyecanları kim dile getirebilir ki? Onca zamandır aşka duyduğum susuzluğu dindiren erkek, bana en yüce mutluluğu tattırmıştı. Konuğum kısa süre sonra, dünyanın en leziz şarabını içime aktı ve bende en sıcak bir sağanakla yanıtımı verdim. Tüm dileklerimin doruğuna böylece gerçekten umulmadık ama hiç de

mucizevî sayılmayacak bir rastlantıyla ulaşmıştım. Bu genç, okuldan şehre yeni gelmişti ve bir şans eseri, daha önceden de geldiği annesinin dairesine habersizce girmişti. Onu önceden görmemiştim, birbirimizi yalnızca kulak dolgunluğuyla tanıyorduk. Beni annesinin yatağına uzanmış bulunca, tariflerden kim olduğumu hemen çıkarmıştı. Gerisini zaten biliyorsunuz. Sonradan bu olayın hiç de yıkıcı sonuçları olmadı. Delikanlı o gün ve daha sonraları pek çok kez, fark ettirmeden benimle oldu. Ama aşkın hazlarını benim için bir tür yaşamsal gereklilik haline getiren yapımın sıcakkanlılığı beni, talihim için ölümcül tedbirsizliklere sürükledi ve sonunda da bu yola düştüm. Kaderim beni bu güzel ve güvenilir sığınağa atmasaydı, herhalde büyük felaketlere uğrardım."

Böylece Louisa öyküsünü bitirdi. Bu kısa anılardan sonra kızların odalarına çekilip geceki şenliğe hazırlanma zamanını getirmişti. Emily gelip de grubun toplandığını ve bizi beklediğini söyle-yinceye dek, ben Bayan Cole'un yanında kaldım.

Bu haber üzerine Bayan Cole kalktı, yüreklendirici bir gülümsemeyle elimden tuttu, bizi acele ettirmeye gelen Louisa elinde mumlarla arkamızdan gelirken üst kata çıkardı.

İlk katın holünde son derece iyi giyimli ve çok sevimli genç bir beyefendi tarafından karşılandık. O, evin zevklerini ilk denemesini borçlu olacağım kişiydi. Büyük bir nezaketle beni selamladı ve misafir odasına götürdü. Bu odaya bir Türk halısı yayılmış, en ince lüksün tüm taleplerine uygun eşyalarla döşenmiş ve parlak günışığından hiç de aşağı kalmayan, belki de zevke ondan daha uygun, daha yakın gelen bir ışıkla canlandırılmıştı.

Odaya girdiğimde tüm gruba yayılan bir beğeni mırıltısı duyma mutluluğuna eriştim. Bu grup, içlerinden biri benim özel erkeğim olan dört beyefendiden oluşuyordu. Üzerlerinde bol ev giysileri olan üç genç kadın, akademinin müdiresi ve ben de onlara eşlik ediyorduk. Öpücüklerle karşılanıp, selamlandım fakat yine de cinsiyetlerinin ayrımını, erkeklerin daha üstün sıcaklıklarından ayrımsamak kolaydı.

Kendimi bu kadar çok yabancı tarafından çevrelenmiş, okşanıp kur yapılıyor görünce duyduğum korku ve şaşkınlık yüzünden övgülerini dile getirdikleri, okşayışlarını canlandıran rahatlık havasına hemen giremedim.

Benim tam olarak onların beğenisine uygun olduğumu belirttiler fakat bir kusurum vardı, o da utangaçlığımdı. Bu, yüksek incelikli biri için güzelliği daha da artırıcı bir etken olabilirdi ancak onların görüşüne göre, uygunsuz

bir karışımdı ve zevkin hoş tadını bozuyordu. Bu yüzden utangaçlığı ölümcül düşmanları sayıyor, asla aman vermiyorlardı.

Neşeli topluluğun tamamen doğallıkla katıldığı tüm o eğlence ve oyunların ortasında nefis bir yemek sunuldu. Hepimiz sofraya yerleştik, aşığım benim yanıma, diğer çiftler de herhangi bir sıra ya da tören gözetilmeksizin diğer sandalyelerde oturuyorlardı. Neşeli ortam ve güzel şarap tüm çekingenlikleri kısa sürede yok etti, sohbet fazla ser-bestleşmese bile dilediğimiz kadar canlandı. Zevk ustaları, eylem zamanı gelmeden oyunları çeşitlemeyi ya da fantezilerini sözcüklerde eritmeyi çok iyi biliyorlardı. Yine de arada kaçamak öpücükleri ve dokunuşları gözümüzden kaçmıyordu. Zaman ilerledikçe efendimin hünerli elleri beni de etkilemeye başlamıştı. Bu bir hazırlık işaretiydi, hoşgörülü ve deneyimli Bayan Cole, ortadan kaybolması gerektiğini biliyordu, kişisel hizmet sunmaya artık pek de uygun olmadığından savaş düzenini kurmaktan memnun, aklımıza ve arzumuza göre çarpışmamız için meydanı bize bıraktı.

O gider gitmez masa ortadan kaldırılıp yana çekildi, yerine bir yatak getirildi. Fısıltıyla bunun nedenini sorduğumda, sevgilim aslında toplantının benim için yapıldığını söyledi. Katılanlar, hem hazda çeşitlilik arayışlarını doyuracaklar, hem de herkese açık bir eğlenceyle benim, zevkin zehri olarak gördükleri utangaçlık ayıbından arınmamı sağlayacaklardı. Her ne kadar deneyimli ve bilgili olsalar da bilgilerinin misyonerliğini yapmıyorlardı, yalnızca bu bilgileri sunacak kadar sevdikleri ve bu çabaya uygun düşen sevimli kadınların eğitimleri için çaba harcıyorlardı. Benim gibi bir acemi için her şey çok yeni olduğundan, evin eski sakinleri önce bir örnek sunacaklardı ve yanımdaki beyefendi benim de onları takip ede-ceğimi umuyordu ama yine de bu eğlenceyi kabul etmemekte tamamen özgürdüm çünkü zevkin tüm zorlama ve sınırlamalardan bağımsız olması gerekirdi.

Kuşkusuz yüz ifadem şaşkınlığımı, sessizliğim de boyun eğişimi dile getirmiş olmalı. Gemiye zorla bindirilmiştim bir kez, topluluğun beni alıp götüreceği her yolculuk içinse kesinlikle hazırdım.

Baloyu ilk açanlar, süvari askeri ile güzellerin en tatlısı, yumuşak, sevgi dolu Louisa'ydı. Aşığı, "hiç de gönülsüz" görünmediğinden onu hemen yatağa götürdü ve hafifçe itip, boylu boyunca yatırdı. Louisa da başını yastığa dayayıp en uygun biçimde yerleşti, gerçekleşmek üzere olan şeye o kadar yoğunlaştırmıştı ki bizim varlığımızdan en ufak bir endişe ya da

sıkıntı duymuyor gibi görünüyordu. Etekleri yukarı sıyrılınca ortaya, düşlenebilecek en güzel bacaklar çıktı ve o parlak mücevher apaçık sergilendi. Üzerindeki tüylü çıkıntının narin ve davetkâr girişi ayrılıp, açıldı. Louisa iç çamaşırını ayağıyla çekip, indirdi. Artık her şey için hazırlardı fakat genç sevgilisi boyutlarını incelememize bile zaman bırakmadan bir hamlede Louisa'nın can evine yerleşiverdi. Şu kesin ki hiçbir kız hazzın tadına Louisa'dan daha sadık ya da onun duyumlarında daha içten olamazdı. Gözlerinde aşkın alevini görüyorduk. En son hamlelerine kadar hareketleri öyle şiddetlendi, Louisa'yı öyle bir öfkeyle kamçıladı ki, arkadaşım zevkten ölecek kadar heyecanlı görünüyordu. Hareketli bacakları, kıvrılarak erkeğininkilere dolanıyor, sarılıyordu. Birbirlerine sundukları sıcak öpücükler ve leziz aşk ısırıkları, hazzın doyum noktasına doğru ilerliyordu. Zaten kısa süre sonra o doruğa ulaştılar ve Louisa zevkin doruğunda bir haykırdı, "Ah, Efendim! Sevgili Efendim! Size yalvarıyorum canımı bana bağışlayın!"

Ağzından dökülen sözcükler yürekten gelen iç çekişleriyle bölünüyordu ve o tatlı ölüm anında gözlerini sıkıca yumdu. Soluk kesen haykırışların ardından yağmur dinmiş zevkin güzel yorgunluğu ile sessizleşmişlerdi. Louisa, aşığı üzerinden iner inmez yerinen fırladı, eteklerini düzeltti ve bana koşup bir öpücük verdikten sonra bana bir kadeh şarap ikram etti ve Louisa'nın büyük bir neşeyle sunduğu öneriye uyup sağlığa kadeh kaldırdık.

Bu arada ikinci çift sırasını almak için hazırdı, genç bir baronla güzellerin en narini, en duyarlısı Harriet sahnede yerlerini aldılar. Nazik kavalyem gelip beni bu hoş eseri izlemeye davet edince birlikte sahneye geri döndük.

Şu kesin ki onun meslektaşlarından hiçbiri, bu rolde davranışlarına Harriet kadar kendine özgü bir tatlılık, alçak gönüllülük ve yumuşak başlı bir zarafet katamazdı. Havası ve hareketleri, yüzsüzlükle arsızlığın en ufak bir kırıntısı karışmadan sınırsız, sakınmasız bir hoşgörü taşıyordu. Ama daha da şaşırtıcı olan şey, aşığının herkese açık bir eğlencenin bu ölümcül anında bile Harriet'i çılgınca sevmesi, aşkının ve duygularının gücünü tüm izleyicilere gösteriyor olmasıydı. Harriet için eve bağlılıklarının getirdiği sınırlama, kuruluşunda kendisinin en büyük pay sahibi olduğu bir kuruma boyun eğmeyi bir tür zorunluluk kılmıştı onun için.

Eşi tarafından boş yatağa götürülen Harriet bana baktı, kızardı. Gözleri şevkatle bakıyor ve benden, böyle karşı koyamayacağı biçimde atmaya

zorlandığı adımın en olumlu yorumunu bekliyordu.

Sevgilisi, (gerçekten de onun sevgilisiydi) onu yatağın ayakucuna oturttu, kolunu boynuna do-layıp dudaklarına kondurduğu ateşli bir öpücükle bu deneye dayanma gücünü ve sabrını apaçık sunarak rolünü uygulamaya başladı. Güzel başını, hazır halde bekleyen yastığa koymak için öpmeye devam etti. Harriet, sanki dileklerimizi tahmin etmişçesine ya da böyle düşler ötesinde narin güzelliklerin şu an ki iyeliğinin meşru sahibi olmaktan duyduğu gururu ve zevki tatmin etmek istercesine göğüslerini açtı. O güzellikler aşka adanan en nadide adaklar gibiydi. Ne kadar eşsiz görünüyorlardı. Küçük, yuvarlak, sıkı ve kusursuz beyazlıktaydılar. Teni ipeksi bir dokuya sahipti ve onları taçlandıran uçlar, güzelliğinin en tatlı tomurcukları gibiydi. Gözlerine dokunma ve okumayla ziyafet çektikten sonra o her yeri enfes ikiz kürelere kondurduğu son derece tatlı öpücüklerle dudaklarına bayram ettirerek aşağılara ilerledi.

Bacakları halen direniyordu ve sevgilisi, Harriet'i birden bire ürkütüp dehşete düşürmemek için en sevecen özenle yavaş, yavaş eteğini aralamaya başladı. Bu sırada, sanki bir işaret verilmiş gibi, Louisa ile Emily gidip Harriet'in bacaklarını tuttular ve her iki taraf için kolaylık olsun diye genişçe açtılar. İşte o zaman, dişil güzelliklerin doğadaki en harika manzarası gözler önüne serildi. Benim dışımda tüm topluluk daha önce defalarca görmüş olsa da, ilk kez görmüş gibi gözleri kamaşmış, şaşırmış, memnun olmuş haldeydiler. Harriet'in her noktası ayrı bir mükemmellikle gözlerimizin önüne sunulmaya başlandı. Baldırları öyle enfes biçimlenmişti ki, bu hallerinden biraz az ya da fazla etli olsalardı, şu an sundukları kusursuzluğu yansıtmaları mümkün olmazdı. Ama aslında onları son derece zenginleştirip, donatan güzellik bambaşkaydı. Bacaklarının birleştiği noktada pürüzsüz, yuvarlak, karnının altındaki tatlı kesişim, iki dağ silsilesinin kusursuz simetrisini sunuyor gibiydi; doğada hiçbir şey bundan daha estetik görünmezdi. Üzerinde kemerlenen yosunların koyu gölgeliği, sözcüklerle ifadesiz kalan manzaranın muhteşemliğine dokunaklı bir sıcaklık, narin bir çeşni katıyordu.

Büyülenmiş haldeki aşığı, seyrin zevkine dalıp boğulmuş bize de kendi gözlerimize ziyafet çekecek kadar uzun süre tanımıştı. Kısa süre sonra ise daha fazla dayanamayarak kendini zevke teslim etti ve bizimle şenliğin baş konuğu arasındaki perdeyi kaldırarak sahibinin gerçek bir kadının

kahramanı olduğunu ilan eden, o seçkin boyutlulardan birini sergiledi. Ayrıca gençliğinin tazeliğinde ve dinçliğinde, tüm diğer açılardan da yetkin bir beyefendiydi. İki arkadaşı tarafından en geniş açılımlarında desteklenen Harriet'in bacakları arasında durarak bir eliyle doğanın o muhteşem dudaklarını araladı, diğeriyle de göbeğine kadar dimdik duran silahını yönlendirdi. Parmağıyla açık tutulan dudaklar, mercan renkli geniş başı leziz bir lokmayı yutarcasına karşıladı. Yuvaya yerleştiğinde orada biraz durakladı ve kızlar, Harriet'in bacaklarını taşıma işini kalçalara devrettiler. Genç adam, zevkin tadına daha fazla varmak istercesine aygıtını öyle yavaşça ilerletti ki, görüntüsünü santim santim gözden yitirdik. Derken aşkın yüce mekanizması bütünüyle içeri alındı ve yosunlu yerler birbirleriyle çakıştı. Bu arada, enfes enerjinin aşamalarının, o tatlı kızda doğurduğu eşsiz etkiyi gözleyebiliyorduk, sanki zevki arttıkça, yavaş yavaş güzelliği de artıyor-lardı. Yüzü ve tüm gövdesi daha bir canlanmıştı, yanaklarının pembeliği, ak tenine gitgide yayılarak canlı, parıltılı bir kan kırmızısına büründü. Doğuştan ışıldayan gözleri şimdi on kat fazla bir ışıkla kıvılcımlar saçıyordu. Sakinliği kaybolmuştu, tümüyle canlı ve yaşam dolu görünüyordu. Aşığı, yuvaya girişi ile birlikte bu narin yaratığı yerine sabitlemişti. Genç kız hareketsiz yatıyor, kıpırdayamıyordu ama eşi bu narin oyuğa karşı bir dizi hamleyle saldırmaya başlayınca Harriet'i tüm duyularıyla uyandırdı. Öyle ki artık kendini tutamıyor, çatısının narinliğinin elverdiği ölçüde bir çeviklikle aşığının hareketlerine yanıt vermeden edemiyordu. Böylece zevkin kızgın iğneleri onu dayanılmaz duyumlarıyla çılgına çevirmeye başladılar, istemsizce vücudunu hareket ettiriyor, sevgilisine yanıt veriyordu. Sevgilisi ise daha çabuk, daha hırslı hamleler, kasılma ve kavrayışlar, hararetli içi çekişler, hızlı gayretli soluklar, ıslak alevler saçan gözlerle ona eşlik ediyordu. Doruğa ulaşan son solukta olduğunun ipuçlarını vererek hamlelerini sürdürdü. Ve işte sonunda o an gelmişti ve Baron gençliğinin, çevikliğinin tüm gücüyle öncülüğünü gösterdi. Harriet ise seve, seve ona katıldı ve aşığının erimeye başladığını hissedince, tam o anda, dudaklarını şehvetle aşkının dudaklarına bastırdı. Harriet'in, tüm ruhu ve bedeniyle yanıt verdiğini açıkça görebiliyorduk. O sırada tüm vücudunu bir titreme almıştı gerildi ve sevinç içinde solarak olduğu yere uzandı. O anın doruğunda, gözleri neredeyse tamamen kapalı göz kapakları arasından yalnızca kara gözbebeklerinin ucu görünüyordu.

Tatlı dudakları hafifçe aralanmış, dilinin ucu beyaz dişlerinin alt sırasına gelişigüzel dayanmıştı. Ve aşığı sakin bir mutlulukla halen onun üzerindeydi, son damlasına kadar damıtılınca, sönmeyen aşkını dile getiren ateşli bir öpücükle Harriet'ten ayrıldı.

O kalkar kalkmaz koşup arkadaşımın yanına gittim, yatağa yanına oturdum, başını kaldırdım, o da olan bitenin utanç ve şaşkınlığını gizlemek için usulca doğrulup göğsüme yaslandı. Sonra yavaşça toparlanmaya başladı, eşimin getirip kendisine sunmam için bana verdiği bir bardak şarabı kabul etti. Onun sevgilisi ise toparlanıp giyindi, sonra halsizce omzuna yaslanan Harriet'i alıp yatağın çevresindeki seyir yerimize getirdi.

Ve şimdi Emily'nin kavalyesi danstaki sıraları için onun elinden tutmuştu, böylece olağanüstü güzel yaratık da çabucak ayağa kalktı. Sıra Emily'deydi, gülleri kıskandıracak güzellikte bir ten, son derece sevimli hatlar ve köylü kızlarına özgü bir tazeliği vardı.

Emily ayakta dururken sevgilisi, korsesini çözmeye, vücudunu özgürlüğüne kavuşturmaya başlamıştı. Güzellikleri göz önüne serilir, serilmez odaya yeni bir ışık yayıldı. Göğüslerinin beyazlığı öyle parlak, öyle ışıltılı ve öyle güzeldi ki sanki usta bir heykeltıraşın elinden çıkmış gibiydi. Teni o kadar beyazdı ki aralarındaki damarlar ilk bakışta belli oluyordu. Böyle baştan çıkarıcı bir güce kim karşı koyabilirdi ki? Zaten sevgilisinin böyle bir çabası da yoktu, tüm dikkati Emily'nin üzerindeydi ve ilgiyle göğüslerine dokunmaya başladı. Eli önce teninin pırıltılı pürüzsüzlüğü üzerinden kaydı, sonra bastırdı ve dolgun yumrular avucu-nun arasından kaçıp, dışarı çıktı. Tüm bedeninin teması da aynı bu kıvamdaydı zaten.Kendini sevgilisinin kollarına bırakan Emily,yavaş yavaş tüm çıplaklığını gözlerimizin önüne sermeye başladı, sevimli yüzüne bir pembelik yayıldı, gözlerini yere eğdi. Sergilediği tüm gençlik ve güzellik hazineleriyle övünmekte büyük bir hakka sahip olduğu için af dilercesine utandı. Bacakları kusursuzdu, sıkıca kapattığı kalçaları öyle ak, öyle yuvarlak, öyle dolgundu ki ona dokunmanın keyfini başka hiçbir zevk aracı sunamazdı. Sonra, doğal utangaçlığının ilk heyecanıyla eliyle kapattığı aralığı eşi usulca araladı ve bize o dar kesiğin manzarasını tümüyle sunmasa da, bir anlığına gösterdi. Fakat bu anlık görünüş, açık kahverengi kıvrımların ipeksi parıltısının yumuşak koyu gölgesiyle ışıltısını ve çevresindeki ak tenle hoş bir uyum içinde olduğunu fark etmemize yetti.

Emily ayakta dururken, aşığı onun bacaklarını aralayarak o büyünün tam bir manzarasını sunmaya çalıştı ama bu pozisyon yeterince rahat olmayınca Emily'i, yatağın ayakucuna götürdü. Yastıklardan birini alıp getirdi, kızın başını yavaşça eğdi ve oturttu. Dolgun, pürüzsüz kalçaları karla kaplı iki tepe gibi duruyor, gözü fevkalade dolduruyordu. Enfes ak tepeciklerin dar bir vadiyle aşağı açılan ayrımı, hoş kanyonu sona erdiren gölgelerle gizlenmiş yol ayrımında tüm dikkati topluyordu. Bir süre sonra Emily'nin bacakları yeterince ayrılmış, tatlı kırmızılığın pırıltısı gözler önüne serilmişti. Otuz yaşlarında, hafif şişman aşığı, Emily'yi iyice yerleştirdikten ve kendisine katlanması için öpücüklerle, okşayışlarla yüreklendirdikten sonra çoktan hazır haldeki aygıtını ortaya çıkardı. Aşırı uzunluğu ile genişliğini göz önüne alınca aslında görünümü biraz orantısızdı ve bu onun gibi göbeklilerde rastlanacak bir aşırılık değildi. Derken onu doğru noktaya yerleştirerek sonuna dek sürdü. Emily'nin Türk lokumlarının yuvarlak çıkıntısı, aşığının baldırlarının içe dönük kıvrımına sıcak bir temas ve yakın bir birleşmeyle uyup, giriyordu. Elleri bedeninde dolanıp duruyor, büyüleyici göğüsleriyle oynayarak oyalanıyordu. Emily onun yuvaya ulaşabileceği kadar ulaştığını hissettiğinde başını yastıktan biraz kaldırdı, pek de gerilmeden başını çevirdi, en koyu kırmızıyla yanan yanakları ve en sevecen gülümsemesiyle, iç içe girdikleri an aşığının eğilip verdiği öpücüğü aldı. Sonra sevgilisini hazzının peşinden koşmaya bırakarak yüzünü ve pembe yanaklarını yeniden elleriyle yastığa gömdü. Böylece elinden geldiğince hareketsiz ve elverişliydi, eşi ise ardı ardına darbelerle üzerine yıkılıyordu. Bedenleri hamlelerin şiddetiyle sarsılıyordu, Emily'nin her gerileyişin-de uzun, beyaz değneğin bir kısmının köpürerek işine devam ettiğini görebiliyorduk, ta ki yeniden ileri atılıp Emily'ye yaklaştığında aradaki tepeler onu gözden gizleyinceye dek. Bazen elini genç kızın sinesinin yarı kürelerinden çekip baskısını daha iri olanlarına aktarıyordu, kendisini engelleyen barikatları sıkıyor, kavrıyor, okşuyordu. Ardından bu kadar hararetle dürtülen bir dizi hamle, onu nöbetin doruğuna öyle büyük bir zevkle taşıdı ki, boşalırken soluk soluğa kalıp bayılmak üzere gibi görünüyordu. Kısa süre sonra o öldürücü tadı Emily de tattı, bacakları artık tutmuyor gibiydi, yatağa doğru kendini bırakırken, halen o sıcak zevkhapsindeki yerini koruyan aşığını da birlikte düşürdü. Böylece vücutlarının birliğini ve doruğa ulaşmanın zevkini sürdürerek aşk oyununu sona erdirdiler.

Sevgilisi tarafından serbest bırakılır, bırakılmaz tatlı Emily ayağa kalktı. Biz de hemen onu kutlamak ve yardım etmek için çevresinde toplandık çünkü bu zevk uygulamalarında utangaçlık yasaklanmış olsa da, kibarlık çiğnenmez bir kural olarak gözetilirdi. Burada ne öyle kaba saba müstehcenlik, ne tiksindirici ya da terbiyesizce tavırlar, ne de erkeklerin keyif ve arzularına müsamaha gösterdikleri için kızlara karşı aşağılamalar olmazdı. Tam tersi, kızların bu adamlar karşısındaki durumunu avutmak, yüreklendirmek ve yatıştırmak için her şey yapılıyordu. Erkekler genellikle kadınların hak ettikleri saygı ve sevecenliği çiğneyip geçerlerken kendi hazlarının ne kadarını mahvettiklerini bilmezler. Ve bu durum, kibar zevk üstatları için eksiksizce anlaşılan bir kuraldır. Onlar, kendilerine adanan bu kadınlara en yüce saygıyı, en büyük ilgiyi göstererek gizli güzelliklerinin hazinelerine kolayca ulaşmayı başarırlar.

Kısa süre sonra o neşeli grup benim etrafımda toplanmıştı ve topluluğun olduğu kadar, sevgilimin de istek ve arzularına rıza gösterme sırası bana geldiği için kavalyem yanıma gelerek, büyük bir nezaketle beni selamladı. Oradaki varlığım herkesin ilgi odağıydı ve o ana dek izlediğimiz örnekleri düşününce bizim de hoş bir ikili olabileceğimizi sanıyordum. Sevgilimin arzularına uyabilirdim, bana karşı çok ilgiliydi ve istemediğim hiçbir şeyi yapmak zorunda olmadığımı söyledi.

Bense hiçbir sakınma olmaksızın kendimi onun emrine sunmak için bir çeşit söz vermiş olmasaydım bile, bu kadar sevimli olan arkadaşlarımın sunduğu örnekler yalnızca kararımı daha da pekiştirirdi. Gördüğüm o üstün güzelliklerden sonra ortaya çıkmanın ne kadar zararıma olacağı dışında hiçbir endişe duymuyordum. Yanıtımın netliği hepsini memnun etti, sevgilime beni elde ettiği için şanslı olduğunu söylediler, dolayısıyla beni övdüler.

Aslında Bayan Cole, iyiliğim için bu genç beyefendiyi seçmeyi başarmakla bana gösterdiği özenin en belirgin işaretini vermişti. Soylu ailesi ve mirasçısı olduğu büyük servetin yanında görünüşü de düzgündü. Uzun boyluydu, ender bulunan tatlılık taşan yüzünde çiçek hastalığının izleri vardı ama bu ona yalnızca zarafet katıyordu. Bu yüz en berrak, pırıl pırıl gözlerle canlanıyordu, kısacası her kadının samimiyetle sevimli bulacağı bir adamdı.

Elimden tutmuş beni savaş alanına götürüyordu, üzerimde beyaz bir sabahlık dışında bir şey bulunmadığından, bu özel günde o, Abigail rolünü üstlendi ve beni kendi, kendime soyunmaktan kurtardı. Sabahlığım bir çırpıda çözüldü, ikinci engel olan korsem de hemen aşıldı. Louisa, şeridi kesmek için hemen bir makas uzattı, böylece üzerimde sadece iç çamaşırlarımla kalmıştım. Soyunmanın burada biteceğini ummuştum ama yanılmışım, aşığım diğerlerinin de arzusu üzerine kumaşlardan kalan az bir şeyin tüm gövdemin boydan manzarasını esirgemesine izin vermemem için yavaşça harekete geçti. Bense onlarla herhangi bir konuyu tartışmayacak kadar uysal bir köleydim, zaten üzerimdeki az bir şeyi pek önemsemediğim için tüm dileklerini onaylamaya da hazırdım. Göz açıp kapayıncaya kadar üzerimde kalanlardan kurtuldum, zaten hafifçe tutturulmuş olan kepim de çıkmış, saçlarım dalga dalga, omuzlarıma dökülerek, tenimin rengini daha bir ortaya çıkarmıştı.

Şimdi jürinin önünde doğanın tüm yalınlığıyla duruyordum ve eğer vücudum hakkında daha önce söylediklerimi anımsarsanız pek de çirkin bir figür olmadığımı tahmin edersiniz. Yaşamın belirli dönemlerinde güzelliğimizden her saniye bir parça alıp götüren zaman, henüz on sekizime girmeme birkaç ay kaldığından, bendeki goncayı güle dönüştürmüştü. Çıplakken her zaman en can alıcı noktalar olan göğüslerim zarif bir dolgunluğu aşmayarak, dokunuşun denemesine meydan okuyup davet çıkararak herhangi bir korse desteğinden bağımsız bir sıkılık içindeydi. Uzun boyluydum, göze ve ele en hoş gelen, etimin dolgunluğu sağlığımın simgesiydi. Utancımdan pek sıyrılamamıştım fakat çevremizde bizi izleyenler beni tüm övgü ve gönül almalarla, hatta görünüşümden onur duymamı sağlamak için tüm gönülokşayıcı iltifatlarla rahatlattılar. Dostumun iddiasına göreyse vücudum bütün o doğum günü süslerini gölgede bırakıyordu, çevremdeki uzmanlardan öğrendiklerimle sınavımı tam not alarak geçmekle kıvanç duyduğumu söyleyebilirim.

Ne var ki, bu seferlik sahibim olan arkadaşım, beni düşlenebilecek tüm çeşitlilikte duruş ve ışıklara yerleştirerek, her güzelliği her açıdan göstererek onların merakını, belki de kendininkini de, ustalıkla giderdi. Araya serpiştirdiği öpücükler ve üzerimde gezip dolanan ellerinin yakıcı serbestliği de hiç eksik değildi. Sırayla tüm utanç peçelerimden sıyrıldım, mahcup kızarışlarım yerini arzunun daha sıcak alevlerine bıraktı ve yaşadıklarımdan zevk almaya başladım.

Bu genel incelemede, en önemli noktam hakkında çok konuşulduğunu itiraf etmeliyim. Herkes bakire olmaktan çekinmem için bir neden olmadığında fikir birliğine. Önceki maceralarımdan hiçbir iz kalmamıştı, gençliğim geçmişimin izlerini itinayla örtüyordu, be nedenle gerilmeme gerek yoktu.

Bir süre sonra eşim dizginlenemeyecek kadar heyecanlanmıştı, çevik bir hareketle giysilerini çıkarmaya başladı. Havasız odanın aşırı sıcağı, gürül gürül yanan ateş, sayısız mum ve hatta bu sahnelerin kavurucu alevi gömleğini de bir kenara atmasına neden oldu, çözdüğü pantolonu da tüm varlığını göz önüne serince baş etmem gereken düşman, parlak kırmızı başıyla ortaya çıktı. O gerçek büyüklükteki aygıtlardandı, sahipleri nin genelde daha hantal, daha ölçüsüz olanların ki gibiydi. Beni sıkıca göğsüne bastırdı ve ayağa kalkarken anahtarını doğru kilide sokmaya niyetlendi, ben de ileri atılarak yardım edince bir anda başardı. Baldırlarımı çıplak kalçaları üzerinde kavuşturarak yuvaya giren her santimi bana çılgınca hissettiriyordu. Öyle ki zevkin doruğunda dans ediyor, utançtan olduğu kadar o anki duygularla da alev alev yanan yüzümü saçlarına ve kollarımı doladığım boynuna gömmüş halde bedenine yapışıyordum. Beni içimden çıkmadan yatağın çevresinde dolaştırdıktan sonra yatırdı ve zevki öğütmeye başladı. Gecenin tüm o etkileyici sahneleriyle öyle hazırlıklı ve eğilimliydik ki, düşlerimiz bizi çabucak eritecek kadar kızgınlaşmıştı. Bu yüzden ondan içime yayılan sıcak serpintiyi hisseder hissetmez, ben de uyum içinde ona katıldım. Yine de uyumumuzla övünmem için çok daha önemli bir nedenim vardı. Sevgilim, içimdeki arzu ateşinin henüz tümüyle sönmediğini tersine ıslak kömürler gibi çiseleyen yağmurda daha da kızgın kavrulduğunu anlayarak duygularımı paylaştı ve yeniden çifte bir ateşle doldurduğu topunun o tatlı atışlarını sönmeyen bir şiddetle sürdürdü. Buna fazlasıyla memnun olarak hareketlerimi kavalyeme en elverişli ve zevkli gelecek şekilde uydurmaya çalıştım. Öpüşmeler, sıkışlar, hafif inlemeler, hepsi sahnedeydi. Ta ki hazları-mız daha azgın ve anaforlu bir fırtınaya tutulup da bizi sevgi dolu bir karmaşaya fırlatıncaya dek her şey aynı hızıyla devam etti. Böylece beraberce dalgalandırdığımız aşk denizinde savrulmaya baş-ladık. İzleyicisi olduğum tüm o canlı sahnelerin aleviyle olgunlaşıp bir noktada toparlanarak dayanılmaz uyarılarla altüst olmaya başladım. Sakin bir sağduyunun algılayabileceği bir hazzı tatmıyor, ama o gece gördüklerimizin zevkimize yüce katkıları sayesinde ender ve enfes

kışkırtmaların gücünü derinlerde hissediyorduk. Aşığımın da ateşli ve içten ifadelerle bana katıldığını büyük bir sevinçle fark ettim. Gözleri dokunaklı, apaçık alevler saçıyor, hareketleri bu zevkin dalgalarıyla köpürüyor, hepsi onun yaşadığı hazzı bana kanıtlayarak zevkimi artırmak için elbirliği ediyordu. İnsanın dayanabileceği en üst doruktaki zevke, aşırılıkla bozulmamış mutluluğa erişince o tatlı, can alıcı noktaya yaklaştım. Eşimin yağmur gibi içime yağmasından hemen önce ben de çözüldüm. Derinden gelen bir iç çekişle bölünerek tüm duyarlılığımı, kaçıp gitmesinin olanaksız olduğu o geçide yolladım. Birkaç dakika öylece yattık. Gücümüz tükenmiş, bitkinleşmiştik. Ardından son memnuniyetini en içten iltifatları yanında sevecen öpüş ve okşayışlarıyla da ilan ettikten sonra zevk ırmağımız duruldu, aşığım içimden sıyrılıp çıktı.

Çevremizde derin bir sessizlikle duran topluluk her şey bittiğinde bir çırpıda giyinmeme yardım etti. Birleşmede çifte armağan alışımdan dolayı cazibeme övgüler yağdırdılar. Eşim yeniden giyinmişti, kısa süre önceki hazzın yaşandığı koşullara karşı duyduğu beğeni göze çarpıyordu.

Kızlar da beni öpüp kucakladılar ve o zaman ben istemediğim sürece, yeni toplu denemelere sokulmayacağımı, artık tamamen aralarına kabul edilip onlardan biri olduğumu temin ettiler.

Gece saat bir civarı sunulan bisküvi-şarap, çay-çikolatadan oluşmuş hafif bir kahvaltı sonrasında grup dağıldı ve çifter odalarımıza çekildik. Bayan Cole aşığımla benim için bir yer-yatağı hazırlamıştı. O yatakta, geceyi kesintisiz bir haz ezgisiyle tamamladık. Bu ezgi öyle keyifli ve bıkkınlıktan uzaktı ki sona ermesini asla, istemiyorduk. Sabah, yatakta ettiğimiz güzel kahvaltıdan sonra kalktı, bana özel bir önem vereceğine dair çok sevecen güvencelerle evden ayrılarak beni tatlı bir uykunun huzuruna ve tazeleyiciliğine bıraktı. Uyanıp da Bayan Cole gelmeden giyinmek için kalktığımda ceplerimin birinde onun bıraktığı bir kese gine buldum. Kesinlikle beklemediğim bu eli açıklık üzerine düşünceye dalmıştım ki Bayan Cole geldi. Armağanı derhal ona bildirdim ve doğal olarak, dilediği payı almasını önerdim. Ama o, beyefendinin kendisini de pek soyluca ödüllendirdiğine beni inandırarak ne şekilde sunarsam sunayım, ne kadar rica edersem edeyim bu parayı kabul etmeyeceğini söyledi. Bu reddedişinin nazlanma olmadığını da ekledi. Ortama uyum sağlamaya başlayınca cömertçe ödüllendirileceğimden kendimi ve kesemi en ekonomik yollarla idare etme konusunda dersler vermeye girişi. Sonra konuyu değiştirip

önceki gecenin ayrıcalığına değindi ve pek de şaşırmadan öğrendim ki, olan biten herşeyi hazırlanan rahat bir yerden gözlemişti, burayı bana söyleyecek kadar da güvenini kazanmıştım.

Sözlerini yeni tamamlamıştı ki, arkadaşlarım içeri dalıp bana övgü ve okşayışlarını sundular. Gecenin yorgunluğu ve faaliyetinin, tenlerinin canlılığına ya da pembeliklerinin tazeliğine en ufak bir zarar vermediğini memnuniyetle fark ettim. Bunu, nadide müdiremizin idaresine ve öğütlerine borçlularmış. Sonra her zamanki gibi dükkânda boy göstermek için aşağı indiler, ben de akşam yemeğinde Bayan Cole'a katılıncaya dek evime gidip kendi işlerimle ilgilendim.

Akşam beş civarı Bayan Cole'a giderek, büyüleyici kızlarla beraber eğlendim. Sonra birden bastıran bir mahmurluğa yenilip Harriet'in yatağında biraz kestirmek için yukarı çıktım. Orada giysilerimi bile çıkarmadan derin bir uykuya dalıverdim. Sanırım bir saat kadar uyuduktan sonra beni aramaya gelen ve nerede bulabileceği hemen gösterilen gözde aşığım tarafından hoş bir biçimde uyandırıldım. Odaya girmiş, ışıktan sakındığım yüzüm yatağa dönük yapayalnız uzandığımı görmüş, fazla gürültü çıkarmadan, çıplak tenin dokunuşunun eşsiz rahatlığı ve zevki için pantolonunu çıkarıp atıvermiş ve arkadan usulca etekliğimle sıyırmış, o cana yakın zevk merkezine giden arka caddeyi önüne açmıştı. Yan yatmış, yüzümü de hafifçe aşağı çevirmişken girilmek için tamamen uygun konumdaydı. Yavaşça yanıma uzanıp bana arkadan sarıldığında, gövdeme yapışan bacakları ve karnıyla dokunuşunda kendine özgü nefis bir tat taşıyan o aygıtın içimde kendine yol açma çabaları gövdesinin tüm sıcaklığını hissettim. İlk anda epey şaşkın uyandım ama kim olduğunu anlayınca ona doğru dönmeye çalıştım. Beni öptü, öylece kalmamı istedi, sadece baldırlarımı biraz yukarı kaldırıp doğru yolda olduğuna güven getirdi, az sonra da en derine dek içimdeydi. Bununla tatmin olup o bölgelerimiz iç içeyken yatarak kıpırtısız kalıp, zevkten demlendi. Kıvrımlı baldırları ve karnı arasındaki boşluğa bacaklarımın arka kısmı ve sırtımın sıcacık, kuytu sığınmasından ötürü yana yattım fakat ustalıkla beni içinde tutmayı başardı. Kısa süre sonra uzun bir sükûnet için doğuştan sabırsız, o kıpır kıpır, zapt olunmaz yaramaz aşığımı eyleme zorlamaya başladı. Alışılmış oynaşma, öpüşme silsilesiyle sürdürdüğü bu devinim, sonunda iki tarafta da dün gece tüketemediğimiz ve yeniden güçlendirdiğimiz haz sağanağının ıslak kanıtıyla sona erdi.

Bu soylu genç beni kendine saklamaya kesin kararlıydı ancak Londra'da kalışı o kadar uzun sürmedi. İrlanda'da bir göreve atanan babası giderken onu da yanına aldı. O zaman bile sevgisini ve kendisini elimde tutma gücüm vardı çünkü İrlanda'ya yerleşir yerleşmez ardından gitmemi önermişti, ben de kabul etmiştim. Ama o krallıkta uygun ve kazançlı bir kızla karşılaşınca, makul kararı seçmiş, kara haberi de hemen bana yollamıştı. Aynı zamanda avunmam için hediye de göndermişti fakat bu onu yitirmekten duyduğum derin üzüntüyü telafi edemedi.

Üzüntüm, küçük arkadaş grubumu da etkilemişti, Bayan Cole ise bu boşluğu doldurmak için hiç de telaş etmiyordu. Ama kalakaldığım dulluğa avuntu niyetine, sahte bir bekâretin bu ticaretteki karlılığını sağlamak için araştırmalarını iki katına çıkardı. Gerçekleştirme umudunu hiç yitirmedi-ği ve sadece bunu yutabilecek uygun kişiyi uzun süredir bekliyordu. Ama tıpkı piyasadaki ilk denemem gibi bu tasarıda da kendi gereksinimimi kendim karşılamaya yazgılıydım. Arkadaşlarımın yakınlığı ve dostluğunun tüm keyfini çıkararak bu evde yaklaşık bir ay geçirmiştim. Harriet'i kısa süre sonra evine alan baron dışında diğerleri, bu evde geçerli topluluk kurallarına dayanarak bana yeni zevkleri kabul etmem konusunda baskı yapıyorlardı fakat onları her defasında reddediyordum. Bu sakınma ne onlardan nefret ettiğim, ne de bu işten iğrendiğim içindi, asıl nedenim kendi gözdeme bağlılığımdı. Dış görünüşte kıskançlığı onaylamıyorlar bunu kalplerinde de barındırmıyorlardı ve onlara gösterdiğim saygıdan ötürü gizliden gizliye beni daha çok seviyorlardı. Böylece tüm ailece sevilerek uyumlu ve rahat hayatımı sürdürdüm.

Bir gün akşamüzeri beş sularında, kendim ve kızlar için meyve almaya Covent Garden'deki bir manava uğradığımda yeni bir maceranın beni beklediğinden habersizdim. İstediğim meyveler için pazarlık ederken, şık giysisiyle hemen gözüme çarpan genç bir beyefendi tarafından izlendiğimi fark ettim. Hoş kıyafetleri dışında hiç de dikkat çekici bir yönü yoktu, soluk, zayıf yapılı, çarpık bacakları üzerinde zar zor durabilen bir tipti. Fark etmiş görünmeksizin, peşinde koştuğunun ben olduğumu fark etmek çok kolaydı, gözlerini üzerime dikmiş inceliyordu. Sonra önünde durduğum kasaya yaklaştı, meyvenin fiyatını ucuzlatıp son fiyatı verdirmeye çalışarak yakınlık kurmaya çabaladı. Mahcup bir kız sayılmak için görünüşüm hiç de uygunsuz değildi artık. Rüküş, şehirli bir küçükhanımın tüylü süsleri ya da parfümlerinden yoksundum. Sadece hasır bir şapka, beyaz bir elbise, temiz

çamaşırlar ve hepsinden öte kesinlikle doğal ve bir çekingenlik, alçak gönüllülük havası içindeydim, bunlar beni süzmesi için hiç de açık vermeyen işaretlerdi. Benimle bir yabancının hitap tarzıyla konuştu, yanaklarıma, yavaşça tüm bedenime yayılan bir pembelik kondurdu. İçlerinde katıksızlığın karışımını hakikaten taşıdıklarından daha da inandırıcı gelen bir beceriksizlik ve şaşkınlıkla yanıt verdim. Ama aradaki buzu kırdığı düşüncesiyle sohbet kurmaya çabalayıp başka sorularla yaklaştığındaysa yanıtlarıma öyle bir masumluk, sadelik hatta çocuksuluk kattım ki, zaten görünüşümden onun kadar hoşlanan biri bu kadarıyla bile namusum üzerine yemin edebilirdi.

Kısacası erkeklerde, özellikle de gözleriyle bir kere ağa düştüler mi, bilgeliklerinin hiç mi hiç düşlemediği bir kolay aldanma potansiyeli vardır ve işte bu sayede en sağduyulu olanların bile bizim gafillerimiz olduğu çok sık görülür.

Bana yönelttiği sorulardan biri evli olup, ol-madığımdı. Henüz bunu düşünemeyecek kadar gencim, dedim. Yaşıma gelince, bir yıl düşüp henüz on yedisine girmediğimi söyledim. Yaşam biçimim içinse, Preston'da bir şapkacıda çıraklık ettiğimi, bir akrabayı aramak için şehre geldiğimi, ama buraya vardığımda ölmüş olduğunu öğrendiğimi ve şimdi şehirde bir şapkacıda ustabaşı olduğumu anlattım. Son madde, aslında görünmek istediğim karakterin tarafını tutmuyordu pek ama onda uyandırdığım, gitgide artan arzu sayesinde buna da inandı. Çok büyük bir ustalıkla ağzımdan kendi adımı, hanımımın adını, oturduğum yerin adını almayı becerdiğini sandıktan sonra, seçebildiği en ender ve pahalı meyvelerle yükleyip, beni bu serüvenin sonuçlarının neler olabileceği merakı içinde bırakarak eve yolladı.

Bayan Cole'a varır varmaz, tüm olan biteni anlattım eğer adam peşimden gelmezse zararı olmadığını, ama eğer gelirse ki önsezisi geleceğini söylüyordu, o zaman zahmete değip değmeyeceğini anlamak için kişiliği ve görüşlerini iyice gözden geçirmek gerekeceğini söyledi. Bu arada benim payıma düşen iş çok kolaydı çünkü en son safhaya dek bana, Bayan Cole'un işi başlatıp ön ayak oluşunu baştan sona izlemekten başka bir şey kalmıyordu.

Ertesi sabah, sonradan öğrendiğime göre, tüm bir geceyi komşu çevrede Bayan Cole'un nasıl biri olduğunu soruşturmakla geçirdikten sonra beyefendim arabasıyla dükkâna geldi. Bu ziyaretin nedenini yalnız Bayan Cole

biliyordu. Adam onunla görüşmek istemiş, birkaç şapka ısmarlayarak kolay bir tanışıklık başlatmıştı. Bense gözlerimi elimdeki işten kaldırmıyor, azami bir soğukkanlılık ve gayretliliğin sadeliği içinde bir dantelin kenarını bastırmakla meşgul görünüyordum. Bayan Cole, onun üzerinde uyandırdığım ilk izlenimin yanımda oturmuş işleriyle uğraşan Emily ve Louisa tarafından bozulma tehlikesi bulunmadığını fark etti. Bakışlarımı yakalamaya boşu boşuna çabaladıktan ve Bayan Cole'a siparişleri evine önceden belirlenen bir saatte kendisinin getirmesi için talimatta bulunduktan sonra daha iyi bir izlenim bırakmak amacıyla cömertçe satın aldığı birkaç malı da yanına alıp gitti.

O süre boyunca kızlar yeni müşterinin gizeminin kokusunu bile almamışlardı ama yalnız kalır kalmaz, Bayan Cole bu konulardaki engin deneyimine dayanarak bu yarışmada cazibemin hedefi tam on ikiden vurduğuna emin olduğunu söyledi. Yeni efendimin sabırsızlığı, bakışları ve tavırları ateşin bacayı sardığını gösteriyordu, kuşkulanılacak tek nokta onun kişiliği ile konumuydu, bu konuda da Bayan Cole'un şehirdeki önemli istihbarat kaynaklarına gerek vardı.

Gerçekten de birkaç saat içinde istihbaratı öyle iyi işledi ki, fatihimin aslında doğuştan pek de mükemmel olmayan bir mizaçla, aşırılıkla şehrin safahatı peşinde koşarak, hesapsızca har vurup harman savurduğu büyük bir servete sahip Bay Nobert adında bir beyefendi olduğunu öğreniverdi. Safahat yolunda çapkınlığın tüm sıradan tarzlarını bayatlatıp, yıpratınca bakire avı zevkine düşmüştü. Takipteki hedefine erişmek için hiçbir masraftan kaçınmayarak bir sürü kızı kullanmış ve onlardan yorulana dek yararlandıktan, hazdan soğuduktan ya da karşısına yeni bir yüz çıktıktan sonra eskilerden kolayca kurtulmuş, onları kaderlerine terk etmişti.

Bu ipuçlarından hareketle Bayan Cole, böyle bir kişiliğin her zaman için uygun ödül olduğunu söyledi, ondan koparabildiğimizi koparmamak günah olurdu ve benim gibi bir kızın tüm koşullarda, ne yönden bakılırsa bakılsın Bay Norbert için sadece fazla iyi olduğunu düşünüyordu.

Böylece Bayan Cole, kararlaştırılan saatte Bay Norbert ile buluştu. Buluştukları lüks ve rahat evde önce işte, evin konumundan, orada çalışan hizmetçilerden söz ettikten sonra sohbet doğal bir biçimde bana yönelmişti. Bayan Cole, dili bir kere çözülünce her şeyi ağzından kaçırıveren tatlı, yaşlı, geveze, dedikoducu rolünü güzelce oynayıp Bay Norbert'ı amacına en uygun biçimde işleyerek doğal bir yalınlıkla, ara ara ustaca vuruşlarla

huyumu ve güzelliğimi överek, hakkımda akla yakın bir öykü uyduruverdi. Adamın en ufak bir şey sezmeyen masumluğuysa daha uygun bir ortam yaratamazdı. Ancak Bay Norbert artık canına tak edecek kadar ateşlenince benimle ilgili tasarı ve görüşlerini çıtlatmaya çalışmış ve zorlukla Bayan Cole'u kendisini anlama noktasına getirebilmişti. Hiddetli ve hep kuşkucu meraklara kapılan bir erdem canavarı kesilmeksizin basit, iyi huylu, kötülük nedir bilmeyen, ekmeğini dürüstçe kazanan, yumuşak ve esnek bir kadının nezaketli kişiliğine bağlı kaldı. Bu işi öyle ustaca idare etti ki, adam onun yardımından en ufak bir umut duyabilince-ye kadar üç-dört görüşme geçmesi gerekti. Buna ulaşmak için kullandığı bir sürü sonuçsuz haber, mektup ve diğer doğrudan girişimler bu yardım olmaksızın onu emeline kavuşamayacağına inandırdı. Ayrıca tüm bu çabalar gözündeki kişiliğimi ve değerimi yükseltti.

Yine de Bayan Cole, bu güçlükleri bazı keşiflerin ya da planına ters düşebilecek bazı olayların başlamasına meydan verecek kadar uzatmamaya özen gösterdi. Sonunda yalvarmalar, vaatler ve en önemlisi de miktarını belirlemeyi artık Bay Norbert'a bıraktığı göz kamaştırıcı bir meblağ sayesinde yenilmiş gibi göründü. Ne de olsa bu boyun eğmesi için gayet iyi bir bahaneydi. Böyle büyük bir miktarın cazibesine dayanamayıp bir an önce kabul etmek bile bu yalan dolan sanatının bir parçasıydı ve bunu yapış biçimi de, Bay Norbert'ı bu tür bir işe daha önce o namuslu parmaklarını asla bulaştırmamış olduğuna inandıracak biçimdeydi.

Böylece hedeflediği ödülün değerini artırmak için gerekli tüm güçlük ve engelleri zamanla ortadan kaldırarak sonunda sahibesi olduğum küçük güzelliğe öyle vurulmuş, beni elde etmeye öyle heveslenmişti ki, kendini ağızlara layık uygun bir lokma olarak gösterdi. Aslında gözü açık, bu tür olayları gayet iyi bilen, aşk oyunlarında deneyimli biri olmasına rağmen aşkımdan gözü o kadar kararmıştı ki bu yönlerini bir an bile göz önüne çıkarmıyordu. Tutkusuyla öyle körleşip telaşa düşmüştü ki herhangi bir şekilde gözü açılsa, bu iyiliği zevkine karşı kötü bir baltalama sayacaktı. Böylece, Bayan Cole onu getirmek istediği noktaya getirdi ve hayali mücevherimin alımını ucuza kapattığını sandığı bir pazarlığa dört elle sarılmasını sağladı. Üç yüz gine bana, yüz gine de aracıya verecekti, bu rakam Bayan Cole'un çektiği tüm sıkıntılar ve yaşamında ilk kez Bay Norbert için feda ettiği tüm vicdan azapları için yetersiz bir telafiydi. Görüşmeler boyunca hediye edilen hiç de küçümsenmeyecek bazı

armağanlar dışında bu miktar, vücudumun kiralanması sırasında peşin ödenecekti. Bu görüşmelerde uygun zaman ve saatlerde ara sıra ama kısa süreliğine huzuruna çıkarılıyordum. Bu sırada doğal davranışlarımı gerçek bir bakireninkiler gibi göstermek için yüksek bir iffete bürünüp, sınırlamam gerekmişti, tüm tavır ve hareketlerim yalnızca saflık doluydu. Erkeklerin bizdeki cevheri yok etme zevkini tatmin etmek için arzuladıkları ve bu yüzden de tüm becerileriyle birlikte böyle feci hatalara düşmeye mahkûm oldukları o masumiyet her tavrımda kendini gösteriyordu.

Sözleşme maddeleri üzerinde tam bir anlaşmaya varılınca, şart koşulan ödemeler sağlama bağlanınca ve geriye asıl noktanın uygulamasına geçmekten başka bir şey kalmayınca, Bayan Cole itirazlarını özellikle de Bay Norbert'in evine karşı olanları dile getirmeye başladı. Öyle ince bir planlamayla hareket ediyordu ki bu sözde evliliğin Bayan Cole'un evinde tamamlanması Bay Norbert'ın kendi fikri ve acil ricası oluverdi. Aslında Bayan Cole başlangıçta böyle şeylerin evinde olmasını pek istemediğini dile getirmişti ve bu itirazı da sadece oyunun bir parçasıydı. Bin pound verseler evindeki hizmetçilerin herhangi birinin bunu bilmesine izin vermek istemediğini, kıymetli, şerefli adının sonsuza dek lekelenmesine göz yumamayacağını ve pek çok benzeri bahaneler uydurmuştu. Tüm çözüm yollarına itiraz ediyor, en uygun olanlar dışında çare bulunama-masına dikkat ediyordu sonunda bu kolaylığı Bay Norbert'a lütfetmesi ile oyununu sonlandırdı.

Bay Norbert'ın can atan sabırsızlığına saygı gösterilerek büyük gecenin tarihi belirlendi. Bu arada bu işten yüzümün akıyla çıkabilmem için Bayan Cole bakire görünümüm hakkında hiçbir talimatı atlamadı ve hiçbir hazırlığı es geçmedi. Tasarılarımı gerçekleştirmem için bana gereken bölgemin tüm sıkı darlığıyla doğuştan ödüllendi-rildiğimden, geçici darlık yaratan sıcak bir banyo sonrasında kendini kolayca ele veren o yardımcı yöntemlerden yararlanmama hiç gerek yoktu. Ve çiçeğin koparılışının her zaman değilse bile genelde eşlikçileri olan o alışılmış kanlı belirtiler içinse Bayan Cole hazır tuttuğu, etkisinden emin olduğu kendi buluşunu sundu.Bay Norbert'ın kabulü için her şey ayarlanıp hazırlandıktan sonra gece on bir civarında, beyefendi sessizlik ve gizliliğin tüm esrarıyla bizzat hanımım tarafından içeri alınıp yine bizzat hanımımın yatak odasına götürüldü. Burada, onun eski moda yatağında, bir gecelikle uzanmış, gerçek

bir bakirenin kokularıyla değilse bile, uydurma birinin belki de daha büyük endişeleriyle soluk soluğa yatışım, genç kız utangaçlığının tüm onurunu taşıyan ve aşığımınkinden daha tarafsız gözlerin bile ayrımsayamayacağı bir hava içindeydim. Endişelerim bana şaşkınlık ve çekingenlik havası veriyordu, aşığım dememe izin verin çünkü bize karşı olan zayıflıkları yüzünden kullanılan "ahmak" deyimini erkekler için çok sert bir yaklaşım olarak görüyordum.

Bay Norbert'ın önceden belirttiği arzusuna uygun olarak, Bayan Cole iyice aydınlatılmış odasında, bu gibi durumlarda erkeğin keyfine ilk kez teslim edilen genç kadınlara söylenmesi adet olmuş eski laf kalabalığını yaptıktan sonra bizi yalnız bıraktı. Halen giyinik olan Bay Norbert sabırsızca yatağa atladı, bense kafamı yorganın altına sokmuştum. Öpmek üzere dudaklarıma ulaşması sırasında bile kendimi uzun süre savundum. Bu durumda sahte bir erdemin gerçeğinden daha büyük bir bozgun ve direnç doğurduğu öyle doğruydu ki. Oradan göğüslerime ulaşmaya çalıştı ve ben bunu hisseder hissetmez dişimle tırnağımla boğuşmaya giriştim. Ta ki boğuşmaktan yorgun düşüp belki de yatağa yanıma geldiğinde daha olumlu bir izlenim bırakmak istediğinden giysilerini biranda sıyırıp atıncaya ve yorganın altına girinceye dek mücadelem sürdü.

Bu sırada göz ucuyla onu bir an gördüğümde, bekâretlere saldırmak için genelde gereken nezaketi vaat etmekten çok uzak bir vücudu olduğunu kolayca fark edebildim. Veremli gibi, çürük yapısı böyle ateşli bir hizmete gönüllü olmaktan çok, ona zorla yaptırılan bir hastalıklı havası veriyordu.

Otuzunda olmasına karşın, aşk gücünü daha şimdiden zorlama uyarılara bağımlı biçare bir hale düşürmüştü. Bu uyarılarsa, yaşamın baharlarında altmış kışın işini görerek sürekli yinelenen haz hazımsızlıkları yüzünden posası kalıncaya dek süzülmüş, canı çıkmış bir vücudun doğuştan gücüyle ancak desteklenebiliyordu. Tüm bunlardan geriye, hem ona işkence eden, hem de uçurumun dibine sürükleyen hayal gücündeki gençliğinin tüm ateşi ve sıcaklığı kalmıştı.

Soyunup yeniden yatağa girer, girmez elimden çekip almasına izin verdiğim yorganı sıyırdı artık yalnızca saldırılarına değil çarşaf altından teftişine de açıktım. Kendimi savunmak için gösterdiğim çabalara hazırlıksız yakalanmıştı ama yine de böyle deneyimli bir ustadan endişeyle beklediğim kadar sıkı bir araştırmacı çıkmamıştı. Hem göğüslerime hem de

daha önemli caddeye giden yola fazlasıyla barikat kurduğumu düşündüğünden geceliğimi yırtarcasına açtı, yine de bunun dışında her şeyde bana karşı tüm saygı ve sevecenlik belirtilerini sunuyordu. Benim bu oyundaki rolümse ona hiçbirini sunmamaktı. Yatakta yanında ilk kez gördüğü çıplak erkek kadar alışılmadık bir şeyin bir kızda uyandıracağı tamamen masumane hislerden beklenebilecek tüm incelikleri, endişeleri, dehşetleri sahneledim. Kaçamak bir öpücüğü bile zar zor aldı, o ana dek ellenmemiş saydığı, sertlikleri ve dirençleriyle kendini tatmin ettiği göğüslerimden elini neredeyse yirmi kez çektim. Ama asıl nokta için sabırsızlanmaya başladığından kendini üzerime attı, önce parmağıyla beni incelemeye kalkıştı, daha ileri yol açmaya çabalayan hareketlerine karşı acıyla bağırdım. Bu kadar sert olabileceğini düşünmemiştim, mahvolmuştum. Kalkıp, gitmeyi düşündüğüm sırada bacaklarımı öyle sıkı sıkıya kenetlemiştim ki, onun gücündeki biri bile ne açmaya zorlayabilir, ne de bunu başarabilirdi. Üstünlüğü bu şekilde ele geçirerek hem kendimin, hem de onun hareketlerini emrim altına aldığım için artık onu aldatmak çocuk oyuncağıydı.

Bu sırada fena sayılmayan boyutlularda ki aygıtı, kapalı bacaklarımın girişi engellediği yere sertçe dayanmış duruyordu ama sonunda sadece bedensel güç kullanarak bir şey yapamayacağını anlayınca, yakarışlara ve tartışmalara başvurdu. Tüm bunlara utangaçlık dolu bir sesle yanıt verdim, beni öldüreceğinden dolayı korktuğumu söyledim. Bana böyle davranmamalıydı. Yaşamımın hiçbir anında böyle muamele görmemiştim. Benim utandığım kadar kendisinden utanmıyor mu diye merak ediyordum. Masumluğu ve dehşeti dile getirmeye en uygun olduğuna karar verdiğim böyle aptalca, çocukça geri püskürtme ve yakınma yollarıyla neye ulaşmayı umduğunu sordum. Yine de sonunda hareket ve sözlerindeki ısrarın hararetine yenilir gibi yaparak bacaklarımı hafifçe araladım. Öyle ki, geçidime ancak aygıtının ucuyla değebiliyordu ama onu içeri sokamaya-cak kadar bitip tükendiğinden, vücudumu hafifçe bükerek dolaylı yoldan girişini engellemekle kalmayıp beni parçalıyormuş gibi çığlık atarak onu şiddetle üzerimden silktim. Tüm gücüyle dirense bile eğerde kalamazdı. Buna gerçekten sinirlenmiş görünüyorsa da nazlanmam ona daha çok zevk veriyordu, tam tersine, gözünde daha da kıymet kazandığımı hissedebiliyordum. Ne var ki artık beklemeye dayanamayacak kadar alevlendiğinden üzerime yeniden çıkıyor ve benim için daha fazla neler

yapabileceğine dair en sevecen iknalarla okşayıp yatıştırarak, sabretmem için yalvarıyordu. Bunun üzerine biraz yumuşamış, canımı bu kadar fazla yakmasından gösterdiğim öfkeyi bastırmış gibi görünerek bacaklarımı aralayıp yeni bir deneme için yolu açmasına göz yumdum ama gittiği yönü ve yöntemini iyi izlediğimden ağız biraz açılır açılmaz sanki girişinden kaçtığımdan değil de, çabalarının bana çektirdiği acıdanmış gibi yerimden sıçradım. Buna, uygun hareketleri, inlemeleri ve çığlıkları da tabii ki unutmadım. Beni incitiyor, öldürüyordu. Acıdan ölmek üzere olduğumu haykırıyordum. Hedefine varır gibi görünmeyen hamlelerinden sonra zevk öyle hızlı yükseldi ki artık ne denetlenebilir, ne durdurabilirdi. Zevkin doruğuna yaklaşmasının taşkınlığı ve hiddeti içinde, beni neredeyse gafil avlayacak sert bir darbeyle yerleştiği dış ağzın hemen içinde o sıcak serpintiyi hissettim ama orada bitirmesine izin vermeyecek kadar zalimdim. Onu yeniden dışarı attım, hem de işitilme olasılığına hiç aldırış edemeyecek kadar güçlü bir acı duymuşçasına yüksek perdeden bir çığlıkla haykırdım. İşini eksiksiz tamamlasa, şu an ki engellemelerden çıkardığı sözde nedenlerle duyduğu memnunluktan, kendini daha fazla tatmin edemezdi, bu kolayca görülüyordu. Her şey gerçek haliyle sergilense aynı hazzı tadamayacağı çok kesindi. Yatışmış ve bir boşalmayla rahatlamış olduğundan yeni denemesine katlanmam için beni sakinleştirmeye, yüreklendirmeye, neşe ve sabır vermeye çalıştı. Vücudumun her noktasını inceleyip hayal edebileceği tüm görüş ve dokunuş tahriklerinden topladığı güçle yeniden hazırlanmaya başladı ve benden duyduğu memnunluğu, övgü ve öpücüklerle ifade etti. O aç gözlü yara-mazlıklarıyla hiçbir noktamı es geçmedi, yine de kuvveti o kadar çabuk geri gelmemişti kapıyı bir defadan fazla zorladığını hissettim. Beni bilgisiz ve acemi sandığı için kendi güçsüzlüğünü fark etmediğimi düşünüyordu, oysa onun ne kadar başarısız olduğunu görebiliyordum. Yeniden güç-lenınceye dek uzun süre beni yordu ve o zaman onu öyle soluk soluğa bırakıp, kendimden uzak tuttum ki içeri süzülmekte hiçbir belirgin ilerleme kaydedemeden yeniden terleyip, yoruluvermişti. Böylece girişimin yarı yoluna bile, çekiyor göründüğüm acının korkunçluğundan sürekli ağlanıp sızlanırken anca sabaha karşı erişebildi. Bu kadar atletik bir angarya sonunda yorulan şampiyonum artık halsiz düşmüştü, biraz dinlenip tazelenmek istedi. Beni büyük bir ilgiyle öperek derhal derin bir uykuya daldı. Uykuya daldığından iyice emin olur olmaz, herhangi bir hareketimle onu uyandırmamak için gövdemi kıpırtısız

tutmaya çalışarak Bayan Cole’un bakireliğimin belirtilerini kusursuzlaştırmak için verdiği taktiği kolayca ve güvenle uyguladım.

Baş taraftaki her iki karyola direğinde karyolayla giriş yerlerinin hemen üzerinde küçük birer çekmece vardı, kerestelerin kalıbına öyle ustaca uydurulmuştu ki en dikkatli gözden bile kaçabiliyordu. Çekmeceler bir yaya dokunarak kolayca açılıp kapanabiliyordu ve her ikisine de hazır kan sıvısı dolu ve içinde kullanıma hazır bir sünger yatan yayvan, cam birer kap yerleştirilmişti. Usulca elini uzatıp süngeri almak ve bacaklarının arasına düzgünce sıkmak yeterliydi, bir kızın onurunu kurtaracak olandan çok daha fazlası akabiliyordu. Sonra süngeri yerine koyup yaya dokununca tüm fark edilme, hatta kuşkulanılma olasılığı yok oluyordu ve bu iş dakikanın dörtte birini bile tutmazdı. Yatağın hangi tarafında yatarsanız yatın, hedefe ulaşmak aynı ölçüde kolay ve pratikti, her iki karyola direğine aynı çekmeceden yapılmıştı. Bay Norbert uyanıp da beni suçüstü yakalara utanç ve şaşkınlığa düşerdim ama uyanmazsa, aldığım önlemler sayesinde risk sadece benim lehimeydi.

Şimdi rahatlayıp, herhangi bir kuşku ya da endişe doğacak diye duyduğum korkulardan sıyrılınca kendimi tamamen uykuya verdim, ama hiç dinlenemedim. Yaklaşık yarım saat sonra beyefendim uyanıp bana döndü, dalmış gibi göründüğüm derin uykuma pek saygı göstermeden saldırıya hazırlanarak öpüp, okşamaya başladı. Ben de sanki o an uyanmış gibi gözlerimi açtım, beni rahatsız ettiğinden ve bu ufak dinlenmenin duyularımı biraz köreltiği o acımasız acıdan yakındım. Ne var ki hem zevke susamış, hem de kızlığım üzerinde kesin bir zaferi tamamlamaya heveslenmişti direncimi kıracak, sabrımı tüketecek her şeyi söyledi. Artık zorbalığı lehine hazırladığım kanıtlardan emin olduğumdan onu dinlemeye hazırdım, yine de onu bir süre oyalamak için uygun bir siyasetle uğraşmaya çabalıyordum. Sırnaşıklığına yalnızca iç çekişler ve inlemelerle karşılık verdim. Ona canımın çok yandığını, daha fazla dayanamadığımı söyledim. Bana kötülük yaptığını ama tam olarak ne olduğunu anlayamadığımı söyledim. Bunun üzerine yorganı çekti, sönmekte olan bir mumun donukluğunda savaş alanına baktı, bacaklarım, geceliğim ve çarşaflar son girişinden kaynaklanan bakirelik sızıntısı ile lekelenmişti. Daha doğrusu o öyle olduğuna inanıyordu. Buna kanaat getirince eşsiz bir sevinç ve kıvançla kendinden geçti. Aklına açılmamış bir madende çalıştığından başka bir

düşünce gelmiyordu. Böyle güçlü bir kanıt karşısında bana olan sevecenliğini ve bu madeni tümden keşfetme arzusu hemen ikiye katlandı.

Aşırı bir heyecanla beni öptü, avutmaya çalıştı ve çektirdiği acı için onu bağışlamamı diledi. Bunun sadece olması gereken bir şey olduğunu ama en kötüsünü kesinlikle atlattığımı belirtti, biraz cesaret ve sabırla bu işi güzelce tamamlamalıydım, bir daha zevkten başka bir şey hissetmeyeceğimi söyledi.

Ufak, ufak ikna edilmeme göz yumdum ve sanki her şeyi ona teslim ediyormuşçasına belli belirsiz araladığım bacaklarımla giriş iznini verdim. Bu fırsatı değerlendirip biraz içime girdiğinde iyi becerilmiş bir karşılamayla dişilik vidasını öyle güzel kullandım ki onu orta kanalın rahat yönünden uzak tuttum ve yapay bir giriş zorluğu çıkartan maharetli burulmalarla, tüm bu süre boyunca da acı haykırışlarla yolunu en zahmetli mücadelelerle santim, santim kazanmasını sağladım. Sonunda olanca gücüyle içimi parçalayarak yuvaya tamamen girdi ve kızlığıma öldürücü kesin bir darbe indirdiğini sanarak korkunç bir feryatla bana sahip olmasına izin verdim. O ise altına alıp çiğnediği dişisi üzerinde kanatlarını çırpan bir horoz gibi zevkin tadını çıkarıyordu. Az sonra bu eksiksiz zafer fikri sayesinde, zirve noktasına ulaştığını bana hissettiren bir doruğa vardı. Bense derinden yaralanmış, soluk soluğa kalmış, korkmuş, bozulmuş artık bakire değilmiş gibi yatıyordum.

Tüm bu zaman boyunca en ufak bir zevk kırıntısı duyup, duymadığımı belki de merak ediyorsunuz. Sizi temin ederim, o her zaman duyarlı bölgede böyle uzun bir çaba ve sürekli bir sürtünme sonucunda hafif bir duyuma dek neredeyse hiçbir şey hissetmedim. Hem kucaklayışlarına sadece mali açıdan katlandığım bu insana karşı hiçbir yakınlığım yoktu, hem de bu işe sürüklendiğim için nasıl bir özür öne sürmek zorunda kalırsam, kalayım oynadığım yosma rolü yüzünden kendimden pek hoşnut değildim. Yine de bu duyarsızlık sayesinde aklıma ve hareketlerime öyle egemen oldum ki ancak o şekilde tüm kandırmaca boyunca böyle bir hileyi daha iyi idare edebildim.

Onun şefkatli özürleri, öpücükleri, sarılma-larıyla yaşam belirtisine kavuşunca mahvoluşum yüzünden ona bağırdım, azarladım. Bu ve benzeri doğal sözler, işini başarıyla tamamladığı için kendinden duyduğu memnunluğa ekleniyordu. Bir süre sonra saldırıyı yinelemek için oldukça güçsüz bir halde yeniden üzerime geldiğinde onu durdurmam gerektiğine

karar verdim. Bazı gözlemlerime dayanarak daha öte bir girişime kesinkes karşı çıktım. Kahramanlığını öven bir bahaneyle, yeni bir akına asla dayanamayacak kadar zorbaca incitilip yaralanmış olduğumu söyledim. O zaman nezaketle, bana bir soluklanma payı lütfetti ve hemen sonra şafak da sökünce daha fazla ısrardan yakamı kurtarmış oldum. Sabahleyin zile basıp Bayan Cole'u çağırdı ve gecenin ulaştığı son noktayı ona övgüyle bildirdi. Bunun yeterli kanıtını çarşaflardaki lekelerden görebileceği de eklendi.

Bayan Cole kadar usta ve görmüş geçirmiş birinin bu soytarılığın nasıl yolunda gittiğini, benim adıma her şeyin böyle iyi sona ermesinden duyduğu memnunluk ifadeleriyle Bay Norbert'le nasıl eğlendiğini tahmin edebilirsiniz. Ayrıca namuslu bir hanımefendi olarak Bay Norbert'in evine bu ilişkiye bir isim koymadan çok sık gelmesinin doğru olmadığını da belirtti. Bu nedenle çağırıldığım zamanlarda benim onun evine gitmemin en uygun yol olduğuna yeni sevgilimi ikna etti. Ayrıca bu plan, Mr. Norbert'in kendi rahatlığını ve özgürlük görüşlerini büyük oranda memnun ediyordu.

Bayan Cole, benimle ilgili tüm ayrıntılar üzerinde onunla anlaştıktan sonra, adamı kimseye fark ettirmeden evden çıkardı ve beni uyuyup iyice dinlenmem için yalnız bıraktı. Uyandığımda ise yeniden yanıma gelip, başarımdan ötürü hak edilmiş övgülerde bulundu. Her zamanki ılımlılığı ve tarafsızlığıyla hareket ederek kazandığım miktardan herhangi bir pay almayı da kesinlikle reddetti ve küçük bir servet tutan malvarlığımı idare etmem için güvenilir önerilerde bulundu.

Artık eski metres konumuna geri dönmüştüm, Bay Norbert bana ne zaman haber yollasa gidip tam vaktinde evinde bekliyordum. Haberciyi karşılamak için de sürekli tetikteydim, öyle tedbirli davrandım ki Bayan Cole'la aramızdaki asıl bağlantıyı asla çözemedi. Zaten kendi işleri başından aşmıştı ve onlardan başka düşünecek bir şeyi yoktu.

Bu arada, kendi deneyimlerime göre değerlendirirsem, hükümdarlıkları boyunca hiçbir metres bünye, çapkınlık ya da yaş yüzünden güçten düşmüş, sevişmek için çok az enerjisi kalmış olanların metreslerinden daha mutlu olup, el üstünde tutulmaz. Kadının bir şekilde memnun edilmesi gerektiğinin bilincinde olduklarından onu binlerce küçük sevecen ilgiye, armağana, okşayışa, güvencelere boğar, asıl yetersizliklerini telafi için çareler, yöntemler icadında kafa yorarlar. Bu yetersizliklerini azaltmak içinse zayıf düşmüş güçlerini artırmak, doğayı şehvetlerinin hizmetine girmeye zorlamak için başvurmadık yöntemler kalmaz. Onların talihsizliği

de buradadır işte; bir dizi oynaşma, hırpalama, elleme, uyarıcı duruşlar, kösnül hareketler sonunda göz kamaştırıcı ama güçten de düşürücü zevke zar zor ulaşırken arzularını yönelttikleri insanda öyle bir ateş yakarlar ki söndürmek için yeterli çare de kendilerinde değildir. Bu nedenle kadını, rahata kavuşması için, kendi başlattıkları işi tamamlayacak başka birinin kollarına atarlar ve böylece kendi sevgilileri için çöpçatanlık etmiş olurlar çünkü kadınlarda, özellikle de bizim durumumuzdakilerde, yüreklerimize ne kadar güzel hitap edilirse edilsin içimizde bir egemen nokta, bir kraliçe koltuğu vardır ki kendini sadece kendi kurallarıyla yönetir. Bu kurallar ise alacakları zevke bağlı olduğundan hiçbir zaman katı değildir.

Bay Norbert benden son derece hoşlandığını açıkça söylediği halde, hem yorucu hem de alev-lendirici uzunluk ve çeşitlilikte hazırlıklar yapılmadan asıl zevke benimle çok ender ulaşabiliyordu.

Bazen çırılçıplak soyar, gürül gürül yanan bir ateşin önünde halının üzerinde, neredeyse bir saat boyunca beni seyreder, vücudun izlenmeye elverişli tüm biçim ve duruşlarına sokarak izlerdi. Her yanımı öper, en mahrem ve özel olanı da es geçmez, hatta böyle bir saygının en çoğunu ona gösterirdi. Dokunuşları öyle nefis bir serbestlikle, öyle cömertçe yayılıp ta derinlere işliyordu ki içimi yakan ateşlerle çılgına dönüyordum. Ve en sonunda epey bir uğraşla kazandığı kısa süreli sertleşmesini de belki ya hafif bir terlemeyle ya da sabırsız arzularımla dalga geçen vakitsiz bir boşalmayla eritiveriyordu. Bazen hedefe ulaşsa bile ne kadar tereddüt ediyor, kendine olan güvensizliğiy-le cesareti kırılıyordu. Tutuşturduğu tüm o yangınları söndürmek için bir, iki damlalık heyecan serpintisi ise benim için çok yetersiz kalıyordu.

Bir akşam, Bay Norbert'ın evinden dönerken, içimde uyandırdığı ve iktidarının yatıştırmakta güçsüz kaldığı ruh halinde iken sokağın köşesini döndüğümde genç bir denizciye rastladım. O gün üzerimde o sevdiğim güzel, sade giysim vardı ve belki de yürürken üzerimde daha sakin düşüncelerin düzenliliğine yabancı bir huzursuzluk havası taşıyordum. Ne var ki delikanlı beni ilk defa görüyor olmasına rağmen teklifsiz bir biçimde kollarına alıp, öptü. Bu kabalığından ötürü bir öfke ve kızgınlık duydum ama geri çekilip onu inceleyince bu duygular dönüşüp yumuşadı. Uzun boylu, erkeksi duruşlu, güzel bir yüzü ve vücudu olan biriydi incelememi, sert bir ifadeyle ne demek istediğini sorarak noktaladım. Bunun üzerine ilk

andaki rahatlığı ve canlılığıyla bir bardak şarap ısmarlamayı önerdi. Daha sakin ve soğukkanlı bir anımda olsaydım, doyurulmamış uyarılmaların ve arzuların egemenliğine girmeseydim onu duraksamadan geri çevirirdim. O an nasıl oldu bilemiyorum, ama isteklerim, onun etkileyici görünüşü, bu durum, bana sıradan bir kaldırım yosması gibi davranılmasının o tuhaf yeniliğinden ötürü maceranın sonunu görme merakına kapılmamla birlikte sessiz bir rızaya neden oldu. Yani artık boyun eğdiğim aklım değildi ve o donanma erinin beni yedeğe almasına izin verdim, o da beni tüm yaşamı boyunca tanıyormuşçasına samimi bir tavırla koluna taktı ve en yakındaki uygun bir hana götürdü. Hemen bize koridorun ilerisindeki küçük oda verildi, burada hizmetçi istettiğimiz şarabı bırakıp gidinceye kadar zor dayanan denizci derhal güverteye atladı. Eşarbımı çıkarıp içten bir öpücük verdikten sonra göğüslerimi gözlerinin önüne seriverdi, sıkıcı ön törenlerden uzak bir tarzla hemen onları kavradı ve asıl noktaya doğru telaşla koştururken odada istediğimiz gibi rahat edemediğimizi fark ettik. Daha fazla oyalanmadan sırtımı duvara dayadı, eteğimi kaldırdı ve gerçekten da tam bir güç sembolüyle ortaya çıkıp gözlerimi kamaştırdı. Denizde geçen uzun yalnız günlerden kaynaklanan bir azgınlık ve acelecilikle şeker kamışının tadına baktırmak için işe girişti. Bacaklarımı iyice açıp duruşuma alışmaya çalıştım, yani ona dört elle sarılmak için elimden geleni yaptım.

Bir bölümünü içime aldım ama yine de işler hiç de onun istediği gibi gitmiyordu halen. Bir çırpıda pozisyondan çıkıp beni masaya götürdü ve usta bir hareketle başımı yüzüstü masaya yatırdı, diğer eliyle de etekliğimle gömleğimi yana eğip çıplak kalçalarımı açlıktan gözü dönmüş canavarı için açtı. Yolunu aralardan bulmaya zorluyordu, doğrusundan girmeyip de umutsuzca yanlış kapıyı çaldığını açık seçik hissedince onu uyardım.

“Ah hayatım, fırtınada her liman bana uyar,” dedi, gülümseyerek.

Yine de rotasını derhal değiştirip biraz aşağı çevirdi, doğru yere ayarlandı ve nefis bir sertlikle içime sürüldü. Zaten tüm bedenim ve ruhumla her şey için o kadar hazırdım ki, kendimi hemen girdabın içine bıraktım, kıvrandıran kasılmada onu sıkıp, tüm suyunu emdim. Böylece denizlerimiz birbirine karışarak tufanlarda boğuldu.

Her şey bittiğinde nasıl kaçacağım endişesine kapıldım. İçime köpükler saçarak boşalan o mükemmel adam, artan alevlerimi borçlu olduğum o usandırıcı dokunuşlar beni metresimin yetersizliği ile kıyaslandığında öyle

memnun etmişti ki ama yine de bir yabancıyla bu çeşit ilişki kurmanın tehlikesini anlamaya başlıyordum. Denizciy-se kendi derdinde, geceyi benimle geçirip yakınlığımızı sürdürmekten öyle kararlıydı ki ondan uzaklaşmanın kolay olmayacağından korkmaya başladım. Huzursuzluğumu dikkatle gizledim ve onunla kalmaya dünden razıymışım gibi davrandım, sadece haber vermek için evime bir uğrayıp hemen döneceğimi söyledim. Bunu çok kolay yuttu, benim o mutsuz ve her gördüğüne kapılan sokak yosmalarından olduğumu sanıyordu. Bu nedenle paramı almak için geri döneceğimden emindi, gitmeme razı oldu.

Eve gelip bu macerayı anlatınca, Bayan Cole akılsızlığımın boyutlarını ve tehlikeli sonuçlarını bir nutukla sundu. Özellikle de bu kadar açık bacaklı ve serbest davranmakla sağlığımı nasıl tehlikeye attığımı öyle şiddetle belirtti ki, bir daha asla böyle gözü kapalı dalmayacağıma dair karar verdim. Sonraki günleri de sürekli huzursuzluk içinde geçirdim. Yaşadıklarımı aldığım zevkten öte başka nedenlerle de anımsamak zorunda kalabilirim korkusu taşıyordum ama bu endişeler boşunaydı ve yakışıklı denizcim tamamen masumdu.

Yaklaşık üç aydır Bay Norbert'le birlikteydim, bu süre boyunca Bayan Cole'daki eğlencelerim ve bu beyefendiye olan özel ziyaretlerim arasında çok hoş zaman geçirdim. Bay Norbert, her zevk kaprisine uysalca boyun eğdiğim ve gönlünü fazlaca kazandığım sınırsız hoşgörüm için beni bol keseden ödüllendiriyordu. Pek çok kadında aradığı tüm o çeşitliliği bende bularak değişkenlik ve yeni yüzler için duyduğu arzuyu yitirmesini sağladığımı söyledi. Ama her şeyden güzeli, bana düşkünlüğü ve bağlılığı kadar gururumu okşayan şey bana saygı duymasıydı.

Yavaş, yavaş bana duyduğu saygı ona ölçülülük kazandırmış, hazlarının sürekliliğini onları ılımlı kullanmakla sağlamıştı ve böylesine müptelası olduğu, ama bünyesini zayıflatıp aslında onun en büyük yaşama sevinci gibi görünen o noktada yaşam gücünü yok eden zevklerde daha ince, daha ılımlı ve sonuçta daha makul oluverdi. Duyduğu minnettarlık servetim için pek uygun bir biçim almaya başlıyordu ki kaderin cilvesi bir kere daha kâseyi dudaklarımdan çekip alıverdi.

Büyük bir sevgiyle bağlı olduğu kız kardeşi Lady L sağlığından ötürü Bath'e giderken, ondan kendisine eşlik etmesini istemişti ve ona bu iyiliği yapmayı reddedemezdi. Böylece benden en çok bir haftadan fazla uzak kalamayacağına güvendiği halde, servetinin gücünün epey üzerinde ve

seyahatinin niyetlenilen kısalığıyla bağdaşmayacak bir miktar bırakarak yüreğinde uğursuz bir ağırlıkla benden ayrıldı ama bu kısa gezi, sonunda ancak bir kere çıkılabilen o en uzun geziye dönüştü. Bath'e varalı iki gün bile olmamış ki birkaç beyefendiyle bir içki âlemine katılmış, bu eğlence de, aldığı aşırı alkol sayesinde havale geçirmiş ve dört gün sonra ölmüştü. Vasiyetname hazırlamak için kendine gelebilse belki benim için bir, iki şey söyleyebilirdi ama böyle bir fırsatı olmamıştı. İşte onu böylece yitiriverdim. Bir zevk kadını her an her türlü yeniliğe hazır olduğundan neşemi kısa sürede geriş kazandım ve kendimi metreslik listesinden bir kez daha silinmiş bulunca, kendimi tamamen diğere evime adadım.

Bayan Cole dostluğunu bir kez daha kanıtlayarak bana, başka bir seçenek için yardımını ve öğütlerini önerdi ama artık özgürce yaşayacak kadar rahatım. Bünyesel zevk çağrılarına gelince, bunların baskısı ya da duyarlılığı, Bayan Cole'un evinde kolaylıkla doyurabileceklerinin bilinciyle oldukça azalıyordu. Evde Louisa ve Emily aynı yoldan yürüyorlardı, asıl gözdem Harriet ise sık sık gelip beni ziyaret ediyor, kafası ve kalbi onu alıkoymasına karşın şefkat ve sadakatle sevdiği sevgili baronuyla yaşanan mutlulukla dolu bir biçimde beni eğlendiriyordu. Dahası adam, Har-riet ve yakınları için iyi bir gelir sağlayarak onu çok rahatlatmıştı. Hayatımda kimse yokken, boşlukta ilerlerken bir gün Bayan Cole, onun evinin sağlam müşterilerinden olan Bay Barville'in şehre geldiğini söyledi. Ona uygun bir eş bulmakta epey kararsız kalmıştı. Gerçekten de güç bir durumdu çünkü Bay Barville tutkularını zalimce tatmin etmeyi severdi. Sadece acımasızca kendini kamçılatmaya değil, başkalarını da aynı şekilde kamçılamaya duyduğu ateşli arzuları vardı. Bu kaprisine boyun eğmeye yetecek yürekliliği ve hoşgörüyü taşıyanları müsrifçe ödüllendiriyorsa da, bu cesareti gösterebilecek pek az insan vardı. Ama bu garip fanteziyi daha da garip kılan şey beyefendinin genç oluşuydu, oysa genelde bu deneyime başvurmanın zorunluluğuna yaşı ilerleyenler yakalanırlardı. Şaşırtıcı bir biçimde rıza gösteren kadınlara, doğurduğu iç gıdıklayıcı heyecanlar sayesinde yaşama uyanabilen o pörsüyüp büzülmüş yere hazzın canlılığını akıtmak, uyuşuk özsuları-nın dolaşımını hızlandırmak için başvururlar.

Bayan Cole bunları bana, yardımımı önereceğim beklentisi taşımadan, rahatça anlatmıştı, çünkü yaşam koşullarım yeterince iyiydi ve böyle bir işe kucak açmaya beni sevk eden şey, ancak muazzam bir kazancın cazibesi olabilirdi. Böyle şiddet dolu bir eğilime hiç gereksinmeyenlere zevkten çok

acı veren bir tutkuya karşı en ufak bir tahrik ya da meraka kapıldığımı ne dile getirdim, ne de gerçekten hissettim. Önceden bilerek bir acı ziyafetine gönüllü olarak katılmaya beni iten ne olabilirdi ki? Yok, size yalın gerçeği söyleyeyim, tüm tehlikeleri göze alıp kendimi Bayan Cole'a önererek onu daha fazla aranmaktan kurtarmaya karar verdirten şey ani bir kapris, yeni bir deneyim için sürüklendiğim bir fantezi fırtınası ve bunlara eklenen, yürekliliğimi Bayan Cole'a kanıtlamak isteyen kibrimdi. Böylece onu mutlu edip, şaşırttım kendisine ve arkadaşının bu özel durumdaki kullanımına kendimi sınırsızca, özgürce sundum.

Ne var ki iyi yürekli manevi annem, beni caydırmak için aklına gelen tüm senaryoları ileri sürecek kadar sevecendi. Tüm bunların yalnızca bana karşı bir şefkat içgüdüsünden kaynaklandığını anladığımda, kararımda direttim ve önerimin içtenlikle dile getirildiği konusunda onu inandırdım. Kendini bana borçlu hisseden bir tavırla kabullenmiş görünen Bayan Cole, bana çektirilecek acıdan nefret etse de, cömertçe ödüllendirileceğimi garanti etti. İlişkim gizli tutulacaktı, güvenle korunan bu ziyafete beni sunmaktan hiçbir vicdan azabı duymuyordu. Ne yönden olursa, olsun evrensel bir amaç için zevke giden her yol iyiydi, tek endişesi zarar görmem yönündeydi. Nefislerine yenilip, farklı zevklerin egemenliği altına giren insanları suçlamaktansa, merhamet duyuyordu. O zevkler, hem sonsuz çeşitlilikte, hem de birbirlerinden üstün ve tüm kurallardan bağımsızdırlar. Nasıl insanoğlu yiyeceklerinde farklı çeşnilere ya da damak tatlarına sahipse, bu damak tatlarının da çeşitliliği doğaldır. Sadece et, bazı hassas mideleri bulandırır, ancak güzelce çeşnilendirilmiş, ağızlara layık et yemekleri tercih edilebilir.

Oysa artık bu yüreklendirme ve aklama önsözlerine gereksinim duymuyorum. Bir kere söz vermiştim ve üzerime düşeni yerine getirmeye kararlıydım. Böylece bir gece belirlendi ve nasıl davranacağım, neler yapacağım konusunda gerekli tüm talimatlar verildi. Konuk odası güzelce hazırlanmış, aydınlatılmıştı ve genç beyefendi orada kendisine takdim edilmemi bekliyordu.

Bayan Cole tarafından odaya getirilip tanıtıldım, üzerimde bol bir elbise vardı, ince ipekten, bembeyazdı. Elbise, çorap ve saten terliklerden başka bir şey giymiyordum. Dalga, dalga omzuma dökülen koyu kestane saçlarım da giysimin rengiyle hoş bir zıtlık yaratıyordu.

Bay Barville beni görür görmez gözle görünür bir memnunluk ve şaşkınlıkla ayağa kalktı, beni selamladıktan sonra Bayan Cole'a dönüp böylesi nazik ve narin bir yaratığın, bu buluşmada niyetlenilen sertlik ve eziyete boyun eğmeye gönüllü olması olası mıdır, diye sordu. Bayan Cole, onu usulünce yanıtladı ve beyefendinin gözlerinde bizi çabucak yalnız bırakması isteğini okuduğundan, böyle kırılgan bir acemiye insaflı davranmasını rica ettikten sonra odadan çıktı.

Bay Barville, dikkatini Bayan Cole'a yöneltmişken, benim dikkatim, öğrendikleri kırbaçla kafalarına sokulan çocuklar gibi, hazzını böyle tuhaf bir biçimde kazanmaya mahkûm edilmiş, mutsuz genç beyefendinin görünüşünü ve tavırlarını incelemekle meşguldü.

Son derece açık ve pürüzsüz bir teni vardı, en fazla yirmi yaşındadır diye düşünmüştüm, ama tahminimden üç yıl daha yaşlıydı. Bu yanılgıyı genç görünümüne ve şişmanlığına borçluydu. Bu şişmanlık kısa, bodur vücuduna yayılıyor ve ona pembe yüzlü Bakus havası veriyordu fakat yüzünün şekline tezat olan, açıkça belirgin sert ifadesi bu uyumu bozuyordu. Giysisi oldukça düzgün ama sade, tümüyle sahibi bulunduğu o yüklü servet için epey sıradandı. Bu da onun tarzıydı, paragöz biri değildi.

Bayan Cole gider, gitmez beni yanına oturttu. Beni dikkatle incelemek için hoş bir tatlılık ve neşe ifadesiyle yüzünü bana çevirmişti. Sonradan, onu daha yakından tanıyınca, anladım ki bu durum, aileden gelen kalıtsal bir özelliğin sonucuydu. Tutkuyu acının ellerinden sunan bu olağandışı yollara teslim oluncaya dek herhangi bir zevk duymamaktan ötürü kendi kendisiyle sürekli çatışmasından ve tiksinmesinden kaynaklanan sürekli bir ikilem içindeydi, bunun bilinciyle ezilmesi sonucunda yüz çizgilerine huysuzluğun ve hırçınlığın izleri yansımıştı ve aslında bu mizacının doğuştan sevimliliğine çok aykırıydı.

Üstüme düşeni cesaretle yerine getirmem için yüreklendirme ve özürlerle geçen bir hazırlık aşamasından sonra ayağa kalkıp ateşin başında durdu, ben de gidip dolaptan gerekli aletleri getirdim. Bunlar, iki, üç iğne, kayın ağacından yapılma kamçılardı. Eline aldı, yokladı ve en az benim endişeli önsezilerle izlediğim kadar büyük bir zevkle inceledi.

Ardından, odanın kenarında duran uzun, geniş sırayı alıp üzerine yumuşak bir yastık yerleştirerek boylu boyunca uzanmayı kolaylaştırdı, artık her şey hazırdı.

Ceketiyle yeleğini çıkardı, işareti ve isteği üzerine pantolonunu çözdüm, gömleğini belinin üzerine kıvırıp sıkıştırdım, doğal olarak gözlerimi tüm bu hazırlıkların emrine yapıldığı o keyif veren bölgeye çevirdim. Otlar arasından kafasını uzatmış bir kuşu gibi, çevresini kaplayan kıvırcık filizler üzerinde zar zor gösterdiği başıyla gövdeye çekilip büzülmüş görünüyordu.

Çorap bağlarını çözmek için eğildi ve bunlarla onu sıraya bağlamam için bana verdi. Sanırım bu koşul, resmi tören için gerekli olan keyfin bir parçası olmaktan öte değildi.

Onu sıraya götürdüm ve önceden bana öğretildiği şekilde yatması için zorluyormuş gibi yaptım. Oyun icabı biraz isteksizlik gösterisinden sonra kabul etti ve hemen yüzükoyun sıraya uzandı, başının altına bir yastık koydu ve o böylece yatarken elleriyle, ayaklarını sıkıca sıranın bacaklarına bağladım. Bu işi de bitirince, üzerinde kalan gömleğini beline sıyırdım, pantolonunu dizlerine dek indirdim. Böylece gözlerime arka açıdan en açık ve özgür şekilde sergileniyordu. Güçlü ve etli baldırlarının üzerinde yastık gibi yükselen ve aralıklarını, belde birleştirerek bitiren bir çift tombul, pürüzsüz, bembeyaz kalçalar sanki kamçıyı karşılamak için kabarmışçasına cüretli bir hedef sunuyordu.

Kamçılardan birini alıp sıranın yanına geldim ve onun talimatına uyarak bir solukta on kırbaç indiriverdim, küreleri titretecek şekilde tüm gücümü kullanmıştım. O ise tüm bu çabamı pire ısırığı almış kadar ilgilenmiş görünüyordu. Bu arada, darbelerin etkilerini dikkatle gözledim, şaşırtıcı derecede gaddarcaydılar. Her kamçı o beyaz tepelerin yüzünü sıyırıyor, rengini gittikçe daha da koyulaştırıyor ve benden uzak yarının yanına indirdiğim darbeler, özellikle de gamzelerini kesiyor, mor izlerden ya kan fışkırıyor ya da büyük damlalar halinde üzerinde kalıyordu. Bazı kesiklerden, tenine saplanıp kalan kıymıkları toplu-yordum. Dalların tazeliğini ve darbelerin şiddetini göz önüne alırsak, yaralarda bir anormallik yoktu. Cildinin tüm yüzeyi, onu dolduran sert ve sıkı etin üzerine öyle düzgün gerilmişti ki darbeler altında hiçbir oynamaya ya da kaygan dalgalanmaya meydan vermiyordu. Bu yüzden de daha iyi bir lokma olup daha çabuk kesiliyordu.

Ne var ki bu içler acısı görüntüyle en başından itibaren yüreğim parçalanmıştı, bu işi üstlendiğime pişman olmuştum ve yeterince kırbaçlandığını düşünerek vazgeçmek üzereydim ama devam etmem için içtenlikle yalvarıp beni yüreklendirince on kamçı daha indirdim, sonra

durup kanlı izlerin artışını izledim. Sonunda cesurluğunu, hevesini gördükçe gitgide bu manzaraya karşı katılaşarak ara vererek kırbaçlamayı sürdürdüm. Sonunda acıdan değil de, yeni ve güçlü bir duyumun etkisinden olduğunu açıkça algılayabildiğim şekilde kıvranıp, büküldüğünü görünce durdum. Bunun anlamını merak ederek molalardan birinde yanına yaklaştım, o ise hala göbeğini altındaki minder üzerinde sürtüp döndürüyordu, etten tepenin benim tarafımdaki dokunulmamış, incinmemiş kısmını okşayıp elimi usulca baldırının altına kaydırınca gerçekten şaşırtıcı bir şey hissettim, işlerin gidişi epey ilerlemişti. Görünüşte ele gelmez ya da en iyi olasılıkla çok minik bir şey sanılan aygıtı, şimdi tam zıddındaki cildin tüm o sızısı ve tahribatı sayesinde yalnızca olağanüstü bir sertlik ve dikliğe ulaşmakla kalmamış, beni bile korkutan bir hacme kavuşmuştu. Gerçekten benzersiz bir kalınlıktaydı. Sırf başı bile avucu-mun içini doldurmaya yetiyordu. Bay Barville tuhaf hazzının içinde ileri geri kıvrılıp bükülürken ortaya çıkıverdi, bembeyaz dana etinin yuvarlak filetosunu andıran bir yanı vardı ve sahibi gibi bodur, kalınlığına oranla kısaydı. Fakat Bay Barvilleelimi orada hissedince, gayretle kamçılamayı sürdürmem için yalvardı, yoksa zevkin son aşamasına asla ulaşamayacaktı.

Kamçıyı yeniden alıp işe koyuldum, üç demeti parçalanmıştı ki, Bay Barville’in hareketlerinde bir artıştan ve derin birkaç iç çekişten sonra sessiz, kıpırtısız halde yattığını gördüm. Benden kamçılamayı kesmemi istedi, derhal bıraktım. Onu çözmeye atıldığımda önceden öyle ak, pürüzsüz ve kaygan olan şimdiyse katledilmiş, paramparça teninin gördüğümde sessizce bu acılara katlanışı beni hayrete düşürmüştü. Baldırları kamçı izle-ri, morarmış et, yara bere ve pıhtılaşmış kandan ibaret karmakarışık bir haldeydi, o kadar ki ayağa kalktığında doğru dürüst yürüyemiyordu.

Sonra minderin üzerinde bolca bir boşalmanın izlerini açıkça gördüm, uyuşuk organı da zaten eski yuvasına kaçmış, sanki başını göstermeye utanırcasına kendini saklamıştı. Görünüşe bakılırsa, arka tarafına indirilen kamçılar dışında hiçbir şey onu kandıramazdı, bu yüzden de komşusu kaprisini sürekli çekmek zorundaydı.

Kısa süre sonra beyefendim giyinmiş, toparlanmıştı. Beni öptü, oturttu, bir yanı kanepenin dışında, olabildiğince dikkatle yanıma ilişti, üzerine ağırlığının hiçbir bölümünü vermeye dayanamayacak kadar sızlıyordu.

Ona sağladığım büyük zevkten ötürü teşekkürlerini sundu ve belki de, onun teninin eziyet çekmesine aracı olduğum için kendiminkine yapılacak

bir misillemeden duyduğum dehşetin izlerini yüzümde gördüğünden, onun bana dayandığı gibi beni hiçbir şeye zorlamayacağını ifade etti ama izin verirsem bana karşı nazik olacağına söz verdi. Bunun üzerine yeniden yüreklendim ve Bayan Cole beni izlerken, denemeye bu kadar yakınken ürküp kaçmanın gururumu inciteceğine, azmimi ortaya koyma fırsatını ele geçirdiğime karar verdim. Korkuyordum ama bedenime olanlardan değil, küçük düşmekten.

Yanıtım da bu karara uygundu ve cesaretimi yüreğimden çok kafamda kesinleştirmiştim. Yine de tehlikeye bir an önce atılmanın en doğrusu olduğuna karar verdim.

Yapacağı pek fazla bir şey yoktu, sadece elbisemin düğmelerini çözdü, dilerse daha da yukarı sıyırabilsin diye gömleğimle birlikte göbeğime dek kaldırıp gevşekçe kıvırdı. Sonra etrafımda dolanıp belirgin ve büyük bir zevkle beni izledi, yüzüstü kanepeye yatırdı ona yaptığım gibi bağlayacağını beklediğimden ellerimi uzattım ama beni böyle bir sınırlamayla gereksiz yere asla ürkütmeyeceğini söyledi. Yani dayanıklılığımı bir tür sınava sokacaksa da, acıya göğüs germek tümüyle benim rızamla olacaktı, acının benim için artık çok fazla olduğunu hissettiğim an kalkabilecek serbestlikte olmalıydım. Böyle özgür kalmama izin verilince kendimi nasıl rahat hissettiğimi, içimdeki bu güvenin bana verdiği cesaret sayesinde yüreğime, kendi onuru için etimin çekeceği eziyetin nasıl vız geldiğini, tahmin bile edemezsiniz.Tüm arka tarafım, belime kadar çıplak, onun insafına kalmış haldeydi önce uygun bir uzaklıkta durup yatış biçimimi şeytani bir hazla izleyip kendini doyurdu. Açık bir şekilde sergilediğim tüm o gizli defineleri inceledi. Sonra arzuyla üzerine atılıp tüm o çıplaklığı sevgi dolu bir öpücük yağmuruna tuttu, derken kamçıyı kavradı ve o titrek, nazik topaklara indirdiği hafif darbelerle, incitmekten çok benimle oynamaya başladı ama yavaşça daha sert kırbaçlarla sızlatmaya başlamıştı. Kızartıncaya dek hafif darbelerle vuruyordu ve diğer yanağımın kızarıklığıyla yarışır şekilde daha bir koyulaşmıştı. Bu daha başlangıçtı ve sadece hayranlıkla izleyip onlarla oynayarak eğleniyor. Kamçıyı gittikçe daha kuvvetli vurmaya başladı, bağırmamak için kendimi zor tutuyordum. Sonunda öyle şiddetli vurdu ki, birden fazla sıyrıktan kan gelmeye başladı. Bunu görür görmez kamçıyı fırlattı ve akmaya başlayan damlaları öpücükleriyle silip, yaraları emerek acımın büyük bölümünü dindirdi. Fakat kısa süre sonra beni yavaşça

kaldırıp bacaklarımı açtı, acı çektirmek için narin bölgemi hedef almış görünüyordu. Önce bacaklarımın arasındaki definemi arzuyla seyretti ve kamçıyı birden öyle bir indirdi ki dalların sivri uçları sertçe patladığında acıyla kıvranıp, bükül-meye başladım. Gövdemin acı içindeki kıvrılışları, sonsuz çeşitlilikle duruş ve görüş açıları yaratıyordu, beni ilgiyle seyretti. Acılarıma rağmen her şeye çığlık bile atmadan katlanıyordum. Az sonra bir mola daha verdi, zalimliğe maruz kalan o yere dudaklarını yapıştırdı. Doruktaki hazzını dile getiren vahşi, tutkulu bir hevesle öpüyor, ısırıyor, sıkıyordu ve yeniden kamçıya yöneldi. Boyun eğişimden yüreklenip tuhaf bir hazla çileden çıkarak, dizginlenemeyen öfkesini zavallı kıçımdan çıkardı, yanakları, hiç acımadan tüm gücüyle kırbaçlıyordu. Bayılmama ramak kaldığını fark ettiğinde kamçıyı bıraktı. Yine de ağzımdan ne bir tek inleyiş çıkmıştı, ne de tek kızgın sözler dökülmüştü ama yüreğimin en derininde kendimi böyle sertliklere bir daha asla sunmayacağıma karar vermiştim.

Yumuşak, etli yastıklarımın ne berbat bir durumda olduğunu tahmin edebilirsiniz. Açık yaralar, yırtıcı bir hayvan tarafından tırmalanmışım gibi görünüyordu. Yaşadığım acılar bana zevk vermekten çok uzaktı, bu nedenle düştüğüm durumu yaratan adamın övgü ve okşayışlarını pek de memnuniyetle karşılayamadım.

Karmakarışık giysilerimi üzerime geçirip biraz toparlanınca, Bayan Cole bize kendi elleriyle yemek servisi yaptı. Bir kardinalin bile şehvetini uyandırabilecek türden ve en pahalı şaraplardan seçme zengin bir menü sundu. Tutku dakikalarını bölmek istemediği için tek bir söz etmeden, hatta selam bile vermeden çıkıp gitti.

Zalim sevgilimin karşısına geçip oturdum, ona karşı hiçbir ilgi duymuyordum, neşeli yüz ifadesini ise kendime karşı hakaret gibi görüyordum. Bir kadeh şarapla biraz yemek yedikten sonra biraz canlandım ve acılarım azaldıkça güler yüzlülüğüm geri geldi. Bu değişiklik onun da gözünden kaçmıyordu, desteklemek, hatta artırmak için her şeyi söylüyordu.

Yemek yeni bitmişti ki inanılmaz bir değişim geçirmeye başladım. Şiddetli, hoş, neredeyse usandırıcı duyumlar beni ele geçirmeye başlamıştı kendimi nasıl kontrol edeceğimi bilmiyordum. Kamçı darbelerinin sızısı şimdi körükleyen bir ateşe, diken gibi bir yanmaya dönüşmüştü. İçimi çekiyor, bacaklarımı kapatıp sıkıyor, oturduğum yerde azgın bir

huzursuzlukla kıvranıp duruyordum. Fırtınalar kopan asıl yerdeki alev, alev kaşıntı beni delice tahrik edip, canlandırmaya başladı. İçimi gıdıklayan duygular öyle doludizgin parladılar ki, zevkten çıldıracak hale gelmeye başladım. Tüm utangaçlıkla çekingenliği yalayıp yutan ateşlerin içinde, arzuyla dolu gözlerim eşime pek açık okunabilen işaretler yolluyordu. Ona her saniye kendimi daha yakın hissetmeye, ondan hoşlanmaya başlamıştım. Bu gibi durumlara deneyimleri sayesinde hiç de yabancı olmayan Bay Barville, zevk aldığımı hemen fark etti. Masayı aramızdan çekti, az sonra huzura kavuşacağımı sanıyordum ama bu umduğum kadar kolay olmadı. Çünkü düğmelerini çözüp de uyuşuk, tembel aygıtını uyarıp harekete geçirmeye çalıştığında, ondan hiçbir yarar beklenemeyeceğini benim kadar kendisi de gördü. Onu, ilk seansta yaptığım gibi yeniden harekete geçirmekse bana düşünüyordu. Bir çocuğunkinden büyük olmayan oyuncağı yeniden kırbaç istiyordu. Onun yararına olduğu kadar kendi yararıma da çalışmam gerektiğini anlayınca arzusuna derhal uydum, töreni kısa kestim. Eğilip başını sandalyenin arkasına dayadı, kırbacı hafifçe dokundurmuştum aslında ama arzularımın muradının derhal yaşam belirtileri verdiğini gördüm. Darbelerimi hızlandırdığımdaysa sanki sihirli bir değnek değmişçesine asil bir büyüklük ve seçkinliğe erişti. Bu fırsattan yararlanmam için elini çabuk tutarak beni sıra üzerine atıverdi ama arkamdaki sızı, onun üzerime sertçe abanmasını güçleştiriyordu. Başka şansım olmadığı için kalktım, öne eğilerek saldırganıma arka caddeden yol vermeyi denedim ama yol alma çabaları içinde göbeği açık yaralarıma bastırmaya başladı, böyle şiddetle dayanmasına katlanmak da aynı ölçüde olanaksızdı. Ne yapabilirdi ki şimdi? Her ikimiz de çekilmez bir hararet içinde çılgın gibiydik. Ama tutkular bir kez alevlendi mi hedefe ulaşmanın mutlaka bir yolu bulunur. Bir çırpıda beni çırılçıplak soydu ve ateşin önüne, halının üstüne geniş bir kanepe yastığı koyarak üzerine baş aşağı yerleştirdi. Yalnızca belimden tutuyordu ama ben de elimden geldiğince sağlam durmaya çalıştım. Bacaklarımı boynuna doladım, başım yalnızca ellerim ve üzerinde dalgalanan saçlarımın yayıldığı kadife yastıkla yerden ayrılıyordu. Böylece başıma ve ellerime dayanarak baldırlarımın sımsıkı sardığı eşim tarafından da bu yolla desteklenerek durdum. tüm ardımı, kanlı zevkinin dekoru, komşularının gördüğü hasar için yeterli tazminatı bana verebilecek kadar iyi durumda olan ve gazabın tufanına epeyce karşı çıkabilmiş ön tarafımın merkezi de dahil gözlerinin önüne seriliydi şimdi. Bu çok zor bir

pozisyondu ama her ikimiz de aynı şeyi istiyorduk, artık dayanacak gücümüz kalmamıştı. Mekanizmasının geniş, başını önce bir hamlede dudaklara saplayabildi ve bu noktaya ulaşma yolunda kapıldığı çılgınca tutkuyla, kalanını da yerleştirdi. Telaşlı hararetlerle gelen darbeler hem ardımdaki yaralardan, hem de ters duruşumdan kaynaklanan tüm acı ve huzursuzluğu, sonsuz bir zevk ırmağı ile dindirdi. Artık tüm gücümle zevk için savaşıyordum kısa süre sonra, şiddetli gerilme ve uyarılmalar sayesinde huzura kavuştum. Ritmime uyan aşığım da, içime öyle güçlü taştı ki, beni dayanılmaz bir çılgınlığa sürükleyen alışılmadık iğneleri köreltti ve duyularımın heyecanını bir derece yatıştırdı.

Bu eşsiz maceranın sonuna, bekleyebileceğimden çok daha fazla memnunlukla erişmiştim. Tahmin edersiniz ki bu memnuniyet aşığımın sabrı üzerine gerçekleşmişti. Bayan Cole'a sunduğu minnettarlığının kanıtları yanında tüm beklentilerimi aşan bir armağanla da bana olan övgülerini sundu.

Her şeye rağmen onunla yeniden birlikte olmak için hiçbir zaman kandırılmadım ya da zaten var olan tutkuları körüklemek için hiçbir ilişkimde kırbaç yöntemine başvurmadım. Bu tür çabaları gerçek tutkunun yanında sinek ısırığı gibi görüyordum. Belki zevkin doruğuna daha fazla acı, ama daha az tehlikeyle ulaşmak gerekirdi ve gerekse bile tehlikeye girmek yersizdi.

Bayan Cole, bu cüretkâr maceradan sonra beni tam gönlüne göre bir kız olarak görüyordu. Hiçbir şeyden korkmayan ve zevkin tüm silahlarıyla her türlü savaşa girişmeye yetecek dayanıklılığımla onda gayet iyi bir izlenim bırakmıştım. Bu olumlu görüşler sonucunda daha iyi para kazanmamı sağlamak için bana çok değerli özellikleri olan yeni bir âşık ayarladı.

Ciddi, ağırbaşlı, yaşlı bir beyefendiydi ve özel zevki de güzel saç buklelerini taramaktan aldığı hazdı. Ben de onun beğenisine mükemmel şekilde uyduğumdan saçımı doğal haliyle saldığım ve dilediğini yapması için ona teslim ettiğim saatlerde düzenli olarak ziyaretime geliyordu. Saçımla oynayarak, tarağı arasından geçirerek, parmağıyla lüleleri kıvırarak, hatta tararken öperek benimle bir saat belki daha da fazla zaman geçiriyordu. Bunun haricinde bedenimi başka türlü kullanmıyor ya da herhangi bir başka denemede bulunmuyordu, aramızda cinsiyet farkı yok gibiydi.

Tuhaf zevklerinin bir diğeriyse bir düzine bembeyaz oğlak derisi eldiveni bana aynı anda giydirmekti. Ellerimi bunlara güzelce sokmakla oyalanır ve sonra parmak uçlarımı ısırırdı. Hastalıklı bir nefsin tüm saçmalıklarına diğer birçoklarının daha esaslı hizmetler için ödediğinden fazlasını cömertçe sunuyordu. Şiddetli bir öksürüğün onu sarsıp yatağa düşürmesine dek ziyaretlerini sürdürdü böylece bu masum ve can sıkıcı havaiden kurtulmuş oldum çünkü ilk rahatsızlıktan sonra bir daha ondan haber alamadım.

Onunla birlikteyken yeni müşteriler için kapım kapalıydı çünkü doyurulmuş zevklerle, rahat yaşam koşullarının, erdemin yüksekliğinden daha büyük pay tuttuğu bir alçak gönüllülük ve ihtiyatlıkla yaşamımı sürdürüyordum. Böylece zamanın ve şansımın bana neler getireceğini sabırsızlanmadan bekleyebiliyordum. Piyasaya göre oldukça iyi kazanıyordum, hatta müşkülpesent-likle nazlanmaya bile başlamıştım yani açıkça tatmin edildiğim için aldığım para bana yetiyordu. Ayrıca gelen her teklifi kabul etmeyerek hem kendime saygı duyarak gizli bir doyum alıyor, hem de tenimin canlılığını, tazeliğini koruyabiliyordum. Louisa ve Emily benim kadar dikkatli davranmı-yorlardı, yaşadıkları iki macera bu genel karakterle çelişiyor görünse de ucuz ya da ahlaksız değillerdi. Önemli oldukları için bunları sırayla, Emily'den başlayarak anlatacağım.

Bir gece Louisa ile ikisi maskeli baloya gideceklerdi, Louisa çoban kızına, Emily ise çoban kıyafetine büründüler. Evden çıkmadan önce giysilerini görmüştüm. Emily, gerçekten tam bir sevimli erkek çocuğu olmuştu. Louisa baloda eski bir tanıdığı ile karşılaşıp arkadaşını ekinceye dek birlikteydiler. Emily'yi erkek giysisinin koruması altında bırakmıştı ama Emily'nin tedbirsizliği hesaba katılırsa bu koruma hiçbir şey sayılmazdı. Terk edildiğini gören Emily yalnız başına gezindikten sonra biraz olsun rahatlayabilmek için maskesini çıkarıp içki almaya gitti. Orada çok şık maskesi olan, cüppe giymiş bir beyefendi Emily'i gözüne kestirmişti. Böylece adam Emily'nin yanına gidip sohbet etmeye başladı. Kuşkusuz Emily'nin, zekâsından çok iyi huyunu ve uysallığını açığa vurduğu ufak bir konuşmadan sonra, cüppeli adam onunla şiddetle sevişmek istemiş ve fark ettirmeden balo salonunun aşağı ucundaki sıralardan birine çekerek yanına oturtmuş, ellerini sıkmış, yanaklarını çimdiklemiş, güzel saçlarına övgüler yağdırıp onlarla oynamış, teninin tadını çıkarmıştı. Emily'nin anlattığına göre tüm bunları tuhaf bir tarzda yapmıştı fakat tatlı kız bu işin sırrını

çözememiş, adamın onun erkek gibi giyinmesinden etkilendiğini sanmıştı ve mesleği gereği onunla açıkçaya konuşmaya başlamıştı. Ama tuhaflık buradaydı işte, adam Emily'yi nasıl görünüyorsa öyle sanmıştı yani onun gerçekten, kadın yüzlü bir oğlan olduğunu düşünmüştü. Emily ise giysisini unutmuştu ve elbette daha geniş çaplı düşüncelerde gidip geldiğinden kendisine sunulan ilginin bir kadın olarak yöneltildiğini düşünüyordu. Ne var ki bu çifte hata her iki tarafta da öyle bir boyuta vardı ki, adam karşısında sadece genç bir erkek görüyordu, Emily'de şarap ve cömert okşayışlarla da ısındığı için onunla bir eve gitmeye ikna oldu. Böylece Bayan Cole'un tüm uyarılarını göz ardı edip kör bir güvenle kendini adamın ellerine bıraktı. Adam da arzularıyla aynı ölçüde körleşmiş, öte yandan genç kızın sokulgan yalınlığı bu aldanışı daha fazla körüklemişti. Kuşkusuz amacına oldukça uygun olan akılsız bir ahmağa rastladığını ya da kendisini tamamen anlayan ve tasarılarına katılan bir erkeği pençesine düşürdüğünü sanıyordu. Emily'yi bir arabaya götürüp bindirdi, içinde bir yatak da bulunan çok lüks bir daireye götürdü. Kendisi dışında kimseyle konuşmadığından Emily buranın bir genelev olup, olmadığını anlayamamıştı. Yalnız kaldıklarında Emily, tutkulu âşığının cinsiyet farkını anında belli eden sınırlara ilerlediğinde, yüzünde beliren şaşkınlık ve düş kırıklığı karışımının inanılmaz olduğunu söylüyordu. Bu ifade şu acıklı şaşkınlık ifadesiyle karışmıştı, “Aman tanrım, bir kadın!”

Elbette bu söz, Emily'nin aptallıkla kapalı olan gözlerini derhal açtı. Ne var ki adam, ağzından kaçırdığını geri almak istermişçesine onunla oynamayı, okşamayı hala sürdürüyordu ama o aşırı ateşlilikten soğuk ve zorlama bir resmiyete doğru apaçık göze batan bir değişim olmuştu. Emily bile bunu fark etmişti, Bayan Cole'un asla bir yabancıyla ilişkiye girmememiz konusundaki uyarılarına daha fazla dikkat etmiş olmayı dilemeye başlamıştı. Böylece aşırı güveninin yerini aşırı bir ürkeklik aldı, Emily kendini adamın arzusunun hükmü altında görmeye başladı. Olayların akışı boyunca hareketsiz kalakaldı çünkü ya böyle bir güzelliğin etkileri adama Emily'nin cinsiyetini bile bağışlatmıştı ya da erkek giysisi içinde vücudunun görünümü hala ilk göz yanılsamasının zevkini sürdürüyordu. Adam böylece başlangıçtaki ateşinin büyük bölümünü yavaşça yeniden kazandı, Emily'nin pantolonunun düğmelerini çözüp dizlerine kadar indirdi ve onu usulca yüzüstü yatmaya zorladı. Ardındaki çifte yükselti ortasında ikinci yol, beğenisine uygun zevki sunuyordu. Emily'nin aklının ucundan

geçmeyen bir bekâret yitirme korkusunun en ufak endişesini kıza yaşatmak istememek gibi lekesiz ama yalan bir bahaneye sarılmıştı. Ne var ki Emily'nin yakınmaları, yumuşak ama etkili direnci onu dizginleyip kendine getirdi. Atının başını çevirip sonunda doğru yola sürdü. Düş gücü sayesinde burada zevkini doyuran benzerliklerden olabildiğince pay almıştı herhalde ve epey bir çabayla yolculuğunun sonuna vardı. Emily'ye dönüş yolunda eşlik etti, iki sokak boyunca onunla yürüdükten sonra bir araba tutup, uygun bir armağan sunduktan sonra yanından ayrıldı ve kıza dikkat etmesini sıkıca tembihlediği arabacı da onu eve getirdi.

Bunu hemen o sabah Bayan Cole'a ve bana anlatan Emily'nin yüzünden, çektiği korku ve şaşkınlığın görünür kalıntıları hala silinmemişti. Bayan Cole'un yorumu, Emily'nin tedbirsiz ve yanlış davrandığı yönündeydi. Bense, erkeklerin evrensel açıdan iğrenç olmasa bile saçma ve tatmin edilmesi olanaksız böyle bir zevke nasıl olup da kapıldıklarını anlayamıyordum çünkü bu konu hakkındaki bilgilerime dayanarak söyleyebilirdim ki böyle muazzam orantısızlıkları zorlamak doğaya aykırıydı. Bayan Cole benim cahilliğime yalnızca gülümsedi ve gözümü açmak için hiçbir şey söylemedi. Bu aldanışım, ancak birkaç ay sonra, pek tuhaf bir rastlantının bana sağladığı görsel bir
kanıt sayesinde değişebildi. Böyle tatsız bir konuya sonra yeniden dönmemek için bu olayı size hemen aktaracağım.

Hampton-court'a yerleşen Harriet'e niyetlendiğim bir ziyaret için araba kiralamıştım, Bayan Cole' da benimle geleceğine söz vermişti, ama onu burada alıkoyan bazı kaçınılmaz işler çıkınca tek başıma yola çıkmak zorunda kaldım. Yolumun üçte birini anca tamamlamıştım ki arabanın dingili kırıldı, sağ salim yarasız beresiz arabadan inebildim, yol üzerinde bulunan oldukça iyi görünümlü bir hana girdim. Burada bana, posta arabasının en geç birkaç saat içinde geleceğini söylediler, ben de geldiğim bunca mesafeyi geri dönmektense beklemeye karar verdim. Handa kalmak zorunda olduğum süre boyunca bir kat yukarıdaki çok temiz, oldukça yeterli bir oda tuttum.

Ben pencereden dışarı bakarak oyalanırken kapıda tek atlı bir araba durdu, içinden iki genç beyefendi çıktı. Beyefendi diyorum, çünkü gerçekten biraz dinlenmek için mola vermiş iki beyefendiye benziyorlardı. Dışarı çıkıncaya kadar atlarını hazırlamalarını istediler. Az sonra yan odanın kapısının açıldığını, içeri girdiklerini, kısa ve kesin talimatlar

verdiklerini, hizmetler yerine getirildiğinde ise kapıyı kapatıp, içerden sürgüle-diklerini duydum.

Birden içimde onlara karşı bir merak uyandı. Bu merak, herhangi belirli bir kuşku, amaç ya da fikir taşımadan neler olduğunu görmeye, bu insanların görünüşlerini ve davranışlarını incelemeye kışkırttı beni. Odalarımızı ayıran duvar portatif paravan tipindeydi, kaldırıldığında daha kalabalık grupların rahatı için iki odayı tek bir oda haline getiriyordu ama o sırada paravanda bir gözetleme deliğinin gölgesini bile bulamadım. Sanırım bu paravan, yan odadakilerin de dikkatinden kaçmamıştır. Araştırmalarım sonunda tahta kaplamayla aynı renkte bir kâğıt yama gördüm, tahtadaki bir çatlağı örttüğünü düşündüm, ama çok yüksekteydi ona ulaşmak için sandalyeye çıkmam gerekiyordu. Olabildiğince sessiz hareket ederek sandalyeye çıktım ve saç tokalarımdan biriyle kâğıdı yırttım. Gözümü çatlağa uydurunca artık tüm odayı görebiliyordum, iki genç delikanlı neşeli ve masum olduğunu sandığım bir oyunla birbirlerine sataşıyorlardı.

Büyük olanı, en yakın tahminle, on dokuzuna geliyor olmalıydı; uzun boylu, sevimli bir gençti, yeşil kadife bir kasket, beyaz bir gömlek giymişti ve bukleli saçları kısa kesimdi modeli.

Genci on yedisinden fazla olamazdı; sarışın, pembe yanaklı, güzel vücutlu, doğrusunu söylemek gerekirse tatlı, sevimli bir çocuktu. Sanırım o da köylüydü, yeşil pelüş gömleği, aynı renk pantolonu, beyaz yeleği, çorapları ve bir arabacı şapkası vardı, uzun sarı saçları doğal dalgalarla omuzlarına dökülüyordu.

Büyük olanın odanın etrafında dolandığını, ama özellikle bu yükseklikte olan ve benim ışık sızıp da yerini belli etmesin diye gözümü sıkıca bastırdığım o küçük açıklığı fark etmeyecek kadar ateşli olduğunu fark ettim. Kısa süre sonra delikanlı arkadaşına bir şey söyledi ve her şey bir anda çehre değiştiriverdi.

Çünkü şimdi büyük olan küçüğü kucaklamaya, sıkmaya, öpmeye, elini göğsüne bastırmaya başlamıştı, ona âşık olduğunun öyle belirgin işaretlerini veriyordu ki, küçüğün erkek kılığında bir kız olduğu sonucuna vardım. Bu doğanın da desteklediği bir hataydı çünkü tabiat ananın o çocuğa erkek damgasını vururken bir yanlışa düştüğü kesindi. Yaşlarının aceleciliği ve fark edilmelerinin hiç de imkânsız olmadığı böyle bir yerde doğabilecek en kötü sonuçların tehlikesine karşın bu akıl almaz tutkuya ulaşmaya kesin

kararlılıkları sonucu az sonra bu adamların ne olduklarını öğrenme merakımı doyuracak noktalara ilerlediler.

O canice sahneyi sonuna kadar izlemek benim için tam bir sabır göstergesiydi. Bu yüzden, onlar üstlerini düzeltip dışarı çıkmaya hazırlanırlarken öfke ve hiddetle yanan ben evi ayağa kaldırmak amacıyla sandalyeden aşağı atladım ama şanssız bir telaşla, ayağım yerdeki bir çivi ya da çıkıntıya takıldı, şiddetle yüzüstü düştüm. Biri gelip bana yardım etmeden önce uzun zaman orada baygın yatmış olmalıydım. Düşüşümün çıkardığı gürültüyle paniklenen çocuklar böylece handan bir an önce çıkıp gitmek için gerektiğinden de fazla zaman kazanmış oldular. Kimsenin akıl sır erdiremediği bir telaşla kaçıp gitmişlerdi, bense ancak onlar gittikten sonra kendime gelip, tanık olduğum tüm sahneyi han sakinlerine anlatabilmiştim.

Eve dönüp bu macerayı Bayan Cole'a da anlattığımda, makul bir gözlemle bu imansızların er ya da geç yakalanarak cezalandırılacaklarından kuşku duymadığını söyledi. Eğer bu cezalandırmaya sebep olsaydım, tahmin edebileceğimden çok daha fazla sıkıntı çekeceğime emindim. Olanlarla ilgili ne kadar az söz edilirse o kadar iyiydi, bu eylem ekmek parası kazanmaktan daha fazla anlamlar ifade ediyordu. Erkekler bu korkunç tutarsızlıklarında gülünç olmanın yanında bir o kadar da iğrençtiler, çünkü kadınlara karşı isteksiz davranıp onları lanetliyor ama daha çok kadınlara yakışan tavırlarla, havaya bürünüp tamamen bizi taklit ediyorlardı.

Buna uygun düşecek bir olayı, Louisa'nın uğradığı korkunç saldırıyı da size anlatmak istiyorum. Ve bu hikâye kadınlar bir kere sınırı aşmaya görsün sefahatte koşamayacakları hiçbir mesafe yoktur, görüşünü doğrulayan binlerce örneğe birini daha katacaktır.

Bir sabah Bayan Cole ve Emily tüm gün kalmak üzere dışarı çıktılar, ev Louisa ile bana emanet edildi. Karşı dükkânların vitrinlerine bakarak zaman öldürürken bu çevredeki ufak bir dükkânda çorap tamir ederek ekmeğini zar zor kazanan yoksul bir kadının oğlu bize, küçük bir sepetin çevresine dizilmiş birkaç demet çiçek sundu. Zavallı çocuk bunları satarak annesinin dar gelirine az da olsa yardım ediyordu, zaten bu delikanlı başka bir işe uygun değildi çünkü aklı biraz noksan gibiydi ve kekeliyordu. Böylece dile getirmeye çalıştığı sesleri de anlamanın olanağı yoktu.

Komşu çocuklar ve uşaklar ona, iyi huylu Dick adını takmışlardı. Bu saf çocuk buyrulan her şeyi anında yerine getiriyordu, hainlikten doğuştan uzaktı ayrıca sağlam yapılı, boğa gibi güçlü, güzel vücutlu, yaşına göre uzun boylu, sevimli yüzlü bir gençti. Yani taranmamış saçlarını, kötü kıyafetlerini, yırtık giysileri sayılmazsa hiç de burun kıvrılacak biri değildi.

Bu çocuğu sık sık görür, ondan çiçek satın alırdık. Bunun nedeni acıma duygusundan daha fazlası değil ama o gün, sepetini bize uzatmış dururken Louisa'yı ani bir heves, şımarık bir fantezi sardı ve bana danışmadan onu içeri çağırıp, çiçek buketlerini incelemeye başladı, iki tanesini seçip ayırdı. Biri kendisi, diğeri ise benim içindi ve sanki parayı bozabileceğini umar gibi çocuğa yarım kıron çıkarıp verdi. Çocuksa paraya bakıp işaretlerle bir şeyler anlatmaya çalıştı.

Bunun üzerine Louisa, "Peki, delikanlı benimle yukarı kata gel de alacağını ödeyeyim,"dedi.

Aynı anda bana göz kırpıp gelmem için işaret etti. Sokak kapısını sürgüledim, böylece dükkân hizmetçinin sorumluluğuna kalmıştı.

Yukarı çıkarken Louisa, doyurmak istediği tuhaf bir merak duyduğunu fısıldadı bana, bu saf çocukta da genel kural geçerli miydi acaba? Doğa, daha yüce beyinsel armağanları vermeyince, en iyi bedensel ödüllerle ne kadar değişiklik yaratmıştı.Dick'te? Aynı zamanda, bu doyumu sağlamada kendisine yardım etmem için de yalvarıyordu. Her zaman hoşgörülü biri olduğumdan, kötü Louisa'nın tutulduğu aynı merak benim içime de düştü, bu saçma oyunu geri çevirmekten çok uzaktım, böylece kendi hesabıma ben de balıklama daldım.

Louisa yatak odasına gelince çiçek buketleri seçip onu oyalarken ben de aracılık rolünü üstlenip, gencin arkasına geçtim. Doğanın yalın parçası ile araya fazla mesafe koymak pek de gerekmediğinden, hemen rahat davranmaya başladım. Ona ilk dokunuşum karşısında şaşkınlığı ve sersemliği yüzünden davranışımı beceriksizce karşıladı, kızarıp biraz geri çekildi. Böylece bakışlarımla onu yüreklendirip, saçlarıyla oynamaya, yanağını okşayarak, hedefime bir dizi küçük oyunbazlıkla ilerlemeye başladım, onun da bana doğal dürtüler sayesinde yakınlaştığını hissediyordum. Uyarılmış, tahrik olmaya başlamıştı onda canlandırdığım tüm o saf gülüş ve sırıtışların ortasında, gözlerinde kı-vılcımlanan alevin yanaklarına yayıldığını görebiliyorduk. Kısacası, hayvansal tutkunun heyecanı, onun o budala yüzünde açıkça ışıldıyordu. Yine de bu sahnenin

alışılmamışlığı onu sarsmıştı, ne tarafa bakacağını ya da gideceğini bilmiyordu ama ahmakça bir zevk içinde yarı açık ağzıyla gülümseyerek durdu ve dilediğimi yapmama yumuşak başlılıkla göz yumdu. Ellerinden düşen sepetiniy-se Louisa almıştı.Pantolonundaki birden fazla yırtık sayesinde bacaklarını keşfedip hissetmiştim. Zencilerin dişleri, onları çevreleyen siyahın ortasında nasıl daha ak görünürse, giysisinin kaba sabalığı, hatta kiri altında baldırları da pürüzsüz ve temiz görünüyordu. Gerçekten zekâ yoksulu da olsa bedensel hazineler açısından bereketli bir zenginliğe sahip görünüyordu. Etli, sıkı, dolgun, geçlik dolu, gürbüz, güçlü kolları ve bacakları ağızlara layıktı. Parmakların dokunuşundan kaçıp büzülmekten-se onu karşılamaktan zevk alan, altında şişip boy atan, duyarlı bitkiye ulaşabilecek bölgeye gelmiştim. Elim, o bölgenin tasarladığımız keşif için oldukça olgunlaştığını memnuniyetle kanıtladı, neredeyse onu hapseden her şeyi kırıp parçalayacak kadar güçlüydü. Çözdüğüm bir kuşak ve sıyırdığım paçavra gömlek, zaten dörtte birini bile kaplamaya yetmediği ganimeti dimdik, tam bir gösterişle ortaya çıkardı. Gerçekten de öyle muazzam bir büyüklükteydi ki, olağandışı bir şeyler görmeye kendimizi hazırlamış olmamıza karşın, beklentilerimizi aşıyor, bu tip manzaralara alışkın olmama rağmen beni bile hayrete düşürüyordu. Yani gösteriş yapmaya fevkalade uygundu, koskoca başı renk ve hacim açısından sıradan bir koyun kalbinden pek farklı sayılmazdı, gövdesinin geniş sırtı boyunca güvenle zar atabilirdiniz, boyu da inanılmaz uzunluktaydı, alttaki hazine kesesi, yüzeysel kırışıklarla yuvarlakça toparlanıp kıvrılan o zengin ek de aynı oranda iriydi. Göz dolduruyor ve Dick'in hiç de boş yere saf doğanın bir parçası olmadığının kanıtını bütünlüyordu. İçinde bulunduğu koşullardan onu ayıran ve “Bir aptalın süsü, hanımefendinin oyun arkadaşıdır,” sözünü doğrulayan ayrıcalığı tam olarak belgelenir haldeydi. Bu söz çok doğrudur çünkü aşk da savaş gibidir, en güçlü kılıç kazanır. Kısacası tabiat ana, Dick için bu bölgelerde o kadar uğraşmıştı ki, belki de kafası için bu kadar az şey yapmış olmasından ötürü kendini temize çıkarmıştı.

Kendi açımdan, bu oyunu sadece onu görerek merakımı gidermekten öteye sürüklemeye hiç mi hiç niyetim yoktu. Gözümün içine bakan bu kışkırtıcı cazibeye karşın, onu sadece gözlemlemekten dolayı memnundum fakat Louisa'nın arzularını istekli gözlerinden kolaylıkla okuduğumdan kolay rolü üstlendim ve zaten daha iyi bir eğlence aramayan Louisa'ya

serüvenine atılması için gereken cesareti verdim. Ona kalıp, sadece oyunu izlemek istediğimi söyledim. Doğanın o yarım akıllı gence sunduğu güzelliklerin ne gibi işler başarabileceğini merak ediyordum.

Çalışkan bir arı gibi hazır bekleyen ve iştahı kabaran Louise, devir tesliminin kazancından yararlanmaya çoktan hazırdı. Arzularıyla kuvvetle dürtülüp, benden de cesaret aldığından o zavallıyla bir denemeye girişme riskini göze almaya karar vermişti. Dick de bu arada, aletinin tellerini en son perdeye akortlamak ve zevkin ilkelerini istendiği gibi işleme koymakta kullandığımız tüm uyarılar sayesinde Louisa'nın amacına uygun biçimde asilce alevlenmişti. Böylece onu şişiren kan ve özsuyuyla patlamaya hazır dimdik ve gergin bir halde bekliyordu. İnanın madam o manzarayı asla unutmam.

Louisa, kendini böyle davetkâr sunan o güzelliği kendine çekerek yatağa doğru ilerlemeye başladı. Dick de içgüdülerinin kışkırtması ile onu ilgiyle izledi ve arzunun mükemmel aracını ellerine teslim etti.

Yatağın kenarına gelen Louisa, yavaşça sırtüstü uzandı, elindekini sıkıca tutarak, giysilerinin de uygun biçimde yukarı sıyrılmasına dikkat etti. Açılan ve yukarı yükselen bacakları aşkın hazinesinin dış manzarasını apaçık ortaya seriyordu. Gül dudaklar savaş meydanını öyle belirgin gösteriyordu ki, bir aptalın bile bunu görememesi doğaya aykırıydı. Elbette Dick de bu noktayı kaçırmadı. Louisa, artık herhangi bir oyalanma ya da gecikme için fazlasıyla sabırsızlandığından, kabzanın ucunu sadakatle yönlendirdi, sonra o doymak bilmez iştahının hırsıyla, giriş hamlesini karşılayıp desteklemek için ileri atıldığında ki şiddet sonucu Louisa acıyla haykırdı. Dayanılmaz derecede canı yanmıştı, bayılacak gibiydi ama artık çok geçti. Fırtına kopmuştu ve Louisa'nın üstünde ona yol vermesi için büyük baskı vardı. Güçlü makine avantajlarını ve üstünlüğünü artık öyle cömertçe hissediyordu ki, hazzın o dayanılmaz iğnelerini içinde öyle bir hissediyordu ki çılgına döndü ve gitgide daha vahşileşti. Narin Louisa için endişelenmeye başladım. Ama Dick, bu korkunç birleşme anında, kendinden çok daha farklı görünüyordu, önceden anlam ya da ifadeden yoksun olan yüzünde yaptığı işin önemini kavradığını gösteren bir ifade belirmişti. Kısacası aptalca oyunlar oynanacak biri değildi artık. Asıl hoş olan şeyse, benim ona karşı bir tür saygıyla karışık ilgi duymamdı, hareketlerinin onu kattığı estetik mükemmeldi. Gözleri kıvılcım saçıyor, yüzü ona başka bir canlılık katan heyecanlarla parlıyor, dişlerini sıkıyor,

tüm gövdesi köpürmüş, dizginlenemez bir coşkunlukla çalkalanıyor. Hepsi o candan içgüdülerin onda yarattığı yenilmez şiddeti açığa çıkarıyordu. Önüne çıkan her şeyi boynuzlayan sinirli bir boğa gibi çılgın ve vahşiydi. Louisa'nın tüm yakınmalarına karşı sağır bir biçimde tarlayı sürmeye devam ediyordu. Gazabından kaçılamaz, onu hiçbir şey durduramazdı. Başını bir kere yerleştirdikten sonra kör eden öfkesi, çabucak yolu açtı; parçalayarak, kopararak, yırtarak tüm engelleri yıktı. Yaralı kızcağız haykırıyor, boğuşuyor, beni yardıma çağırıyor ve genç vahşinin altından kurtulmaya, onu üzerinden atmaya çabalıyordu. Fakat tüm bu uğraşlar boşunaydı. Belki Louisa'nın soluğu bir kar fırtınasını durdurabilirdi fakat bu acımasız saldırıyı durduracak güce ne yazık ki yeterli değildi. Aslında Louisa'nın tüm çabaları, boğuşmaları öyle bir karmaşa içindeydi ki onun o kuvvetli kollarının kapanına daha sıkı sarıp sarmalanmasına yarıyordu. Ağa takılmıştı bir kez, sonuna dek savaşmaya zorunluydu. Dick ise tamamen içgüdüleriyle yönetildiğinden, hayvansı hırsının ifadeleri vahşete bürünüyordu ve Louisa'nın boynuyla yanaklarında bıraktığı izler birkaç gün geçmeyecek kadar yırtıcı aşk-ısırıklarıydı.

Ne var ki zavallı Louisa, sonuna dek umulabileceğinden de iyi dayandı ve acıların yanı sıra inanılmaz büyük bir zevk almıştı. Çileden çıkmış bir zorlamayla kasırga gibi sürülen o canavar makine tozu dumana kattı ve kama gibi kınına dek yolunu açarak geriye hiçbir şey bırakmadan ilerledi. Artık Louisa içinde dünyanın en tatlı şeker kamışıyla uzanıyordu; yüreğine dek doyurulmuş, varlığının tüm zerreleri ele geçirilmişti, aralığındaki her lif bir haz işkencesinde neredeyse kopma noktasına kadar gerilmişti ve tüm bu doluluğun aracı Louisa'nın duyularını parçalıyordu. Yavaş, yavaş Louisa'da zevk almaya başladı, bu sırada Dick adeta Louisa'yı unutmuş tek noktaya yoğunlaşmış haldeydi. Artık yalnızca orada var oluyordu, dudakları ve yanakları parıldıyor, zevkle anlaşılmayan bir şeyler sayıklıyordu. Tam bir makine gibi hareket ediyordu ve hareketlerine, aklının en ufak bir katkısı yoktu. O sadece içgü-düleriyle yönetilen bir makineydi. Her ikisinin de belleri çarpışmaların etkisiyle titreşiyordu; derken zevk dalgaları bir noktaya köpürüp kabararak bu kasırgayı yatıştıracak inci sağanağını yağdırdılar. Duygularının esiri olan Dick, o yüce doruğa eşlik eden sevinç gözyaşlarıyla doldu, zevk acılarıyla inlerken, çıkardığı sesler adeta bir kükremeyi andırıyordu. Louisa da aynı şekilde ona refakat etmeyi sürdürdü, kendi onayıyla ve her zamanki belirtilerle kendini bıraktı. Tatlı bir taşkınlık,

ürperten,kasan bir titreyiş ve o can alıcı an. Dick ayağa kalkarken Louisa zevkten sırılsıklam haldeydi, çok yorgun görünüyordu. Soluk soluğaydı, kısa süre önce tınlayan o eşsiz titreşimler dışında hiçbir şey tatmıyordu; doğa öyle yoğun uyarılmıştı ki, duyuların çabucak huzura ermesi güçtü.

Devasa aygıtının sergilediği başarılar, yüzündeki ve hareketlerindeki değişime tuhaf, hatta trajikomik bir şeyler katmıştı. Doğal havasına bir de mahzun ve isyankâr bir saflık eklenmişti. Erkekliği incelmiş, yumuşamış, sakinleşmiş ve tahttan inmiş halinde bile dehşet verici, yarı-yoluna kadar ulaştığı baldırlarından birine çarpıp duruyordu. Bu düşüşü doğal olarak izleyen bedensel ve ruhsal neşesizlikte bakışlarını bir kendisinin darbe-yemiş direğine indiriyor, bir Louisa'ya kaldırıyordu. Ondan istemeden ayrıldığını ve bundan dolayı pişmanlıkla özlediği şeyi yeniden istermiş gibi bir hali vardı. Ama doğanın gücü kısa sürede geri gelerek bitkinlik bulutlarını dağıttı ve sanki olanları unutmuş halde sepeti yeniden ilgisinin odağı oluverdi. Hemen sepetini alıp ona geri verdim, Louisa da delikanlının giysilerini düzeltti, sonra nedenini açıklayamayacağı ve ona tüm o hizmetlerinden ötürü armağan vermek istercesine sepetindeki tüm çiçekleri satın aldı. Dick kendi belirlediği fiyatı Louisa'ya kabul ettirdiği için çok memnun olmuş görünüyordu.

Louisa bu saldırıya hiç karşılık verdi mi bilmiyorum, doğrusunu isterseniz sanmıyorum da. Maymun iştahını gidermiş, merakını tıka basa bir tutkuda iyice doyurmuştu. Sonradan bu serüvenden başka hiçbir sonuç çıkmadı; yalnızca, bu ilişkinin bulanık bir anısını saklayan delikanlı, bir süre Louisa'yı gördüğünde aptalca tavrıyla sevinç ve aşinalık ifade eden bir sırıtışla gülümsedi. Louisa ile yaşadığı ilk olduğundan onu bir süre unutamadı.

Zaten Louisa bu serüvenden sonra fazla kalmadı, Bayan Cole'un evinde tanıştığı genç bir adamla birlikte yurt dışına gitti, Louisa'yı o zaman kaybettik ve ona neler olduğunu hiçbir zaman duyma fırsatımız olmadı.

Bizi terk ettikten birkaç gün sonra, Bayan Cole'un akademisindekiler gözdeleri olan çok sevimli iki genç beyefendi, Thames nehrinin Surry yakasında, pek de yukarılarda olmayan ve ikisinden birine ait küçük ama güzel bir evde yapılacak bir zevk partisine daveti kabul etmemiz için Emly ve benim adıma kolaylıkla izin almayı başardılar.

Her şey ayarlandı, güzel ama oldukça sıcak bir yaz günü yemekten sonra yola çıktık ve buluşma yerimize öğleden sonra dört civarı vardık; temiz,

sevimli bir yazlık evin önünde arabadan indiğimizde kavalyelerimiz Emily ile bana eşlik ettiler. Manzaranın güzelliği, havanın berraklığı ve şen âşıklarımızın tatlı nezaketinin doğal olarak sürüklediği neşe ve canlılık içinde çaylarımızı yudumladık.

Çaydan ve bahçede kısa bir gezintiden sonra, evin sahibi olan ve bu zevk partisinin sade bir biçimde geçmesini kesinlikle düşünmeyen sevgilim,
Bayan Cole'dan her türlü izni aldığı ve hava aşırı sıcak olduğu için, yazlık evin yan kapılarından birinin doğrudan açıldığı, koyda nehre girmemizi önerdi. Orada rahatsız edilmeden, en güvenli gizlilik içinde eğleneceğimizi garanti etti.

Hiçbir şeyi reddetmeyen Emily ile yüzmekten her zaman hoşlanan ve zevklere hiçbir itirazı olmayan ben, Bayan Cole'un önerilerini de unutmamaya özen göstererek teklifi hemen kabul ettik. Böylece zaman kaybetmeden derhal yazlığa dönüldü, koy tarafından dışarı çıktık ve hemen kıyıya kurulmuş çadırla karşılaştık. Bu hem gölgede güneşlenmeyi sağlıyor, ani yaz yağmurları için hoş bir sığınak oluşturuyor, hem de bizi dilediğimizce gözlerden gizliyordu. İç kaplaması kabartmalı bezdendi, etrafı çeşitli çiçeklerle süslenmişti, başınızı nereye çevirirseniz çevirin canlı, neşeli bir görünüme rastlıyordunuz.

Çadır suya kadar uzanıyor, çevresinde kuru toprakta rahat banklar bulunuyordu, bunlar ya giysilerimizi koymak için ya da sevişmek için planlanmış olmalıydı. Kısacası üzerinde dinlemekten daha öte amaçlar için uygun görünüyordu. Ayrıca küçük bir bar vardı, üzerinde pastalar, abur cuburlar şarap ve likör şişeleri duruyordu. Böylece şarap içimizi ısıtıp, bize neşe verir, yiyeceklerse açlığımızı bastırarak güçlenmemizi sağladı. Yani zenginlerin damak zevkinde Roma imparatorlarını aratmayacak bilgiye sahip aşığım, hiçbir lüksten kaçınmamıştı.Bu davetkâr yeri inceledikten, tüm ön hazırlıkları gereğince yerine getirdikten sonra sıra soyunmaya gelmişti. Genç beyler hemen eşlerinin üzerindekileri çıkarmaya giriştiler, bizi vücudun üzerindekilerle genelde gizlenen tüm o sırların çıplak itirafında bulunmak zorunda bıraktılar. Bu sırların keşfedilmesi doğal olarak hiç de aleyhimize bir durum değildi. Ellerimiz ilk anda bile kendiliğinden bir içgüdü ile en ilginç noktaya kaydıktan sonra erkeklerin arzusu üzerine giysilerini çıkartmalarına yardım etmeye başladık.

Aşığımı bir çırpıda soymuş ve onu gömle-ğiyle bırakmıştım, arzuyla üzerime eğilirken ön-sarkıntısını, arkasındaki gücün itaatsiz hareketlerine

uyarak yükselip düşen şişkinliği, bana gülümseyerek işaret etti. Bu şişlik az sonra sabit-leşti çünkü artık gömleğini de çıkarmış, Eros kadar çıplak kalmıştı ve makinesinin öyle geliştiğini görünce hemen seve, seve içime yerleşmeye hazır olduğunu anladım. Güzel görünüşü beni ateşlemeye yeterince uygun da olsa, ben böyle doğanın bir parçası gibi dururken havanın güzelliği, öncelikle, nehre girme isteğimle birleşti ve kısa bir bekleyişin, zevki yalnızca daha da keskinleştirece-ğini anımsatarak onu uyarıp sakinleştirdim. Böylece sakinleşmeyi başararak, el ele tutuşup ırmağa daldık, su boğazımıza çıkıncaya dek yürüdük. Suyun tatlı-serinliği, havanın bunaltıcılığından sonra duyularımı tazeledi ve daha canlı, daha neşeli, dolayısıyla da daha fazla tahrik oldum.

Suda yıkandım, yüzdüm ya da Emily'yi kendi eşiyle yalnız bırakarak eşimle oyunlar oynadım.

Benimki sonunda kafamı suya batırmakla yetine-meyip bana su sıçratmaya başlamıştı, yaratabildiği tüm ufak tefek oyunbaz hilelerle beni uyarmaya çalıştı, tabii ben de ondan aşağı kalmadım. Kısacası şenliği kapılmıştık. Onu artık tüm bedenimde hissedebiliyordum, bana sarılıyor, kucaklıyor, her yerime dokunuyordu. Ve belimizi aşmayan suyun içinde elini bacaklarımın arasına götürüp, oynamaya başladı ancak aralığı genişletip, büyüten parmakları içine sudan çok alev bırakıyordu diyebilirim. Aynı zamanda sudaki akıntıya karşı bile dayanabilecek kadar iyi imalat olan geniş küreğini bana hissettirmeye başladı. Bir kolunu boynuma dolayarak bizi çevreleyen suya karşın daha sert durarak, kolayca içime sürdüğü makinenin alt dudaklarımı güzelce gerdiğini duyuracak kadar yol aldı. O an bu eğlencenin beceriksizce biçiminden hoşlanmamamın yanında, Emily ve eşi arasında uygulanmaya geçen bir haz tasarısının ortak seyircisi olmamız için de onu durdurmadan edemedim. Irmaktaki oynaşmalar ve oyalanmalardan sabırsızlanan erkek, su perisini yeşil kıyıdaki sıralardan birine götürmüş orada ona doludizgin aşkın farkını öğretmeye hazırlanıyordu.

Emily'yi kucağına oturtmuş bir elini çiy tanesi teninde gezdiriyor, diğer eliyle ise dizlerinde oturan Emily'nin bacakları arasında şahlanıp yol açmak için uğraşan heybetli makinesine yer açmak için uğraşıyordu. Narin Emily ise onu tatlılıkla oyalamaya başladı onu, tutkuyu reddediyor, ondan sakınır gibi davranıyordu ama bu itirazı bile öyle sevimliydi ki makineyi daha da şahlandırmaktan başka bir işe yaramıyordu. Gözleri solup giden yumuşacık

mahmurlukta hem alaycı bir isteksizliği, hem de doruktaki arzuyu dile getiriyordu. Tatlılığı ise hoş, heyecan verici bir cilveyle karışıyor, aşığını uzak tutma tavrı tersine onu kendine çekiyor, Emily'i öpücüklere boğan gencin sabırsızlığını iki katına çıkarıyordu.

Emily böylece baştan çıkarıcı ve amacına uygun bir biçimde nazlanmaya devam etti çünkü tüm çabalarında, itirazlarında, aşığının kollarından kurtulma uğraşlarında aslında onu ne kadar çok istediğini ima edecek kadar bilgiliydi. Boğuşma sırasında, eşinin tahrik edici noktalarına dokunmaktan, sarmaşık gibi onu daha sıkı sarmaktan ve elinden geldiğince yakınlaşmaktan başka bir amacı olmadığı açıktı. Bu da aynı Louisa'nın Dick'ten kurtulmaya çabalarken uyandırdığı etki kadar güçlüydü.

Bu arada soğuk sudan çıkmış oldukları için, her ikisinin de pürüzsüz teninde aynı derecede pürüzsüz teninde aynı parıltı ve artan bir pembelik vardı. Kolları ve bacakları tatlı bir karmaşada sevgiyle birbirine dolandığından hangisinin kime ait olduğunu seçebilmek epey güçtü, tek ayrım genç erkeğin esmer bacaklarıyla belli oluyordu.

Şampiyon kısa sürede epey ilerlemiş ve düğümün tüm bağlarını çözmüştü, artık nazlanmalar da kendiliğinden sona ermiş görünüyordu. Emily'nin artık oyunlara tahammülü yoktu, doğayla birlik olan sevgilisi çoktan genç kadının kalesini istila etmiş, zafere ulaşmıştı. Emily'nin ise bu bozguna boyun eğmekten başka şansı yoktu. Kısa süre sonra çarpışma git gide kızıştığında, Emily rakibine yardım etmeye başladı ve savaşta onun yanında yer almaya başladı. Artık tam bir açık hedef konumundaydı ve güçlü saldırı karşısında ölümcül yaralar alıyordu. İnleyişi, gözlerini yumuşu, gövdesinin gerilmesi, tüm tenini yalayıp geçen bir ürperti bize her şeyin olması gerektiğince olduğunun belirgin işaretlerini verdi.

Bense bu sıcak sahneyi izlediğim süre boyunca kesinlikle sakinlikle beklemedim suda, şefkatle aşığıma yaslandım, perdenin kapanışında gözlerimle ona neler düşündüğünü soruyor gibiydim. Ama o, sözleri ya da bakışlarından çok hareketleriyle beni memnun etmeye can attığından, sığ kıyıya doğru ilerlerken aşkın asasının kuvvetle yükseltildiğini gösterdi bana. Çare böyle apaçık ve böyle hazırken gencin gerilimden patlamasına izin vermek gerçekten de zalimce olurdu.

Bunun üzerine Emily ile denizatına benzeyen aşığı, büfede durup bize iyi yolculuklar dilekleriyle kadeh kaldırırlarken bir sıraya geçtik. Gerçekten de iyi bir yolculuk olmuştu çünkü tam-yükle, ırmak boyunca esen güzel bir

rüzgâr sayesinde yelkenlerimizi açtık. Zaten mitolojik adaya varmamız ve o eski limanda yükümüzü boşaltmamız fazla uzun sürmedi bu nedenle ayrıntıları sizden esirgeyeceğim.

Sırası gelmişken size borçlu olduğumu bildiğim bir özrü burada sunmama izin verin çünkü şairane dilin aşka uygun olmadığını düşünenlerin aksine ben şiirin şanına en çok aşkın uygun düştüğünü düşündüğümden tüm anlatımlarım betimlemelerle süslü oldu.

Öyküme geri dönecek olursam bilmelisiniz ki orada kaldığımız süre boyunca bir an bile aşktan uzak, zevkten ayrı zaman geçirmedik. Kavalyelerimiz bizi gece geç vakitte eve getirdiler, arkadaşlığımız için cömert teşekkürlerle Bayan Cole'a teslim ettiler.

Bu, Emily'nin de bizim meslekteki son serüveni oldu; henüz bir hafta geçmeden, ayrıntılarını size aktarmamı gerektirmeyecek kadar önemsiz bir rastlantı sonucu ailesi tarafından bulundu. Ailesinin durumu iyiydi ve oğullarını sürekli kayırdıkları için cezalarını çekmişler, oğullarına gösterdikleri aşırı hoşgörü yüzünden onu yitirmişlerdi. Bunun üzerine böyle uzun süre tekelde tutulan sevgi ırmakları, insanlık dışı biçimde yüzüstü bırakılmış kayıp çocuğun lehine çevirdi. Eğer arayıp sormayı ihmal etmeselerdi Emily'i çok daha önce bulabilirlerdi. Yine de ona yeniden kavuştukları için öyle mutluydular ki, bu sevinç işin aslını kurcalamakta daha az titiz davranmalarını sağladı çünkü ağırbaşlı ve saygıdeğer Bayan Cole'un onlara yutturduğu her şeyi olduğu gibi kabul etmekten pek memnun görünüyorlardı. Kısa bir süre sonra da Bayan Cole'a köyden cömert bir teşekkür yolladılar.

Ama küçük topluluğumuzda böyle sevimli bir üyesinin kaybının yarattığı boşluk öyle kolay doldurulamazdı. Güzelliğinin ötesinde, Emily ılımlı ve uysal bir kızdı. İnsanın bu kişiliğe tümüyle saygı duymasa bile sevmemek elinden gelmezdi. Tüm zaaflarını iyi huyuna ve insanlara kolayca itiraz edememesine borçluydu. Yürümeyi yeni öğrenen bebekler gibi beline ip bağlanmasını gereksindiğini bilecek kadar aklı vardı ve kendi adına düşünüp ona yol gösterme zahmetine girecek herhangi birine fazlasıyla minnettarlık duyuyordu. Çok az bir idareyle en tatlı, hatta en namuslu eş haline gelmeye pek uygundu çünkü içinde bulunduğu koşullar onu sürüklemeseydi ahlaksızlık asla ne onun seçimi, ne de kaderi olurdu. Bu görüş sonradan Emily'nin davranışlarıyla da doğrulandı; kısa bir süre sonra, onun için önceden ölçülüp biçilip hazırlanmış bir kısmetle karşılaştı. Kendi

sınıfından bir komşunun oğluydu ve Emily'yi denizde yitip gitmiş birinin dulu olarak aldı. Emily'nin âşıklarından biri gerçekten de böyle ölmüştü, Emily de sanki bir gençlik ve saflık yolundan asla sapmamışçasına büyük, yalın bir sevecenlik ile sadakatle yuvasının tüm görevlerini yerine getirerek kurallara uydu.

Ne var ki bu ayrılmalar, Bayan Cole'un kümesini öyle boşaltmıştı ki artık, tek civcivli bir tavuk gibi sadece bana kalmıştı ve tutulduğu amansız bir hastalık sonucunda şehirdeki işine son verip, taşrada huzurlu bir hayata çekilmeye karar verdi. Yaşamı biraz daha görür görmez ve ufak tefek işlerimi şu dünyada bana bağımsızlık kazandıracak yeterliliğe ulaştırır ulaştırmaz kendime, yanına gidip onunla yaşayacağıma dair söz verdim.

İşte güvenilir hocamı böylece yitirdim. O, beğenilerini her zaman dikkatle göz önünde tuttuğu müşterilerini asla soymayan, öğrencilerini vicdansız haraçlarla işkenceye sokmayan ya da kendi deyişiyle güç kazandıkları paradan asla komisyon almayan çok değerli bir insandı. Kazancını yalnızca masumiyetini önceden yitirmiş, merhamet duyduğu bahtsız genç kadınlarla sınırlamıştı. Aslında bunlar arasından da sadece kendi görüşlerine uyanları seçiyor, kanatları altına alıyor, yıkım ve felaketin tehlikelerinden kurtarıyordu. Gördüğünüz biçimde elindeki kızları iyi, kötü bir yuva sahibi yaptıktan sonra artık yeterince yaşlandığını düşündüğünden o hayata ve bana veda etti. İçten ve mükemmel öğütlerinin sonunda tamamen anaç bir endişeyle beni kendime emanet etti. Kısacası ondan öyle etkilenmiştim ki, ne olursa olsun bensiz gitmesine göz yumduğum için kendimi affedemedim ama görünüşe göre, kader onunla yollarımızı ayırıyordu.

Bayan Cole'dan ayrılınca Marlybone'de güzel, rahat bir ev tuttum. Derli toplu ve sade döşediğim bu ev küçüklüğü sayesinde kiralanmaya, kolayca geçindirilmeye elverişliydi. Orada, Bayan Cole'un öğütlerine gösterdiğim saygının meyvesi olan birikimimle aldığım giysiler, mücevher ve birkaç gümüş sofra takımı hariç, sekiz yüz pound parayla hayata adım attım. Bütçemi uzun bir süre idare edebileceğimi düşünüyordum, böylece yeni rastlantıların lehime neler göstereceğini sabırsızlanmadan beklemeye koyuldum.

Burada, kocası denize açılmış, genç bir hanımefendi kimliği altında öyle bir yaşam kurdum ki umutlarımı hem zevk, hem de servetten ele geçirmeye çalışacak yeterli bir özgürlük kazandım. Bununla birlikte mazbutluk ve

basiretlilik kurallarına da sıkıca bağlı kalmak zorunda oluyordum. Bayan Cole'un gerçek bir öğrencisinde gözlemlemekten kaçamayacağınız bir huydu bu.

Yeni evime henüz alışmaya başlıyordum, her zamanki gibi bir sabah, taze havanın tadını çıkarmak için oldukça erken saatte dışarı çıktığımda, yeni tuttuğum bir hizmetçi eşliğinde, yakınlardaki güzel bir koruda, ağaçlar arasında yürürken şiddetli bir öksürük gürültüsü ile yerimizden sıçradık. Başımızı çevirdiğimizde sade, iyi giyimli bir beyefendiyi fark ettik; ani bir nöbete tutulan adamcağız öksürükten boğulacak hale gelmiş, dayanamayıp bir ağacın altına çökmüştü. Mosmor yüzü, öksürüğün şiddetinden soluğunun tıkandığını gösteriyordu. Korktuğum kadar adama acı-mıştım da, hemen yardıma koştum; benzeri bir durumda gözlediğim uygulamayı yerine getirerek boyunbağını gevşetip, biraz sırtına vurdum. Ya bu işe yaradı ya da öksürük kendiliğinden kesildi, bilemiyorum ama nöbet derhal geçti ve adam kısa süre sonra konuşup, ayakta durabilme gücüne kavuştu. Bana sanki yaşamını kurtarmışım gibi büyük bir kuvvetle teşekkürlerini sundu. Bu, doğal olarak bir sohbete dönüştü; bana nerede oturduğunu söyledi. Evi, karşılaştığımız yerden epey uzaktaydı, o da aynı niyetle farkında olmadan bir sabah yürüyüşü için bu yola sapmıştı.

Sonradan küçük bir rastlantının doğurduğu yakınlık boyunca öğrendiğime göre altmışını geçmiş yaşlı bir bekârdı, ama taze dinç teni sayesinde ancak kırk beşinde gösteriyordu. Arzularının gücünü yıpratmasına izin vererek bünyesine hiç işkence etmemişti.

Doğumuna ve durumuna gelince, onlar hakkında bulabildiği en iyi ipuçlarına göre dürüst ve iflas etmiş zanaatkârlardan olan ailesi onu bebekken yetim olarak kiliseye bırakmışlardı. Dürüstlüğü ve gayreti sayesinde bir hayır kurumu okulundan bir tüccarın muhasebeciliğine yükselmiş, buradan da yetenekleri ve çalışkanlığıyla müthiş bir servet edinip doğduğu ülkeye, bir muhasebecilik görevine yollanmıştı. Ne var ki İngiltere'de doğduğu karanlığın içinden tek bir akraba bile bulup çıkaramamıştı. O zaman, inzivaya çekilme isteğini duymuş ve meçhul bir efendi gibi yaşamın tadını çıkarıyor olmaktan memnun, günlerini varlıklılığın tüm refahı içinde geçirmeye başlamıştı, ama bu varlığı gösterecek en ufak bir gösteriş yapmadan. Servetinin sergilenmesindense gizlenmesine çalışarak, gayet iyi

tanıdığı dünyayı bu şekilde gözlemeye başlamış ve dünyanın onu görmesini engellemişti.

Ama size, benim için hep unutulmaz kalacak bir dostla yakınlığımın tüm ayrıntıları üstünden geçmek zevkine bütünüyle adayacağım bir başka mektup yazmayı düşündüğümden, burada çimentoya harç niyetine geçecek olandan fazlasına değinmeyeceğim. Bu kısa bilgiyi de öykümün bağlantısını sağlamak ve yaşamımın asaleti ile zevklerinin böyle altmışlık bir aşığa dayanmasın-daki kaderinden doğabilecek şaşkınlığınızın önüne geçmek için sunacağım.

Daha açık bir anlatıma geçmek istiyordum. Başlangıçta kesinlikle masumane yakınlığımızın fark ettirmeden hangi aşamalarla şekil değiştir-diğini, benim yaşam biçimimdeki birinden ve hepsinden öte karşıt cinsler bir araya geldiğinde kıvılcımlanmadan duramayan o elektriklenme ilkesinden beklenebileceği gibi platonik olmayan boyutlara nasıl ulaştığımızı anlatmak istiyorum. Burada size yalnız şunu söyleyeceğim, yıllar ne sevecenliğini azaltmış, ne de onu, memnun etme gücünden yoksun bırakmıştı. Çünkü gençliğin büyüleyen çekiciliğinden ne yitirdiyse deneyimin avantajları, tavırlarının tatlılığı ve en önemlisi anlayışa başvurarak tam yüreği bulan gönül okşayıcı sözleriyle o eksikleri telafi ediyordu. Herhangi bir art niyet taşımaksızın, sonsuz bir memnuniyetle, biraz olsun saygı duyulmaya değecek bir yönüm olduğunu ilk ondan öğrenmiştim. O zamana dek gördüğünüz biçimde ite kaka ulaştığım öğrenim derecesini kendi kendimi yetiştirme eğitimine nasıl sokacağım konusundaki ilk gerekli yüreklendirme ve öğütleri ondan aldım. Aklın zevklerinin, bedenin zevklerinden üstün olduğunu fark etmeyi bana ilk öğreten de o'dur ve ayrıca bu zevkler birbirlerine uygunsuz düşmekten ya da birbirleriyle
bağdaşamamaktan çok uzaktırlar mantığını da ilk onun sayesinde benimsemişimdir. Çeşitlilik ve geçişteki tatlılığın yanında, biri diğerinin hazzını göklere çıkartıp kusursuz kılmaya da hizmet eder, hem de saf duyumun asla tek başına ulaşamayacağı bir yüksekliğe kadar ulaşmasını sağlar.

Bu beyefendi aklı başında, ehli keyif biriydi. İnsanoğlunun hazlarından utanç duymayacak kadar da bilgeydi. Beni gerçekten asaletle sevdi, yaş-lılığın tatsız bir biçimde damgalandığı o hırçınlık ve huysuzluktan da, çağın karası olan ve kendisinin de dalga geçip genç bir oğlağın oynaşmasına

öykünen yaşlı bir keçiyle kıyasladığı o çocukça zevzek bunaklıktan da aynı ölçüde arınmış bir tarzla sevdi.

Kısacası, yaşamın onun bulunduğu mevsiminde genelde hoş kaçmayan her şey onda öyle çok üstünlükle giderilmişti ki, memnun etmenin yaşlılığın gücü dışında olmadığının bir kanıtı, apaçık bir işareti gibiydi. Hiç değilse benim için o böyle bir adamdı. Nasıl ki mevsim dışı meyve yetiştirmek daha fazla beceri ve işlem gerektiriyorsa, bende onun sevgisini kazanmak için emek harcıyordum.

Tanışmamızdan kısa süre sonra beni evine alan bu beyefendiyle yaklaşık sekiz ay yaşadım. Bu süre boyunca değişmez hoşgörülülüğüm ve yumuşak başlılığım onun güvenini ve sevgisini hak etmek için gösterdiğim özen, yapmacıklıktan uzak, içten ilgim, saygımla temellenen bir tavırla onu öyle kazanmış, kendime öyle sıkı bağlamıştım ki, bağımsız bir geliri cömertçe teslim edip sevgisinin somut kanıtlarına boğmasının dışında güvenilir bir vasiyetle beni tek varisi, işlerin yönetimini devralacak tek kişi ilan etti. Bu kararından sonra da iki ay bile yaşamadı. Birkaç sokak ötedeki yangına bakmak için beni dinlemeyip pencereye çıktı, orada çıplak bağrı soğuk, nemli gece havasının ölümcül etkilerine maruz kalınca yakalandığı şiddetli soğuk algınlığı onu koparıp aldı benden.

Merhum velinimetime karşı görevimi yerine fazlasıyla getirdikten sonra, artık önümde açılan yeni yaşamla biraz olsun avunmaya başladım; mutluluk umudu değilse bile, en azından zenginlik ve özgürlük vardı.

Gençliğimin tazeliği gururla dolmamı sağlıyordu, henüz on dokuzuma bile girmemiştim ve umutlarımın çok üstünde bir servetin başına geçmiştim. Eğer bu beklenmedik yükseliş başımı döndürmediyse, bunu velinimetimin beni hazırlamak için katlandığı zahmete borçluydum. Bana bıraktığı müthiş serveti idare edebileceğime dair inancını, Bayan Cole’un kanatları altında edindiğim ve o zamandan beri sıkı sıkıya bağlı kalarak kanıtladığım ihtiyatlı idareye ilişkin bendeki gözlediklerine borçluydum.

Ancak elimin altındaki servetin varlığıyla yaşamdaki en büyük sevinçlerin tadını çıkarma mutluluğu, ulaşamadığım başka bir mutluluğun yokluğuyla nasıl da kolay zehirlenivermişti. Hasretim güçlü ve haklıydı çünkü tek gerçek sevdiğim, Charles’ı yitirmiştim.

Aslında ondan umudumu tamamen kesmiştim, ayrıldığımızdan beri bir kez olsun haber alamayınca artık onu düşünmekten vazgeçmiştim ve sonradan öğrendiğime göre bu, onun ihmalinden değil, benim talihsizliğim

yüzündenmiş çünkü hepsi kaybolup giden pek çok mektup yazmıştı bana. Onu unutmuş muydum? Asla! Ve tüm kişisel ihanetlerimin ortasında, Charles'ın aşkı dışında kalbimde toplu iğne başı kadar iz bırakabilen biri bile yoktu.

Ne var ki bu beklenmedik servetin sahibesi olur olmaz, Charles'ın benim için ne kadar değerli olduğunu her zamankinden de fazla hissettim çünkü sırf o benimle paylaşamadığı için bu servet beni mutlu etmiyordu. Sonuçta ilk işim Charles'la ilgili bir şeyler bulmaya çabalamak oldu ama tüm araştırmalarım babasının bir süre önce ölmüş olduğunu öğrenmekten öteye gidemedi ve babası oğluna pek bir miras bırakmamıştı. Charles, Güney Denizleri'ndeki limana ulaşmış, tahsil etmesi gereken mülkü bulmuş, amcasının servetinin büyük kısmının taşındığı iki geminin kaybıyla parasızlığa düşmüş, elinde kalan az bir miktarla yola çıkmış, belki en iyi olasılıkla birkaç ay içinde İngiltere'ye dönebilirmiş. Bu soruşturmayı yaptığım günlerde iki yıl yedi aydır evinden uzaktaydı ve bu zaman, aşk için küçük bir sonsuzluk demekti.

Böylece bana sunulan, yüreğimin mutluluğunu yeniden görme umutlarıma ne büyük bir sevinçle dört elle sarıldığımı tahmin edemezsiniz. Ama bu kavuşmayı ancak aylar belirleyeceğinden, dönüşü için duyduğum sabırsızlığı dağıtmak ve avutmak için, işlerimi kolayca halledince servetime uygun bir donanım olsun ve sırf doğum yerimi tekrar görme amacı ile Lancashire'a doğru geziye çıktım. O topraklara uzun süredir gitmemiş olmama rağmen, büyük bir sevgi taşıyordum ve elbette Est-her Davis'in hakkımda yaydığı kötü haberlerden sonra bu halimle orada boy göstermekten pek de üzüntü duymazdım. Diğer bir niyetimse akrabalarımı aramak ve onlara yardım etmekti. Uzak olanlar dışında hiç yakınım olmasa da, onlara yardım etmeyi düşünüyordum. Bayan Cole'un emekliye çekildiği yer de yolumun üzerinde olduğundan, onu ziyaret etmek, bu yolculukta niyetlendiğim zevkli işler arasında en önemlilerindendi.

Refakatçi olarak yanıma yalnız ağzı sıkı bir kadın almıştım. Londra'dan yirmi kilometre kadar uzakta yemek yiyip geceyi geçireceğim bir hana anca varmıştık ki sağanak ve fırtına patlak verdi, yağmur başlamadan bir sığınağa kapağı attığım için kendimi şanslı saymıştım.

Fırtına en az yarım saat sürmüştü; arabacıya verilmesi gereken bazı talimatlar geldi aklıma, onu çağırttım. Halı serili tertemiz salonu ayak-

kabılarıyla çamurlamasını istemediğimden, onun bulunduğu büyük mutfağa geçtim, orada arabacıyla konuşurken fırtına yüzünden hana sığınmış sırılsıklam iki biniciyi gördüm yan gözle. Giysileri kururken atlarının değiştirilip, değiştirilemeyeceğini soruyordu biri. İşte o an yüreğimde hep duyduğum ve şimdi bile içimde yeniden yankılanan bir sesi işittiğimde neler hissettiğimi nasıl ifade edebilirim? Ya da gözlerimi bu sesin geldiği insana çevirdiğimde kalbimin yerinden çıkacak gibi olduğunu nasıl tarif edebilirim? Böyle uzun bir yokluğa ve tanınmayacak kadar farklı giyinmiş olmasına rağmen onu ilk görüşte tanımıştım. Geniş bir binici ceketi, dik omuzlu bir pelerin giyiyor, siperlikli bir şapka takıyordu. Ama kesinkes aşkın rehberlik ettiği bir algılamanın keskin dikkatinden kim kaçabilir ki? Benimki gibi ani bir tutku tüm düşüncenin ya da şaşkınlığın üzerindeydi ve ben, deliye dönmüş duygularımın hızıyla kollarına atıldım, haykırarak ona sarıldım.

“Canım, Charles’ım!” ve daha fazla konuşmaya gücüm kalmadan sevinç ve şaşkınlığın heyecanıyla bayılıverdim.

Kendime geldiğimde, sevgilimin kollarınday-dım ama bu sefer salondaydık, bu olayın başımıza topladığı bir kalabalıkla sarılmıştık. Charles’ı hemencecik kocam sanan ihtiyatlı hancı kadının bir işareti ile derhal odayı boşalttılar ve bizi, arzuladığımız gibi, kavuşmanın heyecanında yalnız bıraktılar. Bu kavuşmadan duyduğum sevinç, yaşamım pahasına kanıtlandığı gibi, ölümcül ayrılığımızdan duyduğum kederden çok daha güçlüydü.

Charles diz çökmüş, elimi sıkıca tutmuş, sevgiden kendinden geçercesine bana bakıyordu. Ayıldığımı görünce konuşmaya çalıştı ve benim ben olduğuma onu bir kere daha inandırmam için sesimi yeniden duyma sabırsızlığını dile getirmeye çalıştı ama onu sersemleten bu sürprizin güçlülüğü ve aniliği sözlerini boğuyordu. Birkaç kırık dökük, yarım yamalak hece kekeleyebildi ancak. Kulaklarımın kana, kana içtiği bu heceleri birleştirip anlamlarını çıkarmaya çabaladım.

“Bunca zaman sonra! Ne kadar da zalim, bir yolculuktu... Sevgili Fanny, olabilir mi? Bu karşımda duran sen olabilir misin?” Aynı zamanda, can attığı yanıtı derhal önleyen bir öpücük yağ-muruyla ağzımı kapatıp tüm duyularımdaki o nefis kargaşayı artırdı. Yine de, mutluluk dolu bu düşünce ziyafetinin ortasında tek bir zalim kuşku vardı ki, tüm o insanüstü saadeti

zehir ediyordu. Ne olabilirdi ki bu, bu sahne haddinden fazla olduğu için gerçekliğinden kuşkulanmaktan başka elimden ne gelirdi? Bunun sadece bir düş olduğundan ve uyanacağımdan korkuyordum. Bu aptalca endişe içinde yok olup da beni yine çölün ortasında yapayalnız bırakmadan önce şu anki olağanüstü sevinçten alabildiğince yararlanamayacağımı sanarak, gerçekliğini de fazlaca doğru-layamadığımdan ona yapıştım, onu kucakladım, sanki yeniden elimden kaçıp gitmesini engellemek istercesine sıkıca sarıldım.

“Neredeydin? Beni nasıl, nasıl bırakabildin? Söyle, halen benim olduğunu söyle, beni hala sevdiğini söyle. Söyle, hepsinin senin dudaklarından dökülmesini istiyorum,” dedim ve onu tutkuyla öptüm

“Seni bağışlıyorum, kaderinin seni oralara sürüklemesini, bu kavuşmanın hatırına bağışlıyorum.”

Okşayışlarımız, sorularımız, yanıtlarımız bir süre hiçbir düzen tanımadı. Hepsi tatlı bir karışıklıkta birbiriyle kesişiyor, birbirini engelliyordu, biz yüreklerimizi gözlerimizde değiş tokuş ederken, zamanın ya da yokluğun azaltamadığı bir aşkın onayını tazeliyorduk. İki tarafta da, bu aşkın gücüyle damgalanmamış ne bir soluk, ne bir kıpırtı, ne de bir hareket vardı. Birbirine kenetlenmiş ellerimiz en tutkulu sıkışları yineliyor, bedenimiz yüreğimizin ateşiyle yanıyordu.

Bu dile gelmez mutluluk içinde yitmiş, odaklaşmışken, onun haline dikkat etmemiştim. Sırılsıklamdı, soğuk alma tehlikesiyle karşı karşıyaydı, konakladığım araba ve eşyalarım yüzünden (ki bunlardan Charles’ın hiç mi hiç haberi yoktu) bana ve yakınlarıma ilgi duymaya başlayan ev sahibesi tam zamanında içeri girip temiz bir kat çamaşır ve giysi getirdi. Üçüncü bir kişinin gelişiyle biraz daha sakin bir huzura kavuştuğumdan, sağlığı için içimi titreten sevecen bir ilgi ve endişeyle bir an önce kıyafetlerini değiştirmesini istedim.

Ev sahibesi bizi yeniden yalnız bırakınca Charles üstünü değiştirmeye başladı, böyle uzun bir ayrılıktan sonra kavuşmamızın bu ilk ağırbaşlı anlarının tüm o utangaçlığıyla soyunsa da, çamaşırlarını değiştirirken açığa çıkıveren çıplak teninin göz kamaştırıcı keşfiyle cezp edilen gözlerim yakaladığı bazı görüntüleri incelemekten kendini alıkoyamıyordu. Cildinin canlılığının ve renginin solmadığını sevecenlik ve sevinçle gözleyemeden edemiyordum. Bu öyle bir duyguydu ki, tek umudu sadece Charles’tı.

Böylece o geçici giysileri çabucak giydi. Bu giysiler ne ona uymuştu, ne de tutkumun Charles'ı içine yerleştirdikleri bir ışık olmuştu. Oldukça kötü olmalarına rağmen sadece onun üzerinde oldukları için son derece güzel görünüyorlardı, onun dokunduğu ya da onunla ilişkili olan her şeye aşkın verdiği o büyülü güzellik katılıyordu. Gerçekten de, böyle bir insanın zarafet katmayacağı bir giysi bulunabilir miydi acaba? Onu daha yakından inceleyince, yokluğunda geçen zamanın vücudunda ortaya çıkardığı olumlu değişiklikleri fark etmemek elde değildi.

Yüzünde hala o belirgin hatlar, hala aynı canlı renk ve tazelik egemendi ama artık güller daha renkli açmış gibi görünüyordu. Yolculuklarında esmerleşen teni ve biraz daha belirginleşen sakalı, yüzüne erkeksi ve olgun bir hava katmıştı. Tatlı-lığıyla birlikte, ender rastlanan bir karışımla doğanın bu yüzü damgaladığı o seçkinlik ve soyluluk içinde mertçe uyum sağlıyordu. Vücudunun pürüzsüz dolgunluğundan bir şey yitirmemişti; göze dinç, ele enfes gelen o tazelikle parıldıyordu. Omuzları daha da genişlemiş, gövdesi daha bir biçimlenmiş, daha iri yapılı olmuş, ama hala serbest ve havalı kalmıştı. Kısacası vücudu narin gençli-ğindekinden daha olgun, büyük ve daha kusursuz geliyordu deneyimli bir göze, zaten daha yirmi ikisinden fazla değildi.Bu sırada kendisi hakkında anlattığı, arada hoşça kesilen öyküsünden çıkarabildiğim kadarıyla o sırada aslında Londra'ya dönüş yolundaydı, pek de fevkalade koşullar ya da durumda da değildi. Güney Denizi'nden yanında getirebildiği azıcık serveti yüklediği gemi İrlanda kıyısında batınca her şeyini yitirmişti. Büyük çabalar ve zorluklar sonrasında yol arkadaşı kaptan eşliğinde ancak buraya kadar ilerleyebilmişti. Dünyaya yeniden atılacaktı, yepyeni bir yaşamla her şeye sıfırdan başlamayı düşünüyordu. Yüreğinden süzülen içtenlikle beni mutlu edecek kadar parası olmadığını itiraf etti ve bu ona daha da acı veriyordu. Dikkatinizi çekerim, servetime ilişkin hiçbir imada bulunmamıştım, daha sakin bir zamanımızda onu şaşırtarak kendime de bayram payı çıkartmak için bu müthiş haberi ondan saklıyordum. Sadece yaz giysisi olduklarından değil, ama her zaman incelikli bir ustalıkla bağlı kaldığım yalınlık ve sadelikte oldukları için üzerimdeki giysiler ona gerçek hakkında hiçbir ipucu veremezdi. Benden koparılıp alınışından beri başımdan geçenlerle ilgili merakıyla neler yaşadığımı bilmek istiyordu. Ama sorularını geçiştirme ustalığına sahiptim, tatmin eden kısa yanıtlarım pek de uzak bir zamanda

olmadığını gösteren yanıtlarım, ona anlatmak için daha uygun bir zamanı beklediğime olan inancı sayesinde sabırsızlığını dağıtmayı başardı.

Yine de benim özlem dolu kollarıma böyle sevecen, sadık ve sağlıklı dönen Charles kavrayış gücüm için çok büyük bir mutluluktu. Ama Charles'ın neşesi pek yoktu, yok olmuş servetinden söz ettiğinde, zaman ve ölçünün öyle dışında bir sevinç duymuş, öyle apaçık büyülenmiştim ki, bunu, kendisini yeniden görmenin mutluluğunun tüm diğer duygu ya da endişeleri silip süpür-düğünden başka bir şeye yoramıyordu.

Bu arada hizmetçim Charles'ın yol arkadaşına gereken tüm ilgiyi göstermişti ve yemek hazırlandığında bu bey bana tanıtıldı, ben de onu sırf Charles'ın dostu olduğu için ilgiyle karşıladım.

Tahmin edebileceğiniz bir kutlama sevinci ve memnunluk dolu bir zafer içinde dördümüz birlikte yemek yedik. Kendi açımdan, tüm bu heyecanlar sonrasında en ufak bir iştahım kalmadıysa da, o hiç bıktırmayan bayramın, tapılası sevdiğimin görüntüsünün hatırına, ona örnek olmak için kendimi zorlayarak yuttum lokmaları. Bunca zamanı at üstünde geçirdikten sonra böyle bir takviyeyi gereksindiğini tahmin ediyordum. Gerçekten de bir yolcu gibi yedi ama tüm yemek boyunca da bir âşık gibi baktı ve benimle konuştu.

Masa toplandıktan sonra uyku saati gelip çattı, Charles'la ikimiz, daha öte bir resmiyete gerek duyulmaksızın karı, koca sayılarak yukarı çıkarılıp çok güzel bir odaya yerleştirildik ve tabii ki hanın en iyi yatağı bizim için hazırlanmıştı.

Ve burada eğer bir kere daha yasaları çiğneyip, perdeleri açık bırakıyorsam, namusumu son defa kurban ediyorsam bağışlayın beni.

Böylece odada birlikte, yalnız kalır kalmaz, bekâretimin ilk fatihine yeniden kavuşmuş olmanın inanılmaz heyecanı ve onunla o yatağı paylaşacağım düşüncesiyle o kadar heyecanlandım ki bayılmak üzereydim. Neyse ki Charles heyecanımı gördü ve benimkini yok etmeye çalışırken kendi heyecanını unutuverdi.

Ama artık gerçek tutku ve arzular tüm bedenimle beraber ruhumu da yakıp, kavurmaya başlamıştı. Buna rağmen sevgilimin kollarında iken tatlı bir duyarlılık, sevecen bir utangaçlık ve çekingenlikle yoğrulan hasret belirmeye başlamıştı. Sahibi olduğum yürek özgürlüğünden kat be kat değerli olan bir ruhun hükmünde tutuyordu beni. Yani hiçbir gerçek bakire

zifaf yatağının görüntüsü karşısında lekesiz bir masumiyete, benim gibi utanıp, kızarmadan duramazdı ve gerçekte, ona layık olmadığımı pek de keskin hissettirmeyecek kadar içtenlikle seviyordum Charles'ı.

Bu hafif dalgınlık içinde duraksayınca Charles sevgi dolu bir sabırsızlıkla beni soymaya başladı. Duygularımın telaşı ve titreyişi içinde tüm anımsayabildiğim şey bazı gurur okşayıcı hayranlık ünlemleriydi. Özellikle de korsemden çıkıp özgürlüğüne kavuşmuş, heyecanlı atışlarla soluk soluğa inip kalkan, onun sevgili elleri altında kabarıp Charles'a, onları güzel biçimini ve sertliğini yitir-memiş bulmaktaki o hoş zevki veren göğüslerime dokundukça hafızamı iyice yitiriyordum.

Yatağa uzandığımda hemen o da soyunup yorganın altına girdi, bana sıkıca sarıldı, dile dökülemez bir tutkuyla kondurduğu hoş geldin öpücüğünde yüreğim bu öpüşün en sıcak iziyle damgalanan dudaklarıma yükseldi. Charles'ın uyandırmanın sırrına erebildiği ve yaşamın ta kendisini, hazzın özünü oluşturdu.

Bu arada, yanımızdaki bir masada yanan iki mumla birlikte şömine ateşi yatağı aydınlatıyor, tutkularımız için büyük önem taşıyan bir duyudan, bu hazlardan payını almasının engellendiği bahanesini esirgiyordu ve gerçekten de taptığım gencin görüntüsü bile, başka hiçbir neden gerektirmeksizin onu dilediğim, özlediğim ateş sayesinde uğrunda ölmeye değer bir zevk veriyordu.

Ama artık bizimki kadar bıçağı kemiğe dayanan arzular için hareket şart olduğundan, Charles çok kısa bir hazırlayıcı koklaşmadan sonra, hem kendi gömleğini, hem de benim geceliğimi sıyırdı. İri göğsünü benimkine yasladı, her ikisi de en sevecen ürpertilerle atıyordu. Bedenime tüm çıplaklığı ile dokunan bedeni tüm irademi egemenliği altına aldı, ruhum tüm iktidarını hazların en duyarlısına terk etti, bu kez beni sonsuz bir mutlulukla, cinsiyet ayrımından çok birleştiğim insanın ayrımı etkiliyordu. Sonsuza dek Charles'a sadık olan yüreğimi başka hiçbir birlikteliğimde açmamıştım. Yoğun tutkunun gücü üzerimde birikip koyulaştığında, münasebetsiz sahte bir naz takınmayacak ya da güçlük çıkarmanın hilekârlığına hedeflemeye zahmet etmeyecek kadar içtenlikle davranıp, henüz açmadığım bacaklarımdan birine sertçe dayanıp duran, bir zamanlar bozduğu bekâretimin efendisini içime kabul etmeden duramadım.Erkekliğin yüce kanıtı olan o parça kime ait olursa, olsun her zaman için mükemmel bir ayrıcalığa sahiptir ve hiçbir şey ele daha sevgili gelemez, ne de daha enfes

bir duyumla etkileyemez. Ayrıca böyle uzun bir özlem sürecinden sonra hepimize hükmeden o özel saltanat asasının baskısı altında yeniden tutuştuğumu hissedince tutkum dayanılmaz hale gelmişti. Sertliğinin en yüce doruğunda, bana öyle buyurgan, öyle etkin, öyle sağlam ve hoş geliyordu ki üzerimde bıraktığı kendine özgü etkiye ne ad verebileceğimi bilmiyordum. Onun, benim taptığım yüce gence ait olduğunun bilinci öyle güzel bir heyecan veriyor, ruhuma öyle kuvvetli işliyordu ki beynim, tüm duyarlı duyumları, kendini onu karşılamaya adamış o saadet mücevherime yolluyordu. Orada, yanan bir camdaki ışınlar gibi tek bir noktada odak-laşıp en yoğun ısıyla alevleniyor, kısacası hazzın telleri öyle bir perdeye akortlanıyordu ki, bu sevince duyduğum keskin, ince iştahla soluk soluğa kalıyordum. Neredeyse arzudan kendimden geçiyordum, beni deli gibi darmadağın eden o iki ayrı düşüncenin birleşmesine dayanamıyordum. Aklımın alabildiği tüm düşünce hem hazzın aracıyla, hem de aşkın mührüyle yani Charles ile birlikte olduğumdu. Düşünceler, birbirine karışan dereler gibi birleşip bunu taşıyamayacak kadar küçük olan güçsüz geminin üzerine öyle mest edici bir mutluluk okyanusu boşalttılar ki, haz denizinin dibinde boğulmuş, yitmiş, ölçüsüz bir mutluluktan ölmüş halde uzanıyordum.Ama az sonra Charles, o tutku şaşkınlığından beni biraz olsun uyandırdı, bir öpücük yağmuru ortasında, arzularına pek de elverişli gelmeyen duruşumla ilgili hafifçe mırıldanılan bir yakınmayla beni doğrulttu. Ancak böylece birleşmek için ısrar ettiğini anlayabildim. Bu ısrar bile zihnimi öyle dolduran bir zevkti ki, çok daha güzel olanından kendimi uzak tutmaya göz yumdurtmuştu bana, tutarsızca. Aşk ve doğanın imalarına artık itaatle boyun eğen ve bu kez ne yapması gerektiğinin daha bir bilincine varmış olan bacaklarım seve, seve açıldı ve hazır bir teslimiyetle hazza açılan o yumuşak kapıyı sundu. O nefis kadife ucun kademe, kademe kapıma dayanışını hissedebiliyordum. Sonra biraz baskıyla, olanca gücüyle içimdeydi. Şimdi o müthiş mutluluk anını hatırlarken bile titremeye başlayan elimden kalemim düşüveriyor. O anın mutluluğunu anlatmaya hiçbir tasvir, hiçbir imge gücü yeterli değil. İşte bu duyum o sert girişe tüm yol boyunca eşlik etti ve onu ilgiyle selamladı. Böylece gözlerinden yüreğime, her damarıma, her hücreme yayılan o aşk ateşinin tüm kıvılcımlarını yollayarak nüfuzunun en sonuna varıncaya dek somutlaşmıştı.

Aşkın gerçek okunu ucundan tüyüne kadar tümüyle içime almıştım, ilk soluğunu bu sevgili aracıya borçlu olan, doğanın özgün eserinin dudakları,

yeni bir yara açılmadan, sanki şükran duyabilecek bilinçteymiş gibi, aç gözlü bir emişle sımsıkı içine çekti onu. İçerde de şefkatle, bir tutku sıcaklığıyla, basınçlı bir enerjiyle onu kucakladı; kendi dilince, yeryüzündeki en içten merhabayı sundu. Oradaki her lif çepeçevre toplandı ve ondan kendine düşenin payını almaya çalıştı.

Duyuların hazzına birkaç anlığına mola verdiğimizde, yeniden birleşmenin bu en yakın noktasında enfes lezzeti tadarken, geviş getirircesine ağır ağır çiğnerken, zevkin doğasına özgü o sabırsızlık bizi yeniden eyleme zorladı ve onun heyecanlı hamleleri başladı. Artık tutkularımız dile dökülemeyecek kadar büyüdüğünden haykırışlarımız birbirine karıştı. Ve ah, o dokunuş, ne kadar tatlı, ne keskin bir lezzetti. Şimdi bile yüreğimde duyuyorum! O eylemi yöneten aşkın zevki işaret ettiği olağanüstü okun sivriliğini yeniden içimde hissediyorum. Aşk! Ona ancak tutkunun efendisi denebilir, gerçekten de onsuz tutku, ne kadar büyük de olsa, bir kralda için de, bir dilenci için de adidir çünkü tutkuyu yücelten, onurlandıran ve arılaştıran yalnızca aşktır.

Bütün gövdesi heyecanla sarsılan Charles, gözlerinde en sevecen parıltılar titreşirken bana, kusursuz bir zevk uyumunun güvencesini veriyor, derinlerime işliyor, can evimden vuruyor, varlığımı elimden alıyordu. Charles o kadar içimdeydi ki, bedenlerimizle birlikte ruhlarımızın da birbirine karıştığını düşündüm.

Ama tüm bu haz ilk anlardan itibaren kendi ölümüne doğru ilerleyen yaşam gibi, o enfes bitim anını çabucak yaklaştıracak kadar hızlı yaşanmıştı ve o sevgili acının yaklaşması kendini her zamanki işaretleriyle göstermeye başladı. Sevgilim tüm sevgisini ikinci kez içime serpti, böylece.

Irmak yatağı boyunca tatlı, yatıştırıcı, yağmur benim de tüm sevinç özsularımı harekete geçirmiş, böylece birleşen taşkın sellerimiz ateşli arzularımızı bir süreliğine söndürmüştü. Ne var ki Charles, suda fazla sürüklenmeden yeniden güç toplamıştı ve tek bir solukta fışkırttığı kalıp fazla uzun gevşemedi. Aletinin şevkli tellerinin aşk ve mola sayesinde müthiş bir gerginlikle yeniden akortlandığını bana hissettirdi. Yuvasından çıktığında duyduğum üzüntü pek uzun sürmeden yeniden harekete geçti. Böylece aynı operayı, aynı güzel uyum ve birliktelikle baştan sona yeniden oynadık. Ateşliliğimiz de aşkımız gibi eksilmiyor-du; aşığımın haznelerinden gelen bereketli sütle, o cana can katan özsuyla dolu yuvarlak

sarnıçla-rıyla yıkanıyordum. Bense kendi özsuyumu aynı uyumla onunkine katmakta gecikmiyordum ve sonra emiş gücümün tüm yaylarını çalıştırıyor, o bölgenin mekanizmasıyla aşkın şarabını son damlasına kadar içip bitiriyordum. Aç bir bebeğin annesinin sütünü emer gibi Charles'ı emiyordum.

Bu çifte boşalmalar bile yangınlarımızı dindirmekten çok uzaktı, o an için daha yatıştırmamıştı bile ve bizim yaşımızdaki sağlıklı bir erkek için arzular kuvvetti. İçimden bir kere bile çıkmadan, şaşırtıcı şekilde üçüncü bir utkuya doğru gidiyordu. Kendine ve bana biraz acıması için yalvardım ve sonunda kısa bir mola elde edebildim, ama bu gerçekten çok kısa sürdü.

Gecenin kalanıyla gündüzden ödünç aldığımız zamanı, kavuşmamızın bayramı ilan ettik ve sabah, oldukça geç bir saatte neşeli, canlı ve dinç bir şekilde uyandık, diğer duyumlara yabancıydık çünkü aşkın tutkuları, sevinci bizi bir ordu kadar güçlendirip, şevk veriyordu.

Dinlenmiş, tazelenmiştik, köyüme yapacağım ziyaretin artık bir anlamı olmadığından atların başlarını Londra'ya çevirmeleri için bir gece önceden emir verdik. Burada karşılaştığım mutluluğun ve şükranın cömertçe karşılığını verdikten ve kahvaltı ettikten sonra handan ayrıldık.

Charles'la ikimiz benim arabamdaydık, kaptan ve benim refakatçimse onlar için kiralanan daha küçük bir arabaya binmişlerdi, böylece bizi yeniden yalnızlığın mutluluğuna bıraktılar.

Yol boyunca, duygularımın karmaşası biraz olsun yatıştığından, ondan ayrılışım sonucu sürüklendiğim yaşam biçimini uygun dille Charles'a açacak kadar aklımı toparlayabildim. Anlattıklarımdan şaşkınlığa düşmekten çok şefkatle kederlendi, beni hangi koşullarda bıraktığını düşününce bu olanlara tümüyle hazırlıksız sayılmazdı.

Ona servetimi açıkladığımda ise benden ona yönelen ve yapımın ayrılmaz bir parçası olan içtenlikle bu serveti kendi koyacağı koşullara göre kabul etmesi için yalvardım. Belki de burada onun nezaketinin hakkını vermeye kalkışırsam tutkumun lehine fazlaca taraf tutuyor görünebilirim size. Bu yüzden, alması için uzun süre ve boş yere direttiğim sınırsız, koşulsuz armağanı kesinkes geri çevirdikten sonra onun ciddi komutlarına en sonunda boyun eğdiğimi size temin etmekle yeti
neceğim. Servet uğruna, yalnızca metresi olmakla bile şereflendirildiğini düşünen birisini eşi yaparak onurunu rezalet ve fahişelikle takas edecekti.

Aşkın savunması tüm itirazlardan baskın çıktı ve ona her zaman açık olmuş bir yürekte içtenliğini apaçık okuyabildiği duygularımla, tamamen gönlünü kazandığım Charles onunla ilgili her şeye beni kabul etmeye zorladı, böylece diğer sayısız nimetlerin en mutlusuyla dünyaya gelen o güzel çocukların yasal anneleri de oldum.

Böylece limana sığınmıştım sonunda, orada, erdemin kucağında yalnızca çürümemiş, bozulmamış, meyveleri topladım. Aşıp geldiğim sefahat yoluna dönüp baktığımda, onun o kepazece albe-nisiyle masumluğun o son derece üstün hazlarını karşılaştırınca hayatın anlamını anladım. Şimdi düşününce masumiyeti öyle bir hayata tercih edenlere acımadan edemiyorum. O erdem ki, ne zevkin ondan daha iyi dostu var, ne de sefahatin daha büyük bir düşmanı. Ölçülü olmak, insanı ölçüsüzlüğün köleleştirdiği o zevklere hükümdar kılar. İlki sağlığın, gücün, doğurganlığın, neşenin ve yaşamdaki tüm diğer arzuların anası; ikincisiy-se hastalıkların, zayıflığın, kısırlığın, kendinden iğrenmenin, insan doğasına tüm bela dertlerin sebebidir.

Belki de, karşılaştırılmış deneyimler sonucunda kalemimden, gerçeğin gücüyle çıkarılan bu ahlaksal son söze güleceksiniz ve kuşkusuz yersiz, yapmacık bulacaksınız ya da sefahate sunulmuş kurbanı yırtık pırtık bir duvakla maskelemeye çalışan birinin saçma sapan kurnazlığı diye göreceksiniz. Maskeli baloya giderken yırtık terliklerini, güzel ayakkabılarla değiştirmekle kendini tümüyle gizlediğini sanan biri gibi ya da bir yazarın, devlete ihanet eden, kara çalan bir eserini Kral'a adanmış resmi bir duayla sonuçlandırarak örtbas etmeye çalışması gibi göreceksiniz. Ama sağduyum ve içtenliğim konusunda adil bir yargı taşıdığınızı düşünerek kendimi avutmanın ötesinde, izin verirseniz şunu belirtmeliyim ki, böyle bir kanı benden çok erdemin onurunu kırar çünkü açık kalplilikle aynı yolda yürüyen erdem, korkuların en yanlışında, kendi hazlarının sefahatinkilerle karşılaştırılmayacağı düşüncesinde temellenemez. Ama bırakın gerçek en göz alıcı ışığına yükseltsin sefahati, o zaman onun hazlarının, erdemin kutsadığı, duyulara ince lezzetler dışında başka bir şey katmadığını göreceksiniz. Sefahat, mutluluğu bozan ve kirleten bir canavardır. Sefahatin yollarına güller saçılır bazen ama bin bir dikeni, bin bir kurdu yüzünden güllerin güzelliği bile değersiz kalır. Oysa Erdemin saf, sonsuza dek solmayacak gülleri vardır.

Bu yüzden eğer bana adil davranırsanız, erdeme yandığım tütsüyle eksiksiz uyuştuğumu takdir edersiniz. Sefahati en canlı renklerle

boyadıysam, çiçeklerle süslediysem, onu yalnızca erdeme daha layık, daha kutsal bir kurban haline getirmek içindi.

Madam, C*** O***'yu tanırsınız, mevkiini, değerliliğini, akıl gücünü bilirsiniz. Oğlunun ahlakı konusunda endişeye düşüp onu erdeme biçimlendirmek, içinde sefahate karşı sabit, mantıklı bir nefret uyandırmak için törenlerine başkanlık etmeye tenezzül ederek elinden tutup şehrin en ünlü genelevlerini tek tek dolaştırmasının, iyi bir iştahın bile midesini bulandıracak tüm o sefahat sahneleriyle tanıştırmaya özen göstermesinin, en azından onun gibi biri için kötü niyet taşımadığını herkese söyler misiniz? Bu deney tehlikeli, diye haykırabilirsiniz. Doğru, bir aptal için: Ama aptallar bu kadar ilgi gösterilmeye değer mi?

Sizi en yakın zamanda görmeyi umuyorum. Bu zaman zarfında beni yüreğinizde içtenlikle taşıyın ve hep inanın bana..

Madam,
Saygılarımla..